

Giới thiệu Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh

Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh nói về một đời đau khổ như chớp, bị bạn thân kiêm tiểu tam hãm hại.

Trùng sinh trở lại bước ngoặt cuộc đời, cô lựa chọn bình yên sinh con nuôi lớn và bình yên sống cuộc sống ngôn tình tĩnh lặng.

Nam nhân lần nữa tìm đến cô đề nghị chuộc lỗi, tiểu tam tìm cách hãm hại.

Cô, trái tim đã lạnh.

Cô, không có bất kì suy nghĩ nào khác ngoài yên ổn nuôi con... vì gia khẩu vị quá nặng đã khiến cô chỉ muốn bình an.

Những tưởng trái tim trải qua hai đời đã chết lặng, định mệnh khiến cô gặp anh - cầu vồng trong cuộc đời cô.

Cô sẽ lựa chọn như thế nào? tiếp nhận anh hay sẽ lựa chọn thu lại bản thân tiếp tục sống?

Vận mệnh đưa họ đến đâu? Ân oán tình thù kiếp trước, cả những bí mật dần dần hé lộ.

Sau cơn mưa trời sẽ sáng hay âm u? Liệu cầu vồng có xuất hiện trong cuộc đời cô ấy?

Truyện hay này trùng sinh, nuôi bảo bảo, ngọt sủng, có ngược nhưng ít.

Nữ chủ vì bảo bảo sẽ trưởng thành, mạnh mẽ.

Nam chủ bá đạo, ghen tuông và là một kẻ thâm độc chính hiệu.

Tiểu tam sẽ không có cơ hội xoay người.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Cơn Đau Thấu Tim

"kêu kệt...chì...chì..." trong căn phòng hôn ám của một khách sạn hạng sang, chiếc giường kingsize đang chớp lên phát ra những âm thanh rung động.

Trong phòng đầy rẫy nam nhân hỗn hển thở gấp cùng với nữ nhân buồn bực thanh âm rên rỉ, không khí tràn đầy là lướt hơi thở, trên giường lớn, đang trình diễn một hồi xuân sắc.

Mà lúc này đôi nam nữ chính đang bước vào trọng yếu giai đoạn, hay nói đúng hơn là kia nam nhân đang tiến hành đến giai đoạn trọng yếu.

Nữ nhân nhìn đau thanh âm cùng hạ thể đổ máu chính nói lên giờ phút này cô vô cùng thống khổ.

đột nhiên giường gỗ một trận lay động mãnh liệt, sau đó là một tiếng nam nhân gầm nhẹ.

Căn phòng quy về yên tĩnh.

Nằm ở suy yếu nữ thể thượng, một người đàn ông trung niên lão thể dừng lại một trận thở dốc.

Sau đó, rút ra khỏi cơ thể nữ nhân cự vật đã sớm mềm yếu, đứng dậy, lại tham lam đưa tay bóp nơi mềm mại của nữ nhân kia vài cái mới luyến tiếc với chiếc khăn tắm vắt ngang hông mở cửa phòng tắm bước vào.

Một chốc trong phòng tắm truyền ra tiếng nước ào ào.

Mà lúc này trên giường, nữ nhân ánh mắt không có tiêu cự nhìn lên trần nhà.

Trên người chất dịch nhờn nhớt cùng xúc cảm ghê tởm người đàn ông đáng tuổi ba cô mang lại cũng không làm cô có bất kì xúc cảm nào.

Có chăng trong đáy mắt là một mảnh chết lặng.

Hàn Tuyết Ly lê thân thể đã đau nhứt gần như rã rời dịch chuyển xuống giường.

Sàn nhà bằng đá trắng xa xỉ lạnh như băng làm ý thức đang dần tan rã của cô có chút thanh tỉnh.

Cô nắm một đồng khăn ướt sơ lược lau thân thể của mình, mặc vào chiếc váy trễ vai màu lửa đỏ, đưa tay lấy hộp thuốc lá trên bàn chậm chậm bước gần đến ban công.

Cô xoa xoa bờ vai trần non mềm trắng mịn của mình, nhìn ánh đèn trần ngập thành phố, bỗng dưng trong lòng tràn ra cảm giác tuyệt vọng.

Cô đã chìm trong đồng nhớ nhóp này hai năm, không cách nào thoát ra được, người đàn bà độc ác kia không muốn buông tha cho cô.

Cho dù cô ta đã có được tất cả, có anh, có một đứa con gái xinh xắn, có địa vị, thân phận, cô ta vẫn không buông tha cô, người đã chìm vào tận cùng dưới đáy xã hội.

Châm một điếu thuốc, cô lim dim hai mắt, khói thuốc lá cay nồng xông vào mũi, vào mắt làm mắt cô có chút xót xa, cay đắng.

Nhìn xem, cho dù đã hai năm trôi qua, cô vẫn là không thể quen được mùi khói thuốc lá.

Nhưng cô lại thích mùi này, nó làm cô thanh tỉnh những khi mất phương hướng.

Cô đưa mắt nhìn toàn cảnh thành phố, tầng 15, phòng tổng thống, độ xa hoa của nó cho thấy sự hưởng thụ của những kẻ có tiền.

Người đàn ông lần này cô phục vụ là một chính khách.

Cô nhếch miệng.

Dường như nhớ ra điều gì, cô quay vào phòng, lục trong túi xách lấy ra một chiếc điện thoại di động, lại trở ra ban công.

Cầm điện thoại trong tay cô ấn một dãy số, đầu dây bên kia chừng bảy tám giây sau sẽ có người bắt máy.

- "Trần a di, con vừa mới chuyển một số tiền đến tài khoản của người, người sử dụng nó để cho tiểu Tuấn phẫu thuật đi."

- "Trần a di, người không cần khách sáo với con, hai năm trước nếu không có Trần a di cứu mạng, có lẽ con đã chết rồi. Tiểu Tuấn là đứa bé ngoan, số tiền còn lại sau phẫu thuật, a di hãy cho tiểu Tuấn học đại học."

- "Được rồi, con còn có việc, chúng ta nói chuyện sau tốt sao?" Hàn Tuyết Ly đợi bên kia đã cắt nguồn âm thanh mới thờ thẩn buông xuống điện thoại.

Trần a di là người đã cứu mạng cô khi cô gần như bị dồn vào ngõ cụt... nhớ đến nụ cười của tiểu Tuấn, cô chợt nhẹ nở một nụ cười.

Nghĩ đến hai năm trước cô chợt giật mình nhớ lại một đoạn ký ức mà cô đã cố gắng chôn vùi vào nơi sâu nhất con tim, nụ cười nháy mắt tan biến.

2 năm trước

Quán cà phê Paradise.

Tại chiếc bàn kê bên cửa sổ, ánh nắng len lỏi vào từng ô cửa, nhẹ nhàng lướt qua gò má tái nhợt của một thiếu nữ.

Môi cô mím chặt, ánh mắt thê lương nhìn đối diện cô hai người, một nam một nữ.

Nữ tử yếu ớt tựa vào vai nam tử, nam tử dịu dàng cầm đôi bàn tay mềm mại của nữ tử.

Tất nhiên người khác nhìn vô chỉ cảm thấy bức tranh hai người thật ấm áp... nhưng sự thật lại vô cùng châm chọc, nam nhân kia lại là người yêu ba năm của cô, và nữ tử là bạn gái thân nhất của cô.

- "hai người..." cô gái mang theo giọng mũi nức nở, lại nghẹn không ra lời, chỉ có thể khó khăn thốt lên hai chữ rồi im bặt..

- "Tuyết Ly, anh xin lỗi, chúng ta chia tay đi. Ngải Vi đã có thai, anh không thể để con anh lưu lạc được, mà thân thể Ngải Vi vốn không tốt, nếu cố ý bỏ đi, Ngải Vi có thể sẽ bị tổn thương. Anh có lỗi với em." nam nhân phá vỡ sự trầm mặc.

Giọng nói nhạt nhẽo, nhưng tay phóng bên hông lại nắm chặt, run rẩy. Khuynh Phong cố gắng bỏ qua cảm giác sấp sấp trong cổ họng nói tiếp.

- "Mỗi tháng anh sẽ gửi một khoản tiền để em trang trải." "hít một hơi..

- "em là cô gái tốt, em sẽ gặp được người tốt hơn anh." miễn cưỡng xả ra một nụ cười.

Khuynh Phong nhìn thiếu nữ trước mắt.đó là người anh yêu,nhưng từ hôm nay sẽ không..còn là của anh nữa.

Hàn Tuyết Ly chỉ cảm thấy bầu trời sụp đổ.

Một con đau thấu tim lan tràn tứ chi..

Ánh mắt cô trống rỗng nhìn người con trai đối diện đang mấp máy môi..nói lời nói làm tim cô chết lặng.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Em Chỉ Mong Kiếp Sau Chúng Ta Là Người Lạ

Ngải Vi im lặng từ nãy đến giờ ,cúi đầu nhìn hai bàn tay của anh và cô đan xen vào nhau,đôi mắt xẹt qua một đạo ánh quang ,rất nhanh biến mất.

Ngẩng đầu lên khuôn mặt mười phần thống khổ khiến người ta sinh tâm thương tiếc,đôi mắt ngậm nước rung rung nhưng lại quật cường không rơi,Ngải Vi biết cách làm như thế nào để mình trông đáng thương nhất.

Ngải Vi môi tái nhợt yếu ớt lên tiếng:

- "A Ly..tớ không phải cố ý,tớ..tớ có lỗi với cậu,tớ đã định im lặng phá thai,nhưng dù sao cũng là một sinh linh,tớ không nỡ nhẫn tâm..tớ định đi thật xa nơi khác..không ngờ ba tớ lại phát hiện tra hỏi,tớ không thể không trả lời..." âm thanh dần kích động.

- "được rồi Ngải Vi,em bình tĩnh,cẩn thận thai khí.."Khuynh Phong một phen nắm chặt tay Ngải Vi,một bên an ủi.

Anh mím môi..ánh mắt dần trở nên kiên định.Lỗi lầm là anh gây ra,anh không thể để hai cô gái chịu giầy vò.

Ngải Vi đã có con của anh,không thể để cô ấy chịu thương tổn.

Chi bằng trả tự do cho Tuyết Ly,cô ấy xinh đẹp,hiền dịu,sẽ có cuộc sống tươi đẹp.

Hơn nữa..người theo đuổi cô rất nhiều..cô tốt đẹp như vậy..

Nghĩ đến tình cảnh cô nằm trong lòng người đàn ông khác,Khuynh Phong trái tim như bị ai bóp nghẹt vậy,ánh mắt anh đen tối không rõ,lại chợt cảm nhận được đôi bàn tay nhỏ nhẹ trong tay mình khẽ run run.

Anh nhìn xuống thấy gương mặt Ngải Vi tái nhợt,ánh mắt khủng hoảng kèm cầu xin..

- "được rồi,anh đưa Ngải Vi về trước..em..đi về cẩn thận"Anh đưa tay đỡ Ngải Vi đứng dậy,ân cần nắm túi xách giúp cô.

Hai người dắt nhau đi ra khỏi quán cà phê để lại một cô gái vô hồn ngồi đó..ánh nắng mặt trời ảm áp chiếu vào người cô cũng không thể xua đi cảm giác lạnh lẽo trong cô lúc này.

Lướt qua Hàn Tuyết Ly,ở góc độ Khuynh Phong không nhìn thấy,Ngải Vi đắc ý nở nụ cười chiến thắng với Hàn Tuyết Ly.. ánh mắt không tiếng động nói: "cô thua"

Cô ngăn người tại đó thật lâu sau mới loạng choạng đứng lên rồi khỏi quán trong ánh mắt ái ngại của nhiều người.

Nhìn dòng người tấp nập qua lại trên đường,trái tim cô trống tuếch..

"tại sao..tại sao hai người lại có thể đối xử với cô như vậy?"

Trước mắt cô mờ đi.

Trước khi ý thức rơi vào bóng đêm,nước mắt cô không thể kìm chế được nữa trào ra ồ ạt.

Cô ..mất đi tất cả.

Anh là người quan trọng nhất trong tim cô..

Mà Ngải Vi lại là bạn thân duy nhất của cô..

Cô..Hàn Tuyết Ly ..chẳng còn gì..

- "um."

- "cô tỉnh rồi à."

Hàn Tuyết Ly vừa mở mắt nhìn trần nhà màu trắng, chưa kịp suy xét đã ra đã nghe được giọng nữ cất tiếng. bản năng nhìn sang, một y tá mỉm cười nhìn cô.

Nhìn được thắc mắc trong mắt Hàn Tuyết Ly, y tá liền kể lại mọi chuyện.

- "cô ngất xỉu giữa đường, được người ta đưa đến bệnh viện. Cũng may thai nhi rất ổn định, không có việc gì, lần sau cô cẩn thận một chút, có đi đâu thì bảo ông xã mang đi, cô yếu ớt thế kia lỡ xảy ra chuyện gì lại hối hận không kịp." y tá vừa tiêm cho cô một mũi an thần vừa một bên nói chuyện.

- "tôi.. có thai sao?" Hàn Tuyết Ly sững sờ, đưa tay vuốt ve bụng bằng phẳng của mình.

- "cô không biết sao? đã được ba tháng rồi, thật là.." y tá nghe câu hỏi ngây ra một chút vội vàng tiếp lời.

Hàn Tuyết Ly thần thờ nhìn trần nhà... cô mang thai, lại đúng lúc cô bị anh ruồng bỏ.

Khóe mắt hai giọt lệ trào ra. Cô khép mi hờ hững nói.

- "tôi muốn làm thủ tục phá thai."

Y tá sững sốt.

- "hà.." nhìn một chút Hàn Tuyết Ly, gương mặt trẻ măng, chừng mười mấy tuổi, lại mang thai, phòng chừng cũng không tốt nơi nào đi.. nghĩ vậy y tá nhìn Hàn Tuyết Ly ánh mắt biến đổi nhưng cũng khuyên một câu..

- "cô bé, thai đã được ba tháng, nếu em cố cường bỏ đi, có thể sẽ ảnh hưởng đến thành tử cung, hậu quả không chịu nổi.."

- "chị có thể mang giúp em đơn đăng kí được không?" Hàn Tuyết Ly mím môi quyết định.

y tá cũng không còn gì để nói, dù sao cô cũng đã khuyên can nhưng không được. Cô cũng không thể làm gì hơn.

- "có thể, một lát chị quay lại."

Hàn Tuyết Ly nhắm mắt, chìm vào sự tĩnh lặng.

-----ta là phân cách tuyến hồi ức-----

Một tiếng vang vọng từ trong phòng tắm cắt ngang dòng suy nghĩ của cô.

Hàn Tuyết Ly xoa xoa khóe mắt ẩm ướt.

Bất giác cô nghe được tiếng trẻ con cười, bản năng đưa tay xoa xoa nơi bụng.. cô đã mất đi thiên chức làm mẹ.

Lần phá thai hai năm trước đã cướp đi thứ quý giá nhất của người phụ nữ của cô.

Vì cứng rắn phá thai tử cung của cô bị tổn thương, cô sẽ không bao giờ có thể có con được nữa.

Cô ngẩng đầu nhìn trời thê lương.

- "bảo bảo, con có hận mẹ không? vì đã nhấn tâm từ bỏ con khi con mới chỉ là một bào thai bé bỏng"

Nước mắt tràn mi, cô lầm nhảm:

- "Phong, em rất lạnh, rất lạnh,.."

- "em mệt mỏi quá, có lẽ em nên buông tay rồi.." cô khép đôi mắt đắm nước thả lỏng thân mình..

Cô mệt mỏi, cô muốn được giải thoát.. buông mình từ ban công, gió ôm ấp cô vào lòng vỗ về, cô mỉm cười...

...cuối cùng cô cũng được giải thoát.

- "Phong à, kiếp này em yêu anh quá đau đớn và mệt mỏi.. kiếp sau, kiếp sau nữa em chỉ mong chúng ta là người lạ, vĩnh viễn."

cầu ủng hộ a~~

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Trùng Sinh

Hàn Tuyết Ly khó nhọc mở ra mí mắt, cô từng lớn mắt nhìn trần nhà, phát hiện mình nằm trong một không gian xa lạ, lại thấy bốn phía đều là màu trắng âm thầm suy đoán.

- "không lẽ mình được cứu?" Này cũng quá thần kì đi, cô là nhảy từ tầng 15 xuống nha, vậy cũng sống được sao?

Bất quá.. cô chỉ là muốn giải thoát, vì sao ông trời lại cứ phải bắt cô sống đây.

Nước mắt lại không kiềm chế được chảy ra.

Cô là cô bé mồ côi, lại vô học thức, không bằng cấp, cô cũng từng đi học, nhưng khi gặp anh, anh đã đưa cô vào cánh chim hạ, cung chiêu nói với cô rằng, em không cần làm gì cả, yên tâm làm bà Khuynh là được.

Trường học ở cô nhi viện cách xa thành phố rất nhiều, cô chuyển theo anh năm cô 16 tuổi, tính cách cô rụt rè, trong sự yêu thương của anh cô càng yếu đuối.

Cô chỉ là cô nhi, cô đơn một thân một mình.

Ngải Vi là con gái của Thị trưởng.

Có tiền, có quyền, lại xinh đẹp.

Cô không đấu lại cô ấy.

Ngay cả khi cô cúi đầu lùi bước cô ấy vẫn không buông tha cho cô, nhất định dồn cô vào đường cùng.

Bất cứ nơi nào cô xin việc đều không nhận, may mắn xin vào được thì chỉ sau khi cô vào làm việc vài ngày đều bị đập phá, gây rối.

Dần dần không ai thuê cô nữa.

Cô tuyệt vọng chui rúc vào góc tường bẩn thỉu.

Đúng lúc ấy cô gặp được Trần a di. Trần a di đã cứu mạng cô dưới danh nghĩa là thuê cô làm bảo mẫu cho a Tuấn.

A Tuấn là con trai của Trần a di, bị viêm thận. Đã chạy thận hai lần.

Trần a di cũng không khá giả, tiền thuốc men cho a Tuấn rất đắt.

Sống chung hai tháng cô dần dần xem đó là gia đình nhỏ của mình, nhìn tiểu Tuấn đau đớn gấp lại thân mình gầy yếu tim cô đau nhứt, đó là tình cảm dành cho người thân trong cô khiến cô đau nỗi đau một người chị khi thấy em mình bệnh tật.

Nhìn Trần a di khóc hết nước mắt, cả nhà chật vật cho lần chạy thận tiếp theo.. Cô nhắm mắt buông xuôi chấp nhận bước chân vào con đường nhơ nhớp, tiếp khách.

Mới đầu sợ hãi nhục nhã, dần dần chết lặng bình thản.

Nhìn nụ cười trong sáng của tiểu Tuấn cô cảm thấy đáng giá.

Trần a di không biết cô đi tiếp khách, chỉ cho là cô tìm được việc làm.

Nhận tiền từ cô cũng rất ái ngại, nhưng nhìn con trai bé nhỏ a di đành nhận tiền nhưng lại là mượn không chịu nhận không.

A di từ đó cũng hết lòng chăm sóc yêu thương cô, xem cô như con gái mình.

Đêm qua với số tiền lớn đó a Tuấn có thể hoàn toàn phẫu thuật thay thận, sẽ không bị giày vò trong đau đớn nữa đi.

Như vậy cô mới cảm thấy đồng tiền đó không quá nhơ nhớp, ít nhất cô có thể bảo vệ một nụ cười ngây thơ của a Tuấn.

"cô bé, chị mang đơn đăng kí phá thai đến cho em đây." một giọng nói cắt ngang dòng suy tư của cô.

Bắt được hai chữ "phá thai" cô ngây ngẩn cả người. Cái gì phá thai? Nằm giường bệnh à. Và lại khuôn mặt cô y tá này trông rất quen.

Đúng rồi, đây là cô y tá hai năm trước tại bệnh viện nơi cô phá thai.

Nhưng vì sao cô ta nhìn vẫn trẻ măng như hai năm trước vậy, và lời nói của cô ta dường như cô đã nghe qua một lần.

Đoạn đối thoại giữa hai người luôn dẫn dắt cô trong mỗi cơn ác mộng, cô hối hận vì sao lúc đó không nghe lời khuyên của cô y tá, đánh mất đứa con bé bỏng.

Nhiều đêm giật mình tỉnh giấc phát hiện nước mắt giàn giụa khuôn mặt. Cô co rúc thành một đoàn trong chăn tìm cảm giác an toàn mệt mỏi đến gần sáng mới mở mắt nhắm nghiền.

Thế nhưng bây giờ lại lần nữa nghe thấy nhưng lại chân thực đến vậy..

Chợt một ý nghĩ xẹt qua khiến cô trừng lớn mắt kích động đưa tay bịt miệng để tránh mình phát ra âm thanh.

Cô run rẩy cảm tờ đơn nhìn thật kĩ, rồi lại run rẩy nhìn cuốn lịch để trên đầu giường. Ngày 25-12-20xx.

Cô trở lại rồi, trở lại ngày gây nên ngã rẽ đưa cô vào ngõ cụt.

Đưa tay xoa xoa bụng bằng phẳng của mình, cô bỗng cười thật to, sau đó nước mắt trào ra.

Cô gấp người giấu khuôn mặt vào gối, chỉ phát ra từng tiếng nấc khe khẽ.

Y tá ngây ra, vội tiến lên vỗ vỗ vai cô:

"cô bé, mạnh mẽ lên em"

Ngẩng đầu lên, Tuyết Ly nhìn y tá nở nụ cười ngốc nghếch, cô ôm chầm lấy y tá khóc lên như một đứa trẻ.

Hai năm, cô vùng vẫy trong đồng bùn nhơ nhớp hai năm, làm cách nào cũng không thể thoát ra được, hiện tại ông trời là thương xót cô, cho cô cơ hội làm lại cuộc đời sao?

Y tá thờ dãi im lặng để cho Hàn Tuyết Ly ôm. Tám mười lăm phút sau, Hàn Tuyết Ly mới bình tĩnh lại, buông ra y tá, đưa tay xoa xoa vết nước mắt trên má nở nụ cười:

"chị, em đổi ý rồi, em sẽ giữ lại đứa nhỏ, em sẽ sinh và nuôi con cẩn thận. Cảm tạ chị đã khuyên nhủ" Hàn Tuyết Ly thật sâu cúi đầu.

Mây đen trên khuôn mặt của cô cũng tán đi rất nhiều, lộ ra vẻ linh động của một thiếu nữ 19 tuổi.

Y tá nhìn Hàn Tuyết Ly một chút, xác định cô bé trước mặt đã nghĩ thông liền cũng hướng cô cười cười.

Hai tuần sau.

Hôm nay Hàn Tuyết Ly xuất viện.

Bước chân ra khỏi phòng bệnh, ngang qua công viên gần cổng bệnh viện.

Hạ Tuyết Ly dừng lại, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, nhắm nghiền hai mắt, cô đưa hai tay vươn ra hai bên hít một hơi thật sâu, nở nụ cười thoả mãn.

Sống lại thêm một lần, bây giờ cô không còn bất kì ao ước mong muốn nào ngoại trừ dưỡng thai cẩn thận, sau này lại nuôi bảo bảo thật tốt.

Nhìn xuống bụng mình đã bắt đầu có chút nhô ra, cô nở một nụ cười ôn nhu, tình thương của mẹ tràn lan khiến không khí xung quanh cô thật ấm áp. Mà cô chẳng hề may mắn điều gì.

"cục cựa, lần này mẹ sẽ không để mất con nữa. Chúng ta sẽ nương tựa vào nhau nha"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Hách Liên Thần Hi

Hàn Tuyết Ly đắm mình trong ánh nắng ấm áp sáng sớm không hề biết mình lọt vào tầm mắt một đại nhân vật.

Hách Liên Thần Hi hôm nay chính đang giải quyết vài dự án đầu tư trong văn phòng thì một tiếng gõ cửa vang lên.

Hắn mi không nhúu tiếp tục xem trog tay tài liệu, giọng nói trầm thấp như đàn :

- "vào đi"

thư kí vội lệnh đi vào :

- "tổng tài, trong vòng 30 phút nữa ngài sẽ có một cuộc hẹn với ngài Paul đối tác bên Hoa Kỳ tại nhà hàng Moon, thỉnh nhanh chóng chuẩn bị. Xe đã sẵn sàng"

- "vâng"

Hách Liên Thần Hi nhặt nhẻo phun ra một tiếng làm thư kí toát một thân mồ hôi lạnh.

Không dấu vết liếc mắt một cái vị tổng tài đang ngồi múa bút trên văn kiện, thư kí nhanh chóng thu hồi tầm mắt nhìn chăm chăm hai chân mình.

Tầm 10 phút sau, khi thư kí chuẩn bị lên tiếng nhắc nhở thì Hách Liên Thần Hi chợt đặt bút xuống tập tài liệu đang xem dở , đứng dậy lấy xuống áo khoác trên thành ghế khoác lên người, áo sơ mi amani kèm caravat lam xanh thẫm.

Bờ vai rộng rãi kiên cố, thân hình chuẩn tam giác ngược, áo khoác ôm lấy hấn vòng eo, sấn lên một thân hình hoàn mỹ, đôi chân thon dài, mái tóc cắt ngắn gọn gàng lộ ra vàng trán thông minh, mày kiếm mạnh mẽ, một đôi con ngươi sáng ngời màu hổ phách hút hồn tràn đầy mị hoặc, bạc môi vi mãn, cánh mũi cao ráo, hạo một nam nhân ngũ quan tinh tế tựa điêu khắc một dạng.

Thư kí tò tò đi theo sau, một bên âm thầm nuốt nước miếng một bên thầm ước tổng tài ngừng phát ra không khí lạnh.

Hào lãnh.

Bước ra thang máy, chân dài sải bước chậm chậm mà đi lại như nện vào lòng người khác, toàn thể nhân viên nín thở cúi đầu.

Tổng tài uy áp thật đáng sợ.

Tất cả mọi người nhìn bóng dáng nam nhân kia bước vào xe, không hẹn mà cùng đưa tay vuốt mồ hôi trên trán.

Cuối cùng đi rồi a~

Hách Liên Thần Hi ngồi vào trong xe, thư kí ngồi vào vị trí lái nhanh chóng khởi động xe.

Trong xe.

Hách Liên Thần Hi cau mày nhìn vào đồng số liệu trên màn hình Ipad , dư quang bỗng liếc đến một chiếc kẹp tóc hình hoa hướng dương nằm trong góc dưới chân ghế.

Hắn đầu tiên nhìn chăm chăm vật nằm trong góc sau đó một trận nghi hoặc.

Khi nào thì trên xe hấn lại có vật của phụ nữ?

Hắn có tính khiết phích nặng, xe của hấn luôn định kì hai tuần rửa một lần, đồng thời thay đổi toàn bộ vật trang thiết bị bên trong xe.

Vậy vật này là từ đâu mà có??

Hách Liên Thần Hi- con người mà ngay cả đôi đũa ăn cơm cũng dùng đũa được thiết kế đặc biệt lần đầu tiên trong đời cúi người tay không nhặt một chiếc kẹp tóc đưa lên trước mặt quan sát.

Một mùi hoa oải hương nhột nhột xông vào mũi hấn.

Mùi vị này...

Hách Liên Thần Hi nhanh chóng vận chuyển nơ ron thần kinh phân tích mùi vị mà hắn có chút ấn tượng này,sau đó thân hình một cô gái xẹt qua trong trí nhớ, ánh mắt hắn chợt ngưng một chút.

Đúng rồi, hai tuần trước,khi hắn vừa đi một vòng thị sát vài chi nhánh cửa hàng,thì nhận được báo cáo dự án thành phố A có vấn đề,yêu cầu hắn đến thành phố A xem xét,ngắt cuộc gọi, hắn lập tức gọi điện cho thư kí đến đón.

Vừa ra cửa Bách Hoá đi được vài bước chợt một thân hình trắng tấp ngã nhào vào lòng hắn.

Theo phản xạ hắn nhanh chóng làm ra phản ứng né tránh vật "không sạch sẽ " hướng vào lòng mình,không ngờ một bàn tay lạnh lẽo gắt gao nắm lấy áo khoác hắn không buông.

Đang lúc hắn định cố sức gạt bỏ đi vật bám trên người mình thì hắn lại ngửi được mùi hoa oải hương thanh nhã làm hắn khựng lại.

Hắn cúi đầu nhìn xuống người con gái nước mắt vương đầy trên má,tay gắt gao nắm lấy áo hắn tựa như hắn là cọng rom cứu mạng cuối cùng của cô vậy.Trong lòng xẹt qua một cái gì đó nhanh đến nỗi hắn cũng không biết là cái gì.

Dùng một chút hắn đưa tay ôm lấy "vật không sạch sẽ" kia vào lòng,một tay vững vàng đỡ lấy nhân nằm trong lồng ngực,một tay gầy số thư kí,rất nhanh một chiếc xe dừng lại ven đường.

Thư kí vừa xuống xe chợt nhìn thấy một màn khiến con mắt hắn trừng lớn muốn bính ra bên ngoài,tổng .tổng tài của hắn đang ôm một phụ nữ.

Tổng tài khiết phích,ghét động chạm tiếp xúc đặc biệt là phụ nữ ,lại đang ôm một nữ nhân hướng về phía mình.

Trong phút chốc thư kí há hốc mồm quên hô hấp,đến khi thấy ngực hơi khó chịu mới hoảng hồn hấp một hơi.

Thật sự là thử thách trái tim hắn a.

-"đến bệnh viện X,nhanh nhất" Hách Liên Thần Hi mặt không đổi sắc ra lệnh.

Sau đó cúi đầu nhìn thiếu nữ đang mê mang trog lòng,khoé mắt thiếu nữ vương hai giọt lệ,hôn mê cũng mang theo khổ sở,mày liễu đau khổ nhú lại.

Hắn bắt giác cau mày,đưa tay xoa đôi mày nhăn lại,lại vươn tay lau đi giọt nước mắt lăn dài trên má..

Không biết hắn nghĩ gì thế nhưng cũng không đặt thiếu nữ xuống ghế mà cứ thế ôm vào lòng.

Thư kí thỉnh thoảng nhìn gương chiếu hậu một bộ dáng như gặp quý.

Đến bệnh viện,đặt thiếu nữ vào phòng,hắn cau mày phân phó thư kí xử lí việc này,còn mình thì lái xe đến điểm hẹn. Trước mắt hắn còn việc quan trọng hơn.

Sau đó,...một dự án có chút trục trặc khiến hắn quên bèn đi mất sự việc kia..

cho đến hôm nay ..

nhìn chằm chằm chiếc kẹp tóc,Hách Liên Thần Hi trong mắt xẹt qua một tia phức tạp.Hắn chợt mở miệng.

-"đến bệnh viện X"

Thư kí hơi ngạc nhiên bất quá cũng không nhiều nghi vấn,đi theo boss nhiều năm, nghe lệnh boss đã là bản năng.

Xe vừa đến công viên ngoài cổng bệnh viện,ánh mắt hắn chợt bắt được một thân ảnh như hoà vào trong ánh nắng.

Xung quanh thân ảnh ấy toả ra một không khí ấm áp nhu hoà.

-"Dừng xe"

Thư kí được lệnh vội cho xe dừng lại.

Hách Liên Thần Hi nhìn thật sâu kia thân ảnh,không nói gì,chi là đẩy mắt có cái gì đó bắt đầu khởi động.

-"tra cho ta tất cả tư liệu về cô ấy" Hắn lạnh nhạt nói.

Thư kí theo ánh mắt nhìn đến một thiếu nữ tựa như được ánh mặt trời ôm ấp một trận kinh ngạc,đây là cô gái lần trước tổng tài ôm a~

..nhìn cô gái hần âm thầm suy đoán thân phận và mối liên hệ của cô ta cùng boss nhà mình.

- "vâng"

Kiếp trước Hách Liên Thần Hi cũng là đến bệnh viện một chuyến,nhưng khi hần đến Hàn Tuyết Ly đã chìm trong nỗi đau phá thai thần tình hoảng hốt rời khỏi viện rồi,mà Hách Liên Thần Hi,vốn dĩ không quá để ý đến người hần cứu, cũng chạy nhanh gạt một tia kì quái trong lòng ra khỏi suy nghĩ của mình...

Cho nên hai người cứ thế lướt qua nhau.

Mà kiếp này,vì thai nhi,Hàn Tuyết Ly quyết định ở lại bệnh viện theo dõi thêm mới có một màn gặp mặt này..

Vốn dĩ hai nhân sinh không hề liên quan nhau đời này vì một chút thay đổi lại triển miên quẩn quít.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Hi Vọng

Hàn Tuyết Ly từ bệnh viện trở về căn hộ Khuynh Phong mua cho cô.

Bước vào phòng ,việc đầu tiên của cô là bước đến ban công kéo rèm cửa lại che khuất tất cả cảnh vật bên ngoài.

Đèn cảm ứng trong phòng tự động sáng,cả căn phòng ánh đèn rạng rỡ.

Cô sợ bóng tối.

Anh biết điều này,nên phòng cô treo rất nhiều loại đèn led nhiều màu sắc.

Cô nhớ lúc mình mở mắt ra nhìn thấy căn phòng này đã cảm động đến rơi nước mắt.

Ngài Vi cũng không ít lần cảm thán Anh cưng chiều cô như công chúa.

Lúc đó cô chỉ nghĩ bạn thân vui vẻ cho mình nên trêu ghẹo,bây giờ nhìn lại xem ra là ghen ghét móc mĩa đi.

Quả nhiên mắt cô bị mù mà.

Nhìn tất cả mọi thứ quen thuộc mà xa lạ trong nhà,cô có cảm giác mình đã trải qua mấy đời.

Ánh mắt có chút tang thương.Nhưng tuyệt không có chút nào lưu luyến.

Đẩy cửa phòng,cô lục tìm dưới đáy ngăn tủ một chiếc vali hơi cũ nhanh chóng dọn dẹp những thứ của mình cho vào.

Chiếc vali này ba năm trước cô theo chân anh lên thành phố dọn vào.Lại cảm thấy nó còn dùng được nên không vứt đi mà lên anh giấu dưới đáy tủ.

Anh là giám đốc một công ty lớn,gia tộc khổng lồ,tất nhiên sẽ không để cô dùng lại những vật cũ kĩ.

Phòng của cô có tất cả mọi thứ quần áo túi xách,trang sức,nước hoa mà tất cả phụ nữ điên cuồng.

Nhưng cô trừ khi có tiệc không thể không hoá trang cô sẽ không động.

Cô không thích những quần áo đắt tiền gò bó ấy.

Anh lúc đầu có dỗ dành sau cũng tùy hứng cô,miễn sao cô vui là được.

Anh "nuôi" cô rất thành công.

Bằng chứng là kiếp trước khi anh rời đi,cô cảm giác cả thế giới như sụp đổ.

Điên cuồng đến mức vứt bỏ đi cả đứa con chưa thành hình.

Chỉ là kiếp này...

Ha..cô lắc lắc đầu,gạt đi suy nghĩ trong lòng,nhanh chóng thu dọn đồ.

Trong ngăn kéo là tất cả những đồ của cô khi còn ở cô nhi viện.

Anh không biết cô không vứt đi mà vẫn giữ.

Ngoại trừ những thứ của mình cô không hề lấy thêm bất cứ cái gì.

Cô rút trong tay chiếc nhẫn tín vật định tình của hai người,bỏ lên bàn.

Rút trong túi áo chiếc điện thoại đời mới nhất đặt bên cạnh.

Trong danh bạ điện thoại lưu duy nhất tên anh.

Ở bên anh ba năm quả thật là ba năm cách ly với thế giới.

Thế giới của cô ngoại trừ anh sẽ là...rỗng tuếch.

À không còn có một người bạn thân nữa..thân đến mức leo lên giường của người yêu bạn mình.

Cô chột cười nhạo. Cười cho cuộc đời đáng buồn của mình,cười cả sự ngu xuẩn trong quá khứ.

Nếu kiếp trước cô người này là nữ phụ vật hi sinh,thì Ngải Vi có lẽ là nữ chủ,nữ phụ là cô chỉ có thể lót đường cho nam nữ chủ gặp nhau..

Kiếp này,cô sẽ không lại đi theo con đường pháo hôi đó nữa.Tốt nhất là nước sông không phạm nước giếng.

Nhìn lại căn phòng đã ở ba năm,cô quay lưng không chút chần chừ.

Cô không biết rằng,khi cô vừa đóng cửa phòng,chiếc điện thoại trên bàn vang lên giai điệu thân thuộc,trên màn hình hiện lên danh bạ của số duy nhất trong điện thoại cô.

..tên Ông xã.

Bất quá nếu có nghe phòng chừng cô cũng sẽ làm lơ không bắt máy.

Thượng một đời trao đi tất cả yêu thương,một cô gái quê từ cô nhi viện chân ướt chân ráo lên thành phố coi anh là tất cả bầu trời đổi lại là hai tầng phản bội.

Kiếp này cái gì là yêu đương,cái gì là nhung nhớ cứ xéo đi thôi.

Cô-Không-Cần.

Hân Tuyết Ly không vội ra khỏi căn hộ,vì cô biết người của Ngải Vi đang châu chực xung quanh căn hộ quan sát nhất cử nhất động của cô.

Đó cũng là lí do vừa về đến nhà,vào phòng việc đầu tiên của cô là kéo tất cả rèm cửa lại.

Cô sẽ không cho Ngải Vi biết hành tung của mình.

Nếu không với tình huống thân cô thể cô hiện tại của mình,đứa con này muốn giữ còn khó hơn lên trời.

Trải qua một kiếp "ném đu " bản lĩnh của Ngải Vi,kiếp này cô không ngu mà đi theo con đường cũ.

Vuốt ve bụng mình,cô ôn nhu cười khẽ:

-"bảo bối của mẹ,mẹ sẽ bảo vệ con thật cẩn thận,bất cứ ai cũng không thể động đến con,trừ khi bước qua xác mẹ" kể cả ba ba của con.

Ánh mắt cô tràn ngập lạnh lẽo.

-"con đói rồi phải không?chúng ta làm một bữa ăn thật no nê đi." Cô vừa ôn nhu nói chuyện vừa đi vào bếp.

Căn bếp hiện đại sạch sẽ thoáng mát,cả căn hộ ba ngày sẽ có nhân viên dọn một lần,mỗi ngày sẽ có người đưa đến nguyên vật liệu tươi mới để nấu ăn.

Tay nghề của cô tuyệt đối là đầu bếp số 1 số 2.

Cô còn nhớ có vị đầu bếp là chuyên gia bậc thầy về thức ăn người Italy muốn thu cô làm đệ tử, nhưng vì Khuynh Phong, cô từ chối rất nhiều lần.

Vị đầu bếp kia rất tiếc nuối nhưng cũng không tiện nài nỉ thêm, chỉ nói là nếu có dịp mời cô ghé sang Italy trao đổi.

Lúc đó cô cũng chỉ vì xã giao giữ lại danh thiếp, cũng không quá để ý.

Khoan đã, cô chợt trợn mắt, một ý nghĩ loé qua đầu óc.

Cô nở nụ cười với lấy chiếc túi lục lọi một chút sau đó từ trong ví lôi ra một tấm danh thiếp được làm rất tinh xảo, trên đó là một dòng chữ mạ vàng ghi Master Chef-No1.Mr.John.

Ôn trời tấm danh thiếp vẫn còn.

Cô nắm chặt tấm thẻ trong tay, ánh mắt loé ra một tia kiên định.

Muốn giữ được con, thắng kiện trong việc giành quyền nuôi con, tài chính kinh tế của cô phải đầy đủ, còn phải chắc chắn giá trị tài sản hiện vật.

Cô không thể thua kiện.

Cô nhất định không thể thua.

"Cục cưng, mẹ biết mẹ rất vô dụng, ba năm sống trong vòng tay ba con mẹ trở nên mềm yếu, nhưng vì con, bằng tất cả mọi giá mẹ sẽ leo lên địa vị thật cao. Cao đến nỗi không ai có thể cướp đi con được."

Cô xoay người chuẩn bị nguyên liệu nấu thức ăn. 30 phút sau, nhìn một bàn năm món một canh đầy màu sắc, cô hài lòng vuốt bụng mình.

"Cục cưng, đây là ba ba con chuẩn bị cho chúng ta bữa ăn cuối cùng, nhất định không được lãng phí biết không. Vì từ nay trở đi, chúng ta sẽ không còn được ăn đồ ba ba chuẩn bị nữa" cho dù là thông qua thư kí thực hiện.

Sau đó quả thật Hàn Tuyết Ly đã cuốn sạch sẽ số thức ăn vào bụng mình.

Có thai khẩu vị biến đổi, lúc trước chỉ ăn được một chén cơm, nay.. nhìn đồng chén đĩa trên bàn Hàn Tuyết Ly có cảm giác heo ăn cũng không nhiều bằng mình.. lúc trước món shushi cá ngừ đại dương cô thích ăn nhất bây giờ vừa nhìn đã muốn ói.

Đó là món mà Ngải Vi thích ăn, bạn thân nhiều năm, lần nào đi ăn chung Ngải Vi cũng gọi món này khiến cô cũng thích lây.

Bất quá, bây giờ cô cũng không quan tâm.

Ăn uống đầy đủ Hàn Tuyết Ly tựa trên ghế salon ngủ ngon lành.

Tối nay cô sẽ rời đi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Đấu Với Tôi Cô Mãi Mãi Là Kẻ Thua Cuộc

Khuynh Phong ngón tay khẽ gõ trên bàn kiên nhẫn đợi điện thoại, nhưng không có người bắt máy.

Anh nhúm mày gọi lại vài lần nữa nhưng cũng không có người trả lời.

Trong tâm không hiểu có chút hoảng loạn.

Đây là lần đầu tiên cô không bắt máy anh.

Anh đứng dậy lấy chiếc áo khoác sai chân bước ra khỏi văn phòng, vừa xuống đến tầng hầm bãi đỗ xe thì nhận được điện thoại của Ngải Vi.

"Vi Vi?"

"Phong, em muốn ăn shushi cá ngừ đại dương nha, phải có wasabi nha"

"Àn, thêm gì nữa không? Khi về anh sẽ mua"

- "mì cay nữa nha anh."

- "được rồi, anh nhớ, em nghỉ ngơi đi"

- "con nhớ anh nha, anh phải mau về với em và con đây" Ngải Vi giọng nũng nịu

- "uh, anh biết rồi" giọng Khuynh Phong mềm xuống. Tất máy, ánh mắt anh mê mang..

Anh ..sắp được làm ba ba..

Anh.. sẽ có gia đình nhỏ của mình.

Mặc dù...với Ngải Vi cảm xúc của anh rất phức tạp.

Ngải Vi là bạn thân của A Ly, cô rất thường xuyên đến tâm sự cùng A Ly, nên anh và cô cũng thường gặp mặt.

Ngải Vi cho anh cảm giác khác hẳn A Ly, đó là một cô bé linh động, sẽ làm nũng, sẽ quậy phá, cũng có lúc dịu dàng.

A Ly quá trầm tính, là cô nhi nên từ nhỏ đã tự thân vận động, không có thói quen nhờ vả ai, chuyện gì cũng tự mình gánh lấy.

Có lúc anh chỉ mong Ly sẽ tựa vào anh làm nũng đòi hỏi. Nhưng hết lần này đến lần khác Ly đều tự mình cố gắng.

Anh rất yêu Ly, càng nhiều hơn là đau lòng cho quá khứ không mấy tươi sáng của cô.

Cô bị vứt bỏ ở cổng cô nhi viện năm cô ba tuổi. Hoàn toàn không có trí nhớ về người nhà. Cố gắng vươn lên, cho đến khi anh gặp cô đón cô ra khỏi nơi đó.

Mọi chuyện sẽ chẳng có gì nếu không có một ngày Ngải Vi uống say tỏ tình với anh.

Anh khiếp sợ nhưng cũng cực lực bài xích. Đó là bạn thân người anh yêu, anh không thể khiến mọi chuyện lộn xộn, huống chi người anh yêu duy nhất là Ly.

Và cứ thế chuyện này trôi vào quên lãng cho đến một buổi sáng nọ, anh mở mắt ra, nhìn bên cạnh Ngải Vi không ngừng khóc, trên giường là vết máu đầm vào làm mắt anh nhứt nhối.

Ngải Vi nói anh say rượu nhầm cô thành a Ly. Lúc đó anh cảm giác như bị sét đánh. Anh lung tung mặc quần áo lại lung tung bước ra ngoài.

Sau đó anh và Ngải Vi ngồi xuống nói chuyện.

Ngải Vi lo sợ a Ly biết nên cầu xin anh đừng cho a Ly biết, chuyện này xem như không có.

Nhìn cô gái nhỏ bị như vậy còn lo đến cảm nhận bạn thân, tim anh mềm một chút.

Cảm giác thương tiếc lan trong lòng.

Là lỗi của anh.

Mấy ngày sau Ngải Vi không lại xuất hiện trước mặt anh và Ly.

Anh thờ phào nhẹ nhõm cũng có chút lo cho cô gái nhỏ.

Chung quy trong trắng của cô là anh đoạt đi.

Nhưng anh yêu Ly, yêu rất nhiều.

Anh sợ, nếu Ly biết cô sẽ không tha thứ cho anh.

Cứ như vậy kéo dài ba tháng cho đến khi anh nhận được điện thoại của thị trường yêu cầu gặp mặt.

Anh lần nữa nhìn thấy Ngải Vi, chỉ là khoé mắt đỏ hoe sưng lên. Mắt đi về linh hoạt anh thường thấy.

Thị trường rất giận dữ yêu cầu anh phải chịu trách nhiệm. Lại thông báo cho anh Ngải Vi có thai.

Lúc đó anh quả thật không biết nói gì. Anh chắc chắn anh không hề yêu Ngải Vi. Có chăng là cảm giác tội lỗi.

Nhưng con anh là vô tội.

Anh đau đớn quyết định chia tay với Ly.

Có lẽ anh là thằng đàn ông tồi,lại có thể đang dúi với bạn thân của người yêu mình.

Cho dù ..

..đó là say rượu làm bậy đi chăng nữa cũng không thể tha thứ.

Vuốt ve chìa khoá trên tay, đây là móc khoá hình một con sóc nhỏ cô tự tay làm cho anh,cô rất khéo tay,anh cũng rất thích cô điểm này.

Bỗng dung lồng ngực tràn ra một trận khó chịu.Cảm giác có cái gì đó rất quan trọng sắp sửa rồi anh đi mất.

Anh đút chìa khoá vào ổ cấm lung tung lái xe đi.Có lẽ anh cần một không gian yên tĩnh để suy xét mọi việc.

Cùng lúc đó tại nhà thị trưởng.

Sau khi điện thoại từ Khuynh Phong truyền đến dấu hiệu ngắt máy..Ngài Vi liền cười to.

-"Haha, cuối cùng ta cũng thành công trở thành Khuynh phu nhân. Hàn Tuyết Ly a Hàn Tuyết Ly ,cô thua.. Haha,cô đã thua tôi rồi."

Ngài Vi vuốt bụng mình nói nhỏ:

" Con à, ba của con sẽ không phải là tên vô danh tiểu tốt vô công rồi nghề kia. Mà là Khuynh tổng,Khuynh Phong, con sẽ được vào gia phả nhà họ Khuynh , đó là một gia tộc vô cùng giàu có phú quý, nên con nhất định phải là con trai, như thế tất cả tài sản mới thuộc về mẹ con chúng ta."

Hàn Tuyết Ly,tôi thực sự xin lỗi,nhưng nếu không đập cô xuống tận đáy bùn,tôi sẽ không an tâm,cho nên,cô chuẩn bị sẵn sàng cho cuộc đời như địa ngục của mình chưa?Tôi sẽ dành bất ngờ to lớn cho cô.

Hahaha,đấu với tôi?Cô chỉ có thể mãi mãi là kẻ thua cuộc.

Khuynh Phong là của tôi,gia sản nhà họ Khuynh cũng là của tôi.Cô bắt quả là một đứa mồ côi ngu xuẩn,dựa vào cái gì có thể có được tình yêu của Khuynh Phong?

Haha,cô nên đi về nơi cô thuộc về,tầng chót của đây xã hội.Haha.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Cuộc Sống Mới

Buổi tối.

Hàn Tuyết Ly nhẹ nhàng kéo chiếc va li trong đêm,bóng tối bao bọc cô ẩn mình không một tiếng động li khai biệt thự.

Cô bắt một chiếc taxi.Ngồi trên xe nhìn bóng dáng biệt thự xa dần cô mới thở phào một hơi nhẹ nhõm.Cô yêu cầu tài xế đưa cô đến thành phố C.Cách nơi này 4h đi ô tô. Trước mắt cô cần ổn định một chút tinh thần đã.

Nhắm mắt lại,cô đưa tay sờ soạn bụng mình.

-"cục cụng,chúng ta từ bây giờ phải tự thân vận động nha.Vì ba ba của con không có bên cạnh, nên mẹ sẽ cố gắng cho con đầy đủ thay cả phần ba.Con nhất định phải an toàn mạnh khoẻ ra đời có biết không?"

Cô nhắm mắt lại dưỡng sức.

Đến thành phố C,cô tìm đến căn hộ của Trần a di,đời này cô sẽ tìm cách bảo hộ họ.

Trước mắt phải tiếp cận để trở nên thân thuộc với mẹ con Trần a di. Trần a di là một người phụ nữ quật cường, sẽ không dễ dàng nhận cái gì từ ai. Cho nên, cô phải tìm cách để hai mẹ con họ mở lòng với cô như kiếp trước.

Quả nhiên hết như kiếp trước, Trần a di thu cô làm người chăm sóc cho a Tuấn.

Kiếp trước khi cô gặp a Tuấn, đã là một năm sau đó, khi đó là lần chạy thận thứ hai, các chức năng của a Tuấn trước hai lần đại phẫu trở nên suy yếu.

Hiện tại, a Tuấn mới chạy thận lần đầu, trong đôi mắt vẫn là sạch sẽ tràn đầy hy vọng, không cất giấu tia âm đạm như kiếp trước cô nhìn thấy.

A Tuấn năm nay 17 tuổi, nhỏ hơn cô hai tuổi, sắp vào đại học.

Vì bệnh tật quanh năm ở trong nhà nên nước da a Tuấn trắng ngần, gương mặt thanh tú, ngũ quan sáng sủa.

Rất có hơi thở thanh xuân. Chưa bị con đau giày vò mai một trên người cậu bé vẫn tràn đầy sức sống.

Thật tốt, còn kịp. Giờ đến lần chạy thận thứ hai còn hơn nửa năm. Cô có thể cố gắng xoay sở.

Có lẽ cô phải nhanh chóng giải quyết vấn đề của mình.

Cô mua một chiếc điện thoại di động bình thường, rút tấm thẻ trong túi ra dựa theo số điện thoại trên danh thiếp đánh máy.

Một hồi chuông vang lên, không có ai tiếp nhận, cô thử gọi thêm hai lần nữa vẫn không có người nhận. Khi cô thất vọng định gác máy thì đầu dây bên kia kết nối.

- "hello, this is the phone number of mr. John. who is calling?" Một giọng nam trung niên hiền hoà trầm ấm vang lên.

(xin chào, đây là số của John. Ai ở đầu dây đây?)

- "hi! mr. John, i'm Lucia. We have just met on last holiday at Queen's beach. This is my new phone number. Do you remember me?"

(chào John tiên sinh, Lucia đây. Chúng ta vừa gặp nhau ở bờ biển Queen kì nghỉ trước. Đây là số mới của tôi. Tiên sinh không phải đã quên tôi rồi chứ?)

- "oh, yeah, miss Lucia. Fancing to hear your voice, what do we owe the pleasure of you to call me today?"

(ôh, tiểu thư Lucia, rất vui khi nghe được giọng cô. Ngọn gió nào mang cô gọi điện cho tôi vậy?)

- "well, i'm having some trouble and need your help, would you mind if i ask you give me a hand?"

(coi nào, hiện tôi đang vướng vài vấn đề cần sự giúp đỡ của tiên sinh, sẽ không phiền nếu tôi nhờ tiên sinh một chút?)

- "of course, miss Lucia. what's happened?"

(tất nhiên là không, tiểu thư Lucia xinh đẹp, có chuyện gì thế?)

- "....."

- "....."

Cúp điện thoại, Dạ Tuyết đứng dậy đi ra ban công tầng hai

Đưa mắt nhìn lên bầu trời. Ngoài vũ trụ có rất nhiều ngôi sao lấp lánh, nhưng cũng có những ngôi sao dần âm đạm kết thúc một cuộc đời.

Những ngôi sao trên bầu trời dựa vào ánh sáng mặt trời mà tồn tại, tỏa sáng, một khi lệch ra khỏi quỹ đạo, không nhận được ánh sáng mặt trời nữa.. ngôi sao đó sẽ dần trở thành một ngôi sao chết.

Cũng như cô.. kiếp trước, anh là ánh mặt trời, còn cô là ngôi sao bé nhỏ, mất đi anh, cô cũng theo đó mà lụi tàn.

Kiếp này.. cô sẽ tự mình tranh đua cùng nhật nguyệt, sẽ tự phát ra ánh sáng của riêng cô mà không núp dưới ánh sáng của bất cứ ai trên đời này nữa.

Mà cô vừa bước ra bước đầu tiên cho cuộc đời mình. Với sự giúp đỡ của ngài John, cô sẽ tự đứng vững bằng bất cứ giá nào.. vì bảo bảo.

Cô không thể tiếp tục yếu đuối.

Cô cũng không được phép yếu đuối thêm bất cứ lần nào nữa. Bảo bảo cần cô, mà đối với cô, Bảo bảo là lẽ sống.

Giương mắt nhìn ngôi sao sáng nhất phương Bắc, ngôi sao không cần năng lượng mặt trời. ánh mắt cô lóe lên sự kiên định.

Lần nữa quay vào phòng, cô nằm xuống chiếc giường nhắm mắt lại, một đêm vô mộng.

Ngày mai cô sẽ có một cuộc sống hoàn toàn mới.

Cùng lúc đó.

"cái gì? đã chạy thoát? khôn kiếp, lũ ăn hại, tôi trả tiền thuê các người để các người báo với tôi là để vượt mặt cô ta như vậy à?"

"cô Ngải, chúng tôi luôn canh chừng tại cổng căn hộ, nhận lệnh đêm nay hành động, nhưng khi chúng tôi vào nhà thì không tìm được người."

"một lũ vô dụng, phế vật, một con nhai ốm yếu mà canh cũng không xong. Cút về làm ruộng đi."

"cô Ngải.."

"Choang.."

Ngải Vi tức giận quăng điện thoại xuống sàn nhà. Chiếc điện thoại vỡ ra thành từng mảnh.

Trong căn phòng, một đồng hồ đặc bị tạp vỡ ngổn ngang dưới đất.

Trên tường, chiếc gương soi phản chiếu một thiếu nữ đang đứng. Khuôn mặt cô ta che kín một tầng âm u, đôi mắt long lên đầy ác độc, đôi môi bị cắn chảy máu, lòng bàn tay bị khảm bởi móng tay đang rỉ máu cũng không đủ động gì đến tâm trạng cô ta lúc này.

Vốn dĩ đêm nay theo kế hoạch sẽ cho năm người tập thể làm nhục kẻ tiện nhân kia, cho cô ta không còn mặt mũi nào đi gặp Phong. Lại sinh sinh để ả biến mất. Ngải Vi nhếch miệng. Đưa tay vuốt ve bụng mình. Cô cười ôn nhu..

"Cô chạy không thoát. Cả đời cô cũng không thể chạy thoát ra khỏi bàn tay tôi"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Trái Tim Theo Đó Cũng Rộn Ràng.

Hách Liên Thần Hi ngồi trên xe, trong đầu không ngừng hiện ra hình ảnh Hàn Tuyết Ly đứng dưới ánh mặt trời.

Tiếng thư kí đánh tan suy nghĩ của hần:

"tổng tài, đã đến nơi."

Hần bước ra khỏi xe, gạt suy nghĩ trước đó qua một bên. Hiện tại ngài Paul là nhân vật hần cần nỗ lực hợp tác.

Mở cửa phòng vip. Hách Liên Thần Hi sai chân vào phòng, kéo ghế ngồi vào vị trí. Ngài Paul vẫn chưa đến. Hần tranh thủ mở ipad xử lý các vấn đề còn lại. Tầm 10 phút sau, cửa phòng lần nữa mở ra. Một đôi nam nữ trung niên bước vào. Hần đứng dậy, kéo vạt áo vest thẳng bước ra khỏi vị trí đưa tay bắt tay nam nhân trung niên kia.

"ngài hảo, tôi là Hách Liên Thần Hi, người phụ trách Hách thị. Cảm tạ ngài dành chút thời gian bay từ Pháp qua."

"Hách tổng tài hảo. Quả nhiên trường giang sóng sau đề sóng trước, tôi không nghĩ người đứng đầu Hách thị lại trẻ tuổi như vậy."

"ngài quá khen, tiếng Việt của ngài rất tốt. Ngài từng ở quá Việt Nam sao?"

"không, tôi là người gốc Anh, dòng họ Christina Arthur Eliza White Mountbatten Von Windsor Alexander, đây là tên đầy đủ của tôi, nếu không ngài tôi thích người khác gọi mình là...Paul.

Paul?

Một chữ, một cái tên đơn giản đến không thể đơn giản hơn được nữa, nhưng cái tên đầy đủ của ông ta, lại tuyệt đối không thể bỏ qua.

Tên của người phương Tây đều có đủ loại nguồn gốc, đặc biệt là Anh Quốc đã từng trải qua thời đế quốc, truyền thống của giới quý tộc là để cái tên của họ thể hiện được huyết thống cao quý.

Bất luận cái tên đệm là Arthur, Elizabeth, Mountbatten hay là Aleksander, tất cả đều những quý tộc có danh tiếng, có quyền lực mới dám sử dụng.

- "vợ tôi là người Hoa gốc Việt. Chúng tôi đã từng ở Việt Nam cách đây 19 năm. Sau vì biến cố trong gia tộc nên tôi phải về Anh tiến hành thừa kế gia tộc, vợ tôi cũng theo tôi về."

Nghe đến đây, người phụ nữ cao quý đi phía sau chột tái mặt.

- "phu nhân không sao chứ?" Hách Liên Thần Hi đề ý lên tiếng hỏi.

- "không sao, chỉ là nhớ đến một chuyện trong quá khứ."

- "aizz, cũng chính vì biến cố bất ngờ, chúng tôi phải vội vã trở về gia tộc, đưa con gái của chúng tôi vừa tròn hai tuổi. Lúc đó gia tộc loạn thành một đoàn, chúng tôi không dám đại ý mang theo nó về, đành gửi nó ở cô nhi viện có tiếng. Đợi sóng yên biển lặng sẽ đón nó về. Không ngờ mọi chuyện vượt qua tầm kiểm soát của chúng tôi, chúng tôi không thể ngay lập tức về đón con gái như dự định được. Cũng không dám cho người bảo vệ hay quan tâm. Sợ dẫn lửa thiêu thân liên lụy đến con bé. Chúng tôi đành chờ thời cơ, một chờ liên chờ mười lăm năm. Khi chúng tôi kích động trở lại cô nhi viện.. lại biết hung tin. Cô nhi viện một năm trước bốc cháy dữ dội, toàn bộ sổ sơ, mama trong cô nhi viện đều chôn mình trong biển lửa. Tất cả hồ sơ đều mất sạch."

- "chúng tôi mất dấu đứa con gái tội nghiệp. Không biết nó sống có tốt không. Nếu không phải là bùa thức thần của nó tại từ đường gia tộc còn nguyên, chúng tôi sẽ nghĩ nó chết rồi."

*tác giả giải thích về bùa thức thần: Thức thần bình thường nằm trog lá bùa đặt ở từ đường linh thiêng, một khi mệnh căn của chủ nhân còn bùa thức thần còn, chủ nhân mất, bùa thức thần theo đó bụi tan khói diệt. Sự thật là từ nhỏ cấy vào cơ thể cổ trùng, không có bất kì nghị hại gì với bản thân chủ nhân, cổ trùng đặt trong bùa và trong thân thể là một đôi. Dùng máu chủ nhân nuôi cổ hai tháng đầu. Cổ trong thân chủ nhân là cổ mẫu, cổ trong bùa là từ cổ, một khi mẫu chết, từ cổ cũng cháy sạch chết theo, cổ cháy dẫn theo bùa cũng cháy. Tóm lại thức thần là cổ trùng đó mà.

Và điều quan trọng là: chi tiết này là tác giả nghĩ ra, không có trên gg. :)))

- "chia buồn cùng ngài, có lẽ ngài sẽ nhanh chóng tìm được tiểu thư thôi."

Phụ nhân lặng lẽ lau đi giọt nước mắt.

Hách Liên Thần Hi nhanh chóng dịch chuyển đề tài.

- "tôi hẹn gặp ngài lần này chủ yếu muốn khai một cuộc họp tác để mở rộng chi nhánh thực phẩm bên Anh. Chúng tôi cần thế lực của ngài mở một con đường thâm nhập vào nội địa. Đây là kế hoạch chi tiết..."

- "..."

- "..."

Hách Liên Thần Hi rời khỏi nhà hàng đã là 8h tối. Hắn nắm trong tay chiếc điện thoại di động, quay một dãy số, sau đó đợi.

- "báo cáo tổng tài, cô Hàn đã đi khỏi thành phố S. Hiện tại đang ở nhà số 320/173 Thanh thị thuộc thành phố C."

Hắn quay sang thư kí.

- "Đến thành phố C" hắn cho tay vào túi quần, lôi ra một cái kẹp, mùi oải hương thoang thoảng.

Đứng dưới đường, hắn nhìn thấy một cô gái đang ngẩng đầu nhìn lên bầu trời. Khí tức xung quanh cô vẫn hài hoà ảm áp như vậy.

Cô đang nghĩ gì? Là nghĩ về kẻ phụ bạc kia? Đứa con của cô là của hắn? Trong lòng hắn bỗng dưng có chút phiền muộn. Gió đêm thổi qua mái tóc mềm của cô, mùi oải hương lan trong gió.

Hắn cứ đứng đó cho đến khi đèn phòng tắt. Căn phòng chìm trong bóng tối, mới quay vào xe rồi rời khỏi đó.

Hắn không về thành phố S mà ở một căn biệt thự tại thành phố C. Dù sao ở đây cũng có chi nhánh công ty của hắn.

Trùng hợp vẫn là..căn biệt thự cách rất gần nhà cô.Chung một con đường.

Sáng hôm sau,7h sáng hần dậy sớm theo thói quen chạy bộ. Ra khỏi biệt thự. Ánh mặt trời vừa lên,thái dương rạng rỡ một ngày mới.

Hần chợt nhìn thấy một bóng dáng đang ngồi ven đường,tay ôm bụng về mặt thống khổ.Xung quanh cô là một đồng nguyên liệu nấu ăn vung vãi.

Quan trọng là,hần nhận ra cô chính là người hần nhìn đêm qua.

Hần bước nhanh lại gần cô,cũng không cố có sạch sẽ hay không liền đỡ cô dậy.Trong giọng nói kèm một tia dịu dàng chính hần cũng không biết.

-"cô không sao chứ?"

-"làm..làm ơn giúp tôi gọi bác sĩ,con..con tôi." cô vúi lấy cánh tay hần hoảng sợ cầu xin.

Hần nhìn cô yếu ớt như vậy,trong tâm không khỏi mềm ra. Mở điện thoại gọi thư kí.Tìm một bác sĩ tốt nhất đến địa chỉ nhà hần sau đó khom lưng ôm lấy cô đứng dậy,đi nhanh về biệt thự của mình.

Hần Tuyết Ly chỉ cảm thấy mình rơi vào một vòng tay ấm áp hữu lực.Bản năng níu chặt lấy anh.

Hách Liên Thần Hi nhìn người trong ngực dựa vào anh,mùi oải hương lan tràn trong chớp mũi,khoé môi câu lên.Trái tim cũng theo đó rộn ràng.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Tôi Sẽ Bảo Vệ,cả Em Và Con.(1)

Hách Liên Thần Hi vừa bước vào phòng đặt thiên hạ trong lòng xuống giường của mình thì có tiếng gõ cửa.

Hần đứng dậy đi mở cửa phòng.

Một vị bác sĩ có tuổi nhìn rất đáng tin cậy nhìn thấy hần cất tiếng.

-"ngài hảo,tôi nhận được tin nơi này có người cần sự giúp đỡ"

Hách Liên Thần Hi né thân sang một bên,vị bác sĩ biết ý bước vào nhà.

Sau một loạt kiểm tra,bác sĩ đưa ra kết luận.

-"chỉ bị động thai nhẹ,không có vấn đề nghiêm trọng,dù vậy,thân thể thiếu phu nhân hơi yếu ớt,cần bồi sung nhiều chất dinh dưỡng hơn.Tôi sẽ kê một đơn thuốc ngài dựa theo đó bốc một vài thang cho thiếu phu nhân."

Hách Liên Thần Hi bị ba chữ "thiếu phu nhân" làm cho ngây ra..đưa mắt nhìn thân ảnh đang nhắm chặt mắt trên giường,tâm tình không khỏi có chút vui sướng.."thiếu phu nhân.." ần,gọi không sai a~

lúc này Hách Liên Thần Hi nhìn vị bác sĩ già kia cũng thuận mắt hơn rất nhiều.

Tiến vị bác sĩ kia đi rồi,hần chậm rãi tiến vào phòng mình,ngồi xuống cạnh giường nhìn vào gương mặt cô.

Lúc cô ngủ trông cô hiền đến lạ, hần nhìn cô có chút ngây ra, có lẽ tình thương của mẹ lan tràn nên nhìn cô thật sự rất có cảm giác ấm áp.

Hần đưa tay vuốt ve khuôn mặt cô,cảm xúc nện màng,da thịt non mềm,hoàn toàn không có dấu hiệu sần sùi của phụ nữ mang thai.

Bàn tay lạnh lạnh của hần làm thiên hạ đang ngủ hơi hơi run run,xoay người tránh đi sự quá nhiều của vị khách hơi lạnh lẽo kia trên gương mặt mình.

Cô nằm cuộn tròn thân mình,nhìn cô tràn đầy hơi thở bất an,thiếu cảm giác an toàn,trong lòng của hần tràn ra sự thương tiếc.

Hần muốn bảo vệ mẹ con nàng.Bảo vệ nụ cười nơi công viên công bệnh viện mà nàng đã từng cười.

Ngón tay lướt qua mũi,qua mắt đến cánh môi no đủ hồng hồng,vì đang ngủ mà hơi nhếch lên,ánh mắt hần vi ám..Hần cúi người dần dần tiến lại gần bờ

môi hấp dẫn kia.

Ngay lúc hấn sắp chạm vào môi nàng,thì cánh mi của nàng khẽ động,sẽ mở ra ngay lập tức.

Hấn liền thu hồi biểu cảm,bình tĩnh nhìn nàng.

Hàn Tuyết Ly mịt mờ mở mắt.

Đây là đâu?

Đưa mắt sang nhìn bóng dáng bên cạnh,cô giật mình khi thấy một nam nhân xa lạ.Rồi lại bình tĩnh lại khi nhận ra đó là người hảo tâm vừa nãy đã giúp đỡ cô.

Cô vừa định mở miệng cảm ơn thì một ly nước đưa đến trước mặt.Hàn Tuyết Ly sững sốt sau đó cười cười,khuôn mặt giãn ra,đưa tay tiếp nhận ly nước trong tay nam nhân.

-"thai nhi không có vấn đề,chú ý một chút vấn đề dinh dưỡng."Hách Liên Thần Hi đột nhiên nói một câu không đầu không đuôi.

Hàn Tuyết Ly ngẩn ra chột hiểu được là đang nói đến con mình liền nhin không được đưa tay vuốt ve bụng mình không tự chủ nở nụ cười.

-"đa tạ tiên sinh đã giúp đỡ." Hàn Tuyết Ly cúi đầu mười phần thành ý cảm tạ nam nhân.

-"Hách Liên Thần Hi" hấn đột ngột phun ra một câu như vậy.

-"ách..Hách tiên sinh." Hàn Tuyết Ly nghi hoặc nhìn hấn.

-"gọi Thần Hi.Tình rồi thì ra ngoài uống thuốc đi." hấn nhìn cô mặt không thay đổi nói.

-"..cảm ơn.." Hàn Tuyết Ly cảm thấy thật may vì mình gặp được người tốt.

Hôm nay cô định đi chợ mua vài thứ nấu một bữa cơm mời Trần a di,không ngờ lúc về gần đến nhà lại hoa mắt té xuống đất.

Lúc đó cô vô cùng sợ hãi vì bụng hơi đau.Nhìn thấy có người đi lại gần phía mình,cô nhào tới cầu xin,may là người ta giúp đỡ.

-"cục cụng à,có phải con sợ lắm không?mẹ xin lỗi con,mẹ sẽ cẩn thận hơn" cô nhìn xuống bụng mình thì thảo.

Uống hết bát thuốc.Hàn Tuyết Ly liền lễ phép xin cáo từ.Không ngờ Hách Liên Thần Hi lại mở miệng.

-"tôi đưa em về" hấn nói xong liền bước ra cửa không kịp cho cô nói bất kì lời gì.Mười phần cường thế.

Ngồi trong xe,Hách Liên Thần Hi vươn người sang giúp cô cài dây an toàn.Hàn Tuyết Ly bị hành động này của anh làm cho ngạc nhiên.Cô đưa mắt nhìn anh,vừa vận anh cúi xuống nhìn cô..Ánh mắt chạm vào nhau..

Ánh mắt anh màu hổ phách,khuôn mặt quả thật hoàn mỹ không tí vết,làn da còn đẹp hơn da phụ nữ.

Cô nhìn ảnh ngược của mình trong đáy đôi mắt quyến rũ kia,thoáng chốc tim đập liên tục.

Sau đó cô ngượng ngùng lấy túi xách né tránh đi ánh nhìn mang tính xâm lược ấy.Nói đùa,cô cũng không muốn chết chìm trong đôi mắt ấy.

Hách Liên Thần Hi nhìn cô quần bách,hai gò má đỏ ửng,tâm tình tốt lắm.Không khách khí nở nụ cười.

Đưa tay bóp mũi cô mở miệng.

-"vì sao không ở bệnh viện kiểm tra thêm mà vội vã xuất viện rồi chạy đến nơi này?"

Hàn Tuyết Ly nghe xong mười phần không hiểu ngẩng mặt nhìn hấn,lại lọt vào đôi mắt hổ phách sâu thẳm kia tâm thần không yên dời tầm mắt đi nơi khác.

Hấn nở nụ cười sùng nịch.

-"tôi đưa em đến bệnh viện X.Đó là nơi vật trang thiết bị tân tiến,đội ngũ bác sĩ đáng tin cậy. Vì sao em không ở lại theo dõi thêm?"

Nghe đến đây ánh mắt cô chợt vụt sáng.Nhìn vào anh ánh mắt thay đổi,mang theo vô tận cảm kích.

- "là anh..!" cứu tôi? cứu hai mẹ con tôi? lúc đó trước mặt cô là một màu đen,cô chỉ cảm giác mình dựa vào một vùng ấm áp,bản năng nắm chặt vùng ấm áp ấy..

Thì ra là của anh.

Lúc cô tỉnh lại.

Y tá có nói,lúc đó cơ thể cô suy nhược,tuy ba tháng thai nhi đã bắt đầu ổn định,nhưng thể chất cô thực quá yếu,lại tâm thần hoảng loạn,tinh thần xuống dốc,nếu cô ngã xuống đất và không được đưa đi bệnh viện kịp thời có thể đưa con sẽ theo đó bị tuột.

Cô có hỏi bệnh viện về danh tính ân nhân nhưng ai cũng lắc đầu không rõ.

Không ngờ cô đã đi đến tận đây..người đó vẫn có thể lần nữa tựa như anh hùng xuất hiện trước mặt cô,cứu cô và con.

Trong khi đó..baba của nó lại đang toàn tâm toàn ý chăm sóc cho người khác..khoé mắt cô bỗng ẩm ướt,vành mắt cay xè.

Trong miệng cảm giác chua xót tràn lan..

Cô vội vàng cúi đầu che đi hình ảnh chật vật của mình.

Thì ra cô tự nhủ lòng quên anh (KP) đi, không phải không quan tâm nữa mà là cô cố giấu nỗi đau thật sâu..và cố gắng lờ nó đi.Cô vẫn nhớ anh khi tui thân.

Ba năm nói nhiều không nhiều,nói ít không ít,tình cảm ba năm đủ để cô day dứt nhưng nhớ cả đời..

Chỉ là..cô nhắm chặt mắt,nước mắt lặng lẽ trào ra.

Nhớ mãi khôn nguôi thật sự tốt sao?Anh ta đã có gia đình nhỏ của mình,

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Tôi Sẽ Bảo Vệ,cả Em Và Con (2)

Cô vẫn chưa quên kiếp trước khi cô phá thai,bước vào phòng mổ cô sợ hãi như thế nào,nhưng gọi cho anh..lại nhận được sự lạnh lùng đến tận xương.

[Hàn Tuyết Ly,anh không có gì để nói với em nữa.Hàng tháng anh sẽ gửi phí sinh hoạt cho em.Em là cô gái tốt,lại mạnh mẽ,anh tin em sẽ sống rất tốt.Nhưng Ngải Vi yếu đuối,Ngải Vi cần anh.Anh cũng không thể bỏ mặc con anh]

Cô nghe loáng thoáng giọng Ngải Vi trong điện thoại.

[Phong à,em muốn ăn hải sản..Ai gọi đây]

Cô nghe thấy anh cười với Ngải Vi,có thể là anh bịt đi ống nghe nên mọi âm thanh trở nên đứt quãng,nhưng cô vẫn có thể nghe thấy anh nói rằng.

[Không có gì,gặp đốc bộ phận khách hàng gọi xin chỉ đạo,sao lại đi chân đất thế kia,mau mang dép,gọi thư kí Tần mua một phần mạng đến đi]

Cô nghe giọng Ngải Vi làm nũng,nghe giọng anh bất đắc dĩ nhưng cung chịu nỡ nụ cười.

Sau đó là những tiếng tút tút kéo dài,lạnh lẽo và thê lương..

Lúc đó,toàn thân cô lạnh buốt.Trước mặt cô nhoè đi.Nắm điện thoại trong tay,từng giọt nước mắt thấm ướt tấm mền trắng tinh bệnh viện,những giọt nước mắt lặng lẽ.

Ngày cô phá thai là một ngày mưa tầm tã..có lẽ ông trời cũng vì cô mà thương cảm đi.

Mở mắt ra trong phòng hồi sức,không có ai thăm hỏi,không có ai quan tâm..

Y tá ái ngại nhìn cô, báo cho cô một tin xấu.

- "thai nhi được ba tháng 6 ngày, đã thành hình và làm tổ vững vàng nơi tử cung. Vì em cố bỏ nó đi nên làm tổn thương thành tử cung. Rất có khả năng em không còn cơ hội làm mẹ. Chị rất tiếc"

Cô rất bình tĩnh nghe tin đó, nằm thêm một ngày truyền dịch, sau đó làm thủ tục xuất viện, nở nụ cười nhạt nhẽo loạng choạng rời khỏi bệnh viện.

Lúc đó, đầu cô trống rỗng, chỉ ước tất cả chỉ là một cơn ác mộng, mở mắt ra Phong sẽ lại nhìn cô thật ôn nhu, hôn lên trán cô nói rằng chỉ là ác mộng.

Nhưng bao nhiêu lần mở mắt ra, đều là một căn phòng tối đen như mực, gió lạnh lùa vào khe hở gác xếp, cô run rẩy ôm lấy thân mình để bớt đi cơn lạnh lẽo tê buốt trong lòng.

Sau đó cô đi tìm việc, không nơi nào chịu nhận cô vì cô không có bằng cấp, những nơi nhận cô đều mặc danh kiệu bị đập phá. Không biết ai tung tin đồn cô là thiên sát cô tình mang đến xui rủi, từ đó cô không thể tìm thêm được việc gì nữa.

Đúng vào lúc cô rơi vào chơi vơi, lại biết tin anh và Ngải Vi kết hôn. Cô rơi vào đáy sâu tuyệt vọng.

Tình đời bạc bẽo, một đứa con gái như cô không thể vùng vẫy thì buông xuôi mặc cho số phận đi. Có lẽ chết cũng là một hạnh phúc.

Cô ngồi nơi góc tường bản thủ bỗng nhiên có suy nghĩ như vậy.

Đúng lúc ấy, Trần a đi và tiểu Tuấn xuất hiện, giống như người lữ hành sa mạc tìm được ốc đảo, những tưởng cô có thể lần nữa đặt hi vọng vào cuộc đời này.

Không ngờ cũng chỉ là cánh cổng mở ra một con đường khác đầy bụi nhọc hơn đang chờ cô.

Nhìn tiểu Tuấn đau đớn tìm cô như bị bóp đi. Đây là nhà của cô, a đi tựa như mẹ cô, tiểu Tuấn là đứa em trai bé nhỏ. Đây là một gia đình từ nhỏ cô ao ước. Cô không muốn mất. Nước mắt cô chảy dài trong đêm.

Chính vào lúc ấy có người gọi ý cô đi tiếp khách, một lần tiếp khách có thể nhận được một phần ba tiền chạy thận cho tiểu Tuấn.

Cô do dự, đó là đi làm gái. Một lần bước chân là cả đời nhọc nhằn, miếng lương thế gian đáng sợ như thế nào cô biết rất rõ.

Nhưng khi tiểu Tuấn phát bệnh lần nữa cô đã không muốn suy nghĩ nhiều, đó là gia đình của cô, rất đáng giá.

Cô còn nhớ lần đầu tiên tiếp khách, đó là một vị thủ trưởng, cảm giác bàn tay dơ bẩn của ông ta chạm vào làm cô suốt tông cửa chạy ra, nhưng nghĩ đến về mặt nhân lại vì đau của tiểu Tuấn cô cắn răng chịu đựng.

Đi ra khỏi nơi đó, toàn thân cô lạnh lẽo, nhọc nhằn ê chề, cô nắm chặt những đồng tiền người đàn ông kia cho cô, trong đầu là câu nói của ông ta.

[sách, nhìn biểu hiện cô tôi còn ngờ là trinh nữ cơ, hoá ra cũng là loại đàn bà lăng ló, làm gì mà co rúm thế kia? cứ tưởng mình ra trinh nữ chắc. Muốn tiền sao? đến... phục vụ ta cho tốt, số tiền này thuộc về cô]

Không sai, tấm thân này đã trao cho anh, cô còn gì nữa, cô chẳng có gì, vì cô là đứa mở cõi không nơi nương tựa? Tự trọng sao? Danh dự sao? Kề nghèo khổ bản cùng vốn dĩ không có tư cách để có những thứ đó.

Nuốt nước mắt vào tim, cô run rẩy rời đi nơi đó. Nơi bắt đầu con đường bản thủ nhọc nhằn của cuộc đời cô.

-----kết thúc hồi ức-----

Đúng vậy, cô còn đang trông mong điều gì?

Kiếp trước một thân nhọc nhằn ê chề như vậy nhưng nào có ai vươn tay kéo cô ra khỏi đồng nhơ nhớp ấy?

Đối với Khuyết Phong cô nên chết tâm đi thôi.

- "đang nghĩ gì? vì sao em khóc?"

Một bàn tay nhẹ nhàng gạt đi giọt nước mắt vương trên mi của cô, kéo cô về hiện thực. Hách Liên Thần Hi nhẹ nhàng hỏi.

Cô ngẩng đầu nhìn chủ nhân đôi bàn tay đó.

- "tôi sẽ bảo vệ em, bảo vệ con em, đừng khóc, tôi đau lòng"

Nghe những lời nỉ non của anh. Cô vội vàng quay mặt đi ấp úng không nói nên lời.

Một bàn tay mười phần bá đạo xoay gương mặt cô lại, lực đạo vừa phải không làm đau cô. Ép cô nhìn vào mắt anh.

Cô ngây ngốc rơi vào đôi mắt màu hổ phách đẹp tuyệt vời kia, lại ngây ngốc nhận một nụ hôn trên trán từ anh.

Anh mềm nhẹ ôm lấy cô, bắt cô dựa vào khuôn ngực rắn chắc của mình.

- "tôi biết em nghĩ gì, biết em lo sợ gì, cũng biết em bất an vì chúng ta vừa mới biết nhau." Hấn vuốt ve mái tóc mềm mại thơm mùi oải hương của cô, thỏa mãn hít một hơi, rừ rừ nói tiếp.

- "thật ra chúng ta không phải gặp một hai lần, tôi nhìn thấy em rất nhiều lần, không biết từ khi nào trong mắt tôi đã có hình bóng em."

- "tôi cũng không biết vì sao mình lại như thế này, chỉ là nhìn em tôi muốn làm cánh chim của em, che chở em khỏi những mưa nắng."

Nhìn thấy cô do dự, Hấn liền lên tiếng.

- "em không cần nghĩ bất cứ điều gì, an tâm nhận lấy sự quan tâm của tôi là được."

- "tin tưởng anh. Anh sẽ không cho em và con chịu bất cứ tổn thương nào."

Hàn Tuyết Ly mở to mắt nhìn anh. Đôi mắt nhập nhoè vì nước mắt làm cô nhìn không rõ gương mặt anh, nhưng cô lại cảm nhận được sự nghiêm túc trong giọng nói của anh.

Thượng một đời, cô trao đi tất cả cho một người đàn ông, kết quả là kiếp trước thế thảm.

Thượng một đời, cô giẫy giụa trong bùn nhơ, không ai vì cô che chở..

Thượng một đời, mất đi đứa con, cô cảm thấy không còn gì để cô luyến tiếc sống sót..

Thượng một đời, hai tầng phản bội tựa như hàng ngàn lưỡi dao đâm vào tim cô..

Thượng một đời, cô nhận hết tình đời ấm lạnh...

Cho nên..

Đời này cô không còn muốn tin thêm ai..

Đời này cô không muốn ái ai..

Nhưng người đàn ông này làm cô muốn dựa vào.

Lòng ngực ấm áp này khiến cô tiếc nuối rời đi.

Cô đánh cược, người đàn ông này, cô muốn tin tưởng

*lời tác giả: chương sau bí mật về đứa con sẽ được sáng tỏ, mn theo dõi nga~~ cầu cmt.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Ly Là Của Hấn

Đến nhà Trần a đi.

Hàn Tuyết Ly được Hách Liên Thần Hi bế như công chúa lên phòng.

Hấn nhìn căn nhà đơn giản đến không thể đơn giản hơn, cau mày. Có lẽ Hấn nên mua một căn nhà mới.

Nữ nhân của Hấn cùng con của Hấn sao có thể ở nơi nhỏ bé thiếu thốn điều kiện như thế này.

Cũng may tất cả mọi thứ đều rất gọn gàng sạch sẽ.

Ách,tiểu tử Hách Liên Thần Hi đã hoàn toàn vợ Hàn Tuyết Ly cùng đứa con trong bụng nàng là tài sản của hắn,bản năng đưa vào cánh chim hạ,muốn thứ tốt nhất dành cho họ.

Bước vào phòng của Hàn Tuyết Ly,hắn nhẹ nhàng đặt nàng xuống giường,sùng nịch xoa xoa mái tóc của nàng nở một nụ cười,đôi mắt màu hổ phách dịu dàng nhìn nàng.

Hàn Tuyết Ly không tự chủ đỏ mặt,vội vàng dời đi tầm mắt âm thầm phỉ nhổ mình háo sắc.

Nhìn nữ nhân đang né né tránh tránh tầm mắt của mình,y cười trong đôi mắt màu hổ phách càng sâu hơn.

Ánh mắt di chuyển đến đôi môi căng mềm mọng đỏ kia thì trở nên thâm thúy.Hắn cúi người,đặt một nụ hôn nhẹ lên môi Hàn Tuyết Ly,quá bất ngờ Hàn Tuyết Ly sững sờ..

Nụ hôn đầu của cô..mất.

Tuy quen Khuynh Phong ba năm,nhưng cô là người phụ nữ truyền thống,ngoài nắm tay,ôm,hôn nhẹ vào trán,vào má,Khuynh Phong chiều ý cô không làm gì hơn,dù sao khi ấy cô cũng chỉ mới 15,16 tuổi.

Trao lần đầu cho anh là sinh nhật năm cô 18 tuổi.Nhưng là,lúc đó cô 10 phần thì hết 8,9 phần túy lúy,1,2 phần thanh tỉnh,suy cho cùng không thể xem là nụ hôn đầu,vì cô đâu có cảm giác gì..

Nhưng mà bây giờ,cô hoàn toàn thanh tỉnh nha..Cô trọn tròn mắt không thể tin nhìn Hách Liên Thần Hi,lại nhận được mệnh lệnh bá đạo.

- "Nhắm mắt lại"

theo bản năng Hàn Tuyết Ly nhắm chặt đôi mắt.Sau đó cô "đau khổ" nhận ra,vì sao mình phải nghe lời hắn chứ,cô âm thầm điểm cho tiền đồ của mình một nén nhang.

Aizz,không có tiền đồ mà.

Hách Liên Thần Hi nhìn người dưới thân uy khuất hơi chu môi lên bất giác bật cười,đưa tay捏捏 mũi nàng,lại hung hăng hôn một cái vang dội vào má nàng,mới lưu luyến rồi đi.

Đúng lúc này,hắn nhận được điện thoại của thư kí.Kéo chân đắp lên đến ngực Hàn tuyết Ly,hắn sai bước đi ra ngoài.

Hàn Tuyết Ly nhìn theo bóng lưng hắn trong lòng có chút ngọt ngào..là ông trời bù đắp cho cô sao? Nếu là vậy,cô sẽ thử cố gắng lần nữa tin anh.

Đưa tay xoa xoa bụng mình,cô dịu dàng nói

- "cục cưng a cục cưng,sau này con sẽ có ba ba yêu thương con,con sẽ không thiếu thôn tình thương của cha,Hi baba sẽ cưng chiều cục cưng nga~"

Một lát sau,Hách Liên Thần Hi bước vào phòng,lại gần giường,vuốt ve khuôn mặt nàng,nhẹ hôn vào trán.

- "Anh có việc,đi trước,tối anh về,em muốn ăn gì,anh bảo thư kí đưa qua."

- "Anh đi cẩn thận" Hàn Tuyết Ly nở nụ cười ngọt ngào nhìn anh.

- "Ân," hắn nắm lấy tay cô,hôn một cái sau đó đứng dậy,Hàn tuyết Ly cũng ngồi dậy,đi theo đi ra.

Hách Liên Thần Hi nhìn Hàn Tuyết Ly đôi mắt theo hắn trong gương chiếu hậu như một cô vợ nhỏ tiểu trượng phu đi làm,ở nhà chăm sóc con đợi trượng phu đi làm về,tâm chấy qua một dòng nước ấm

Hắn lái xe vòng ra khỏi khu trọ,hướng về biệt thự.

Thư kí Phan vừa gọi cho hắn,nói toàn bộ tư liệu của Hàn Tuyết Ly đã được đưa đến biệt thự.

Hàn Tuyết Ly nhìn theo cho đến khi xe của Hách Liên Thần Hi khuất hẳn mới quay đầu vào phòng.

Đúng lúc này,điện thoại vang lên.

- "hello,mr John.Everything is ok?"

(-"Ngài John,mọi việc ổn cả chứ?"")

- "yeah,i had prepared an apartment at there for you,when do you come here?"

(-"hoàn hảo,tôi đã chuẩn bị một căn hộ cho cô,khi nào cô bay sang?"")

- "as soon as I can,when i've already solved every matter."

(-" sớm nhất có thể thưa ngài,khi tôi đã giải quyết xong được những rắc rối ở đây")

- "ok,don't any way,i'm waiting for you. Well,i really remember the food that you had cooked by yourself"

(-" được rồi,không còn cách nào khác, tôi chỉ có thể chờ.Tôi thật sự rất nhớ những món ăn của cô")

- "hi,when I come Italy,I will give you my new food."

(-"hi,khi tôi đến Ý,tôi sẽ nấu cho ngài món mới của tôi")

- "ok"

(-"tốt")

Tắt điện thoại,Hàn Tuyết Ly đứng dậy,mở học tủ,rút ra một cuốn sổ tiết kiệm,trong đó có năm mươi mấy triệu.

Đây là số tiền ba năm cô làm đồ handmade tiền lời thu được.

Cô có sở hữu riêng một shop handmade online,rất được giới trẻ yêu thích.Khuynh Phong không biết điều này.

Kiếp trước,số tiền này nửa năm sau cô gửi Trần a di đồ vào cuộc chạy thận lần ba,hoàn toàn như muối bỏ bể,không thấm vào đâu so với số tiền chạy thận của tiểu Tuấn.

Đường cùng a di phải làm thêm cả ngày lẫn đêm,còn cô đi vào con đường tiếp khách,mỏi miễn cưỡng qua đi.

Kiếp này,cô sẽ không ngốc nghếch như vậy.

Hàn Tuyết Ly thay đồ,ra khỏi nhà đến sàn giao dịch chứng khoán.

Để tránh phiền phức cô mặc một bộ áo rộng thùng thình che đi bụng bầu đã nhô ra,lại trét một lớp kem tông màu nâu lên da,đeo một cái kính nhìn rất dày,nhưng là không độ.

Trước ánh mắt hiếu kì của nhân viên giao dịch,cô nhẹ nhàng lựa chọn mua cổ phiếu của một công ty tầm trung,một lần mua bốn mươi triệu,tỉ lệ hối đoái là 1:3.

Nhân viên kinh hải nhìn người trước mắt.

Người trước mắt hình như là lần đầu đến sàn giao dịch,nhưng một lần vung tay lại là bốn mươi triệu vào một công ty tầm trung.

Ai mới chơi không chơi từ nhỏ để gọi là thăm dò dao động thị trường,sau mới bắt đầu đầu tư.Người này bỏ qua giai đoạn đó đi thẳng đến đầu tư luôn a~.

Có nhân viên sợ nàng mới chơi cổ phiếu không rõ phương pháp, tiến lên cố vấn những công ty đang phát triển đều đặn,có tiềm năng đầu tư lại bị cô lịch sự từ chối,viện lí do ủng hộ người trong gia đình.

Mọi người mới vỡ lẽ,tương sao,không ít người hiếu kì động tâm tư muốn đầu tư như cô cũng rút lại suy nghĩ.

Dù sao một công ty tầm trung lại có người vung mấy chục triệu đầu tư khẳng định không bình thường,có miếu ngáy.

Nhưng giờ đã hiểu,thì ra là đầu tư cho công ty người nhà.

Mọi người không lại để ý bên này,tiếp tục suy tư tìm kiếm mục tiêu tiềm năng.

Mà cô nhẹ nhàng biến mất khỏi sàn giao dịch.

Hàn Tuyết Ly rất rõ ràng, công ty tầm trung này kiếp trước vào thời gian này chuẩn bị tung ra một loạt sản phẩm dưỡng da mới, rất được yêu dùng.

Trong vòng nửa năm, cổ phiếu đứng đầu bảng, địa vị công ty này một bước lên mây chói lọi như mặt trời ban trưa.

Đến lúc đó cổ phiếu giá trên trời, nhiều người âm thầm tiếc lười tiếc nuối lúc trước giá cổ phiếu chỉ có mấy trăm nghìn không đầu tư a~

Nhưng nửa năm sau đó, công ty này rơi vào kiện tụng, trong sản phẩm có chất kích thích da tăng trưởng, làm non mềm trắng mịn, nhưng chất này đi dưới ánh mặt trời xảy ra phản ứng hoá học ngầm. Tích lũy lâu dài sẽ gây ung thư.

Rất nhanh công ty rút đài. Đồi lên voi xuống chó là thế.

- "cục cưng, mẹ sẽ chuẩn bị mọi thứ thật tốt cho con chào đời, cậu Tuấn sẽ hoàn toàn khoẻ mạnh, lúc ấy cậu sẽ chơi với con có được không?" cô sờ sờ bụng mình thủ thủ.

Cùng lúc đó.

- "thành phố C? Ngươi chắc chắn? Còn là được một người đàn ông bé vào nhà?"

Khuynh Phong ngón tay nắm chặt điện thoại, ngồi bên cửa sổ.

- "tiếp tục theo dõi, điều tra người đàn ông đó."

Ngắt điện thoại hần trầm ngâm.

Ánh nắng chiều chiếu vào nửa gương mặt anh tuấn của hần. Nửa còn lại chìm vào bóng tối, không thấy rõ.

Không khí xung quanh hần trở nên âm trầm.

Sao có thể, Ly là của hần. Chỉ là của hần, là ai đụng vào Ly của hần.

Trong mắt Khuynh Phong loé ra vẻ điên cuồng, sau đó bình tĩnh lại, hoàn toàn là công tử nhỏ nhen.

Rút một điếu thuốc, đi đến bên cạnh cửa sổ, châm lửa hít một hơi.

Đã bao lâu rồi không hút thuốc, hần chẳng nhớ.

Hần chỉ nhớ Ly không thích mùi thuốc, nên hần không hút thuốc.

- "ly à.. anh nhớ em" hần nỉ non.

ta đã về đây. T.T ai an ủi tâm hồn nhỏ bé của ta đi. Bị bề dĩa a~~

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Đó Là Con Của Hần (1)

Cảnh báo: chương này có thịt nga, ta lần đầu viết thịt a~

Hách Liên Thần Hi chậm rãi bước vào phòng, ngồi xuống bàn, rút ra tập tài liệu về Hàn Tuyết Ly bắt đầu đọc.

Tài liệu rất đơn giản nhưng vô cùng chi tiết.

Từ khi cô vào cô nhi viện đến khi gặp Khuynh Phong, trở thành người yêu của hần rồi lại bị phản bội, tất cả mọi thứ của cuộc sống sinh hoạt hàng ngày đều có ghi lại.

Ngay cả việc cô đang mang thai gần bốn tháng.

Ảnh mắt hấn di chuyển trên từng chữ trên trang giấy, có đôi khi sẽ ngừng lại nghiền ngẫm, sau đó tại một địa danh trên tập tài liệu đồng tử hấn co lại.

ngày 6-2-20xx, Hàn Tuyết Ly cùng Khuynh tổng tài cùng đón sinh nhật 18 của Hàn Tuyết Ly sau đó cùng nhau trụ tại khách sạn Kingdom, thời gian từ 21h tối ngày 6-2-20xx, trụ tại phòng 1001 đến 9h sáng ngày 7-2-20xx, Hàn Tuyết Ly xuất hiện một mình tại cổng Hotel Kingdom.

Hotel Kingdom. Ngày 6-2, 21h đêm, phòng 1001. Nghe rất quen, hấn vuốt cằm có chút đắm chiêu.

Bắt chợt hấn tròn mắt đứng dậy, chiếc ghế xoay một vòng ngã nhào xuống đất.

Nắm chặt đồng hồ tài liệu trong tay, mắt hấn mị lên.

Trong đầu hiện lên một đoạn kí ức.

- "Chủ nhân, ngài không việc gì chứ?" một giọng nam lo lắng hỏi

- "không việc gì, gọi Gia Huân đến đây trong vòng 10 phút."

- "rõ"

- "Hừ, Thiên Mị Dược-mị dược bài danh thứ 2 trong bảng xếp hạng xuân dược. Thần Hi lần này cậu lại động ai mà bị dính thứ đồ chơi này vậy?" Một giọng nam trên đùa vang lên trong xe.

- "câm miệng, giải dược." một giọng lạnh lẽo đáp lại.

- "không có, Thiên Mị Dược thành phần có xạ hương, chỉ có thể thông qua "vận động" mới có thể giải. Càng nén chịu dược hiệu càng mạnh. Đến cuối cùng sẽ bị thất khiếu chảy máu tử vong"

Nam nhân tên Gia Huân cắn hai chữ "vận động" thật nặng, khuôn mặt thư sinh hiện lên ý cười khi người gặp họa.

- "nước lạnh không thể giải quyết sao?"

- "thử đi a~ rồi cậu sẽ được hưởng cảm giác tỉnh trùng lên não."

- "..."

- "tìm một cô gái mang đến đây" Gia Huân tự ý phân phó hộ vệ của Hách Liên Thần Hi.

Ngừng một chút Gia Huân thêm một câu.

- "nhớ phải làm thật "sạch sẽ". Thiếu gia các người hôm nay khai trai"

Hộ vệ thân mình run lên một chút lao ra khỏi xe.

Gia Huân vẻ mặt thú vị nhìn nam nhân khuôn mặt đang dần đen thành cái hũ mực nhún nhún vai.

- "Thiên Mị Dược không thể không "vận động", cậu cũng nhận mệnh đi, nếu không muốn đợi độc phát tử."

Gia Huân lại quay sang thư kí.

- "đến hotel Kingdom, gọi cho quản lí nói quản lí mở sẵn cửa phòng"

- "vâng"

- "gọi Ảnh mang "thuốc" vào hotel Kingdom"

- "rõ"

Hách Liên Thần Hi trầm ngâm không trả lời, cổ kim nén cảm giác xao động do tác dụng thuốc trong lòng. Nhắm mắt lại, xem như cam chịu.

Cùng lúc đó.

Hộ vệ lao ra ngoài đường chạy như bay trong đêm.

Bây giờ đã 21h, biết kiếm đâu ra gái chất lượng cho thiếu gia.

Nhớ đến hai chữ "khai trai". Hộ vệ cắn răng.

Thiếu gia khai trai, hẳn không thể kiếm toàn bích thiên kim, vậy ít ra phải đẹp nghiêng trần nghiêng thế đi. Nghĩ vậy hẳn thả chậm cước bộ bắt đầu định vị mục tiêu.

Ánh mắt hắn lập tức sáng lên khi trông thấy một thiếu nữ đang đi về phía mình, gương mặt cô ta không tẻ, dáng người có lồi có lõm, điện nước đầy đủ...

Hắn quyết định vật hiến tế, à không người may mắn có được đêm đầu tiên thiếu gia anh minh thần võ của nhà hắn đêm nay là cô.

Tiến lên, đánh ngất cô gái, lại cẩn thận nhét vào môi cô một viên mị dược, vác lên vai, chạy.

-"Huân thiếu gia, người đã mang về, đã cho dùng xuân dược, đã cho Âm (nữ hộ vệ của Hách Liên Thần Hi, sau là hộ vệ của Hàn Tuyết Ly, đồng thời sau này là vợ của Ảnh) xử lí "sạch sẽ" đang đợi tại phòng 1010. Ngài có thể đưa thiếu gia đến được rồi."

Ảnh xuất ra điện thoại gọi cho Gia Huân. Nhìn cô gái đã được Âm tẩy rửa sạch sẽ trên giường, thở một hơi sau đó bước ra ngoài khép cửa lại. Thân ảnh nhanh chóng biến mất trong đêm.

Ảnh không biết hắn vừa quay lưng đi thì một bóng dáng xiêu vẹo đang chậm chạp bước đến.

Bóng dáng đó rất cao, thân hình hoàn mỹ có thể nhìn ra là một nam nhân.

Nam nhân loạng choạng tiến đến đứng trước cửa phòng nhìn nhìn số trước cửa phòng, sau đó mở cửa bước chân vào đóng lại.

-"Thần Hi, "thuốc" đã sẵn sàng. Phòng 1010. Cậu có cần mình đỡ cậu đi không?" Gia Huân nhận điện thoại của Ảnh quay sang nói với nam nhân bên cạnh.

-"à, không cần. Cậu về phòng nghỉ ngơi đi" Hách Liên Thần Hi khó nhọc duy trì một tia tinh táo đứng lên bước đi.

Ra khỏi phòng Gia Huân, hắn vừa đi vừa lẩm nhẩm.

-"Phòng 1010, phòng 1010, phòng." bất chợt mắt hắn đỏ lên, thầm nghĩ.. hắn choáng váng xoa xoa đầu, bước nhanh về phía trước.

-"Phòng 1001, phòng 1001,..đây rồi."

Đứng trước tấm bảng ghi số 1001. Hắn đẩy cửa bước vào, đóng cửa lại.

Trong phòng,

Hách Liên Thần Hi trong bóng đêm bước gần đến chiếc giường kingsize.

Một mùi rượu nồng toả ra từ người nằm trên giường, lông mày hắn nhăn thật chặt. Vì sao Ảnh không xử lí sạch sẽ viên "thuốc" này. Toả ra "mùi" thật khó ngửi.

Hắn nhăn nải cầm một cái khăn lông lau sơ người cô gái.

Cô gái thoải mái hừ hừ rên rỉ như mèo kêu suốt làm hắn hồng mắt chút lí trí còn lại.

Hắn cắn răng thốt ra một câu không biết vẫn là nói với cô gái hay là nói với chính bản thân hắn :

-"Không được, phải lau sạch mới có thể "sử dụng." "

*lời tác giả: trước khi hoan ái, anh ấy phải ...lau sạch.=))))) vì anh ấy bị bệnh sạch sẽ. Nếu không phải lí trí không còn, phỏng chừng nam chủ của chúng ta sẽ thay cô ấy súc miệng vì mùi rượu.=)))))

Sau khi tạm thời hài lòng về độ sạch của viên "thuốc" hắn bắt đầu thoát quần áo của mình và đối phương bắt đầu công cuộc "vận động giải độc".

Thân hình mềm diệu của thiếu nữ theo từng động tác cời bỏ của hắn lộ ra, đôi tuyết nhũ trắng ngần như mời gọi, ánh mắt hắn đỏ lên, áp trên người cô gái bắt đầu gặm, liếm mút.

Cô gái vận vẹo thân mình khó chịu than thở muốn tránh đi sự xâm lược nóng rực của hắn.

Hai tay nhỏ bé mềm mại không xương chống đẩy lên cơ ngực rắn chắc của hắn nhưng sức lực yếu ớt, đẩy hắn ra lại thành tựa như mời gọi làm hắn suýt mất kiểm soát tình quan thất thủ.

Hắn điên cuồng hôn khắp cơ thể nàng, bàn tay to, thô ráp chạy trên cơ thể nàng, thăm hiểm mọi nơi ngõ ngách, lướt qua bộ ngực, xuống bụng bằng phẳng, lọt vào cửa động thần tiên.

Hai ngón tay tách ra cửa động, ngón giữa thăm dò len lỏi vào trong.

-"ừm.."

Động tiên gặp có kẻ bất ngờ xâm nhập ngay lập tức co rút chặn lại.

Cảm giác bị bóp chặt nơi đầu ngón tay khiến mắt hắn bốc lên dục hoả.

Hách Liên Thần Hi thở sâu một hơi, nén lửa dục, ngón tay theo tăng suất nhanh hơn ra ra vào vào, rất nhanh cánh hoa tràn ra mật ngọt.

Cô gái vì say, thân thể mất cảm, và vì động tác của Hách Liên Thần Hi, không chịu nổi hết lên, rất nhanh đạt đến cao trào.

Hách Liên Thần Hi sau một hồi lộng quấy cánh hoa, xác định độ co giãn của mật huyết đã đủ, hắn rút tay ra thay thế bằng tiểu huynh đệ của mình.

Hắn chậm rãi định vị mật huyết, sau đó một nhún, cả tiểu huynh đệ của hắn hoàn toàn nằm trong cô.

Hắn thoả mãn thờ dài. còn người dưới thân rên rỉ thống khổ.

Cảm giác bị xé rách đau đớn khiến cô gái dù cho đang say, thần trí không đủ vẫn trào ra hai hàng lệ.

-"đau.." cô thì thào.

Nam nhân chấn động, cảm giác xò xuyên qua tấm màng che chắn kia khiến hắn thanh tỉnh chút ít.

Hắn nghe cô gái đau đớn rên rỉ không khỏi sinh ra chút thương tiếc.

Hắn khăn khăn xoa xoa mái tóc cô nhẹ giọng an ủi.

-"ngoan, một lát hết đau" hắn không vội di chuyển mà bất động để cô gái từ từ thích nghi với tiểu huynh đệ của hắn.

Người dưới thân một thả lỏng, hắn liền nhận ra được tín hiệu, bắt đầu di chuyển. Từ chậm rãi dần nhanh lên.

Trong phòng là một mảnh xuân sắc.

Thật lâu sau nam nhân ngừng vận động, cô gái sớm đã ngất đi. Hắn mới gầm nhẹ một tiếng, thả tất cả mầm móng của mình vào cơ thể cô gái.

lời tác giả: xin thề lần đầu tiên viết thịt.=)))) không biết chất lượng này là nạc vẫn là mỡ hay là ba chỉ, dù sao iem đã mại nhập vào cánh cửa viết thịt. Cho một tràng pháo tay a~~.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Đó Là Con Của Hắn (2)

Sáng hôm sau.

Hàn Tuyết Ly tỉnh dậy thân mình đau nhứt tựa như bị xe nghiền vậy.

Nhìn bên giường không có bóng dáng của Khuynh Phong,cô ngồi dậy nhấc chân bước vào phòng tắm.. trong phòng tắm cũng không có hình ảnh của anh cô có chút mất mát.

Dù sao đêm qua là lần đầu tiên của cô,sáng thức dậy cô vẫn mong có thể thấy hần đầu tiên a.

-"không lẽ công ty có cuộc họp đột xuất?" cô tự biện cho anh một lí do,dù sao trước giờ chưa từng xảy ra chuyện này.

Bất quá,nhìn hình ảnh cô gái trong gương,một đôi mắt như nước mùa thu nay nhuốm thêm một tia thành thực mỉ hoặc,mỗi sừng đỏ cho thấy đêm qua nó bị chà đạp không nhẹ.

Trên cổ cũng như xương quai xanh những vết hôn ngân xanh đỏ chứng tỏ chủ nhân nó đêm qua được yêu thương.

Con ngài sau cơn mưa xuân hoá thành bướm,mà cô sau cơn mưa móc lại vương thêm ý vị một người đàn bà,bớt đi thêm phần trẻ con,thêm vào một phần quyến rũ.

Hàn Tuyết Ly hai gò má ửng đỏ,cuối cùng cô cũng thuộc về anh.

Mặc dù đêm qua quá chén,cô hầu như không nhớ gì về chuyện đêm qua,nhưng cảm giác đau ngọt ngào nơi hạ thân lại mủi phần khẳng định đêm qua cô và anh đã trải qua chuyện gì.

Trở lại phòng ngủ, nhìn bộ đồ được đặt bên cạnh đầu giường.Hàn Tuyết Ly nở nụ cười.Phong thật chu đáo.

Cô lắc đầu,xoay người vào phòng tắm xả một bồn nước ấm ngâm thân mình,thay đồ sau đó rời khỏi khách sạn.

Cô vừa đi vừa gửi một tin nhắn cho Khuynh Phong nội dung:

-"khi nào anh về mua cho em một phần beefsteak . Yêu anh." sau đó hạnh phúc về nhà.

Gia Huân đứng trên lầu nhìn theo bóng cô gái xa dần.Lại nhìn nam nhân đang ngủ trên giường hơi hơi nghĩ ngợi

Vừa rồi cô ta đi ra từ phòng 1001.Hần là "thuốc" đêm qua Hách Liên Thần Hi sử dụng.

Nhưng cô gái đêm qua Ảnh mang về có báo cáo là đang đợi tại phòng 1010..

Uầy,có lẽ là Ảnh báo lại phòng khác cho Thần Hi đi.

Nửa đêm gần sáng hôm qua, Hách Liên Thần Hi mặt không cảm xúc xuất hiện trong phòng hần làm hần giật nảy cả mình.

Chỉ nghe Hách Liên Thần Hi nói

-"đã giải độc xong. Chuyển một số tiền lớn vào một tài khoản không giới hạn,bỏ vào túi nữ nhân nằm tại phòng 1001 đi." sau đó nằm xuống giường ngủ nhân răng.

Còn hần là chủ nhân căn phòng lại chỉ có thể nằm sôpha.

Hào bất công,ai kêu người ta là boss,còn hần chỉ là một kẻ "boss nuôi" đây.

Cùng lúc đó,phòng 1010.

Một bóng dáng thiếu nữ mắt đỏ hoe lao ra khỏi phòng.Rời khỏi khách sạn hoà vào dòng người.

Cánh cửa vì người lao đi quá vội vàng, chưa khép chặt hé ra một cái khe có thể thấy được hình dáng người nằm trên giường ...

...là Khuynh Phong!!!!!!

Trên giường là những vệt màu đỏ như hoa đào nở rộ trên tuyết trắng khăn trải giường.

Khuynh Phong khi tỉnh dậy, đầu đau lợi hại.

Đêm qua sinh nhật của Ly, chiều hôm qua hắn nhận được tin hiệu của Ly, đêm nay nàng sẽ chính thức trở thành người của hắn.

Vì để thêm can đảm, hắn uống hơi nhiều rượu, kết quả lại say mềm.

Mà Ly dường như căng thẳng không kém hắn, uống nguyên một bình vang đỏ.

Hắn chỉ có thể dờ khóc dờ cười đỡ cô vào phòng. Còn mình thì trở lại sảnh kí nhận một văn kiện từ nước ngoài.

Nhận xong văn kiện, hắn vuốt vuốt trái tim mình cho đỡ hồi hộp, lại càng vuốt càng căng thẳng hơn.

Hắn cười khỏ, tức phụ nuôi ba năm, bây giờ mới được "ăn" hắn hận không thể nhào vào hoá thân thành sói đói.

Lại sợ chọc cô gái nhỏ hoảng sợ chỉ đành cắn răng nhẫn ba năm.

Hôm nay thu hoạch lại mặc danh kì diệu hồi hộp.

Hắn nhắc chân trở lại quầy, gọi thêm một ly whisky một hơi nốc cạn, thở hắt ra một ngum mới xoay người bước về phòng ngủ.

Qua đêm nay, Ly sẽ là của hắn, cả thể xác và tinh thần.

Có chút men, nên trình tự hơi lộn xộn, bất quá "Ly" của hắn quả thật là tiểu yêu tinh.

Căn phòng tối đen như mực, mà thỉnh thoảng lại tràn ra nữ nhân tiếng rên khe khẽ, khiến Khuynh Phong đầu trống rỗng. Nghĩ muốn hung hăng yêu thương cô.

Mà "Ly" cũng hết sức phối hợp dưới thân hắn.

Một đêm triền miên.

Hắn có chút tiếc nuối vì men rượu nên những chuyện đêm qua ấn tượng khá mơ hồ.

Bất quá dù sao cuối cùng hắn cũng hoàn toàn có được Ly.

Nhìn vết đỏ trên giường, trong tâm hắn không khỏi thoải mái. Ly là của hắn. Tất cả đều là của hắn.

Hắn cúi đầu tìm kiếm người yêu nằm bên cạnh, nhưng không thấy.

- "ly à?" hắn cất tiếng gọi.

Không có ai trả lời, hắn nhú mày đứng dậy mở cửa nhà tắm. Không có ai cả.

Bước đến cạnh bàn, lấy điện thoại định gọi cho cô lại nhận được một tin nhắn từ cô.

khi nào anh về mua cho em một phần beefsteak . Yêu anh

Khuynh Phong nở nụ cười, xem ra tiểu Ly của hắn là xấu hổ nên đã trốn về trước rồi a.

Hắn gọi điện thư kí mang đến một bộ đồ mới sau đó tắm rửa rồi đi khách sạn.

----- kết thúc hồi ức -----

Hách Liên Thần Hi khuôn mặt không rõ cảm xúc.

Đêm đó thần trí không thanh tỉnh, hắn căn bản không nhìn rõ mặt cô gái.

Hơn nữa, vốn dĩ đêm đó hắn là bị động, không thể không làm theo lời của Gia Huân.

Dù sao cũng không thể chết vì không "giải quyết" được đi.

Thêm nữa, với tính kiêu phách của hắn, nếu không có chuyện đó, phỏng chừng đời này hắn cũng không chạm vào nữ nhân.

Những thứ những nữ nhân ấy bôi bôi quệt quệt vào người quả thật bản vô cùng. Kêu hắn đi chạm họ. Nói dễ hơn làm.

Nhưng nữ nhân đêm đó lại không hề có bất kì mùi son phấn nào. Chỉ có mùi rượu từ môi cô ta, và trên thân thì thoảng mùi hoa oải hương dễ chịu.

Sau Gia Huân báo lại, đã xử lý xong, cũng đưa tiền bồi thường nên hắn đã quăng chuyện này ra sau đầu..

Bây giờ nghĩ lại khuôn mặt của Gia Huân lúc hắn nói mang tiền cho cô gái nằm trong phòng 1001. Rõ ràng là thối mác cùng không hiểu.

Có thai gần bốn tháng... bốn tháng. bây giờ tháng 6, gần bốn tháng tức là tầm tháng hai.. tháng hai. khách sạn Kingdom, phòng 1001, mùi hoa oải hương. Hắn kích động đứng dậy đi ra khỏi phòng.

Đó là con hắn.

Cùng lúc đó.

Tại một ngôi biệt thự xa hoa cách xa thành phố C.

Sàn lát đá xanh trải dài từ cổng đến cửa chính.

Hai con kì lân bằng đá chiếm chệch uy nghi hai bên tả hữu cánh cửa bằng gỗ trầm xa xỉ.

Xa xa là đài phun nước, nhiều loại hoa thảo đẹp để được bày xung quanh.

Một căn biệt thự thiết kế theo lối kiến trúc thời Phục Hưng với những cột đá to lớn tiêu biểu.

Những hình điêu khắc tinh mỹ khảm trên trần nhà càng làm tăng thêm giá trị ngôi biệt thự.

Vượt qua một dãy hành lang, dừng chân trước một căn phòng. Nương theo ánh sáng mờ chiếu vào từ khe hở màn cửa sổ có thể thấy được không gian bên trong cực kì rộng rãi và độ xa hoa chỉ hơn chứ không kém so với bên ngoài.

Mà lúc này, trong căn phòng. Một nam nhân nằm trên giường, ánh mắt hắn nhắm chặt, mày nhăn lại, từng giọt mồ hôi chảy nhanh trên khuôn mặt của hắn.

Có lẽ nam nhân đang nằm mơ, mà giấc mơ hình như cũng không phải mộng đẹp.

Bỗng dưng nam nhân mở mắt, đầu tiên là thông khô bị thương, sau đó mê mang nhìn căn phòng rất nhanh sau đó trong con ngươi bùng lên phản hận, cùng ngoan độc

*chương sau Xuất hiện kẻ trùng sinh nga~ mn tiếp tục ủng hộ a~

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyệt Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Âu Dương Cẩn

Trong ánh sáng mặt trời mờ mờ len lỏi vào căn phòng hôn ám, Âu Dương Cẩn khẽ nhúc nhích thân mình.

Hắn mê mang nhìn trần nhà màu xám khói với những chấm trổ tinh mỹ có chút không phân biệt được trường hợp của bản thân bây giờ là gì, hắn đưa mắt nhìn một lượt những thứ có trong phòng.

Kệ sách, giường, bàn làm việc, từng thứ một quen thuộc ánh vào trong ánh mắt hắn, thân thuộc mà xa lạ đến không ngờ, bỗng dưng nước mắt im lặng trào ra.

Dường như nghĩ tới điều gì, con ngươi chợt co lại.. sau đó kích động đứng dậy nhào vào phòng tắm.

Trong gương là một nam nhân anh tuấn phong lưu, mắt phượng tà mị, môi mỏng bạc bẽo, một mái tóc nâu hạt dẻ bồng bềnh lãng tử, da dẻ hồng hào trắng nõn, thoáng mùi nước hoa cao cấp, người trong gương hoàn toàn là hình tượng một công tử nho nhã tài phú.

Duy có tròng mắt tang thương phản hận kia là khác biệt với vẻ bề ngoài một công tử ăn chơi.

Đưa tay lên xoa mặt, không có vết sẹo dài 7cm kéo dài từ trán xuống má trái của hắn do một lần tranh giành thuốc phiện với đám nghiện.

Làn da trắng nõn khoẻ mạnh, không xanh xao như kẻ dùng thuốc phiện lâu năm.

Hắn ngẩng ngơ hồi lâu, đưa tay lên nhìn, chiếc đồng hồ mạ vàng tinh xảo đắt giá ba ba hắn tặng hôm sinh nhật năm hắn 17 tuổi, trên màn hình hiển thị ngày 11-6-20xx.

Hắn lại ngược nhìn thân ảnh trong gương, rồi lại nhìn đồng hồ trên tay..có chút không dám tin tưởng, sau đó bất chợt điên cuồng cười to.

Hắn trở lại rồi. Hắn trở lại rồi.

Nước mắt rơi không ngừng. Sau đó chợt nhớ đến điều gì, hắn kinh hãi nhanh chóng lao ra khỏi phòng cầm lấy điện thoại bấm một dãy số.

Vài giây, điện thoại kết nối.

- "Ba ba, bây giờ ba nghe con, con biết ba đang trên đường đi ngăn một cuộc giao dịch một lô hàng "nóng". Nhưng ba ba không được đến điểm hẹn. Trong Bang có kẻ phản bội chúng ta, thông đồng cùng người khác âm mưu giăng bẫy chúng ta."

- "Cẩn à, con nói gì?" một giọng nam trung niên uy nghiêm vang lên.

- "baba, Bang có kẻ phản bội, hắn đã báo cảnh sát đợi sẵn ở đó, chỉ cần baba xuất hiện sẽ bị tóm gọn. Baba nhanh chóng rời đi đi."

- "hào"

Ngắt điện thoại. Âu Dương Hưng trầm ngâm, ấn một dãy số,

- "Lang, người nhanh chóng thông báo toàn bộ huynh đệ rời khỏi địa điểm hẹn. Có biến, khi nào tập trung về đến Bang, họp khẩn cấp."

- "rõ, lão đại"

Nhìn màn hình điện thoại, Âu Dương Cẩn thờ phào.

Máy nhắn hắn kịp thời thông báo. Hắn là ba ba sẽ biết cách sắp xếp.

Nghĩ đến thảm cảnh cửa nát nhà tan kiếp trước, baba ngồi tù, mẹ và muội muội sinh sinh bị chết cháy trong ngôi biệt thự còn mình thì lang thang đầu đường xó chợ chui lủi như một con chó, trong mắt hắn cuồng phong bắt đầu khởi động.

Kiếp trước ba ba hắn nhận được tin có kẻ trong Bang trái lời nhập một lô hàng "nóng" cấp bến. Vốn dĩ đến đó ngăn cản giao dịch không ngờ một lưới bị cảnh sát tóm gọn.

Lại có kẻ đứng ra tố cáo ba ba hắn buôn bán vũ khí trái phép cùng một loạt chứng cứ giả. Baba bị phán tử hình, mà nhà hắn bị tịch thu toàn bộ tài sản.

Trong đêm đó nhà hắn bị cháy, mẹ hắn, em gái hắn đều bỏ mình trong biển lửa. Vén vện mấy canh giờ cả nhà hắn hoàn toàn tan nát.

Bản thân hắn bị người ta chích thuốc phiện trở thành tên nghiện, lang thang khắp xó xỉnh. Cuối cùng chết vì dùng thuốc quá liều..

Ha..dùng thuốc quá liều sao?

Hắn nở một nụ cười lạnh thấu xương. Hai tay nắm thành nắm đấm thật chặt.

Nghĩ đến kiếp trước thâm tâm, oán hận trong ánh mắt càng thêm nồng đậm

Hắn thở ra một hơi đè xuống tâm tình.

Trước mắt hắn cần làm rõ một chuyện.

Ấn một dãy số điện thoại.

- "Kiệt, lần trước ở quán bar Night, mày chắc chắn thấy Trương Tam giờ trò với Ngải Vi à?"

- "hào, thật tốt, thật tốt..được rồi không có chuyện gì, mày không cần lo lắng." ngắt máy, khuôn mặt âm trầm

Khá lắm Ngải Vi, dám chơi hắn một ván. Trương Tam, người dám ăn cây táo rào cây sung, phản bội Thanh Long Bang vậy người hắn đã dự được kết cục?

- "Lão Hồ, liên lạc với toà soạn Thịnh Thế, nói với hắn ngày mai đến gặp ta, đã bảo có tin nóng con gái ngài thị trường, tin tức độc quyền"

- "Ân, Lưu ca? nhờ anh tìm giúp tôi đoạn clip "hot" của Trương Tam cùng nữ nhân ba tháng trước qua đêm tại Night club, chỗ anh em hôm nào hậu tạ một chầu rượu. Hào"

- "Vũ, sắp xếp một chút, ta muốn trong vòng một tuần, tất cả những hồ sơ tuyệt mật của những công ty đứng dưới danh nghĩa họ Ngải đều công khai trên mạng. Nhớ rõ phải từng cái một từ nhỏ đến lớn. Hiểu sao?" Vũ là hacker mà giới kinh tế chính trị trong nước nghe danh đều run sợ- biệt danh Vô Ảnh- kẻ nắm trong tay tất cả các bí mật lớn nhỏ của các nhân vật cao tầng.

- "... "

- "... "

Ngắt cú điện thoại cuối cùng, giao phó mọi việc xong xuôi, Âu Dương Cẩn nhếch bực môi xông ra một nụ cười rét lạnh, hàn tận xương tủy.

- "Tiện nhân, người đã sẵn sàng nhận lấy sự trả thù của ta chưa? Kiếp trước người nợ ta bao nhiêu, kiếp này ta hảo hảo trả hết."

"Xoảng"

Khuynh Phong đang giải quyết đồng hồ sơ trong thư phòng chợt nghe có tiếng bát đĩa vỡ, hấn buông tài liệu trong tay đứng dậy đi xuống lầu.

Cạnh bàn, Ngải Vi khuôn mặt tái nhợt run rẩy ôm lấy hai tay.

Khuynh Phong nhanh chóng bước đến đỡ cô ta vào lòng, diu đến bên ghế gần đó.

- "Em làm sao vậy? không khỏe chỗ nào sao?" Giọng anh nhẹ nhàng.

Ngải Vi run rẩy thân thể ôm chặt lấy vòng eo Khuynh Phong.

Vừa rồi cô nhận được điện thoại cảm tạ thông báo tin mật từ phó cục Trưởng Cảnh Thanh.

Thông qua ông ta, cô biết được lần này ra quân tóm được mười mấy kẻ buôn bán vũ khí trái phép, nghe giọng hưng phấn của Cảnh Thanh cô không quá ngạc nhiên vì dù sao đây là bầy cô giăng ra.

Nhưng điều tuyệt đối ngoài dự đoán là ngoại trừ những cái cọc ngầm, cũng chính là kẻ trái Bang quy nhập lô vũ khí cô bày vào Thanh Long Bang, không một ai bị bắt..

Và quan trọng nhất là lão thất phu Âu Dương Hưng thế nhưng không có đến điểm hẹn.

Điều này sao có thể, rõ ràng cô nhận được tin tức là lão ta và Trương Tam đã đi ra khỏi Thanh Long Bang tiến về điểm giao dịch rồi mà.

Lẽ ra ẩn theo kế hoạch cảnh sát phải một lưới tóm gọn hết nhốt vào ngục mới đúng.

Nghĩ đến gương mặt ghê tởm của Trương Tam, Ngải Vi bất giác đưa tay sờ sờ bụng mình.

Khuynh Phong nhìn thấy cử chỉ của Ngải Vi chỉ cho là cô sợ hãi bụng mình có vấn đề mà thôi, chung quy lần đầu làm mẹ khó trách có chút khản trương.

Anh xoa đầu Ngải Vi, nhìn cô với ánh mắt phức tạp.

Nhớ đến hình ảnh một người con gái mỗi khi anh xoa đầu cô sẽ xù lông lên oái oăm lên án, cô không phải tiểu hài tử đừng nhu tóc, nhưng vẫn đứng cho anh nhu rồi hết cả đầu tóc mềm mại.

Ngải Vi nhìn Khuynh Phong thâm tình nhìn mình, ánh mắt tràn ra tình yêu đắm vào mắt cô nhút nhối.

Cô biết anh đang thông qua cô nhìn một người khác. Cúi đầu, ánh mắt xẹt qua một tia dữ tợn rất nhanh vô ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Ân Khánh Đình (Mr.john)

Italy.

"cốc cốc"

-"mời vào"

-"John tiên sinh,cô Hàn vừa gửi cho ngài một tin nhắn,khoảng một tháng nữa cô Hàn sẽ bay sang."

-"Ân"

-"John tiên sinh,vì sao ngài lại đặc biệt có hảo cảm với cô Hàn như vậy?Tôi chưa từng thấy ngài đối xử ân cần với ai như vậy bao giờ."

-"Ý của cậu là trước giờ ta đối với ai cũng không ân cần?" John tiên sinh bắt đầu liếc thư kí của mình.

-"Ách.." thư kí nghẹn họng.

John không lên tiếng,ông đưa mắt nhìn từng áng mây trên bầu trời,trong mắt là thật sâu hoài niệm.Chuyển mắt sang ly cà phê thư kí mang vào phòng đặt trên bàn,ông đưa tay giữ lấy.

-"bởi vì ...nhìn con bé,ta lại nhớ đến cháu gái của mình." John thở dài.Hóp một ngụm cà phê,ông nói tiếp.

-"con bé có vài nét rất giống ta lão bà thời trẻ,lần đầu thấy nó,ta cứ ngỡ mình gặp lại phu nhân năm bà 19 tuổi.Chỉ tiếc là bà cũng đã rời ta mà đi năm năm rồi."

-"thì ra là như vậy,John tiên sinh,ngài cũng đừng quá đau lòng,nay mai cô Hàn qua đây,ngài sẽ có nhiều dịp gặp mặt thoả nỗi nhớ ngài cháu gái." thư kí nhanh nhẹn an ủi.

-"nếu nó sống tốt,phòng chừng cũng xinh đẹp,khoẻ mạnh như vậy đi?" John khe khẽ thở dài,ánh mắt nhuốm một tầng buồn thương.

Thư kí cũng lại không mở miệng,im lặng đứng bên cạnh.Căn phòng quy về yên tĩnh.

Ánh nắng chiều rọi vào căn phòng,trên bệ cửa sổ,nhánh Thược Dược rũ mình đong đưa trong gió.

"RRRR..RRRRRRR...RRRRRR"

Một tiếng chuông điện thoại phá vỡ không gian yên tĩnh.

Thư Kí tiến lên một bước cầm lấy điện thoại trên bàn trao vào tay John.

-"Alo?"

-"John..ta là Hàn Sĩ Lục.Ngày mai con trai ta và con gái người sẽ qua Ý,sẽ ở đó mở rộng thị trường,người lão già này cũng nên giúp chúng nó một tay.Dù sao Ân Hà cũng là nữ nhi bảo bối của người a" một giọng nam trung tuấn hùng hồn khoẻ mạnh vang lên trong điện thoại.

-"Lão bất tử,nhĩ hảo a~,nhĩ tử của người tên vương bát đản đánh mất cháu gái của ta,ta vẫn chưa có lột da hấn tính sổ,nay lão bất tử người tự tay đưa tới cũng đừng trách ta nga." John đặt ly cà phê xuống bàn,đứng dậy,khuôn mặt thay đổi trở nên không hồn giận.

-"hừ,đừng quên nữ nhi bảo bối của người cũng có phần,người mất cháu ngoại chứ ta không mất cháu nội hay sao.Đừng có lằng nhằng,ngày mai chúng nó đến sân bay,lão bất tử người cũng đừng làm khó dễ ta nhĩ tử,nếu không....."

-"hừ,ta chính là làm khó dễ,người làm gì được ta?"

-"hảo,vậy người cứ làm khó dễ,con người người đau a."

-"giỏi lắm lão bất tử,ta không lột con trai người một tầng da ta không gọi John a."

-"hừ..cứ việc,dù sao người cũng không phải tên John.Ân Khánh Đình,ta đã cho người điều tra về chuyện cô nhi viện bị cháy.Nhưng kết quả vẫn là bóng trắng dưới đáy nước."

-"...không có cách nào,chỉ là bùa thức thần còn chưa huỷ,hắn là con bé còn sống,ta cũng đã tìm người đi điều tra..hi vọng nhanh chóng tìm ra a"

-"...."

Một hồi trầm mặc.

-"Ân Khánh Đình,người cũng đừng quá nặng nề hai đứa nhỏ,chúng nó mất con so với chúng ta cũng đau khổ không kém..aizz"

- "ta biết,.."

- "...."

- "..."

Ngắt điện thoại, John lần nữa nhìn xa xăm ngoài cửa sổ.

Ông chợt nhớ đến Hàn Tuyết Ly, lần đầu ông gặp cô, ông vô cùng mừng rỡ, lí do vì cô bé thật là giống vợ ông quá, thậm chí ông nghi ngờ cô là cháu gái ông.

Nhưng khi ông cho thư kí Lý đi điều tra, lại chỉ nhìn thấy trên tờ thông tin là rời rạc vài tin không có giá trị, và.. không có tên cô nhi viện năm ấy.

Nói không thất vọng là giả, thật sự là giống quá, khiến ông kim lòng không đậu, tiến lên làm quen.

Sau khi có chút trao đổi, ông mới biết cô cùng bạn trai đi du lịch.

Vài ngày trò chuyện cùng nhau, ông càng ngày càng thích tính cách ôn hoà, trầm tĩnh mà dịu dàng của cô, nhìn cô bé, ông có cảm giác vợ mình trở lại.

cô gái nhỏ cũng tỏ ra rất thích ông, ngờ ý muốn mời ông đến nhà dùng cơm.

Tất nhiên là cậu còn không được. Sau khi nếm thử thức ăn cô nấu, ông vô cùng ngạc nhiên, trình độ này sao có thể là người không thông qua đào tạo có thể nấu được, cô gái này là một kẻ tiềm năng không nhỏ a.

Cho nên, từ tiếp cận vì giống lão bà của mình, đi theo để thỏa nỗi nhớ đứa cháu mất tích, ông trở thành ái tài mà lên tiếng mời gọi.

Chỉ là cô gái nhỏ không muốn xa vị hôn phu của mình, nên từ chối hết lần này đến lần khác.

Ông rất thất vọng, nhưng cũng không thể làm gì. đành thất thủ trở về Italy.

Không ngờ nửa tháng trước cô lại gọi cho ông, nhờ ông chuẩn bị hồ sơ đăng kí nhập học.

Tất nhiên là ông không từ chối, nghĩ đến mình sắp được gặp khuôn mặt 7 phần giống lão bà ấy, ông có chút nhin không được vui vẻ.

Kiếp trước.

- "tổng tài, có báo cáo có người đang cho người điều tra thu thập thông tin về phu nhân. Thịnh phân phó"

- "có tra ra là ai đang phân phó việc này không?"

- "theo điều tra là một vị nam tử trẻ tuổi tên Lý Thần Nhượng."

- "ân, tung hoá mù, dẫn hán điều tra lệch hướng đi"

- "rõ"

Căn phòng rơi vào yên lặng, một lát sau, nam nhân đứng dậy, vươn tay kéo rèm cửa nhìn xuống đường xe cộ qua lại.

"Lý Thần Nhượng?? Hần ta cho người điều tra về Ly mục đích gì?" nam tử cau mày suy nghĩ.

- "mặc kệ là mục đích gì, Ly chỉ có thể là của ta, ta sẽ không cho phép bất cứ ai thương tổn Ly" nam nhân giọng kiên quyết.

Ánh hoàng hôn len lỏi vào căn phòng chiếu lên bàn làm việc, bên cạnh chậu sen đá nhỏ xinh, một tấm bảng đề năm chữ [Tổng giám đốc Khuynh Phong] như nhảy múa trong ánh nắng chiều.

Lời tác giả: thư kí Lý chính là Lý Thần Nhượng nga, nếu John mà biết được do mình sai soái ca đi điều tra, bị bình dâm Khuynh Phong ghen ngăn cản mà mình lỡ mất nhận thức cháu gái, phỏng chừng ý nghĩ giết Khuynh Phong đều có a.

Cầu cmt, ta muốn cmt aaaaaa~

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 16: Chuyện Đã Qua Cứ Để Nó Trôi Vào Dĩ Vãng

Biệt thự nhà thị trưởng.

Trong một căn phòng trang trí tinh xảo, đắt giá.

Trên giường, một nữ tử đang ngồi nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại khuôn mặt tái nhợt.

Là tin nhắn của một số điện thoại nặc danh, thường thì những tin nhắn nặc danh như vậy sẽ mang nội dung đùa dai, hoặc đơn giản là tin nhắn rác, nhưng nội dung tin nhắn này lại làm cả người Ngải Vi như rơi xuống hầm băng.

Trong tin nhắn là một loạt hình ảnh nóng bỏng của một đôi nam nữ, hai người quấn quýt lấy nhau, làm một loạt hành động mờ ám kích thích tình trên sàn nhảy.

Nữ tử ăn mặc hở hang đến bạo, thân thể như rắn nước quấn lấy người đàn ông, đôi chân thon dài, trắng nõn nổi bật trên thân người đàn ông có làn da ngăm đen.

Nhìn kĩ không khó nhận ra nữ nhân kia là cô ta, mà người đàn ông kia chính là Trương Tam.

Sau đó là một loạt những hình ảnh nóng bỏng trong phòng khách sạn.

Sao có thể?

Rõ ràng là mình đã cho người đến quán bar Night huỷ hết những thứ này rồi cơ mà?

Tại sao bây giờ lại có người gửi cho mình?

Không thể, rốt cuộc là ai? Hấn muốn gì?

Ngải Vi hoảng loạn.

Nếu để Khuyên gia biết chuyện này, rất có thể mọi chuyện sẽ xuống dốc không phanh.

Và giấc mộng gả vào Khuyên gia của ả cũng sẽ tan thành mây khói.

- "Chuyện này ta tuyệt đối không cho phép xảy ra." Ngải Vi cúi thấp đầu lầm bầm, khuôn mặt chìm vào bóng tối.

Những ngón tay xinh đẹp bóp chặt điện thoại, mu bàn tay nổi gân xanh.

Hít một hơi thật sâu. Ngải Vi vuốt ve bụng mình thăm thẳm.

- "con à, mẹ nhất định sẽ để con trở thành con trai của tổng giám đốc Khuyên thị. Kê nào cản đường con, mẹ sẽ tiễn hấn xuống địa ngục."

Dò trong mục danh bạ, nhấn một cái tên, Ngải Vi giọng nhẹ nhàng.

- "Lục thúc, con có việc cần thúc thúc giúp đỡ."

- "tiểu Vi đấy à? hôm nay có thời gian tìm thúc thúc tản gẫu nha. Đạo này ba cháu thế nào?" giọng một người đàn ông trầm ngâm vang lên

- "Dạ, baba vẫn khoẻ. Con đang gặp rắc rối một chút. Lục thúc có thể giúp con giải quyết một người không?" Ngải Vi dụ dằng lên tiếng.

- "À, hấn ta tên .." .

- "Trương Tam"

Hàn Tuyết li mở chiếc laptop cũ của Trần a di, gõ gõ vài thông tin sau đó bắt đầu xem.

Cô tìm phần lớn là cách dưỡng thai, sức khoẻ của mẹ và bé, lại kéo ra phần trang chủ, chợt một phần tin trên mục báo điện tử hàng ngày làm cô chú ý.

Công ty X vừa tung ra thị trường một sản phẩm chăm sóc da mới. Hiện đang lấy khí thế bước một chân chen vào lĩnh vực mỹ phẩm được yêu thích.

Quả nhiên hết như kiếp trước. Công ty X tung ra sản phẩm mới. Sắp tới đây sẽ làm mưa làm gió trên thị trường.

Hàn Tuyết Ly ánh mắt sáng rực kiểm tra tài khoản của mình. Cô cười híp mắt khi nhìn đến dữ liệu trên màn hình, chỉ một buổi sáng từ tám con số bấy giờ trực tiếp tăng lên chín con.

Cô không chút chần chừ mang tất cả tiếp tục đổ vào công ty X, hiện tại, giá cổ phiếu của nó đang dao động, nhưng không đáng kể. Tầm ba tháng sau, mới bắt đầu đạt tới đỉnh điểm.

Lúc đó mọi người mới đổ xô đi mua cổ phiếu công ty này, nhưng số lượng hữu hạn và giá cả thì tụt trên mây.

Như vậy, cô chỉ cần trong ba tháng tiếp tục đầu tư vào công ty này có khi sẽ có một khoản tiền không nhỏ.

Khi đó tiền phẫu thuật của tiểu Tuấn sẽ ổn thỏa, mà còn dư dả để sinh bảo bảo.

"Kinhcoong" chuông cửa vang lên.

Hàn Tuyết Ly nghi hoặc đứng dậy ra khỏi phòng xuống lầu mở cửa.

Cửa mở ra, một khuôn mặt ánh vào mắt cô làm khuôn mặt cô thoáng chốc tái nhợt.

Cô kinh hoàng, làm sao anh ta lại ở đây? Tay nắm cửa không tự giác bóp chặt. Miệng hơi khô khan.

- "Khuyh tổng tài."

Khuyh Phong ngồi trong phòng khách nhìn Hàn Tuyết Ly bận rộn pha trà trong nhà bếp, trong phút chốc hần nhìn có chút hoảng hốt.

Cảm giác dường như quay trở lại ngày xưa, hần đi làm về Ly sẽ chuẩn bị sẵn cơm canh ngọt ngào thơm phức, mỉm cười chờ hần.

Trong đôi mắt hần trừ bỏ thân ảnh kia không còn bất cứ thứ gì.

Cho đến khi một giọng nữ từ mềm nhẹ vang lên.

- "Khuyh Tổng, ngài tìm đến tôi có chuyện gì sao?"

Khuyh Tổng...

Khuyh Phong ngừng đầu nhìn thiếu nữ đang ngồi đối diện. Ánh mắt hần trở nên sâu thẳm.

Một tiếng hô Khuyh Tổng đã phủi sạch tất cả những tình cảm trước đây của hai người.

Hần vẫn biết Ly là một cô gái kiên cường và dứt khoát. Một khi quyết định thì trở nên vô cùng cố chấp.

Cho nên, một tiếng gọi này đã tỏ rõ quan điểm lập trường của cô.

Cô và hần đã trở thành người lạ.

Nghĩ đến đây, tim hần đau đớn, hô hấp trở nên có chút khó khăn. Hần không muốn, không muốn như vậy. Trong lòng hần điên cuồng gào thét.

Ly ngồi trước mặt hần, gần đến thế lại xa xôi đến vô cùng.

Giữa bọn họ dường như có một lớp hàng rào vô hình, ngăn cản họ lại gần nhau.

Buông xuống đôi mắt đen tối không rõ cảm xúc.

Nhấp một ngụm trà, hương thơm dịu nhẹ lại làm đôi mắt hần có chút cay rát.

Rõ ràng là ly trà thanh đạm nhưng hần nuốt xuống lại có cảm giác nghẹn ngào nơi cổ họng.

Khuyh Phong tận lực khiến cho giọng mình bình thường.

- "anh đến thăm em, .. vì sao lại rời khỏi căn hộ đó?" có biết anh tìm em khó lắm không?

- "Khuyh Tổng, đó không phải nhà của tôi, tôi tất nhiên sẽ không ở đó." Hàn Tuyết Ly giọng nói nhạt nhẽo không quan tâm.

Trong lòng âm thầm thở phào nhẹ nhõm. Dường như Khuynh Phong chưa biết sự tồn tại của đứa trẻ.

Cũng may cô đang mặc một chiếc váy rộng thùng thình, che đi bụng bầu hơn bốn tháng đã lộ ra một vòng. Nhìn cô lúc này chỉ có cảm giác hơi đầy đặn mà thôi.

Hàn Tuyết Ly không dấu vết nhặt chiếc gối ghế salong đặt trước bụng, che đi phần bụng mình sau đó bình tĩnh bưng ly trà nhấp một ngụm.

- "bây giờ, nơi này mới là nhà của tôi"

Khuynh Phong hô hấp cứng lại. Hắn chợt nhớ đến có một ngày trong quá khứ, Ly nằm trên chân hắn, nói với hắn rằng.

- "đây là nhà của chúng ta, từ nay về sau, chúng ta sẽ không cách xa nhau nữa."

Mà bây giờ, cô có thể bình tĩnh nói với hắn như vậy.

Cũng đúng, hắn bây giờ cũng không là gì của cô, hắn có thể làm gì? lại có thể nói gì? tất cả đều trở nên vô nghĩa rồi, không phải sao?

Cô vững vàng đi tiếp cuộc sống không có hắn. Không còn giàu có, vất vả tiết kiệm sống qua ngày, nhưng lại rất vui vẻ, như là đối với tất cả những gì trong quá khứ đều không còn gì để lưu luyến, cũng không hề lưu luyến hắn.

Cô thật sự đã loại hắn ra khỏi cuộc đời mình.

- "Ly à..em.." hắn mở miệng muốn nói gì đó lại không biết phải nói gì.

- "Khuynh Tổng, chuyện đã qua cứ để nó qua đi, ngài không cần tự trách làm gì, hiện tại tôi rất thoả mãn với cuộc sống ở đây." Cho nên.. ngài cũng có thể an tâm bước tiếp con đường mà ngài đã lựa chọn.

...Trở về bên cạnh Ngải Vi.

Hàn Tuyết Ly cắt ngang lời của Khuynh Phong.

- "nếu không có việc gì nữa, ngài có thể đi rồi, tôi chuẩn bị đi ra khỏi nhà, thật ngại quá." cô trực tiếp hạ lệnh đuổi khách.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Vừa Đẹp Trai Vừa Chai Mặt.

Rời khỏi phòng Hàn Tuyết Ly.

Khuynh Phong ngồi trong xe, châm một điếu thuốc, khói trắng vương vào mắt vào mũi làm hắn khó thở.

Nhưng không ai so với hắn rõ ràng, giờ phút này nơi ngực truyền đến cơn đau còn dữ dội vạn lần so với cảm giác cay cay nơi khoé mắt và mũi.

Chung quy hắn là đang mong chờ điều gì?

Hắn là người tự tay đẩy cô đi không phải sao?

Gục đầu vào vô lăng cả thân hình hắn run nhè nhẹ.

- "Ly à,..." hắn nghẹn ngào hoán nhẹ một tiếng.

Một tiếng xe ô tô lướt qua làm hắn ngẩng đầu nhìn.

Chiếc Ferrari lướt qua hắn, ngừng lại trước cửa khu nhà trọ.

Một nam nhân từ trong xe bước ra.

Người đàn ông này trên thân toả ra sự xa cách chớ gần,một thân nam trang nhẹ nhàng khoác trên người hắn lại trở thành một tác phẩm nghệ thuật.

Lúc này,nam nhân kia sải từng bước dài mạnh mẽ đến trước của nhà Hàn Tuyết Ly,nâng tay gõ cửa.

Khuyên Phong nhìn theo động tác của Hách Liên Thần Hi bỗng dừng nghĩ đến lời thám tử nói.

-"Hàn Tuyết Ly được một nam nhân bế vào phòng." Hắn mở to mắt,hai tay nắm chặt vô lăng,đôi mắt chìm chìm.

Có một ngọn lửa vô danh bắt đầu bùng cháy.

Hách Liên Thần Hi ưu nhã gõ cửa,lại ưu nhã đứng đợi.

Nhưng không ai biết,gì phút này trái tim hắn đã chạy tuốt lên cổ họng,và đang có xu hướng nhảy ra khỏi miệng chạy ra ngoài.

"Đó là con của hắn.."

Hắn vẫn luôn nghĩ,nếu giữ cô bên mình,tất nhiên con của cô cũng sẽ là con mình.

Mặc dù biết cha chúng nó là ai,nhưng hắn vẫn quyết định quân cha chúng nó là ai,từ bây giờ chúng là con mình là được.

Tất nhiên về mặt nào đó hắn vẫn không mấy dễ chịu, người đàn bà của mình đã từng thuộc về người đàn ông khác,khó chịu hay đúng hơn là ghen tỵ là không thể tránh khỏi.

Tuy nhiên, suy cho cùng có được cô so với không mấy dễ chịu đó bên nặng bên nhẹ tự nhiên không cần nhắc tới cũng rõ ràng.

Cô và hắn rồi cũng sẽ có kết tinh tình yêu của bọn họ.

Mà bây giờ hắn lại khám phá ra rằng,cái khó chịu trong lòng hắn đó thực tế lại là một cái bánh ngọt rơi từ trên trời xuống tạt trúng đầu hắn khiến hắn ngây ngẩn đồng thời là vô tận kinh hi làm cho hắn có chút mộng,chi sợ hết thấy đều là mơ.

Hắn cười khò,hai mươi mấy năm trời xung quanh hắn trong vòng 3m ở ngoài không hề có bất kì bóng dáng nữ nhân nào ngoài lão mẹ,nay có một kẻ chẳng những bước vào phạm vi 3m đó còn ngang nhiên cường ngạnh bước luôn vào tìm hắn.

Thật sự là..

"cạch"

Cánh cửa mở ra cắt đứt dòng suy nghĩ của hắn.

Hàn Tuyết Ly nhìn nam nhân thân cao hơn 1m9 đứng sừng sững như một vị thần trước cửa thì vô cùng ngạc nhiên.

Hắn không phải có việc sao,như thế nào lại xuất hiện ở đây?

Cô vô cùng thắc mắc,nhưng khi lọt vào đôi mắt màu hổ phách tràn ngập nhu tình đang nhìn cô của anh tâm thần cô mềm nhũn.

Cô hé miệng định nói gì đó,dư quang chột đảo qua một góc hẹp gần đó thì im bặt,cô cúi đầu không rõ cảm xúc.

Hách Liên Thần Hi cũng chú ý cảm giác của cô,đôi mắt đảo qua theo ánh nhìn lúc nãy của cô,hắn thấy trong bóng tối,thân hình một nam nhân đang đứng đó.

Hắn nhướn mi.

Ai vậy?

Lại nhìn thái độ của Hàn Tuyết Ly,hắn bỗng dừng hiểu rõ.

Đôi mắt thoáng ử rừ.

Cô..cuối cùng vẫn còn yêu hắn sao?

Không đợi Hách Liên Thần Hi nghĩ nhiều,Hàn Tuyết Ly đã ngẩng đầu,nở một nụ cười thật tươi.

Cô dịu dàng kéo cánh tay hắn,dắt hắn vào phòng.

"cạch" cánh cửa lần nữa khép kín.

Khuyñh Phong gấi gao nhìn chằm chằm cánh cửa kia, ánh mắt loé ra tia lửa, muốn đào một cái động lại không thể làm gì. Hấn nắm chặt hai tay.

Ngay lúc hấn suýt mất lí trí nhào tới cánh cửa đập một cái, xông vào trong lõi tên đàn ông kia ra khỏi phòng của Ly, thì một cuộc điện thoại kéo lí trí hấn quay trở lại.

Âm trầm nhìn cánh cửa vẫn khép chặt, hấn cho tay vào túi lôi ra chiếc điện thoại, nhắc máy:

- "alo."

- "Là ta"

- "gia gia.."

- "cháu đang ở đâu?"

- "cháu đang có việc ở thành phố C ,thưa ông"

- "về nhà,ta có việc muốn hỏi cháu" nhà tất nhiên là Khuyñh gia đại trạch tại thành phố S.

- "dẫn theo con bé Ngải Vĩ"

- "..."

- "vâng ạ"

Ngắt máy,bóp chặt trong tay điện thoại.Hấn nhìn lại căn phòng kia thêm một lần sau đó quay lưng bước đi.

Ánh nắng ôm lấy thân hình của hấn nhưng lại không xua được hàn khí từ người hấn toát ra.

Bóng lưng hấn là như vậy tịch liêu,như vậy cô độc.

Trong một chiếc xe ô tô đỗ gần đó,một thiếu nữ nhìn theo bóng lưng Khuyñh Phong trong lòng nói không nên lời chua chát.

Thiếu nữ đưa tay xoa bụng mình,nơi này đã hình thành một sinh linh.

Chỉ là ba nó...

Hạ kính xe,thiếu nữ lái xe đi ra khỏi khu nhà trọ.

Hàn Tuyết Ly nghe âm thanh xe ô tô rời đi,đuôi lông mày hơi giãn ra,Hách Liên Thần Hi không thấy được điểm này,hấn thấy cô vẫn cứ im lặng như vậy,trong lòng nói không rõ cảm xúc,cứ có cảm giác như ngửi bình gia vị khác nhau đều đổ chung một chỗ,nheo lòng hấn khó chịu vô cùng.

Hấn vừa định mở miệng nói với cô về chuyện đứa con,lại không ngờ cô bất thình lình xoay người lại nhào vào lòng hấn.

Không ngờ thì kệ nó đi,trước mắt thiên hạ chủ động nhào vào lòng mình nhưng là hiếm thấy,ngu mới phân tâm,chuyên tâm hưởng thụ sự chủ động này là được rồi.

Âm thanh ám ách từ người trong lòng truyền ra.

- "Thần Hi,anh có cảm thấy em là cô gái xấu không?" cô dùng một chút nói tiếp

- "chắc hấn anh cũng nhìn thấy người đàn ông lúc nãy đi"

- "án.." thấy rất rõ là đằng khác,anh còn suýt chút xông qua đập cho hấn một trận đầu. Hách Liên Thần Hi trong lòng biểu môi.

- "anh ta chính là cha của đứa trẻ trong bụng em"

- "Ly à,đứa con này.." Hách Liên Thần Hi mở miệng định kể sự thật lại bị Hàn Tuyết Ly cắt đứt.

- "em biết trong lòng anh cũng không dễ chịu,nhưng anh có thể bao dung cả hai mẹ con em được không?" cô càng nói càng bất an

- "em nhất định phải sinh ra nó,nó là mục đích sống duy nhất của em" trước khi gặp anh,cô âm thầm trong lòng thêm một câu.

- "Hàn Tuyết Ly à, em..." thật ngọt. Sao em lại ngọt như thế chứ. Đây là con anh, anh tất nhiên sẽ che chở yêu thương.

Hách Liên Thần Hi ôm chặt Hàn Tuyết Ly hơn một chút, cảm chống trên đỉnh đầu cô thoả mãn hít một hơi mùi oải hương trên tóc cô. Sâu trong mắt là nồng đậm thương tiếc cùng âu yếm.

Hàn Tuyết Ly chôn mặt vào ngực Hách Liên Thần Hi không thấy được biểu tình của hắn, chỉ nghe hắn hít một hơi giống như kìm nén điều gì mà vòng tay lại ôm chặt cô hơn.

Cô chợt nghĩ, hắn là anh đang kiềm chế cảm xúc không tốt của bản thân vì cô đi.

Nhất thời cô vừa đau lòng vừa áy náy mà sâu trong tâm có một dòng nước ấm chảy qua.

Người đàn ông này chỉ mới gặp cô vào lần lại khắp nơi vì cô suy nghĩ, hết lần này đến lần khác bảo bọc cô và con.

Trọng sinh một đời gặp được hắn, cô còn gì để trông mong hơn?

- "Hi à, em sẽ cố gắng bù đắp cho anh có được không? cả em và con" cô thành tâm thành ý nói ra suy nghĩ trong lòng.

- "hào"

Thôi thôi, cô gái bé nhỏ trong lòng hắn giờ phút này có lẽ vẫn chưa yêu hắn, nhiều lắm là cảm kích vài lần tương trợ mẹ con cô mà thôi.

Bất quá hắn cũng không thêm để ý, ở đời cái khó nói trước nhất chính là tình cảm không phải sao.

"Nhất cự li nhĩ tốc độ", hắn có thời gian, lại ở gần cô, "lửa gần rom lâu ngày cũng cháy", không cháy hắn không ngại tưới xăng.

"tiền cưới hậu yêu" cũng không tệ. Ân,

Thêm vào đó có câu tán gái cái cần nhất là độ dày của da mặt. Ông bà không phải có câu "đẹp trai không bằng chai mặt" đấy sao?

Hắn cũng không tin hắn vừa đẹp trai vừa chai mặt cũng không ôm được mỹ nhân về.=)))

Trái tim cô chỉ vừa hé ra một kẽ hở, bây giờ cái hắn cần làm là khiến cái kẽ đó lớn hơn một chút đủ để hắn lách mình bước vào.

Nếu sự hiểu lầm về thân thế đưa con là chìa khoá để trái tim cô từ áy náy hướng về hắn thì hắn không ngại bảo trụ bí mật này thêm một thời gian.

Dù sao đây là con hắn, hắn bảo vệ yêu thương là chuyện tất nhiên, nhưng giờ lại khuyến mãi thêm bà mẹ trẻ đẹp dịu dàng ấm áp lại thom như thế này, là hắn buồn bán lời.

Khoé môi giờ lên. Hách Liên Thần Hi cười sáng lạn, mà Hàn Tuyết Ly không hề biết mình vừa mới bị nhân bán còn giúp người ta kiếm tiền.

Sau này biết rõ sự thật cô thẹn quá hoá giận chiến tranh lạnh cả tuần khiến Hách Liên Thần Hi như kiến bò trên chảo nóng.

Bất quá đây là nói sau.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Khuynh Tất.

Khuynh gia nhà chính.

Một căn nhà bằng gỗ điêu khắc cổ xưa sừng sững uy nghi toạ lạc trên một vùng đất rộng lớn.

Một cánh cổng bằng gỗ lim dị thường to lớn. Hai con lân đá hai bên tả hữu.

Trước cổng, hai binh sĩ nghiêm chỉnh đứng gác, súng mang trên lưng.

Đây là Khuynh gia.

Lão tổ tông Khuynh Tôn.

Khuyhnh lão tướng quân.

Vị anh hùng dân tộc của nước Z.

Người được xem là vị lãnh tụ kính yêu của toàn dân tộc.

Người đã lãnh đạo nước Z đứng lên kháng chiến chống giặc ngoại xâm và giành thắng lợi.

Khuyhnh Tôn năm đó chỉ là một thiếu niên 16 tuổi.

Bằng tài năng và sự quyết đoán, lợi dụng hoàn hảo thời cơ, trong vòng 5 năm, ông đã lãnh đạo nước Z đẩy lui và giành thắng lợi hoàn hảo trên bàn đàm phán ngoại giao với nước K-siêu cường quốc quân sự lúc bấy giờ.

Khi đó, chiến thắng này làm rung động toàn thế giới, đồng thời từ đây, Khuyhnh gia trở thành gia tộc anh hùng.

Đã qua 80 năm, Khuyhnh Tôn đã sớm mất, mà đất nước lại lần nữa xuất hiện kẻ thù mới.

Lần này đến đời con trai ông-Khuyhnh Hiếu đứng lên nối nghiệp cha.

Trở thành Khuyhnh tướng quân, thành công đẩy lui 2 vạn hải quân nước X trên biển.

Từ đây, nước Z sạch bóng quân thù.

Khuyhnh Tất, gia gia của Khuyhnh Phong, trên bàn ngoại giao đã thắng lợi tránh được khoản phí bồi thường chiến tranh.

Sau mấy mươi năm đau thương trong chiến tranh bom rơi lửa đạn. Nước Z lần nữa đứng lên phục hồi nỗi đau chiến tranh.

Nhân dân an cư lạc nghiệp.

Nhân dân nước Z đời đời nhớ ơn Khuyhnh gia đã cho ra đời ba vị tướng quân trấn thủ bờ cõi nước nhà.

Đến đời cha Khuyhnh Phong-Khuyhnh Ngôn, hấn không muốn theo nghiệp cha mà lựa chọn thương trường làm nơi thi thố tài năng.

Dù sao Khuyhnh Tất vẫn còn khoẻ lắm. Đất nước lại đang phát triển hùng mạnh, hoà bình.

Nên Khuyhnh Tất để mặc con trai mình tự tại.

Không phụ lòng cha, Khuyhnh Ngôn đã hết sức thành công trên thương trường.

Tò rõ tài năng kinh thương.

Kết hôn sinh tử.

Chẳng may, một tai nạn giao thông đã cướp đi tính mạng hai vợ chồng.

Khuyhnh Phong 16 tuổi tiếp nhận công ty, vừa học tập vừa điều hành công ty.

Hấn đã hoàn thành xuất sắc việc điều hành công ty Khuyhnh thị, chẳng những giữ được không để Khuyhnh thị xuống dốc mà còn phát triển nó vươn tầm ra thế giới.

Bây giờ Khuyhnh gia đã sớm trở thành đại gia tộc khổng lồ cắm rễ sâu tại nước Z.

-"thiếu gia đã về" quân gia khom mình 45 độ cung kính hô.

-"ân"

-"vị này là thiếu phu nhân đi, thiếu phu nhân hảo"

Một tiếng thiếu phu nhân làm Khuyhnh Phong và Ngải Vi cùng thay đổi sắc mặt.

Khuyhnh Phong mày nhẹ nhúu. Hấn có cảm giác vô cùng khó chịu khi nghe vị quân gia này hô như vậy.

Bởi vì, trong quá khứ, hấn đã từng nói với Ly, sau này em sẽ là Khuyhnh thiếu phu nhân.

Trong thâm tâm hấn, Khuyhnh phu nhân vị trí chỉ giành cho một người.

Nếu không phải vì...

Ánh mắt nhìn Ngải Vi biến đổi, một tia lạnh như băng thoáng qua.

Mà Ngải Vi sau khi nghe ba chữ "thiếu phu nhân" nụ cười trên mặt càng sâu hơn.

Tay không tự chủ vuốt ve bụng.

"Phải rồi, ta làm tất cả cho đến bây giờ chẳng phải để nghe ba từ này hay sao. Con à, mẹ sẽ để con đường đường chính chính ngồi trên chiếc ghế người thừa kế Khuynh gia."

Mãi chìm trong suy nghĩ của bản thân, Ngải Vi không nhìn thấy được vẻ thất thường trên mặt Khuynh Phong.

Thư phòng.

"cốc cốc"

-"vào đi." một giọng nam thương lão đầy uy mãnh vang lên.

Khuynh Phong đẩy cửa bước vào. Theo sau là Ngải Vi.

-"gia gia"

Trước bàn làm việc, ngược ánh sáng cửa sổ chiếu vào.

Bóng một nam nhân mặc quân phục đứng cạnh cửa sổ, chỉ thấy được một tấm lưng rộng rãi, cảm giác vững chãi.

Nghe tiếng gọi, nam nhân quay lại.

Đó là một người đàn ông đã đứng tuổi.

Mái tóc đã lấm tấm điểm bạc, trán rộng thông minh.

Một đôi mắt chim ưng sắc bén như nhìn thấu tận sâu những bí mật trong lòng người khác.

Một gương mặt góc cạnh, ngũ quan cương trực, không khó để nhận ra thời còn trẻ gương mặt này là cỡ nào anh tuấn làm mê đảo biết bao trái tim non nớt của các thiếu nữ.

Khuynh Tất đảo đôi mắt sắc bén về phía Ngải Vi,

Bị đôi mắt sắc lẹm tựa như thú săn mồi đảo qua, Ngải Vi âm thầm kinh hãi, sâu trong tâm là sự sợ hãi lan tràn.

-"là Ngải Vi đi?"

-"dạ vâng, Tướng quân" Ngải Vi cố gắng trấn tĩnh xả ra một nụ cười đúng chuẩn xã giao.

-"gọi gia gia đi. Trước sau cũng là người trong nhà."

-"gia gia"

-"ân. Đã mấy tháng rồi?"

-"vừa được hơn ba tháng ạ gia gia"

-"tốt, chú ý một chút sức khỏe, muốn ăn gì thì bảo Phong nhi mua cho"

-"dạ, gia gia."

-"Jose,"

Cánh cửa phòng mở ra. Quân gia bước vào.

-"Tướng quân."

-"đưa Ngải Vi ra sân sau, chuẩn bị bàn trà, mang một ít đào vừa được thủ tướng Nhật chuyển tặng đến bày ra đi."

- "vâng."

- "Thiếu phu nhân, thỉnh lỗi này."

Ngải Vi nhìn thoáng qua Khuynh Phong sau đó đi theo vị quản gia ra ngoài.

- "ngồi đi." Khuynh Tất lên tiếng đánh vỡ sự trầm mặc.

Khuynh Phong tiến đến chiếc ghế ngồi xuống.

- "cháu định dùng cách này để đấu tranh với ta à?" Khuynh Tất nhướn mày nhìn Khuynh Phong.

- "gia gia..cháu đã cố gắng,nhưng không thể.."

- "cháu..không yêu Ngải Vi"

- "cháu không cần yêu nó.Cái cháu cần làm là thực hiện đủ nghĩa vụ một người chồng" Khuynh Tất khuôn mặt lạnh xuống vài phần.

- "gia gia..cháu..chúng ta có thể đợi Ngải Vi sinh ra đứa con,đón nó về Khuynh gia.Chúng ta sẽ nuôi dưỡng nó.." Khuynh Phong ánh mắt đen trắng không rõ khao khát nhìn về Khuynh Tất.

- "hồ nháo.Nếu chuyện này truyền ra ngoài,khuynh gia có tư sinh tử, danh dự Khuynh gia sẽ quét rác.Mà điều quan trọng là,sẽ liên lụy đến toàn gia tộc."

- "gia gia.." Khuynh Phong còn muốn nói gì nữa,nhưng Khuynh Tất đã giơ tay lên ý bảo không cần nói thêm nữa.

- "Phong nhi,cháu sinh ra tại Khuynh gia,là người thừa kế duy nhất của gia tộc họ Khuynh.Lẽ ra cháu nên hiểu được từ rất lâu rằng cháu không có quyền chọn lựa hôn nhân."

- "hôn nhân của gia tộc,chỉ có thể là liên hôn.Huống chi..lão cáo già Ngải kia lại đang nắm trong tay nhược điểm của chúng ta.Nếu nhược điểm đó bị công khai,chẳng những Khuynh gia đến hồi suy tàn,mà danh dự đất nước này cũng sẽ hoàn toàn mất hết."

- "Phong nhi,nếu không phải là bí mật này ảnh hưởng quá trọng đại.Ta cũng sẽ không ép buộc cháu."

- "... " Khuynh Phong cúi đầu,khí tức bị thương tràn ra.

Căn phòng lần nữa rơi vào tĩnh lặng

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Bí Mật Mùi Hoa Oải Hương

Italy.

Sân bay X.

Thư kí Lý cung kính đứng chờ tại cổng sân bay.

Hoà vào dòng người,một nam một nữ trung niên xuất hiện trong tầm mắt thư kí Lý.

Cả hai người đều là tuấn nam mỹ nữ.

Ở tầm 35,40 tuổi ,nhưng người phụ nữ kia gương mặt lại dừng ở tuổi 26,27, mang theo một tia ý vị mặn mà của người đàn bà thành thục.

Từng cử chỉ nho nhã,dịu dàng.Khí chất của bà theo từng bước chân lan tỏa.

Mà người đàn ông lại anh tuấn phi phàm,khoẻ mắt xấp vài nếp nhăn tăng thêm vẻ trưởng thành trên gương mặt góc cạnh thập phần tuấn tú ấy.

Một đôi mắt tinh anh sắc bén của người từng trải qua mưa nắng phụ trợ vài phần lãnh khốc cho nam nhân.

Thư kí Lý cung kính cúi hạ thân người.

- "Ngài Paul, phu nhân"

- "à, nhạc phụ cho anh đến đón chúng tôi?" Paul nhìn chàng thanh niên trẻ trước mặt hỏi.

- "thưa vâng, chủ tịch cho tôi đến đón ngài cùng tiểu thư" Thư kí Lý bình tĩnh hồi đáp.

- "đi thôi" Paul đỡ lấy tay vợ mình bước vào trong xe.

John híp mắt nhìn trước mắt hai người.

Một là con gái hấn, một là con rể hấn.

Đối với người con rể này ông mười phần vừa lòng cũng mười phần bất mãn.

Vợ ông ngày đó còn sống khen mãi đứa con rể "quý" này, riêng ông lại cảm thấy hấn và lão bất tử cha hấn là khắc tinh của mình.

Đầu tiên là cuộc gặp gỡ đầy máu chó của hấn và lão bất tử.

Một kẻ là trùm bên Ý, kẻ còn lại là bá vương bên Anh và Pháp.

Vốn dĩ nước sông không phạm nước giếng, cố tình con gái hấn mê mẩn con trai hấn, khiến hấn nhỏ máu đưa một phần ba vương quốc ngầm tại Italy cho thằng nhóc này phát triển làm của hồi môn.

Bù lại, hấn cũng hung hăng xao một miếng thịt trên người lão bất tử kia, chả là mạch kinh tế của Anh giờ hơn nửa là nằm trog tay con gái hấn đâu.

Sau đó là con gái có chồng bỏ quên phụ mẫu.

Đưa con gái cung yêu quý duy nhất của ông rạng rỡ về nhà chồng mặc kệ lão già là ông buồn như cọng bún thiêu chẳng mấy may để ý.

Ngày nó lên xe hoa ông còn ôm lão bà khóc một trận để lão bà hảo hảo an ủi tâm hồn bé nhỏ của ông đâu.

Sau đó lại lục đục gia tộc khiến con gái yêu của ông cũng bị cuốn vào máu tanh tranh chấp. Kết quả còn để mất luôn đứa cháu gái khả ái của ông.

Tất cả là tại thằng con rể tiện nghi chết tiệt này. Ông trừng mắt nhìn Paul làm hấn sau lưng ra một thân mồ hôi.

Ân Hà bất đắc dĩ nhìn cha mình cùng ông xã bốn mắt "tình thương mến thương" .

- "cha à, còn không có tin tức gì của con bé sao?" Ân Hà một mồm lên tiếng.

John liếc mắt sang đứa con gái của mình, lại liếc sang thằng con rể trời đánh.

Liếc qua liếc lại mấy lần mới nhìn ra cửa sổ thờ dài.

- "còn chưa. Bùa thức thần đạo này thế nào rồi?" John nhìn sang hai vợ chồng.

- "thưa cha, lần này chúng con có mang theo bùa thức thần. Không biết vì sao bắt đầu từ hai năm trước" thức thần" trong bùa của con bé lâm vào tình trạng ngủ đông, nhưng hai ba tháng gần đây thức thần lại bắt đầu sinh long hoạt hổ." Ân Hà nhìn cha mình nói.

- "có khả năng hai năm trước đó ,mẫu thức thần bị cái gì đó ức chế lâm vào ngủ say, kéo theo từ thức thần cũng chìm vào ngủ đông." Paul nhẩn mi trầm giọng.

- "Mấy tháng gần đây mẫu thức thần trong cơ thể con bé chắc là đã không còn bị thứ đó ức chế cho nên từ thức thần mới lại sinh động đi." Ân Hà kích động nói.

- "nếu vậy, có thể đợi thêm một thời gian để từ thức thần hoàn toàn khôi phục, chúng ta có thể tiến hành kết nối cùng mẫu thức thần." John ánh mắt ánh sáng sinh động hơn một chút.

- "cha à, chúng con vừa nhớ lại một bí mật nữa. Dòng họ của Paul vì nuôi cấy thức thần nên trên người luôn có đặc điểm khác biệt." Ân Hà chợt nhớ ra điều gì.

- "đúng vậy thưa cha, chúng ta nhiều năm qua quá vội vàng đã bỏ quên một chi tiết quan vô cùng quan trọng." Paul phụ họa.

- "chi tiết gì?" John ghé mắt nhìn sang.

- "đó là trong gia tộc của con, hể ai cấy trong người thức thần,nam trên ngực có một vết bớt hình lá Phong Diệp mà nữ trên người sẽ tràn ngập mùi hoa oải hương" Paul kích động đứng lên.

Có chi tiết này không nghi ngờ việc tìm kiếm đứa con gái của họ trở nên dễ dàng hơn rất nhiều.

John nghe đến đây thì trầm lặng, chuyện này đúng thật là sơ suất, ông cũng biết về bí mật này nhưng tự động xem nhẹ.

Có điều,...nghĩ đến đây trong đầu ông không tự chủ hiện ra hình ảnh một cô gái trẻ

Cô bé kia trên người cũng có mùi hoa oải hương nhàn nhạt.

Nhưng có lẽ là dùng nước hoa đi.

Về vấn đề này, ông cũng biết và từng nghi ngờ, ông cũng đã từng hỏi Khuynh Phong, sau đó nhận được câu trả lời là hần tặng cô rất nhiều loại nước hoa, trog đó mùi oải hương là nhiều nhất.

Aizz, vì sao ông cứ có cảm giác mình bỏ quên cái gì..

Về vấn đề này, chính Khuynh Phong cũng không biết mùi trên người Hàn Tuyết Ly là mùi tự nhiên, hần cũng chỉ nghĩ Hàn Tuyết Ly sử dụng nước hoa hần tặng mà thôi.

Ba tuần sau.

Biệt thự Hách Liên Thần Hi.

- "tiểu Ly." Hách Liên Thần Hi gõ cửa phòng.

Từ một tuần trước, Hách Liên Thần Hi mặt không thay đổi cho người cường chế dòi đồ cô và hai mẹ con Trần a đi qua biệt thự của hần.

Mĩ danh là phòng nhiều, và lại tiện chăm sóc Hàn Tuyết Ly.

Bất quá, sự thật như thế nào chỉ có hần mới biết.

Ai biết tên nam nhân kia lúc nào sẽ lại xuất hiện. Lỡ hần quai lão bà của mình đi mất, hần biết tìm ai mà khóc.

Vẫn là phòng bệnh hơn chưa bệnh a.

- "em đây." Hàn Tuyết Ly đáp lại, trên tay vẫn tiếp tục đan chiếc khăn đang dở.

- "thay đồ một chút, anh dẫn em đi dạo." Hách Liên Thần Hi tiêu sái đi đến cạnh cô, ôm cô vào lòng.

- "ơ? hôm nay công ty không có việc sao anh?" Hàn Tuyết Ly buông trong tay dụng cụ đan len hướng hần hỏi.

- "Chủ Nhật mà, cũng phải để công nhân nghỉ ngơi chứ." Hách Liên Thần Hi cười rục rờ ôm lấy Hàn Tuyết Ly đã mang thai được hơn năm tháng, tay không tự chủ đi di, hôn một cái vào má cô, nói.

Nếu để đám nhân viên công ty thấy vị tổng tài mặt than khỉết phích của họ bộ dạng như thế này, hần sẽ đâm mù bọn họ mất chó.

Công ty từ lúc nào lại có phúc lợi nghỉ ngơi ngày Chủ nhật? Vì sao họ không biết a?

Nếu Chủ nhật được nghỉ ngơi, vậy ai giải thích giùm cho họ lí do vì sao hiện tại bọn họ lại vẫn phải cầm đầu trước máy tính làm việc đâu?

Vị tổng tài nào đó nói dối không chớp mắt, đùn công việc cho nhân viên, còn mình bồi lão bà đi dạo.

Nhân sinh quả thật rất tươi đẹp.:)))

- "anh đợi em một lát, em đi thay đồ" Hàn Tuyết Ly nhẹ đẩy Hách Liên Thần Hi ra khỏi phòng.

- "ân." Hách Liên Thần Hi cung chiều vuốt mái tóc mềm mại của Hàn Tuyết Ly, mùi oải hương theo từng động tác vuốt tóc của hần lan ra tràn ngập trong căn phòng.

Hôn một cái vào môi của cô mới luyến tiếc xoay người đi ra.

Hàn Tuyết Ly nhìn Hách Liên Thần Hi cho tay vào túi quần vui vẻ huyt sáo đi ra nở một nụ cười bất đắc dĩ, nhưng sâu trong mắt lại là dịu dàng.

- "con à,mẹ và con may mắn biết bao khi quen biết được Hi ba ba,con nhất định khoẻ mạnh ra đời nhé"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Sẽ Không Buông Tay

- "Vũ,mọi chuyện thế nào?"

- "thiếu gia,tất cả mọi thông tin mật đã được tôi yên lặng chuyển dời vào hộp thư của ngài."

- "Haha,hắn giờ này bọn họ như kiến bò trên chảo nóng đi.Tôi chẳng những phá nát firewall mà họ tự hào còn quậy tung cả hệ thống của họ nha." một giọng thanh niên trẻ tuổi vui sướng khi người gặp hoạ vang lên.

- "tốt,biệt thự tại California là của cậu."

- "Cần thiếu,gìra chúng ta cần gì rành mạch như vậy,kể từ hai năm trước ngài cứu tôi và em tôi ra khỏi sự đuổi giết của kẻ thù ngài đã như cha như mẹ tôi vậy,chỉ cần ngài cần tôi sẽ toàn tâm ra sức" thiếu niên tên Vũ giọng nói mười phần chân thành.

- "tốt,bất quá thưởng phạt công minh,cậu xứng đáng nhận nó." nam nhân giọng nói hết sức trầm ổn.

- "nếu vậy tôi sẽ không khách sáo a" thiếu niên thoải mái trả lời.

- "Như vậy đi.Gặp lại sau"

- "ân,Cần thiếu,hẹn gặp lại."

Cúp điện thoại.

Âu Dương Cần đứng dậy,cho tay vào túi, sai từng bước chân thon dài đến gần bàn làm việc.

Khởi động laptop,hắn chăm chú nhìn vào màn hình laptop của mình.

Trong thư mục message,tất cả các dữ liệu mật của Ngài thị từ lớn đến nhỏ hiện ra trước mắt hắn.

Ánh mắt lướt nhanh trên từng con số,dữ liệu,khóe môi vênh lên.

Những dữ liệu này chỉ cần tung ra,Ngài thị sẽ lâm vào khủng hoảng.

Haha,nhưng hắn sẽ không vội tung ra..

Đề đối phương ngày ngày bị nỗi sợ hãi dày xéo, hương vị tuyệt vời hơn nhiều.

Hắn nở nụ cười nhàn nhạt.

Vũ làm việc rất hiệu quả,chưa đến thời hạn,những yêu cầu được giao phó cậu ta đều hoàn thành.Hắn vô cùng hài lòng.

Chưa kể,hắn còn cảm thấy rất ngoài ý muốn thu được hai files tài liệu mật.

Một file là ghi chép về những vụ làm ăn phi pháp của Ngài thị trưởng,buôn lậu vũ khí cùng với một số lượng lớn ma túy nguy trang thành muối và đường nhập khẩu.

Haha..quả thật là trời cũng giúp hắn.

Dựa theo kiếp trước,sắp tới lão già Ngài Hiếu sẽ tranh chức vị Bộ trưởng trong bộ máy cao tầng đi.

Và nếu không có gì ngoài ý muốn,ông ta bằng một số tiền lớn thu được từ buôn bán ma túy, hối lộ các quan chức khác,nhờ đó có được hơn 2/3 lượng

phiếu kín, thành công sắm một chân vào hệ thống cao tầng của quốc gia.

Bất quá,đó là kiếp trước.

Kiếp này,có hấn..Ngải Hiếu,Ngải gia,Ngải thị dùng hồng ngọc đầu lên nổi.

Trả thù còn chưa bắt đầu.

Hiện tại hấn không vội tung bí mật này ra ánh sáng,để đối phương ném thử tư vị được phùng lên tận chín tầng mây,sau đó hấn sẽ một cước đạp hấn xuống tận đáy địa ngục.

Như vậy không phải hiệu quả sẽ tốt hơn sao..

Sống không bằng chết..tư vị đó hấn sẽ từ từ cho hai cha con nhà đó thụ hưởng.

Còn về đứa con trong bụng Ngải Vi.

Theo như lời ả kiếp trước là của hấn..

Ha..của hấn??hấn nhếch môi.Đó căn bản không phải con hấn.

Nghĩ đến kiếp trước ánh mắt hấn chợt dờyton..là nữ nhân của hấn nhưng lại dám tăng tịu cùng hạ nhân của hấ.Cỡ nào ti tiện a?

Cầu tạp chủng của Trương Tam,nàng ta lại dám nói là của hấn,..

Nếu không phải tin tưởng lời ả ,mạo hiểm lên lút đến gặp mặt con gái mình,hấn sẽ không bị bắt lại,bị tiêm thuốc kích thích quá liều mà từ..

Bất quá hấn phải nói một tiếng cảm ơn ả ta.

Nếu không phải trước khi mình chết đi,Ả ta vì muốn kích thích mình chết không thanh thản, trước mặt mình nói ra sự thật,có lẽ đến từ mình cũng không biết mình ngu như thế nào...

Kiếp trước.

Trong một căn nhà đồ nát khu ổ chuột thành phố S.

Ngải Vi cười như không cười,trong mắt là một mảnh độc ác,hương kè đang đau đớn lẫn lộn dưới đất chầm chọc.

- "Âu Dương Cẩn a Âu Dương Cẩn,quả nhiên hồ dữ không ăn thịt con nga,ta sai biết bao nhiêu người tìm giết ngươi ,bất quá ngươi trốn cũng thật giỏi,không biết cái lỗ chó nào,thế nhưng bao nhiêu sát thủ ta thuê đều không một cái tìm ra ngươi.."

- "ta gửi tin nhắn nói tiểu Lan là con gái ngươi cũng chỉ ăn may,ai biết ngươi có lại mở hộp thư hay không đâu.Ta thật không ngờ ngươi lại đọc được ns,chẳng những thế còn tin tưởng mà hỏi âm ta,hẹn địa điểm gặp mặt nha."

- "Chắc,chắc,không ngờ Cẩn thiếu ăn chơi trác táng thế mà lại mạo hiểm đi gặp con gái mình.Hảo cảm động a..nhưng tiếc thay,..."

Ngải Vi cúi thấp gương mặt,kề vào tai Âu Dương Cẩn thầm thì.

- "tiếc thay tiểu Lan cũng không phải con ngươi nha,càng không phải con Khuynh Phong,nó nhưng là con của Trương Tam"

Nói đến đây,khuôn mặt của ả vẫn vẹo.

- "Nếu không phải ngươi để mặc ta cho hấn giày xéo,đứa con này sẽ phải là của ngươi,sao có thể là của tên đáng ghê tởm kia chứ?"

Ngải Vi đôi mắt đỏ lên,vẫn những tia máu,có chút điên cuồng đứng dậy,sau đó không ngừng dùng mũi nhọn giày cao gót đá vào người Âu Dương Cẩn.

Cho đến khi áo sơ mi màu lục của Âu Dương Cẩn thấm đẫm ra một tầng xanh đen bởi vết máu,ả mới lấy lại bình tĩnh,lại như nghĩ đến chuyện gì tâm tình trở nên tốt hơn.

Rút một chiếc khăn tay nhẹ nhàng lau đi những vết máu trên các ngón tay do vừa chạm vào khuôn mặt đầy vết cắt dờyton gần giữa máu của Âu Dương Cẩn.

Môi đỏ chót cười nhẹ..

- "Bất quá không quan hệ, Trương Tam đã từ, người cũng sắp về Tây thiên.. sẽ không có bất kì ai tiết lộ bí mật này nữa.. à phải, ngoài ra còn có một kẻ nữa cũng biết bí mật này nha. Người biết là ai không?" Ngái Vi cúi người đưa tay nâng khuôn mặt đang dần tái nhợt của Âu Dương Cẩn lên.

- "Là em gái người nha. Buồn cười nó còn gặp ta uy hiếp ta cứu ba ba người ra, nếu không nó sẽ cho Khuynh gia biết đâu."

- "Người nghĩ ta làm sao có thể để mối nguy hại đến địa vị con mình ở Khuynh gia sống sót đâu?"

Ánh mắt dần tan rã của Âu Dương Cẩn lần nữa khó nhọc hội tụ.

- "tiên nhân.. là.. người.. đốt nhà của ta.. mẹ ta, em gái ta.. là người.." cơ thể dưới tác dụng của ma túy liều mạnh, không khống chế co giật.

Hắn không thể hô hấp, trong ánh mắt đại ra của kẻ chơi thuốc quá liều là một giọt nước mắt nóng hổi tràn mi.

Hắn-chết-không-nhắm-mắt.

Có lẽ không cam lòng cùng hận ý quá mãnh liệt, nên hắn không thể bước chân vào luân hồi, mà lần nữa quay trở lại quá khứ đi.

-----kết thúc hồi ức-----

Nhắm mắt khôi phục hận ý đang trào dâng lên tận não. Âu Dương Cẩn bình tĩnh mở một file dữ liệu khác.

Nhìn đến dòng đầu tiên trên tập tài liệu ánh mắt hắn khẽ nheo lại.

Khuynh gia, Khuynh Tôn lãnh tụ.

Hắn rút máy in mini kết nối vào laptop, in ra phần tài liệu này.

Sau đó pha một tách cà phê bắt đầu đọc.

Khu vui chơi.

Hàn Tuyết Ly nhìn khắp nơi đều là con nít có chút dờ khóc dờ cười.

Cô ngẩng đầu nhìn nam nhân cao hơn 1m9 đang nghiêm trang đi bên cạnh, bỗng dưng không nhịn được cười khê.

Hách Liên Thần Hi nghe thấy, cúi người xuống gần má cô, nhanh chóng hôn một ngụm, sau đó tà tà hỏi:

- "em cười cái gì?"

- "không gì cả, sao anh lại đưa em đến nơi này?" Hàn Tuyết Ly khuôn mặt đỏ lên, đưa tay đẩy khuôn mặt đẹp trai vô cùng kia xa xa khỏi mặt mình một chút.

- "nghe nói ở nơi này vừa được đưa về một loại hoa có thể làm bà mẹ có thai an giấc, chúng ta cùng đi xem, nếu thật có tác dụng, mua về một ít..." Hách Liên Thần Hi nắm lấy bàn tay nhỏ mềm mại của cô, mười ngón đan vào nhau dắt cô đi về phía trước.

Hàn Tuyết Ly khóc mắt có chút hồng hồng..

Phụ nữ mang thai hơn năm tháng, ảnh hưởng thai nhi cũng bắt đầu rõ rệt..

Gần đây, cô không sao ngủ được, người có chút uest oải. Cô vẫn nghĩ mình giấu tốt lắm, không ngờ anh lại biết.

Cảm giác có người quan tâm mình.. thật tốt.

Nhìn hai bàn tay đan vào nhau, cô xiết chặt thêm một chút.. tâm tình chợt buông lỏng.

Bàn tay to, ấm áp này, cô nhất định không buông ra.

Hách Liên Thần Hi đi phía trước, chợt nhận ra bàn tay mình được cô xiết chặt hơi khựng lại, nhưng rất nhanh môi hắn cau lên, một nụ cười không dấu hiệu báo trước nở rộ rực rỡ.

Hai người không hay biết, một màn ân ái này của hai người lọt vào một đôi mắt đang bùng lên hỏa diễm trong một góc khu vui chơi. Trong đó có cả không thể tin, đau đớn cùng mất mát.

Chương 21: Hộ Em Một Đời

Trước bàn làm việc, một nam nhân anh tuấn thập phần nghiêm túc nhìn trên tay văn kiện.

Ánh hoàng hôn ngả vào cửa sổ, phản chiếu một nửa gương mặt góc cạnh của hắn.

Mái tóc nâu màu hạt dẻ lãng tử rũ xuống bên thái dương khiến nam nhân trở nên vô cùng mị nhân ánh mắt

Tách cà phê nằm trên bàn đã nguội lạnh từ lúc nào.

Mà nam nhân kia dường như không mấy để ý đến nó.

Hắn đang không chớp mắt nhìn tập tài liệu trên tay kia.

Âu Dương Cẩn hai mắt chăm chú nhìn vào xấp tài liệu, đôi tay đảo nhanh từng trang giấy, chân mày càng ngày càng nhíu lại.

Càng đọc càng kinh hãi.

Đây quả thật là một bí mật động trời. Hắn thậm chí cảm nhận được trái tim mình thế nhưng có chút hoảng hốt.

Bất quá Âu Dương Cẩn rất nhanh trở lại bình thường.

Hắn nhìn tập tài liệu trong tay có phần trầm tư. Sau đó đứng lên thả tập tài liệu vào máy cắt giấy, ngay lập tức tập tài liệu tan thành trăm mảnh, nghìn mảnh.

Trong căn phòng xa hoa, chỉ còn lại tiếng máy cắt giấy hoạt động rầm rì cùng tiếng xoạt xoạt giòn vang của giấy bị xé.

Khuyh gia...

Hắn có cảm giác mình đã quên mất chuyện gì đó rất quan trọng.

Hắn cẩn thận suy tính một chút, trọng sinh trở lại đã gần một tháng. Hắn làm không ít việc. Chẳng hạn như thu thập những chứng cứ về việc Trương Tam phản bội đưa cho lão cha.

Lại dặn lão cha đừng giết mà trước hết nhốt lại.

Phải rồi, hắn quên mất còn chưa xử lí hắn(TT) đâu.

Rút điện thoại ra, ấn một dãy số, đầu dây bên kia giọng một người đàn ông trung niên khàn khàn bắt máy.

- "thiếu gia"

- "ân, Lang thúc, Trương Tam thế nào?"

- "Hắn đang bị nhốt lại và canh giữ nghiêm mật thưa thiếu gia"

- "Lang thúc, hiện tại người yên lặng và nghe kỹ những gì ta dặn dò. Nhất định phải làm theo. ok?"

- "mời thiếu gia phân phó."

- "ân, người làm như thế này..."

- "sau đó là..."

- "..."

- "..."

Phòng giam dưới tầng hầm Thanh Long bang.

Không gian tối tăm ẩm thấp, nơi này là nơi giam giữ những kẻ vi phạm Bang quy, hoặc nặng hoặc nhẹ, sẽ lấy phiếu kín phán quyết hình phạt.

Đèn neon trên cao tỏa ra ánh sáng mờ mờ, khung cảnh có chút âm trầm đáng sợ.

Bên ngoài phòng giam, hai cái người canh giữ buồn chán tụ lại một chỗ tán gẫu. Nhưng lại vô tình khiến cho xôm tụ hẳn lên.

Tên canh giữ A nói:

"Uy, người biết không, vừa nãy ta đi nhận cơm cho các người, đi qua bên cạnh khu ở của Lão đại, Lão đại là đang ở cùng thiếu gia nói về Trương Tam đầu."

"Có gì đáng nói với loại bạch nhãn lang đó? Nhớ năm xưa hắn ăn xin bán thiu bên đường, là lão đại cùng thiếu gia cứu mang, mang về cho ăn học, đào tạo công phu đi theo bảo vệ thiếu gia, ai biết hắn lại không bằng cả heo chó phản bội Thanh Long Bang, nếu không phải thiên kim thị trường chỉ điểm, phỏng chừng chúng ta lần này một lưới đều bị tóm vào tù." Tên canh giữ B nhả một ngụm nước bọt ám ách trào phúng.

Tên canh giữ C:

"Người nói là Ngải Vi tiểu thư? Ta còn nghe nói Ngải Vi tiểu thư hiện mang thai con trai của Khuynh tông đầu. Nghe nói tầm cuối năm sẽ tổ chức hôn lễ. Ngấm lại hâm mộ a. Người vừa đẹp, cũng thiện lương. Ngải Vi tiểu thư đã cứu cả Thanh Long Bang."

"Nếu ta có một người vợ thiện lương xinh đẹp như vậy, kêu ta đi tù ta cũng cam a." Tên canh giữ D giọng ao ước.

"Thôi đi thằng ngu. Xấu cỡ mày có chó nó thèm lấy." Tên canh giữ E cười nhạo.

"Cũng phải a" tên canh giữ D buồn khổ. Ai kêu hắn ngoại hình thật dọa nhân đầu.

"Thôi, tập trung canh giữ, nếu có chuyện gì, lão đại lột da chúng ta."

"Uh..uh.." Căn phòng giam thoáng cái lại quy về yên tĩnh..

Cũng chỉ là một cuộc nói chuyện bát quái của những kẻ nhàm chán..

Song, người nói vô tình, người nghe hữu ý, những lời bàn tán vừa rồi lại gây kinh đảo hải lãng, sóng to gió lớn trong lòng một người.

Trong một căn phòng giam ẩm thấp, một nam nhân thân hình cao to lực lưỡng, khuôn mặt nam tính mười phần, cũng được xem là dễ nhìn, âm lãnh nhìn về hướng đám canh giữ vừa tụ tập tán chuyện

Trương Tam nghe đến là thiên kim thị trường tổ cáo có chút mộng. Như thế nào có thể như vậy? Ngải Vi bán đứng hắn?

Không phải nói trong ứng ngoại hợp hay sao?

Không lẽ..

Ả đàn bà chết tiệt đó dám tính kế hắn?

Còn có.. đưa con kia từ lúc nào trở thành con của Khuynh thiếu?

Đó.. nhưng rõ ràng là con của hắn.

Cũng bởi vì có đứa con này hắn mới cùng Ngải Vi lập ra kế hoạch giết Âu Dương Hưng.

Ngải Vi nói, hiện tại ả là nữ nhân của Cẩn thiếu gia, nếu để thiếu gia biết việc hắn và ả giang đấu với nhau này, cả hai người sẽ mất mạng.

Hắn không sao cả, nhưng Ngải Vi mang trong mình đứa con của hắn.

Nam nhân.. có một số người, cho dù tâm tính thiện lương có bị mài mòn đến đâu, sống trong gió tanh mưa máu đến đâu, cũng có một cái bản năng mềm mại đó là thương con.

Kì thật về điểm này, nam nhân và nữ nhân rất giống nhau, ai cũng thương con cả, chỉ có điều, nữ nhân yêu thương là thể hiện ra bên ngoài còn nam nhân lại là âm thầm trả giá.

Cho nên, trong gia đình, con cái đa phần nghĩ ba không thương mình bằng mẹ, thực tế, ba lại chính là người thương con chỉ có thể bằng hoặc hơn chứ không thể kém so với mẹ.

Trương Tam chính là người như vậy. Tuy hắn lớn lên trong chém giết và bóng tối, nhưng thật ra, sâu trong tâm hắn, vẫn ao ước mình có một gia đình nhỏ thuộc về mình..bởi vì hắn là cô nhi,hắn cỡ nào ao ước tình thân.

Cho nên kiếp trước,nghe tin Ngải Vi mang thai,hắn mặc dù giãy dụa giữa ơn cứu mạng và cu rư mạng của Âu Dương Hưng và con,nhưng cuối cùng,hắn vẫn là lựa chọn vì con mình hành động.

Đó..là người thân hắn hằng ao ước..

Mà bây giờ..đôi mắt xéch âm lãnh của Trương Tam tràn ngập hận ý.Hắn nắm chặt hai nắm đấm

- "Ngải..Vi.." cơ hồ rít gào qua kẽ răng,trong bóng tối, trên thân Trương Tam tràn ngập sát khí

Âu Dương Cẩn theo giám thị khí hài lòng nhìn đến Trương Tam kia khuôn mặt vắn vẹo sau khi nghe đoạn nói chuyện giữa hai người canh cửa.

Kết quả rất tốt.

Đội hai ngày nữa ra lệnh cho kẻ trông coi lo là,khiến cho Trương Tam chạy thoát đi.

Chó cắn chó..thật không sai.hahaha.

Âu Dương Cẩn hài lòng tắt đi laptop,cúi đầu nhìn nhìn đồng hồ trên tay,bỗng dưng đôi mắt hắn trừng lớn.

Phải rồi,sao hắn có thể quên đi việc quan trọng đến vậy.Hồ hấp trở nên căng thẳng.

- "Chết tiệt"

Hắn cắn răng rửa thềm một tiếng,rút điện thoại nhấc một dãy số.

- "điều tra cho tôi một người phụ nữ tên Hàn Tuyết Ly.."

ngừng một chút,hắn dăm chiêu,sau đó rất dứt khoát nói

- "Kiểm tra Quán bar Royal đi.Nhanh nhất có thể"

Quán bar Royal,kiếp trước là nơi bắt nguồn cơn ác mộng của Hàn Tuyết Ly.

Tắt điện thoại,hắn phiền táo xoa xoa mái tóc của mình,hắn vậy mà quên mất cô.

Bật dậy khỏi ghế,hắn rút chiếc áo khoác trên ghế mặc vào người,lấy chìa khóa xe sau đó nhanh chóng đi ra khỏi phòng.

Hắn sẽ tự mình đến đó,đón cô về.

Nghĩ đến người phụ nữ yếu đuối nhưng lại thiện lương trong trí nhớ,Âu Dương Cẩn xả ra một nụ cười ôn nhu tận đáy lòng.

Hàn Tuyết Ly,ánh sáng ấm áp duy nhất của cuộc đời hắn ở kiếp trước.

Kiếp này,để tôi bảo hộ em.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Đón Anh Vào Ngự Trị

Khuynh Phong đứng tại góc khu vui chơi thất thần nhìn một màn ân ái hạnh phúc của hai người,trong ánh mắt nhút nhối,còn có thật sâu không thể tin được.

- "Ly.." môi hắn nhấp nháy,run run..nhẹ hoán một tiếng,lại cũng không đến được tai người hằng mong mà nhanh chóng hòa tan vào tiếng âm ỉ xung quanh.

Đôi mắt hắn tham lam nhìn chằm chằm vào cô. Đã rất lâu hắn không thấy được hình bóng cô.

Khoảng thời gian này, mặc cho hắn như thế nào điều tra cũng không thể tra được tung tích của cô. Hắn như phát điên muốn lật tung cả thành phố C lên để tìm cô rồi lại cái gì cũng không tra được.

Không ngờ hôm nay đến đây để bàn một chút công tác quy hoạch khu vui chơi này lại có thể thấy cô.

Nhưng mà... người đàn ông kia sao lại nắm tay cô chung bước?

Tất nhiên Khuynh Phong nhận ra nam nhân kia là ai.

Cùng là thiên chi kiều tử trên thương trường, Khuynh Phong đương nhiên nhận thức Hách Liên Thần Hi, kẻ trực tiếp điều hành Hách Thị đưa nó liên tục dẫn đầu... nổi bật cả trong và ngoài nước.

Nếu nói Khuynh thị là một con Rồng hùng mạnh, vậy Hách thị chính là Long Vương kẻ có khả năng thao túng mọi con Rồng.

Mặc dù Khuynh gia có gốc rễ thâm sâu, chưa kể còn có "ô dù" 3 đời Đại tướng quân, cho nên phát triển khá bền vững, đến đời Khuynh Phong, mới bắt đầu có cạnh tranh, nhưng cũng là không có xé rách mặt nhau.

Nhưng suy cho cùng đã qua nhiều thế hệ, Khuynh gia có Khuynh Tôn lão gia tử, tuy trong lòng người dân lòng biết ơn đối với Khuynh Tôn lãnh tụ không hề mai một nhưng cũng vài phần nhạt nhòa theo năm tháng.

Dù sao bây giờ cũng là thời đại hòa bình. Ai nguyện ý nhắc lại nỗi đau chiến tranh, họ chỉ ước nỗi đau trôi qua cho nhanh để hướng về tương lai mà thôi.

Cho nên, Khuynh thị vẫn gặp không ít sóng gió, thậm chí là sự chèn ép từ các xí nghiệp khác.

Tất nhiên tài năng cũng như hào quang nam chủ cũng không nói chơi, cho nên Khuynh thị dưới tay Khuynh Phong sau bao phen âm toán của đối thủ vẫn vững như bàn thạch mà còn ngày càng phát triển.

Nhưng nếu chỉ xét về mặt thương nghiệp... so với Hách thị, Khuynh gia quả thật không thể sánh bằng.

Bởi vì Khuynh gia là "nửa đường đổi nghề", còn Hách gia từ trước chiến tranh đã nắm trong tay nguồn lực kinh tế trong nước.

Trong chiến tranh lại tiên phong đi đầu chống gặc cứu quốc.

Sau chiến tranh lại đóng góp nguồn lực phục hồi kinh tế, tiếp tục phát triển thương nghiệp, đấu tranh chống lại chính sách bẽ quan tòa cảng trong chiến tranh, từ đó mở rộng thị trường mua bán cho cả người ngoại quốc thông qua đường thủy đến trao đổi.

Mà đến đời Hách Liên Thần Hi, hắn lại trực tiếp đưa Hách thị tiến ra nước ngoài thậm chí là dẫn đầu top các doanh nghiệp hàng đầu ở quốc tế.

Cho nên Hách thị tựa như một cây đại cổ thụ sừng sững trên thương trường.

Mưa to gió lớn vẫn xum xuê tươi tốt, đâm hoa kết quả.

Lúc này, Hách Liên Thần Hi đã chậm lại cước bộ, song song cùng Hàn Tuyết Ly.

Góc độ Hách Liên Thần Hi sánh bước bên cô vừa vắn che đi bụng bầu của cô, cho nên Khuynh Phong cũng không thấy được.

Một màn hai người thân mật hồ động làm Khuynh Phong chỉ cảm thấy lồng ngực mình thoáng chốc bị ai đó khoét đi một cái động, đau nhói, hô hấp khó khăn.

Đúng vào lúc hắn định tiến lên một bước gọi cô lại, thì điện thoại vang lên.

Bước chân khựng lại, đưa tay vào túi quần rút ra điện thoại.

Là Ngải Vi.

Khuynh Phong khuôn mặt tối sầm, mím môi, chọn chế độ vibrate sau đó cho lại vào túi quần.

Lại ngẩng đầu lên, trước mắt trống rỗng nơi nào còn hình ảnh hai người kia.

Hắn cuống quýt chạy lên phía trước ba bốn bước đưa mắt nhìn xung quanh, lại hốt hoảng xoay người về phía sau nhìn lại.

Bốn phía người qua lại tấp nập, nhưng thân ảnh hắn tâm tâm niệm niệm lại tan đi như làn khói.

Hắn đứng như trời trồng giữa dòng người xuôi ngược,tựa như kẻ lữ hành trong sa mạc mất phương hướng,đôi mắt âm đạm không ánh sáng.

Ngài Vi cắn răng oán hận nhìn vào màn hình điện thoại di động.

À hét lên một tiếng,đưa tay gạt hết đồng tài liệu,dự án trên bàn.Trong tay nắm chặt một tấm hình cơ hồ đã bị vò nhăn nheo.Nhưng vẫn nhìn ra đó là hình một đôi tình lữ ôm nhau hạnh phúc.

Nữ nhân đẹp rạng ngời bông bênh trong chiếc váy màu xanh rêu tôn lên làn da bạch ngọc của nàng,nàng tựa vào lồng ngực nam nhân yên bình tựa như cho dù bất kì sóng gió nào cũng không thể ảnh hưởng đến nàng vậy.

Mà nam nhân mười phần cung chiêu ôm chặt thấy vòng eo thon thả của nữ tử,cầm đặt lên vai nàng,thoả mãn tựa như ôm cả thế giới vào lòng.

Tấm hình này đã từng được đăng lên tạp chí tình nhân Love-Memory của nước D,lấy tên "bình yên",được đông đảo độc giả yêu thích bình chọn, cũng như chúc phúc.

Ngay khi tấm hình này được xuất bản, Khuynh Phong đã nhận được cuốn tạp chí này,đồng thời là hình gốc được rửa ra.

Hắn rửa ra thêm một tấm nữa lồng vào khung hình đặt lên bàn để tùy thời có thể thấy cô,tấm còn lại vẫn luôn cho vào ví ngăn bên trái cất giữ (vị trí trái tim đó mà) thỉnh thoảng lại mang ra ngắm.

Mà hôm nay Ngài Vi đến nhà Khuynh Phong,lại đúng lúc hắn đi ra ngoài làm việc với đối tác.

Vì vậy à ta nhân dịp thư phòng Khuynh Phong không có khoá tiến vào.

Nhìn thấy trên bàn là khung hình của hai người ánh mắt chợt đen tối không rõ.

Gọi cho Khuynh Phong lại không nhận điện thoại,một phen hoá công tâm,à gạt tất cả mọi thứ trên bàn xuống đất.

Nhắc giày cao gót đỏ như lửa đi ra ngoài,à hướng người giúp việc nói.

-"đi vào dọn dẹp phòng thiếu gia một chút,lúc nãy ta hơi chóng mặt nên làm đổ hết tài liệu trên bàn rồi"

Người giúp việc biết Ngài Vi sắp trở thành thiếu phu nhân nên thái độ hết sức cung kính cúi đầu bảo vâng sau đó đi lấy dụng cụ dọn dẹp.

Mà Ngài Vi đầy bụng lửa giận cùng không cam lòng trở về Ngài gia.

Cùng lúc đó.

Hai người Ly- Hách đã trở về từ khu vui chơi.

Theo sau là nhân viên ship hàng,mười hai chậu An Thảo lớn có nhỏ có lần lượt được bê vào.

Hách Liên Thần Hi mặc cho cô mặt đỏ tới tận mang tai phản đối,nữ nhân ôm Hàn Tuyết Ly vào phòng trong ánh mắt vui vẻ của hai shiper .

Hắn ôm lão bà của mình,đây nhưng là phúc lợi nha,ánh mắt người khác tính cái rắm.Hách Liên Thần Hi nữ tư tư nghĩ.

Đúng lúc con sói nào đó định kiểm soát thêm chút đậu hũ từ nàng cừu, thì điện thoại di động vang lên.

Trong ánh mắt đầy ý cười của Hàn Tuyết Ly,Hách Liên Thần Hi bất đắc dĩ buông ra móng vuốt sói rút điện thoại nghe.

Cup điện thoại,khuôn mặt Hách Liên Thần Hi đen như hũ mực.Ai oán nhìn Hàn Tuyết Ly.

-"có lẽ bây giờ anh phải lên công ty một chút,có chút rắc rối."

Hàn Tuyết Ly buồn cười nhìn về mặt oán phụ của Hách Liên Thần Hi,đưa tay kéo khuôn mặt điển trai kia lại gần,hôn nhẹ một cái,cười yếu ớt nói:

-"anh đi cẩn thận,về sớm với em và con"

-"ân"

Nhìn bóng lưng của Hách Liên Thần Hi bước ra khỏi cửa phòng,khép lại cẩn thận,Hàn Tuyết Ly trái tim mềm mại.

Nếu lúc trước cô là ôm tâm tính thử tin ai đó một lần nữa mà đến với anh,thì bây giờ cô đã tự nhiên mở cửa đón anh vào ngự trị,tất nhiên..cô vẫn giữ chút phòng bị cho mình.

Nếu..gục ngã thêm một lần nữa,cô không chắc mình có thể thoát ra bóng đen tuyệt vọng được hay không.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Tiện Nhân,cả Vốn Lẫn Lờ Cùng Nhau Tính.

"Chi nha.."

Cánh cửa phòng giam hé ra,ánh sáng chiếu vào,những hạt bụi bằng mắt thường có thể thấy chúng tự do du tẩu bốn phía trong không khí.

Một người đàn ông bước vào,trên tay hắn là một mâm đồ ăn,một bát cơm rau,dưa muối,cá và một ly nước.

Hắn mở ô cửa nhỏ bên cạnh cửa lớn,đưa từng món vào bên trong, hô to một tiếng "ăn cơm" sau đó xoay người bước đi.

Đến lúc hắn sắp bước chân ra ngoài cửa thì..

"xoảng"

Trong phòng giam yên tĩnh âm thấp,một tiếng vỡ của đồ vật phá lệ rõ ràng.

Nam nhân kia xoay người ,chạy lại cửa sổ nhỏ nhìn vào,lại cái gì cũng không thấy được.

Không khí tràn ra mùi máu tươi.

Người vừa đưa đồ ăn vào giật nảy mình,vội vàng xoay người móc ra chìa khoá mở cửa phòng.

Chỉ thấy bát cơm vỡ làm hai,mà Trương Tam co giật nằm trên đất.

Người đến vội rút ra điện thoại ý định báo cáo ,chưa kịp nhấn số lại bất thành linh bị một bóng đen nhào tới vỗ một phát vào sau gáy tới tấp mặt mũi bất tỉnh nhân sự.

Trương Tam liêm liêm khoé môi có chút khô khốc,đôi mắt vô cảm nhìn người nằm không động tĩnh dưới đất,nhấc chân nép mình vào cạnh cửa,cẩn thận nhìn ra ngoài.

Xé một khối vải bố trên mình tên đưa cơm,hắn tùy tiện băng bó vết cắt nơi cổ tay.

Tiếp tục quan sát tình huống bên ngoài.

Xác định không có ai mới nhanh chóng chạy ra ngoài,

Gian phòng giam này hắn thuộc rõ như lòng bàn tay,không ít lần hắn mang người khác đến nơi này,lại chưa từng nghĩ hắn cũng sẽ có lúc nếm thử mùi vị tằm tời nơi này.

Trương Tam không biết,tại góc trên cao khu nhà giam, một chiếc ống kính mini thu hết tất cả mọi hành động của hắn.

RRR..RRR..RRR..

-"alo"

-"Thiếu gia, đã dựa theo phân phó,Trương Tam đã thuận lợi thoát khỏi phòng giam,xin chỉ thị tiếp theo"

-"cắt người theo dõi cẩn thận,bảo hộ tính mạng hắn nhưng không cần quá để ý,cứ để hắn tự do hành động, nếu có nguy hiểm thì giữ cho hắn một hơi"

-"rõ,thiếu gia"

Quán bar Royal.

Âu Dương Căn bước xuống xe, ngay lập tức có nhân viên đến tiếp nhận áo khoác và lái xe vào bãi đỗ.

Hắn sai bước vào cửa chính, hai bên nhân viên gặp người 45 độ cúi chào hết sức chuyên nghiệp.

Âu Dương Căn bước chân dần tăng nhanh tốc độ.

Hàn Tuyết Ly, người phụ nữ thiện lương, tôi đến đón em đây.

Hàn Tuyết Ly khuôn mặt sáng lạng nhìn chăm chăm vào con số trên màn hình laptop.

Thật sự là ngoài ý muốn kinh hi, số tiền trong tài khoản của cô hiện tại đã là gấp mười lần so với tháng trước. Trực tiếp nhảy lên 10 con số.

"Đã... đủ tiền phẫu thuật cho a Tuấn." Hàn Tuyết Ly ánh mắt phiếm hồng.

Thật sự là tin vui a.

Hách Liên Thần Hi cũng biết chuyện bệnh tình của tiểu Tuấn, cũng nghĩ muốn giúp, nhưng Hàn Tuyết Ly từ chối.

Kiếp trước a Tuấn bị nổi đau dây vô luân là cái gai trong lòng cô, không xoa được, kiếp này, cô muốn lấy tư cách người chị lo cho bệnh tình của tiểu Tuấn.

Thật tốt, chưa đến thời hạn chạy thận lần hai, đời này, cô sẽ tận lực để đứa nhỏ đáng thương này không phải chịu đựng nỗi đau thể xác.

Hách Liên Thần Hi cũng đã chuẩn bị xong tất cả, bác sĩ thận, cũng như chuyên gia giám định.

Tối nay, cô sẽ thông báo cho anh, tiến hành phẫu thuật càng sớm sẽ càng tốt cho bệnh tình của tiểu Tuấn.

Còn hơn hai tuần nữa cô sẽ bay qua Italy tham gia khai giảng lớp đào tạo nghiệp vụ chuyên nghiệp,

Kiếp trước vì Khuynh Phong, cô không thể học tiếp chương trình học sơ cấp đầu bếp, vì lý do mặt mũi Khuynh gia.

Kiếp này bỏ đi những vương bận, cô sẽ nỗ lực viết tiếp giấc mơ đang dở kiếp trước của mình - trở thành đầu bếp.

Xoa xoa bụng mình, cô ôn nhu khẽ thủ thỉ

"con à, mẹ sẽ chuẩn bị thật tốt mọi thứ để con chào đời trong tình yêu thương chở che và điều kiện đầy đủ."

Cùng lúc đó.

Italy.

"ngài Paul, chúng tôi vừa nhận được tin từ Hách thị, dự án đã soạn thảo xong, hai tuần sau Hách tổng sẽ qua đây kí kết hợp đồng. Ngài ấy gửi lời thăm hỏi đến ông"

"Hách Liên Thần Hi? haha, lần này ông định hợp tác với cậu ta?" một giọng nam vang lên.

"ân, quả thật là một nhân tài kinh doanh hiếm thấy. Dự án anh ta đưa cho tôi lần trước rất xuất sắc, thật dự là có chút ngoài ý muốn."

"đúng vậy, chúng ta già cả rồi, vẫn là lớp trẻ năng động a"

"haha, ông cứ đùa, a Căn nhà ông nào có thua kém? nghe nói gần đây nó muốn đứng ra kinh doanh nổi nghiệp ông? thành thôi rồi nhé" Paul cười rộ lên.

Âu Dương Hưng cười cười,

"lúc trước tôi hết lời năn nỉ nó về công ty góp sức, nó nào có nghe, chỉ ăn chơi vô tội vạ, cũng không biết lần này bị cái gì kích thích mà trở nên trầm tĩnh chín chắn hơn. Quả thật tôi vui mừng khôn kể ông a."

"haiz, cũng không biết cho đến khi tôi kết thúc cuộc đời này có được may mắn nhìn con mình nổi nghiệp mình hay không." Paul xót xa thờ dài.

"vẫn chưa có tin tức gì của con bé à?"

- "ân,cứ có cảm giác mò kim đáy bể,lão bà tôi càng ngày càng ốm yếu vì nhớ thương con bé,tôi lo quá ông ạ"

- "thôi,phấn chấn lên,nếu có chỗ nào tôi trợ giúp được cứ nói" Âu Dương Hưng trầm ngâm một lát sau đó bất đắc dĩ không biết an ủi bạn tốt của mình như thế nào ,chỉ có thể phun ra một câu khô khan như vậy.

- "vậy tôi đa tạ"

- "nói gì vậy,chúng ta là bằng hữu mà.

- "ân"

RRRR..RRRRRR

- "alo"

- "Là tôi"

"cạch" Ngải Vi ngón tay run rẩy bóp chặt điện thoại sau đó hoảng hốt quăng nó xuống sàn nhà.

- "Ngải Vi,cô gọi nhầm,tiền nhân,chờ đấy,tôi sẽ tìm đến cô sớm thôi,đến lúc đó chúng ta sẽ tính sổ cả vốn lẫn lãi,cô dám.."

"Choang"

Ngải Vi vợ lấy chiếc bình gốm trắng men bạch ngọc Hoàng gia Anh dùng sức hurls chiếc điện thoại dòi mới dưới nền nhà ném.

Chiếc điện thoại bung pin,nứt toác màn hình xoay một vòng nằm im lìm trên đất.

Ả co lại thành một đoàn không ngừng run lẩy bẩy trên giường,hồi lâu sâu mới run rẩy đứng dậy,xiêu vẹo tiến đến điện thoại cố định trên bàn

Ngải Vi khuôn mặt tái mét,môi cắn đến bật máu,run run nhấn một dãy số.

- "alo"

- "lục thúc,vì sao người vẫn chưa giúp con giải quyết Trương Tam"

- "Vi Vi,ta đã cho người tìm kiếm,nhưng hình như hần đã bị Thanh long Bang bắt giữ,ta cũng không có cách nào"

- "hần đã trốn ra,hần vừa gọi điện uy hiếp con,lục thúc!" Ngải Vi phát điên gào to trong điện thoại.

- ".ta sẽ sai người điều tra ngay lập tức,con bình tĩnh." Ngải Dận trấn an.

- "...lục thúc,..con xin lỗi.. " Ngải Vi cũng nhận ra mình vừa to tiếng với lục thúc,ả yếu ớt thì thào

- "ân,ta hiểu,cháu yên tâm,ta sẽ cho người tra ra vị trí của hần,không cần lo lắng"

Nghe người đàn ông cam đoan,Ngải Vi tâm tình chợt bình tĩnh lại.

Cúp điện thoại,ả âm ngoan nhìn chiếc điện thoại di động đã bị hỏng trên sàn nhà.

- "Đúng vậy,lục thúc là mafia,Trương Tam kia một tên vô danh tiểu tốt tính cái gì,mình hần là làm quá vấn đề rồi."

- "Trương Tam,đừng trách ta độc ác,thiên đường có cửa người không đi,địa ngục vô lối người sản tới,chỉ trách người quá ngu xuẩn."

Ngải Vi độc ác nguyên rủa.

Lời tác giả: mọi người có góp ý gì về truyện không ? thỉnh cmt.;

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Một Duyên ,hai Phận, Ba.. Nợ Nần.(1)

Cùng lúc đó, Trương Tam nắm trong tay chiếc điện thoại công cộng ước sức muốn bóp nát nó.

Hắn kìm nén tâm tình, gác điện thoại vào vị trí cũ, kéo sụp chiếc mũ lưỡi trai che đi 1/3 khuôn mặt, sau đó mới bước ra khỏi trụ điện thoại công cộng, nhanh chóng lẩn vào dòng người.

Hắn vừa rời đi thì một chiếc xe ô tô dừng lại tại đó, bốn người đàn ông mặc áo vest đen bước xuống, một trong số đó chạy về phía trụ điện thoại xem xét một chút, sau đó hướng ba người còn lại lắc đầu.

Sau đó cả bốn người lại lần nữa bước lên xe, chiếc xe phóng đi.

- "không có nữ nhân nào tên này?"

- "đúng vậy, Cần thiếu gia"

- "ngươi tìm thêm một lần nữa. Hàn Tuyết Ly, 18 tuổi."

- "đã tra rất cẩn thận, không có người này"

Âu Dương Cần phiền chán đưa tay trao trao mái tóc.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào.

Kiếp trước thời điểm này rõ ràng cô ấy làm phục vụ tại nơi này.

Bây giờ lại không có?

Hắn xoay người bước ra cửa, trong lòng ảm ảm khó chịu.

Hàn Tuyết Ly.. em đang ở đâu?

Kiếp trước.

Trong một hẻm nhỏ bụi bặm đầy rác rưởi.

Bên hai mép tường la liệt những người hoặc nằm hoặc ngồi, đủ mọi tư thế.

Đặc điểm chung duy nhất của bọn họ là thân hình gầy gò xương, nhếch nhác bẩn thỉu, ánh mắt lơ đãng của kẻ nghiện lâu năm.

Vài đôi mắt mất tiêu cự, chết lặng.

Rõ ràng một con hẻm mặt trời vẫn rọi nhưng phẳng phất có một tầng bóng đêm dày đặc bao vây lấy những con người này, khiến họ nhìn không đến ánh sáng hi vọng.

Tại một góc chết của con hẻm. Có hai bóng người đang không ngừng va chạm.

Bỗng.. một trong hai bị đối phương đạp ngã xuống đất không gượng dậy nổi, chỉ có thể thống khổ ôm đầu chịu đựng cơn mưa gậy gõ rơi xuống người mình.

- "thằng chó, mày dám trộm thuốc của tao? cho mày chết.. cho mày chết.." mỗi tiếng "cho mày chết" một tên nam nhân thân mình gầy như que củi, sắc mặt xanh xao lại giẫm lên ngực chàng trai đang nằm co quắp dưới đất.

Tên gầy như que củi kia ánh mắt loé lên điên cuồng, hắn nắm lấy một ống sắt gần đó hướng trên người kẻ đang nằm dưới đất không lưu tình đánh xuống.

Âu Dương Cần thống khổ gập người lại, bất chợt ống sắt vụt lên.. máu tươi văng ra.

Âu Dương Cần hét thảm một tiếng, trên trán kéo dài tận má phải huyết nhục mơ hồ, khuôn mặt hắn chảy đầy máu tươi.

Nam nhân gầy gò kia phi một ngụm nước bọt lên người hắn sau đó ngênh ngang rời đi, bỏ lại nằm trên đất hôn mê không rõ sống chết Âu Dương Cần.

Khi hấn lần nữa mở mắt ra, đã là ngày hôm sau,.

Hấn ngậy người một lúc mới nhớ ra những sự việc xảy ra ngày hôm qua.

Hình như trong cơn mê mang vì mất máu, hấn ngủ được mùi hoa oải hương.

Hấn còn nghe được một giọng nói mềm nhẹ như nước suối rót vào lòng hấn..hấn lại cảm giác được có người dìu hấn đi...

Sau đó...

Không có sau đó vì hấn đã hoàn toàn hôn mê rồi..

Khuôn mặt bông rất, theo bản năng, hấn vươn tay sờ sờ lại ngoài ý muốn phát hiện một lớp băng bịt kín một nửa khuôn mặt hấn, chỉ chừa lại đôi mắt.

Bên cạnh hấn còn có một người..mà một bàn tay còn lại của hấn đang nắm chặt bàn tay mềm mại của người kia

Hấn lại đưa mắt nhìn chậu nước bên trên có vắt một cái khăn mỏng, lại nhìn nhìn bản thân "thom tho sạch sẽ".

Trên người mặc một chiếc áo sơ mi size hơi nhỏ so với cơ ngực của hấn, chỉ có thể khoác hờ cái hai cái nút cuối cùng.

Lại nhìn cảnh cô nằm nửa trên nửa dưới giường bên cạnh hấn thì ngay lập tức hiểu được là cô gái này đã "chăm chút" cho hấn.

Hấn im lặng nhìn gương mặt an tường của cô một lúc lâu rồi đưa tay nhẹ nhàng vuốt mái tóc mềm mại của cô.

Lại nhìn nơi hai bàn tay giao nhau chặt chẽ, trong lòng có một chút khác thường.

Hấn ngẩng ra sau đó vội buông đôi tay mềm mềm mát lạnh khiến hấn có chút luyến tiếc kia.

Dò tìm mắt khỏi cô, hấn bắt đầu quan sát căn phòng.

Đây là một căn phòng hết sức cũ kĩ, có thể nói là "ọp ẹp", trên trần nhà treo một cái bóng đèn kì quái, nhãn hiệu hấn chưa thấy bao giờ.

Trần nhà vài chỗ có dấu hiệu muốn "nghỉ hưu", có lẽ là ngôi vờ nên ánh sáng mặt trời không thương tiếc chiếu thẳng vào phòng.

Đối diện giường, là cửa phòng tắm.

Sát cạnh phòng tắm là một cái tủ quần áo nhỏ bằng gỗ, bên trên nóc tủ đặt không ít thú bông, có con còn đang làm đang dở..

Cửa ra vào bên tay trái, giữa căn phòng kê một cái bàn nhỏ, bên trên là một loạt các loại chỉ màu, kim khâu, vài vóc cùng bông..

Nhìn là hiểu đồng thú bông kia hấn là làm tại nhà.

Hấn nhẹ nhàng đứng dậy, trên người máu bầm đã tan đi phần nửa nhưng vẫn còn rất đau đớn.

Đặt chân xuống giường, hấn nhặt chiếc chăn nhẹ đắp lên bờ vai gầy nhỏ bé kia.

Hấn chậm chạp đi từng bước đến cạnh cửa sổ, vén tấm màn nhìn ra ngoài.

Đây là tầng hai của một căn nhà trong một khu trọ đã xuống cấp. Tường liêu xiêu, rong rêu cổ kính.

Hấn đưa mắt nhìn sang bên cạnh, một chiếc sào trúc vắt ngang từ cửa sổ và ban công, bên trên treo một bộ đồ.

Đó là bộ đồ của hấn.

Mùi bột giặt hoà lẫn vị tươi giòn của nắng mai vương trên quần áo khiến hấn có chút thất thần.

Đối với y phục, hấn thói quen là luôn dùng một lần sau đó thay bộ khác, sẽ có nhà thiết kế chuyên chịu trách nhiệm phối đồ cho hấn.

Hấn.. chưa từng nghĩ thì ra mùi vị của bột giặt hoà lẫn ánh nắng lại ám áp động lòng người như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyệt Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Một Duyên Hai Phận,ba..nợ Nần (2)

Âu Dương Cẩn đứng trên hành lang khép lại mi mắt,hường thụ một mảnh bình an sau những ngày chui lủi trong hẻm tối tăm,giành giật chỗ ngủ,hồi hám bản thủ.

Hắn bị thương nhận ra rằng,thì ra chỉ cần mỗi sớm mai thức dậy chào đón mình không phải những đòn roi túi bụi từ những kẻ "đàn anh" trong hẻm mà là ánh mặt trời âm áp có bao nhiêu hạnh phúc.

Sống trong chốn êm nệm ấm từ nhỏ đến lớn, hắn nào biết đến cái khổ sở đi kiếm từng miếng ăn,từng chỗ ngủ là gì.

Nguyên lai hắn có từng ấy thời gian sống trong hạnh phúc mà không biết trân trọng.

- "Um"

Một tiếng than nhẹ từ trong phòng kéo suy nghĩ của Âu Dương Cẩn trở lại hiện thực.

Hắn sắp xếp một chút tâm tình phức tạp trong lòng, xoay người bước vào phòng.

Cô gái kia đã tỉnh lại, hơi rục rịch thân mình cứng ngắc sau một đêm ngủ sai tư thế,sau đó, cô gái ngẩng đầu.

Âu Dương Cẩn lúc này mới có thể nhìn toàn vẹn gương mặt cô.

Đó là một gương mặt nhỏ gầy thanh tú, đường nét khuôn mặt không quá sắc sảo tinh mĩ,nhưng lại mềm mại,thanh tịnh.

Mái tóc dài mềm mại đổ xuống bờ vai,vàng trán phủ xuống một lớp tóc mai đen mượt,mày liễu cong cong phụ trợ chiếc mũi khéo léo khiến cô thoát nhìn có vẻ trong suốt dịu dàng.

Làn da hơi tái đi cũng như đôi môi có phần nhợt nhạt kia của cô là dấu hiệu của bệnh thiếu máu.

Cô tạo cho hắn một cảm giác rất yếu ớt,như thủy tinh,tuỳ thời sẽ vỡ tan thành từng mảnh.

Duy chỉ có đôi mắt là sáng ngời,sáng đến nỗi hắn nhìn có chút chói mắt.

Hắn thấy cô đưa tay vuốt thẳng những nếp nhăn trên quần áo.

Bộ áo quần vô cùng đơn giản,chất liệu vải nhìn sơ qua là biết rẻ tiền nhưng lại vô cùng sạch sẽ.

Áo sơ mi xanh thẫm ,quần jean đơn giản ôm lấy đôi chân cẳng làm thân mình cô đơn bạc.

Nhìn những ngón tay thon dài của cô,hắn chợt nhớ đến dư vị lúc này mười ngón giao nhau.

Tay cô rất mềm,nhưng cũng không thiếu những vết chai cứng.

Hắn ở đánh giá cô đồng thời cô cũng quan sát hắn.

Chiều hôm qua,sau khi tiễn đi vị khách thủ trưởng,cô mệt mỏi lê bước từ khách sạn trở về.

Ngang qua con hẻm nhỏ,cô chợt nghe đến những tiếng va chạm nặng nề.

Con hẻm này,ngày ngày cô đều phải đi qua,bởi vì quán bar nơi cô làm việc nằm ở con hẻm tiếp theo của con hẻm này.

Nó nổi tiếng bất trị,cảnh sát cũng phải đi đường vòng khi gặp phải đám nghiện trong hẻm này.

Không ai biết đến tót cùng trong con hẻm này cất giấu những gì tối dơ bẩn của xã hội,bởi vì con hẻm này là nơi tập trung những kẻ điên,kẻ nghiện,hoặc có lẽ là có cả những kẻ điên bị nghiện.

Có câu thế này: "Thứ nhất sợ thằng anh hùng,thứ hai là sợ thằng khùng thằng điên"

Kẻ điên vô tội,pháp luật không vươn tay quản chế bọn họ,do đó,cho dù ở thời đại nào,người ta cũng né tránh kẻ thần trí không rõ ràng.

Không ít lần cảnh sát dẫn quân cần quét tội phạm ma túy đến nơi này,cuối cùng xám xịt thương vong mà về.

Mà hôm qua cô vừa vặn gặp phải một trận ẩu đả trong con hẻm u ám này.

Nói ẩu đả chỉ bằng là đơn phương cuồng đánh.

Bởi vì trong suốt cuộc đánh nhau, chỉ có một người không ngừng đánh, mắng, chửi,... mà một người còn lại chỉ ôm lấy đầu không hé răng một tiếng.

Bây giờ nghĩ lại, không biết lúc đó cô nghĩ gì, thế nhưng nhìn đến hân nữa gương mặt máu tươi đầm đìa, lại quyết định cứu hân, còn mang hân về nhà.

-----phân cách tuyến ngày hôm qua-----

Lúc cô mất chín trâu hai hổ sức lực mang hân về đến nhà, trong nhà tối thui. Cũng không có ai.

Thím Trần đang ở bệnh viện trông coi tiểu Tuấn vừa vượt qua cuộc chạy thận lần hai.

Có chút cổ sức nâng hân vào phòng, mở điện.

Cô tùy tiện vớt chiếc túi cùng áo khoác đã vương máu của mình lên bàn, dúi hân vào phòng mình.

Cô đặt hân đã lâm vào hôn mê xuống giường, mang bông băng thuốc đỏ tiến hành sơ cứu gương mặt hân.

Bộ quần áo có vẻ đã lâu chưa giặt, lấm lem, bẩn thỉu và đã bắt đầu có mùi lạ.

Cô tìm trong tủ một bộ quần áo của tiểu Tuấn, lại phát hiện ra dường như không có bộ nào vừa.

Bất đắc dĩ cô phải lấy một cái áo somi size lớn nhất của tiểu Tuấn khoác hờ cho hân, quần thì may mắn hơn, có một cái vừa cỡ.

Đối với một người bán thân kiếm tiền nhơ nhớp như cô, thay đồ cho một người đàn ông là một chuyện đã trở thành một vấn đề vô cùng đơn giản.

Tự trọng cô đã đánh mất, ngượng ngùng tính là gì, xấu hổ diễn cho ai xem

Những thứ đó bây giờ đối với cô không đáng một xu.

Cô tự cười nhạo bản thân, trên tay lại không ngừng động tác lau thân thể hân.

Cô bây giờ đã nhận mệnh, chỉ mong số tiền cô kiếm được tích góp trong suốt thời gian qua có thể đủ để tiểu Tuấn phẫu thuật thay thận.

Trong phòng, chiếc bóng đèn treo trên cao toả ra ánh sáng yếu ớt, cửa sổ vì tình trạng xuống cấp của căn hộ mà vỡ một mảng lớn, gió lùa vào làm nó chao nghiêng, phát ra những âm thanh "cạch ..cạch"

Ánh sáng trong căn phòng cũng theo đó dao động.

Bóng đèn là hàng dùng thử của hãng Xz, đúng là đồ miễn phí thường chẳng có tuổi thọ bao nhiêu. Chất lượng quá kém, chỉ mới hai ba ngày độ sáng trực tiếp giảm xuống mờ ảo như đèn led.

Thanh lí xong cơ thể hân, cũng như băng bó tốt vết thương trên mặt hân, cô bắt đầu dọn dẹp đồ của hai người đi giặt.

Đến khi xong mọi việc thì cũng đã gần nửa đêm.

Cô lại lờ ra đồng thú bông còn đang làm dở tiếp tục may may vá vá.

Cô làm tiếp viên đã được ba tháng rồi, cơ thể này đã dơ bẩn không chịu nổi, nhưng cô không muốn a đi biết cô nhận công việc này.

Cô càng không muốn tiểu Tuấn nhìn cô bằng ánh mắt ghê tởm.

Tuy rằng cô biết sẽ không có chuyện đó xảy ra, dù vậy, cô vẫn không xua đi được những suy nghĩ như thế.

Cho nên cô làm thú bông, một phần kiếm thêm một khoảng nho nhỏ, tích tiểu thành đại cho cuộc phẫu thuật, trên hết vẫn là che mắt a đi.

A đi vẫn luôn nghĩ cô làm cho một công ty chuyên sản xuất đồ chơi handmade.

Lắc lắc đầu, xua đi những suy nghĩ vẩn vơ, đôi tay cô một cách nhanh chóng thành thạo khâu kim xỏ chỉ, từng đường nét thú bông xinh xắn dần hiện ra dưới đôi tay cô.

Kết quả làm một nửa cô nghe được nam nhân trên giường bắt đầu đứt quãng rên rỉ.

Buông trong tay vật còn đang làm dang dở,cô đứng dậy bước đến bên giường.

Dường như vết thương trên mặt hắn bởi vì đất cát lẫn vào nên có dấu hiệu nhiễm trùng, khiến hắn phát sốt, cả người nóng rực như một lò than.

Có câu tiền phạt tiền đến Tây Thiên,cô cứu hắn,cũng không thể để hắn chết vì bị phát sốt đi.

Bệnh viện cô không dám cũng không thể mang hắn đi.

Cô không chắc chắn thân phận của hắn, cứu hắn là nhất thời mềm lòng bởi vì nhìn hắn bị đánh cô thấy được chính mình ba tháng trước đó bị chặn đánh vô cớ không ít lần.

Khi đó cô được Trần a đi cứu đi,còn hắn đâu?cô đứng đó rất lâu,nhưng không một ai ra mặt cứu hắn.

Mọi người qua lại hồ hững,hề giới này thật lạnh lùng làm người ta trái tim băng giá.

Thì ra,lúc trước cô gặp được Trần a đi là trời cao thương xót.

Không ai cứu hắn,cô cứu!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Một Duyên,hai Phận,ba..nợ Nần (3)

Cứu hắn là xuất phát từ một phút cảm tính.

Dù vậy, cô không ngốc,hiện tại cuộc sống quá khó khăn, cô không thể tùy tiện vướng vào phiền phức nữa.

Quan trọng là ..cô không có tiền.

Thứ trên xã hội này quan trọng nhất là "tiền". Tiền không phải là tất cả,nhưng hầu hết tất cả được mua bằng tiền.

Nếu cô đưa hắn vào bệnh viện,bước đầu tiên là phải xài tiền ra.

Nếu chỉ đơn giản tiền thủ tục,cô vẫn có thể "hào phóng" giúp người giúp đến cùng,nhưng vết thương trên mặt hắn,nhìn là biết không nhẹ,chưa kể còn có thể nhiễm trùng,hoại tử..gì gì đó.

Bệnh viện là nơi cứu người,nhưng cũng là nơi hút máu người,chi cần họ vẽ ra một cái lí do cơ thể bệnh nhân không khoẻ nơi nào đó là người nhà hoảng sợ vội vàng đứt lót cho họ nhờ họ chiếu cố thân nhân.

Nhân tính thời,tham lam là bản năng,hoặc lớn, hoặc nhỏ, hoặc phóng thích ,hoặc ản dửu,chung quy cũng không thoát khỏi bốn chữ "tiền,tài,danh,vọng".

Khuôn mặt của hắn với y học hiện đại,mỹ kì danh phẫu thuật thẩm mỹ xóa sẹo cho hắn khả năng sẽ "nuốt" mất của cô mấy chục triệu,thậm chí là mấy trăm triệu.

Đối với cô mà nói, đó là một vấn đề nan giải. Hơn ai hết cô thực sự rất cần tiền vào thời điểm này.

Cô thật sự "lực bất tòng tâm."

Còn về tiền phẫu thuật của tiểu Tuấn?thứ lỗi cô ích kỷ,một người dung nhất thời mềm lòng cứu sao có thể so sánh được tiểu Tuất khả ái của cô,cho nên chạm vào số tiền phẫu thuật đó của tiểu Tuấn cho hắn chữa trị là không thể nào.

Vì vậy,cô chỉ có thể mang hắn về nhà đồng thời cầu mong vết thương trên mặt hắn không bị nhiễm trùng.

Nhìn nam nhân dưới ánh đèn mờ mờ lông mày xoắn chặt,tiếng rên rỉ rít qua kẽ răng, cơ thể vì phát sốt mà nóng bỏng như lò lửa,cô có chút không nỡ bỏ mặc, bắt đắ dĩ bị buộc thành "bảo mẫu" chăm sóc hắn cả đêm.

Mà hân lại sốt cao lên con co giật, dần vật cô một đêm, đến rạng sáng thân nhiệt của hân mới dần dần ổn định xuống.

Trong cơn mê mang, cô nghe được pha lẫn trong những tiếng than thở đau đớn của hân còn có những tiếng gọi đứt quãng.

"baba..mẹ, tiểu Du, mau.. chạy ..đi"

Sau đó là một bàn tay mạnh mẽ nắm lấy tay nàng đang dùng khăn lau những vệt mồ hôi trên trán hân.

"Mẹ.." hân hoán một tiếng sau đó mảy hơi giãn ra một chút, an an ổn ổn trở lại.

Hân Tuyết Ly thử động động cánh tay ý đồ rút ra khỏi bàn tay kia lại bất đắc dĩ phát hiện bàn tay kia nắm chặt hơn, sau vài lần thử rút, cuối cùng cô vẫn là buông tha cho ý định, tùy tiện hân nắm.

Dùng tay còn lại lau đi còn sót lại mồ hôi trên mặt hân, cô di di thân mình tìm vị trí thoải mái bắt đầu chợp mắt.

Quá mệt mỏi cô tựa vào cạnh giường cứ thế mà ngủ, cũng không có tâm trí đi đánh giá hân.

Hiện tại, cô mới có dịp nhìn kĩ người đàn ông cô tiện tay "nhặt" về hôm qua này.

Nam nhân thân ảnh ước chừng 1m8, ngược ánh sáng mà đứng, có chút tùy tiện.

Mái tóc nâu màu hạt dẻ phủ lên lớp băng màu trắng, nửa má trái của hân được băng bó kĩ lưỡng chỉ chừa lại một con mắt sâu thẳm.

Nửa gương mặt còn lại, làn da như bạch ngọc, trán rộng thông minh, mắt xéch dụn hoặc, cằm hơi nhọn, bạc môi, mũi như điêu khắc.

Nếu bỏ qua những vết xanh tím bầm dập, máu ứ đọng lung tung trên gương mặt kia, hân dung nhan đó sẽ khiến nữ sinh chết mê chết mệt.

Cổ tình đôi mắt mị lực kia lại bị khoanh một vòng tròn màu tím, trên trán cũng như gò má, dấu cào xước cùng những vết xanh tím chằng chịt khiến cho nguyên bản gương mặt như thần đó trở thành tức cười.

Khoé môi hơi giương lên khi cô nhìn kĩ "thảm trạng" của người đàn ông này, nhưng cô mạnh mẽ ép xuống.

Âu Dương Cẩn không chú ý đến vẻ mặt của cô, bởi vì một tiếng "Rồtttttt" có vẻ quỷ dị xấu hổ vang lên, quanh quẩn giữa hai người, sau đó là hai ba tiếng hệt như vậy ngoài ý muốn xuất hiện.

Ý cười trong mắt Hân Tuyết Ly càng đậm. Thậm chí còn có xu hướng nở rộ trên khoé miệng.

Âu Dương Cẩn quần bách. Hân nửa gương mặt thoáng cái đỏ lên.

Âm thanh là từ bụng hân phát ra.

Cảm tình là bụng hân đang khán nghị đau.

Nhưng lại là trước mặt cô gái kia..

Hân hận không có cái lỗ nhỏ cứ thế chui đầu vào.

Hân Tuyết Ly nhìn hân cúi gằm mặt xuống đất vui vẻ.

Cô đứng dậy, khởi động một chút thân hình cứng ngắc cả đêm, khom người nhặt một sợi dây thun mắc trên cạnh giường, cô vươn tay tóm gọn mái tóc cột lên.

"Phòng tắm ở bên kia" chỉ chỉ về hướng cánh cửa.

"Anh rửa mặt một chút, tránh để nước làm ướt bông băng, một lát tôi giúp anh thay băng."

Sau đó rất thoải mái xoay người ra ngoài.

Âu Dương Cẩn nhìn bóng lưng mảnh khảnh của cô, lại nhìn cánh cửa phòng tắm, sờ sờ mũi mình.

Mặt mũi đại thiếu gia hân hôm nay xem như quét rác.

Ha..hân là hân đã không có tư cách có cái gọi là "mặt mũi" này đi.

Hân bây giờ chỉ là một kẻ có nhà không thể về, bị đuổi giết, bị nghiền ngáp..

Khép mi mắt, hân cúi đầu chậm chậm bước đến cánh cửa phòng tắm đẩy cửa bước bước vào.

Khi hần lần nữa bước ra, liền bị một mùi thơm hấp dẫn.

Hần lê từng bước ra khỏi phòng Hàn Tuyết Ly.

Đập vào mắt hần là một phòng khách cũng "xập xệ" không kém so với căn phòng trong kia.

Tường loang lổ, vài vết nứt có vẻ phá lệ khoa trương khi ánh nắng chiếu vào.

Một cái cửa sổ khép hờ, được "gia cố" bằng rèm vải cột trụ, bên cạnh đó là một cái bàn gỗ, trên đặt một cái ti vi nhỏ loại 16 inch.

Bên trái chiếc bàn là một căn phòng, có treo tấm bảng làm bằng gỗ xinh xắn bên trên viết "tiểu Tuấn".

Phòng chừng là tên chủ nhân căn phòng.

Hần bất giác quay lại nhìn căn phòng vừa bước ra, không ngoài ý muốn thấy được tấm bảng tương tự đề "Tuyết Ly."

Hần là tên cô gái đó đi.

Hần lăm nhăm hai chữ này thật cẩn thận, sau đó dời mắt tiếp tục quan sát.

Nhìn vào bên tay phải là một căn phòng khác, bất quá không có tên, kế cạnh đó là khoảng nhỏ được trưng dụng thành phòng bếp ngăn cách bởi một tấm vách nhựa có thể di chuyển.

Mà mùi thơm là từ nơi đó phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Một Duyên, Hai Phận, Ba ..nợ Nần (4)

"Anh xong rồi à? đến giúp tôi một chút." Hàn Tuyết Ly nghe tiếng động từ trong căn phòng ló đầu ra hướng phía Âu Dương Cần nói.

Âu Dương Cần nhướn mi, cũng di chuyển lại.

Trong bếp, Hàn Tuyết Ly mái tóc đen được vấn lên cao, lộ ra vàng trán bóng loáng, khuôn mặt trái xoan nhỏ nhắn treo một nụ cười dịu dàng, chiếc tạp dề màu hồng bên trên thêu một cụm hoa hồng rất xinh xắn, có thể thấy chủ nhân tay nghề rất khéo léo.

Tay phải mang gang tay cách nhiệt, cố định nồi canh đang toả nhiệt trên bếp, tay trái nắm một cái vớ đang nhẹ nhàng đảo đều.

Trong không gian nhỏ hẹp mùi thơm quanh quẩn.

Cô gái đứng đó nấu com, cử chỉ dịu dàng, nói không nên lời ảm áp.

Hần cúi mặt gạt đi những cảm xúc khác thường bước vào nhìn một lượt.

Ô bếp nhỏ hẹp nhưng rất sạch sẽ tinh tươm. Trên kệ bếp đã có hai món hoàn thành khói vương nghi ngút. Bát đĩa đã được sắp sẵn. Hần do dự một chút vươn tay bê chúng lên.

"anh đặt vào cái bàn giữa phòng khách hộ tôi" Hàn Tuyết Ly không quay đầu, trên tay vẫn tiếp tục công việc của mình, nói.

Âu Dương Cần theo lời bê chúng ra phòng khách.

Trong nháy mắt, hần có cảm giác mình trở lại khoảng thời gian năm sáu tuổi, khi ấy mỗi khi mẹ nấu com hần cũng sẽ lăng xăng chạy xung quanh dọn chén sắp đĩa..

Sau đó, hần dần lớn lên.. ra ngoài giao tiếp, kết bạn.. nhà hàng khách sạn ra vào như com bữa, son hào hải vị ném đến nhặt môi.. rồi cũng dần quên đi hương vị bữa com gia đình.

Hắn giờ lên một mặt cười châm chọc.

Lại bước chân vào nhà bếp,dựa theo chỉ dẫn của Hàn Tuyết Ly chạy vật.

Xong đâu đấy,hắn ngồi tại nơi đó nhìn chăm chăm vào gian bếp thân ảnh đang loay hoay bận rộn.

"Bình yên"

Đó là hai chữ bày tỏ tâm trạng của hắn lúc này.Hắn tham lam hưởng thụ giây phút ngắn ngủi đột ngột xuất hiện này.

Hàn Tuyết Ly bê bát canh ra, chia vào chén đặt trước mặt Âu Dương Cẩn.

Cô nấu canh hỗn hợp nấm ,già,cà chua và một ít đậu phụ, thêm điểm hành ngò làm nổi canh dậy hương mà màu sắc nhìn cũng rất hài hoà.

Hai món mặn một canh.

Cá đơn giản chần sơ nước sôi loại bỏ mùi tanh,sau lại cho thêm nước xâm xấp,hành ngò,gia vị đầy đủ.

Một bát thịt kho tàu kèm trứng gà hương thơm nùng trù kích thích dịch vị.

Cân nhắc hắn vừa qua cơn sốt,dạ dày hắn là không chịu được những món có dầu mỡ chiên xào, nhưng cũng không thể qua loa đại khái, dinh dưỡng là phải có, nên cô đơn giản làm những món tương đối "nhẹ" bụng cho hắn.

Một nồi com khói bay nghi ngút.Âu Dương Cẩn có chút thất thần nhìn những món ăn trên bàn.Tất cả hoàn toàn là một bữa com gia đình ấm áp.

Đã bao lâu rồi hắn chưa được nếm qua chút com nóng?

Hắn chẳng nhớ, hai,ba tháng,hoặc có thể là nhiều hơn, mỗi ngày trong kí ức đều là bánh mì khô kèm với nước muối.

"Rộtttt..tt" bụng của hắn dưới sự quyến rũ của thức ăn, hợp thời đánh cái vang dội biểu tình, kéo hắn về hiện thực đồng thời làm hắn có cảm giác muốn chui xuống đất trốn.

Cảm giác được tầm nhìn của cô, ngay lập tức mặt hắn đỏ chót.

-"mau ngồi xuống dùng bữa" Hàn Tuyết Ly hướng hắn mỉm cười.

Âu Dương Cẩn mím môi,cẩn thận ngồi xuống

-"tôi tên là Âu Dương Cẩn" hắn nói.

-"ah?" Hàn Tuyết Ly liếc mắt nhìn hắn thắc mắc, sau đó bình tĩnh đại ngộ.

-"ăn,ăn com thôi,sau đó tôi giúp anh thay thuốc"

Hắn lặng yên cùng cô dùng bữa,mỗi người theo đuổi một suy nghĩ của riêng mình ,mà không khí xung quanh hai người lại ngoài ý muốn hoà hợp.

Ăn xong,hắn tự nhiên đứng dậy mang bát đĩa ra bếp,mà cô cũng không ngăn lại,chi ý vị thâm trường nhìn hắn dọn đi đồ ăn,lại rửa sạch bát đĩa,sau đó ngồi xuống đối diện mình.

Cô cười cười sau đó xoay người vào phòng mình lấy ra hộp cấp cứu mini,ngồi xuống trước mặt hắn.

Cô cẩn thận sát trùng hai tay sau đó gỡ từng lớp băng gạc trên mặt hắn.Động tác chậm rãi mềm nhẹ.

Âu Dương Cẩn nhìn gương mặt gần trong gang tấc,cẩn thận từng li từng tí cho hắn thay băng có cảm giác thoải mái lạ thường.

Đội cô thay xong lớp băng dọn dẹp xong đã gần 8h sáng.

-"anh nghỉ ngơi thêm một chút,tôi đi làm đây" Hàn Tuyết Ly thay một bộ sườn xám ôm trọn lấy vòng eo mảnh khảnh,đôi chân dài trắng nõn,tóc búi cao,trang điểm thanh thục khiến cô toả sáng quyến rũ,lại pha chút non nớt thơ ngây làm người ta không thể rời mắt.

-"đi làm?"

-"ăn,làm gái" Hàn Tuyết Ly nở nụ cười quyến rũ tùy ý trả lời, không quan tâm đến gương mặt có chút kinh ngạc của người ngồi cạnh bàn xoay người ra cửa.

Âu Dương Cẩn nhìn cánh cửa hoàn toàn khép kín trong mắt ánh lên suy nghĩ sâu xa.

Hai tháng sau.

- "hôm nay toà án phán quyết phạm nhân Âu Dương Hưng buôn bán số lượng lớn vũ khí kèm ma túy, đồng thời chứng thực tội danh cầu kết nước ngoài âm mưu phản động đã được xác định, xử án tử hình, thi hành án vào ngày xx tháng yy năm zzzz...." trên ti vi, nữ phóng viên tự tin phát ngôn về tin tức nóng trong tuần.

"xoảng"

Âu Dương Cận thân mình cứng đờ, cái bát trên tay rơi xuống đất tách ra làm ba làm bốn, mảnh vỡ bay tứ tung.

Hắn mất hồn mất vía bước ra ngoài, chân đạp mảnh vỡ kéo ra một đường máu, mà hắn dường như chẳng thấy gì.

Hắn ở nơi này đã được hai tháng, giúp cô làm thủ bông, lại học chút nghề thợ mộc khắc thẻ trang trí kiếm thêm chút tiền.

Hắn đối với tình cảnh của cô tạm xem như hiểu biết.

Mà cô hình như cũng không có ý đuổi hắn đi, nên hắn cứ như vậy cùng cô chung một mái nhà.

Sáng cô đi làm đến chiều tối mới về, mà hắn sẽ ở nhà khắc thẻ dọn dẹp nấu cơm nước.

Đối với nghề nghiệp của cô hắn từng nói cô tìm việc khác mà làm nhưng cô kiên trì nên hắn cũng không tiện nhắc nhở, dù sao cô vô cùng bướng bỉnh.

Hiện tại cô đã rời nhà đi làm, mà hắn đang rửa bát của bữa sáng thì nghe tin sét đánh.

Mặc kệ chân đạp mảnh vỡ chảy máu hắn lao ra ngoài nhìn chăm chăm vào ti vi.

Hắn gắt gao nhìn người đàn ông đang bị công tay đưa ra từ toà án lên xe tù trong ti vi, môi cắn chặt bật máu.

Từ..hình...

Hắn xụi lơ trên mặt đất, sau đó nước mắt trào ra dữ dội.

"Baba.." hắn thì thào.

Trên ti vi, cô phóng viên xinh đẹp vẫn tiếp tục đưa tin về vụ án, mà hắn chỉ cảm thấy từng đợt lạnh buốt lan truyền từ chân lên đến đầu.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Một Duyên ,hai Phận, Ba ..nợ Nần (5)

Hàn Tuyết Ly đi làm về thì điểm liền thấy hắn co ro nơi góc phòng, cuộn mình thành một đoàn yên lặng ngồi đó.

Vội vàng đi qua hỏi hắn.

- "Anh làm sao vậy?"

Hắn ngẩng đầu mờ mịt nhìn cô, sau đó lại mờ mịt cúi đầu. Phảng phất linh hồn đã đánh mất.

Cô lắc lắc vai hắn tiếp tục hỏi, nhưng không nhận được câu trả lời, quần áo có chút vướng víu nên cô đứng lên định đi thay đồ rồi hỏi tiếp.

Bất thành linh thân thể vừa đứng lên bị người mạnh tay kéo xuống, cô nhào vào lòng hắn.

Đang định giẫy dụa thì một giọt nước mắt nóng hổi rơi trên má cô, mà vòng tay ôm cô thì nhẹ nhẹ run rẩy.

Cô chợt dừng lại thôi giẫy dụa, mặc hắn ôm lấy mình, sau đó đưa tay vuốt ve lưng hắn.

Một lát sau, khi chân cô bắt đầu tê rần vì bị ép ngồi sai tư thế thì Âu Dương Cận lên tiếng.

- "ba tôi hôm nay bị toà án phán xử ..từ hình"

- "..."

- "phải chăng tôi thật vô dụng? tôi không thể làm được gì cả..tôi..tôi phải làm gì đây?" Âu Dương Cẩn buông ra Hàn Tuyết Ly, hai tay run rẩy đưa lên trước mặt.

Hắn tựa như con thú bị thương co mình lại, bất an, mờ mịt..

Hàn Tuyết Ly đương nhiên biết ba hắn là ai, cũng biết thân phận hắn. Trong chốc lát cô cũng không biết mình phải nói gì.

Đưa hai tay chạm vào khuôn mặt hắn, xoay khuôn mặt hắn đối diện với mình. Cô gọi.

- "Âu Dương Cẩn"

- "... " Âu Dương Cẩn chỉ cảm thấy có một đôi tay nhỏ nhỏ mềm mềm mát lạnh thơm mùi hoa oải hương ôm lấy khuôn mặt hắn, hắn ngẩng đầu nhìn cô.

Cô nhìn thẳng vào mắt hắn. Mắt sáng long lanh, tựa như một vì sao đẹp để khiến Âu Dương Cẩn ngẩng ra.

Một giọng nói dịu nhẹ vang lên, như là tâm tình như là tự sự, như là an ủi vuốt ve linh hồn hắn.

- "cuộc sống này ngắn lắm, mà sinh mạng lại bé nhỏ, không ai biết ngày mai chuyện gì sẽ đến với mình.."

- " người mất đã mất, người sống phải nén đau lòng tiếp tục sống, thay cả phần người đã khuất.."

- " anh còn mẹ, còn em gái, họ cần anh làm trụ cột, đợi thêm một vài tuần, cho mọi chuyện lắng xuống, anh hãy trở về tìm họ."

- "ba anh có lẽ không mong muốn anh trở thành thụ động như thế này."

Cô hơi dừng lại, buông ra hai tay rời khỏi khuôn mặt hắn, cô dịch thân mình ngồi bên cạnh hắn.

Âu Dương Cẩn tiêu hoá những lời của cô, sau đó rầu rĩ trả lời.

- "à" Hắn đương nhiên cũng biết đạo lý này, nhưng đó là ba ba hắn.

Nghĩ đến người đàn ông luôn phát hỏa mỗi khi hắn gây chuyện, khoé mắt lạnh lẽo trào lệ.

Có lẽ từ nay về sau, hắn cũng không bao giờ còn cơ hội nghe ông ấy căn nhắc nữa.

Hắn cúi đầu vùi vào hai đầu gối, ép mình không được khóc, nhưng lại không thể ngăn được.

Hàn Tuyết Ly vỗ vỗ vai hắn.

Hơi ngẩng đầu nhìn ra ánh trăng mờ mờ treo trên bầu trời ngoài cửa sổ, cô cười cười.

- "anh có cảm thấy tôi hơi buồn không?" cô chợt buông ra một câu như vậy.

- "không, cô là cô gái tốt" Âu Dương Cẩn không nghĩ ngợi trả lời.

Cô tốt không?

Tốt!!!

Cưu mang một kẻ nhếch nhác lang thang như hắn, chăm sóc cho hắn.

Ngày hai lượt chạy đi chạy về từ bệnh viện, mệt là người nhưng không kêu một lời.

Cam chịu làm tiếp viên, cắn răng chịu nhục nhã liều mạng gom góp tiền vì hai người không có bất kỳ thân thích máu mủ nào..

Người như vậy..có tốt không?

Câu trả lời quá rõ ràng. Cô rất tốt.

- "tôi cũng từng có cuộc sống hạnh phúc không lo nghĩ gì như anh, có người hết mực yêu mình bảo vệ mình hết như đoá hoa trong nhà kính"

- "tôi vẫn nghĩ có lẽ mình sẽ trôi qua hết cuộc đời này trong vòng tay bảo vệ vững chắc đó cho đến khi mộng đẹp tan vỡ"

- "tự tay đánh mất đứa con, mất đi khả năng làm mẹ..tôi trong một ngày mất đi tất cả"

- "lúc đó, tôi có cảm giác có lẽ ngay từ đầu tôi sinh ra là một sai lầm có phải không? nếu không ba mẹ tôi đã không vứt bỏ tôi như vậy, bạn thân của tôi cũng sẽ không phản bội tôi leo lên giường người yêu của tôi"

- "từ cổ vô thân, tôi cố gắng sống tốt, nhưng hết lần này đến lần khác bị phá hoại.."

- "tôi thật không hiểu rốt cuộc tôi đã làm gì nên tội với cô ta để cô ta mãi không buông tha cho tôi, mọi cách ép tôi - một đứa không còn gì vào đường cùng như vậy?"

- "hai người đó kết hôn, có con, rất hạnh phúc, vậy vì sao phải đuổi tận giết tuyệt tôi như vậy?"

Nói đến đây, nước mắt đã vương đầy mặt, cô nghẹn ngào thốt lên tất cả nỗi niềm uất ức.

- "ai mà muốn làm công việc nhơ nhớp này chứ.. hahaha, nhưng ngoài công việc này, cô ta dùng sức ép con gái thị trường không cho tôi có bất cứ công việc nào cho dù là nhân viên vệ sinh quét rác."

- "tiểu Tuấn và Trần a di, hai người đó là chút ấm áp của cuộc đời đen tối bản thủ của tôi. Haha, tiểu Tuấn bị bệnh, làm gái thì làm gái thôi, dù sao tôi cũng chẳng còn gì để sợ hãi luyến tiếc."

- "đó là em trai tôi, tôi nguyện ý.." nước mắt từng giọt từng giọt nổi đuôi nhau không dứt trên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô.

Âu Dương Cần đau lòng nhìn cô, vươn tay kéo cô vào lòng vỗ về.

Cô tựa vào ngực hắn nhắm mắt ngủ yên một đêm.

Hắn cảm đặt trên đỉnh đầu cô lấy điểm tựa và vách tường sau lưng một đêm vô mộng.

Hai con người bất hạnh, số phận mờ mịt, nương tựa vào nhau cho nhau sự ấm áp.

Là duyên? là phận vẫn là nợ? cuộc đời ai học hết chữ ngờ. Suy cho cùng luôn có nhân có quả.

Những tương hân rồi sẽ hết như cô nói đợi mọi chuyện lắng xuống trở về nhà.

Không ngờ hai tuần sau hắn nhận được tin dữ, biệt thự bốc cháy, mẹ và em gái hắn bỏ thân nơi biển lửa.

Lúc đó, hắn dường như phát điên lao ra ngoài, lại bị Hàn Tuyết Ly ngăn lại.

Cô chắc chắn kẻ thù đuổi giết hắn đang không chớp mắt nhìn khu vực biệt thự, bởi vì hắn sẽ quay lại, đến lúc đó tính mạng sẽ bị nguy hiểm.

Mà hắn lòng lộn nhát định phải đi. Đường cùng khi cô tưởng không thể ngăn được nữa thì hắn quá độ kích động ngất xỉu.

Thở ra một hơi cô dìu hắn vào phòng.

Hắn trầm mặc tựa như đã chết hơn một tháng sau đó.

Khi hắn bắt đầu có dấu hiệu chuyển biến tốt hơn thì hắn nhận được một cuộc điện thoại nào đó, sau đó vội vã đi ra ngoài.

Sau đó.. không thấy hắn quay lại bất kì lần nào nữa.. cho đến khi, trên ti vi đưa ra một đoạn tin tức..

"Âu Dương Cần con trai của Âu Dương Hưng được tìm thấy tại khu xx, tử vong do dùng thuốc quá liều."

-----kết thúc hồi ức-----

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Kinh Hỉ

"Tách"

Căn phòng tĩnh mịch vang lên một tiếng động nho nhỏ.

Sau đó cả không gian sáng bừng lên.

Những chiếc đèn led đầy màu sắc toả ra ánh sáng ấm áp.

Khuynh Phong đứng nơi cửa ra vào nhìn không chớp mắt căn phòng trước mặt.

Nơi này, đã từng là gia đình nhỏ của hắn.

Nơi này, đã từng đầy ắp tiếng cười.

Nơi này, đã từng có những bữa cơm an vui.

Nơi này, đã từng có cô..người con gái hắn yêu nhất.

Mà bây giờ, cái gì cũng không còn.

Hắn nén cảm giác chua chát trong lòng nâng bước đi vào, khép cửa lại.

Hắn nhìn thấy, cô mặc bộ áo ngủ màu hồng in hình chuột Mickey ngồi trên ghế salon gọt táo, còn hắn gồi lên hai chân cô làm việc trên Ipad, thảnh thơi cô sẽ đút hắn một viên táo cắt nhỏ.

Hắn lại nhìn thấy cô và hắn cùng ngồi xem phim, đến đoạn cảm động, cô khóc sụt sùi còn hắn thì phục vụ khăn giấy.

Hắn lại nhìn thấy hai người cùng chơi ghép hình, kết quả hắn mò mẫm cả đêm còn cô thì lăn ra ngủ từ lúc nào.

.

.

- "Phong, về rồi à, hôm nay có súp nấm kim chi anh thích nha, mau thay đồ rồi xuống ăn tối nào" một giọng nữ từ mềm nhẹ dịu dàng vang lên.

Khuynh Phong mừng rỡ quay đầu lại, Hàn Tuyết Ly từ trong bếp bước ra ngoài, trên mình là chiếc tạp dề màu xanh rêu viền trắng, hai tay bê một tô súp, trên mặt mang nụ cười.

Hắn cười ngây ngô nhìn cô không chớp mắt.

Bước lên một bước, khi hắn muốn đưa tay chạm vào cô thì hình ảnh cô dần tan biến. Bàn tay đưa lên không trung chợt cứng lại.

- "Phong à, nước đã đủ ấm, mau đi tắm nào" cô gái nhỏ một tay xếp đồ vào giỏ, một bên hướng trong phòng kêu gọi.

- "hào, Ly à, chúng ta tắm uyên ương đi" một chàng trai khuôn mặt tươi cười rạng rỡ từ trong phòng bước ra nhào đến ôm lấy cô gái.

- "còn lâu, mau đi tắm" cô gái lườm chàng trai một cái nhưng trong mắt đều là tình yêu, cô đưa tay nheo hông chàng trai một cái làm hắn thẳng hô to.

Khung cảnh chợt chuyển đổi.

Chàng trai ngồi trên ghế salon tay nắm một cuốn sách, thảnh thơi vang lên tiếng lật sách trong căn phòng yên tĩnh, cảm hắn tựa trên hõm vai một cô gái nhỏ.

Cô ngồi trong lòng hắn thật sự nhỏ bé lắm, cô chăm chú đan cuộn len trong tay.

Dần dần cuộn len voi đi thay vào đó là một phần của một chiếc khăn quàng cổ.

Hai người mỗi người một công việc, không ai nói chuyện với ai lại vô cùng hài hoà, ấm áp.

Khuynh Phong nhìn từng chút một hồi ức lần lượt hiện lên trước mắt chỉ cảm thấy cả người mất hết sức lực, tìm quặng đau từng cơn mà khoé mắt thì cay xè ầm ứ.

Hắn khó khăn mở cửa phòng cô, tất cả đều nguyên vẹn như lúc trước, duy có cô..nay đã xa rồi.

Trên bàn trang điểm là một chiếc điện thoại kiểu dáng đang thịnh hành nhất, trông mắt hắn co lại khi nhìn đến chiếc nhẫn bên cạnh.

Đó là tín vật định tình giữa hai người..

Ngồi xuống giường, hắn ngáy ra nhìn chiếc nhẫn trong tay, trong đầu trống rỗng.

Nhìn từng nơi, từng chỗ đều tràn ngập thân ảnh của cô nước mắt hắn cuối cùng cũng không thể kìm chế trào ra.

Ly à, anh..rất nhớ em.

Hàn Tuyết Ly mở laptop kiểm tra tài khoản,kinh hi phát hiện số tiền cô có được đã lên đến 12 con số.

"Một đêm thành tỉ phú" là đây.

- "thảo nào người ta mê cổ phiếu như điên đảo" chỉ trong vòng chưa đầy hai tháng,từ vài chục triệu hiện tại đã tăng đến vài trăm tỉ,quả là con số mê người.

Bất quá cũng là do cô đầu tư ngay từ đầu khi giá cổ phiếu công ty này còn lẻ lét trên mặt đất, tỉ lệ hồi đoái cao thêm vào đó cô còn không ngừng dùng lợi nhuận tiếp tục đầu tư,cho nên mới sinh ra nhiều lợi nhuận vậy đi.

Thật sự là ngoài ý muốn chi hi.

Tính toán một chút,phòng chừng rất nhanh hàm lượng chất gây ung thư sẽ được phát hiện đi.

Sau đó sẽ là sự tuột dốc không phanh của cổ phiếu,công ty X lâm vào ngập đầu kiện tụng,đến lúc đó nhiều người qua một đêm sẽ thành kẻ trắng tay nợ nần chồng chất.

Hàn Tuyết Ly quyết định chấm dứt đầu tư.Dù sao nếu để đến cuối cùng đột nhiên rút sẽ gây nghi ngờ cho một số người tâm tư lung linh.

Hiện tại rút sẽ tốt hơn,bởi vì tuần tiếp theo giá cổ phiếu sẽ lên đến đỉnh,phá kỉ lục thị trường,khi đó người ra sẽ ồ ạt đầu tư,chẳng ai quan tâm đến kẻ vô danh tiểu tốt là cô làm gì.

Và lại,số tiền này đã đủ phẫu thuật cho tiểu Tuấn,đồng thời chuẩn bị sẵn sàng cho sự ra đời của bảo bảo,đối với cô,thế đã đủ.

Hàn Tuyết Ly mở điện thoại ấn một dãy số.

- "Thần Hi,anh hãy liên lạc với đội ngũ bác sĩ,nhanh nhất có thể chúng ta sẽ tiến hành phẫu thuật cho tiểu Tuấn."

- "Được,anh sẽ liên hệ ngay,.. " dừng một chút.Anh nói tiếp,giọng ôn nhu như nước.

- "hôm nay con thế nào?em đã ăn gì chưa?" lúc sáng công ty cần họp sớm nên hẳn không kịp đợi cô tỉnh dậy đã đi làm.

- "em chưa,con rất khoẻ,lúc sáng có việc nên vẫn chưa ăn sáng." Hàn Tuyết Ly vui vẻ trả lời.

- "Anh đang làm gì đó?" Chợt nhớ ra Hách Liên Thần Hi đang ở công ty,lúc này quá mừng rỡ nên cô ngay lập tức gọi điện cho anh,quên hỏi xem anh có đang bận hay không.

- "không làm gì cả,là đang nói chuyện với em,vì sao không ăn sáng đi,đừng để đói,ngoan,em muốn ăn gì anh gọi thư kí mang qua?"

- "thôi không cần đâu anh,em tự lo được,anh làm việc đi rồi về sớm với em" Hàn Tuyết Ly ầm áp.

Anh luôn lo lắng hết như cô là con nít như vậy.

Thật là..

- "được,em ăn nhiều một chút" Hách Liên Thần Hi nhẹ giọng,sùng nịch trả lời.

Cúp điện thoại,Hách Liên Thần Hi bình tĩnh cho điện thoại vào túi quần,sau đó ngẩng đầu nhìn một lượt đám nhân viên đang trợn mắt há miệng, mặt không đổi sắc lạnh nhạt nói.

- "tiếp tục cuộc họp"

Được rồi, tổng tài thay đổi sắc mặt thật là mau,mới vừa rồi nam nhân giọng ôn nhu kia là ai vậy?

Gặp quý.!!

Đám nhân viên không hẹn cùng rít gào trong lòng.

Còn nữa,con???tổng tài khi nào thì có con a???

Hàng ngàn câu hỏi lượn lờ trong đầu các nhân viên.

- "Như vậy việc hợp tác với Paul đã xác định,một tháng sau tôi sẽ bay sang Italy hoàn thành việc kí kết đầu tư này,còn có ai có dị nghị không?"

Dám có dị nghị không? Nhóm nhân viên trầm mặc.

Nhìn thấy không ai đưa ra dị nghị, Hách Liên Thần Hi dứt khoát:

- "Nếu không có bất kì thắc mắc bổ sung, vậy kế hoạch trực tiếp chuyển giao cho phòng Marketing trong một tháng kết xuất chi tiết hợp đồng, có thể làm được không?"

- "Không thành vấn đề." Trưởng phòng Marketing tự tin trả lời.

"Tốt lắm, tan họp."

Một cuộc họp vốn dĩ phải ngồi mấy giờ, bị vài lời ngăn ngừa của Hách Liên Thần Hi cứ thế đi vào bể mạc.

Hách tổng dưới ánh mắt cung kính của hàng ngàn công nhân viên ủng hộ cúp việc, giao toàn bộ công việc cho phó giám đốc cùng thư kí, còn mình thì nhanh chóng ra khỏi công ty, trở về bồi lão bà.

Nhân sinh hoàn hảo!!!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Khoảnh Khắc Hạnh Phúc

Một tuần sau.

Bệnh viện X.

Hách Liên Thần Hi nhìn cô gái mang thai hơn 6 tháng đang đi qua đi lại trước phòng phẫu thuật khuôn mặt đen thui.

- "tiểu Ly, nếu em còn đi đi lại lại anh sẽ cho người cột em mang về nhà đấy" Hách Liên Thần Hi xanh mặt nói với Hàn Tuyết Ly.

Cô đã đi qua đi lại rất lâu, lỡ động thai khí thì làm thế nào?

- "phải đấy, tiểu Ly, con mau ngồi xuống, tiểu Tuấn sẽ không có chuyện gì đâu"

Trần a đi ngẩng đầu nhìn từ nhìn Hàn Tuyết Ly, nếu bỏ qua hai bàn tay đang nắm chặt vào nhau đến trắng bệch, hẳn ai cũng nghĩ người phụ nữ này đang rất bình tĩnh.

Hàn Tuyết Ly buồn bực nhìn đèn phòng phẫu thuật vẫn đang sáng, căn cứ môi dưới, lo lắng nói.

- "Hi à, tại sao đã 2h rồi mà vẫn chưa xong, tiểu Tuấn sẽ không sao chứ?"

Hách Liên Thần Hi từ trên ghế đứng dậy bắt đầu nhìn cô gái trước mặt.

Hắn một phen vươn tay vuốt nhẹ làn môi mềm, cứu đi cánh môi dưới đang bị cô nhắm tâm hành hung sắp bật máu.

- "tiểu Tuấn chỉ vừa chạy thận lần đầu, nửa năm qua em vẫn chăm tiểu Tuấn rất cẩn thận, sao có thể có việc gì.."

Hắn nắm lấy tay cô mềm nhẹ lôi kéo cô ngồi xuống ghế đợi, bàn tay to ấm áp phủ lên tay cô, ôn nhu khuyên nhủ.

- "Hơn nữa đội ngũ bác sĩ đều là chuyên gia nội khoa, tiểu Tuấn sẽ không có bất kì việc gì đâu, em đừng quá lo nghĩ, cẩn thận thai khí"

Hàn Tuyết Ly mím môi sau đó rầu rĩ "à" một tiếng.

Hách Liên Thần Hi cười cười, đưa tay vòng sang eo cô, kéo cô vào lòng.

- "quan tâm sẽ loạn, em bình tĩnh lại, tiểu Tuấn nhất định không sao."

Thuận theo vòng tay hắn, cô tựa đầu vào khuôn ngực rắn chắc, hơi ấm thân nhiệt từ hắn lan tỏa đến má phải, ngược lại lại khiến tâm tình của cô trở nên bình tĩnh xuống.

Trần a đi nhìn hai người đang tựa vào nhau, xao động trong lòng cũng thoáng bình ổn lại.

Nhìn cánh cửa vẫn đóng im ỉm, Trần a đi tự bơm hơi cho bản thân: Đúng vậy, a Tuấn sẽ không có việc gì, nhất định như vậy.

Rốt cuộc sau thời gian chờ đợi ép buộc đèn phòng phẫu thuật cũng tắt, một lát sau từ trong phòng đi ra một đoàn người mặc bạch y chuyên chúc y phục.

Dẫn đầu là một vị bác sĩ đứng tuổi song thần thái trầm ổn, đáng tin cậy.

Hàn Tuyết Ly và Trần a đi vừa nhìn thấy cửa phòng phẫu thuật mở liền lập tức đứng lên, hai bước làm một tiến tới trước đoàn người.

Cô thấp thỏm nhìn vị bác sĩ sau đó khẩn trương hỏi.

- "bác sĩ... em tôi..?"

- "phu nhân yên tâm, tình trạng bệnh nhân rất tốt, đang hồi sức, ca phẫu thuật hoàn toàn thành công, cần chú ý một chút vấn đề dinh dưỡng."

- "ạ ơn trời" Trần a đi nước mắt trực tiếp ngã nhào trên gương mặt.

Mà Hàn Tuyết Ly đôi mắt cũng đỏ ửng. Hách Liên Thần Hi vuốt vuốt lưng cô, cô quay lại nhìn hấn sau đó cười rặng rờ.

Hách Liên Thần Hi nhìn cô gái vừa khóc vừa cười trong mắt tất cả đều là nùng trĩu* (đặc sệt) sùng nịch cùng khiến nhân khó thờ ôn nhu.

Hấn nhu nhu mũi cô sau đó nói:

- "giờ đã an tâm? cô ngốc?"

- "ân" Hàn Tuyết Ly khịt mũi gạt đầu.

- "hiện tại người nhà có thể vào thăm" nói xong bác sĩ hướng Hách Liên Thần Hi gạt đầu.

Hách Liên Thần Hi cũng đổi vị bác sĩ gạt đầu, sau đó đoàn người rời đi.

Cửa phòng phẫu thuật lần nữa mở ra, hai y tá đẩy giường bệnh đi ra ngoài. Hàn Tuyết Ly cùng Trần a đi lập tức đi nhanh lại.

Trên giường bệnh, tiểu Tuấn khuôn mặt tường hoà an ổn nhắm mắt, Hàn Tuyết Ly chỉ cảm thấy đôi mắt chua xót, nước mắt không kìm được trào ra.

Rốt cuộc cô đã bảo vệ được tiểu Tuấn, bảo vệ được nụ cười mà kiếp trước cô không đủ khả năng bảo vệ, chỉ có thể đau lòng nhìn tiểu Tuấn bị cơn đau hành hạ.

Kiếp này cô đã làm được.

- "Tuyết Ly, a đi cảm tạ con, cảm tạ con đã giúp đỡ cho tiểu Tuấn, a đi mang ơn con.."

Trần a đi nắm lấy tay cô, sau đó nghẹn ngào nói.

- "A đi, người không nên nói vậy, trong mắt con a đi và tiểu Tuấn là người thân của con, pun nghĩa chỉ có thể đối với người ngoài nói, chúng ta là người một nhà." Hàn Tuyết Ly nắm trở lại tay Trần a đi sau đó gữ mang nước mắt* trả lời. (vừa nói vừa khóc)

- "hào, hảo, là người một nhà.." Trần a đi gạt đầu liên tục.

Hách Liên Thần Hi nhìn hai người khóc suối mướt đưa tay ho nhẹ.

- "hai người không đi thăm tiểu Tuấn sao?"

- "Ah.." hai người cùng giật mình sau đó một trước một sau nhanh chóng hướng phòng bệnh đi tới bỏ lại Hách Liên Thần Hi đứng một chỗ trợn mắt.

Hấn mỉm cười lắc lắc đầu, chẳng hiểu sao có cảm giác tiểu Tuấn sau này sẽ trở thành đại bóng đèn giữa hấn và cô nha.

Hấn nhắc chân đi theo hai người đóng cửa phòng lại.

Trong lúc một nhà bốn người hạnh phúc thì tại biệt thự nhà thị trưởng.

- "khốn kiếp, lũ vô dụng, chỉ một tên Trương Tam cũng không bắt được." một giọng nữ chói tai vang vọng trong ngôi biệt thự xa hoa.

Ngải Vi giống như phát điên liên tục nắm lấy đồ sứ, thủy tinh đập dưới sàn nhà.

- "làm sao bây giờ.." trong đầu Ngải Vi liên tục lặp lại câu của Trương Tam

- ".ta sẽ nhanh chóng tìm đến chỗ người,cả vốn lẫn lời cùng nhau tính.." nghĩ đến đây, ả rùng mình sợ hãi.

Bỗng dung Ngải Vi nhăn nhó gặp người lại.

- "Bụng...hào đau.." Ngải Vi ra một thân mồ hôi lạnh,bỗng dung có chút kinh hoảng.

- "không được,con không được có chuyện,mẹ cấm con không được có chuyện gì.." Ngải Vi sợ hãi vuốt ve bụng mình,lúc này quá xúc động khiến thai bị động,đứa con này không thể mất.

Ả lung tung nhấn số điện thoại Khuynh Phong. Nhưng hán không bắt máy. Ả lại gọi cho hán lần nữa vẫn không nhận được trả lời.

Ngải Vi đành gọi cho bác sĩ riêng của gia đình.

Cúp điện thoại,ả cắn răng.

- "Hàn Tuyết Ly,con tiện nhân,ta sẽ không bỏ qua người"

- "Khuynh Phong là của ta,Khuynh gia tài sản là của ta,Khuynh phu nhân cũng là của ta...người đừng hòng có được"

Có vài người tâm tính là như vậy buồn cười,rõ ràng Hàn Tuyết Ly cái gì cũng không làm nhưng hết lần này đến lần khác Ngải Vi một mực Hàn Tuyết Ly cướp đi người trong lòng của ả.

Ả đã quên ả mới chính là kẻ thiên tính vạn toán leo lên giường người yêu bạn thân mình.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Phát Hiện

- "Cô Ngải,cậu chủ chưa về nhà,thỉnh cô chờ tại phòng khách."lão quản gia già chắn trước mặt người phụ nữ đang có ý định bước vào thư phòng Khuynh Phong này.

- "tôi muốn vào thư phòng đợi" Ngải Vi giương đôi môi đỏ chót bất mãn nhìn lão quản gia nói.

- "thiếu gia đã dặn,không được tùy tiện vào thư phòng của cậu" lão quản gia cung kính chậm rãi trình bày, thần sắc lại nửa điểm không thay đổi.

- "tôi là vị hôn thê của Phong,ông là cái thứ gì?Chẳng qua là một con chó của Khuynh gia,tránh ra!" Ngải Vi gằn từng tiếng.

- "tiểu thư mong ngài đừng làm khó hạ nhân chúng tôi" lão quản gia trước sau như một ngăn tại trước mặt Ngải Vi.

- "khi tôi trở thành Khuynh phu nhân,điều đầu tiên tôi làm là sa thải ông!" Ngải Vi cắn giận hét lên.

- "nếu có ngày đó tôi sẽ tự xin nghỉ việc,thưa tiểu thư" lão quản gia cúi đầu.

- "ông..hào!! tôi nhớ mặt ông!" Ngải Vi tức đến mức máu trào lên não lại ngại đây là Khuynh gia không chỗ phác tác,chỉ có thể run run chỉ tay vào lão quản gia sau đó ghen một hơi xoay người ngồi tại ghế salon trong đại sảnh chờ Khuynh Phong.

Lão quản gia đôi mắt tang thương lại mười phần sắc bén nhìn Ngải Vi khuôn mặt vụn vỡ,thiếu gia làm sao có thể sẽ thương người phụ nữ như vậy.

Nghĩ đến Hàn tuyết Ly mỗi lần thấy ông đến sẽ đon đả hô một tiếng lão quản gia,không hề xem ông là hạ nhân,hoàn toàn trên kính dưới nhường thì lắc đầu tiếc nuối.

Xem ra thiếu gia vô phúc.

Cùng lúc đó,Khuynh Phong ngây người tại khu biệt thự,từng chút một hồi tưởng về quá khứ hạnh phúc.

Cho đến khi điện thoại sắp nổ tung vì những cuộc gọi,hán mới thần thờ nắm lên nhìn.

Rất nhiều cuộc gọi, trong đó nhiều nhất là Trần thư kí, năm cuộc gọi của Ngải Vi.. nhìn tên của Ngải Vi hiện lên trên màn hình, Khuynh Phong bóp chặt điện thoại.

Hắn cố nén cảm giác muốn đập nát điện thoại, ngẩng đầu nhìn ra cửa sổ.

Hắn mê mang không định nhìn từng cánh chim nặng nề dưới trời chiều, mà đô thị phồn hoa đèn dần thấp sáng.

Đứa con đó ban đầu hẳn thực sự không tin tưởng là của mình, nhưng kết quả giám định ADN thông qua công nghệ nano tiên tiến nhất lại đánh nát cái hi vọng mỏng manh của hắn.

Đối với Ngải Vi, bởi vì một đêm mất kiểm soát, hắn ôm tâm tư phức tạp nhìn cô, nhưng lại hoàn toàn chưa bao giờ nghĩ sẽ phản bội Ly của hắn.

Hắn đã định, thú nhận với tiểu Ly lại hết lần này đến lần khác lo sợ Ly không chấp nhận lỗi lầm của hắn.

Vì thế hắn giấu.

Cho đến khi Ngải thị trưởng đứng ra chỉ mặt hắn chịu trách nhiệm hắn mới giật mình.

Ngải Vi có thai!!!

Sao có thể?

Phản ứng đầu tiên của hắn là nghĩ đến khuôn mặt thất vọng của Ly..

Đối với sự chỉ trích và hăm dọa của Ngải thị trưởng hắn chẳng để vào lòng.

Một thị trưởng nhỏ nhen sống nhờ nịnh bợ, quan hệ đứt lót, cộng sinh với những doanh nghiệp như hắn đây hắn không để vào mắt.

Hắn lo lắng là làm thế nào giải thích với Ly về chuyện này.

Hắn nhận ra..hắn sợ cô lạnh lùng không tha thứ cho hắn.

Lại vạ vạ không ngờ gia gia gọi điện yêu cầu hắn đồng ý.

Hắn gần như nổi điên cãi lại gia gia, đó là lần đầu hắn cãi lời trưởng bối.

Lại bị gia gia một câu nói lạnh lùng mà hoảng hốt.

- "nếu cháu muốn Hàn Tuyết Ly an ổn sống, hãy làm theo lời thị trưởng. Một cô gái không thân không thích, ta có rất nhiều cách để nó lặng yên tiêu thất trong thiên địa. Cháu hãy suy nghĩ cho kĩ"

Nói xong câu này, Ông xoay người bước đi chỉ để lại cho Khuynh phong một bóng lưng dứt khoát.

Và rồi..hắn chỉ có thể làm theo lời gia gia.

Cũng từ đó quan hệ ông cháu lâm vào đóng băng.

Hắn không hận ông, từ nhỏ đến lớn, ông là người yêu thương hắn nhất, cũng biết ông làm mọi chuyện là vì hắn.. nhưng hắn không thể tha thứ ông, nên hắn lựa chọn trầm mặc trốn tránh.

Cho đến một ngày, gia gia tìm đến hắn.

Nhìn gia gia gương mặt tiều tụy, tóc bạc lóm đóm, hắn có chút áy náy và đau lòng.

Gia gia đến mang theo một tin tức động trời khiến hắn ngây người. Sau đó hiểu ra vì sao gia gia phải bắt hắn làm theo lời thị trưởng..

Chỉ là hắn không cam lòng.

-----kết thúc hồi tưởng-----

- "Ly à..đội anh có được không? Chỉ cần điều tra được nơi cất dấu file tư liệu trong tay Ngải thị trưởng anh sẽ đón em ngay."

Hắn vuốt trong tay màn hình điện thoại nỉ non, nơi đó có hình một cô gái đang say ngủ vạ phần yên tĩnh dịu dàng.

- "điều tra đến đâu rồi?"

- "Khuyhnh thiếu, máy chủ Ngải thị vừa bị tấn công, hiện tại chúng tôi đang nhân cơ hội firewall bị phá đột nhập tìm kiếm thông tin, rất nhanh sẽ có kết quả" một giọng nam nhân mạng theo vui mừng truyền đến.

- "à, rất tốt, tiếp tục cố gắng, lấy được bản chính dữ liệu các cậu hãy phá sập hệ thống đi, nhớ xử lý tốt khâu dữ liệu backup." Khuyhnh Phong nắm tay trên vô lăng không tự giác thắt chặt.

Sắp rồi,...

Ly à, ..đợi anh thêm một chút nữa thôi.

Khuyhnh Phong lái xe quay trở về khu biệt thự.

Đi ngang qua quảng trường trung tâm hắn chợt dừng xe lại.

Đây là nơi hắn tỏ tình với cô năm cô mười sáu tuổi.

Khi đó hắn chỉ muốn ôm lấy cô gào thét cho cả thế giới biết rằng cô- là- của -hắn.

Hắn lặng người nhìn người qua lại tấp nập, cảnh còn người mất.

Chợt một đoạn thông tin trên màn hình LCD to lớn trên quảng trường thu hút hắn, thông tin về khu vui chơi mà Khuyhnh gia phụ trách đầu tư.

Hắn chợt nhớ lại lần thấy cô nơi đó. Ánh mắt không tự chủ nhìn màn hình.

- "khu vui chơi G đang trong quá trình quy hoạch lại, hiện tại đang dần lột xác mang trên mình một diện mạo mới."

- "Một số lượng lớn An Thảo được nhập khẩu từ nước H đã thu hút rất nhiều bà mẹ trẻ tìm đến"

- "Sau đây là một vài hình ảnh feedback được phóng viên ghi nhận, rất nhiều cặp đôi vợ chồng đã đến nơi này mua An Thảo. Nhất là phụ nữ có thai."

Một đoạn hình ảnh được trình chiếu..

Khuyhnh Phong chỉ cảm thấy trái tim đau nhói khi nhìn Hàn Tuyết Ly tay trong tay cùng Hách Liên Thần Hi xen kẽ vào dòng người đi xem An Thảo.

Hắn chưa xót nhìn Hách Liên Thần hi cẩn thận che chở cho Hàn Tuyết Ly trong đám đông.

Ánh mắt đau đớn dần chuyển sang nghi hoặc, giật mình, không thể tin, tuyệt vọng, phân tích, kinh hãi sau đó là mừng như điên khi nhìn thấy bụng bầu nhô lên rõ rệt của Hàn Tuyết Ly.

Đầu tiên hắn chỉ cảm thấy tuyệt vọng khi nghĩ đến Hàn Tuyết Ly mang thai con của Hách Liên Thần Hi, sau đó hắn chợt mạnh mẽ phủ nhận.

Hắn và cô chỉ mới xa nhau, với tính cách của cô không thể nào phát sinh quan hệ với người đàn ông khác nhanh như vậy.

Nhưng cái thai lại dường như là năm sáu tháng như vậy....

Nghĩ đến một loại trường hợp Khuyhnh Phong chỉ cảm thấy đầu óc trở nên nóng lên..

Ngay lập tức quay đầu xe, hắn muốn đến Thành phố C ngay lập tức.

Được rồi, vẫn câu cũ: cầu cmt, cầu góp ý a~

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Chúng Ta Cùng Đi!

Thành phố C 22h đêm

Khuynh Phong một đường lái xe như điên, vượt hết mấy chục cái đèn đỏ cuối cùng đặt chân tại thành phố C, vốn dĩ chặng đường dài gần ba tiếng đồng hồ đã bị Khuynh Phong rút gọn còn một tiếng bốn mươi lăm phút.

Xuống xe, thậm chí không kịp tắt máy, hấn chạy thật nhanh vào khu nhà trọ cũ.

Không có ánh đèn, không có sinh khí, cửa khoá.

Hấn đập cửa liên tục như đánh lên hồi trống hi vọng trong lòng hấn, nhưng không có ai đáp lại, mà hi vọng cũng dần vỡ tan.

Trong lòng hấn hiện tại chỉ mong gặp được cô, hỏi cô phải chăng đứa bé ấy là của hấn?

Một tiếng "chi nha", cửa nhà bên cạnh mở ra, hàng xóm ló đầu ra nhìn hấn nhẩn mặt.

- "khuya rồi có để cho người ta ngủ không hả?"

Khuynh Phong nghe âm thanh sừng sốt nhìn sang.

- "thật ngại quá, tôi tìm người..." Khuynh Phong cũng không phải người ăn nói lỗ mãng. Hấn hướng bà hàng xóm mở miệng giải thích.

Bác gái sau khi nhìn kĩ nam nhân trước mặt, thấy hấn ăn mặc sang trọng, lại thấy xe ô tô đẹp để dừng trước nhà sắc mặt thay đổi, nở nụ cười đơn đả..

- "cậu tìm ai a?"

- "thím cho tôi hỏi, người phụ nữ trẻ trong ngôi nhà này đã đi đâu rồi a?"

- "cậu hỏi tiểu Ly?"

- "vâng, thím biết cô ấy ở đâu sao?"

- "sao lại không, tiểu Ly từ tháng trước đã chuyển đi rồi, có cậu thanh niên đẹp trai lắm, có vẻ giàu có hình như là chồng của tiểu Ly đến đón cả nhà đi một lượt nga, aizz.. bà Trần thế mà có phúc, curu mang nó, giờ bạn trai nó trả ơn chở đi hưởng phúc a." bà hàng xóm một mặt than thở lại có chút ghen ghét nói.

Chồng?

Hách Liên Thần Hí? Bỗng dưng trong đầu Khuynh Phong hiện lên thân ảnh của nam nhân kia.

Bất quá, bây giờ cái đó không quan trọng.

- "có phải.. cô ấy mang thai không a?" hấn ngưng hô hấp hỏi.

- "uh nha, đã hơn sáu tháng rồi, mà cậu là ai a, tìm tiểu Ly có việc gì?" bà hàng xóm nhìn hấn hỏi.

Sáu...tháng.....

Khuynh Phong cố gắng áp chế nhịp tim đập không quy luật trong lồng ngực, một cảm giác mừng như điên dâng trào trong lòng hấn.

Giọng nhột nhật, run run hấn nói.

- "không có gì, thím có cách nào liên lạc cùng tiểu Ly không a?"

- "có nha, cậu thử liên lạc theo số điện thoại này xem "

Bà ta lấy ra điện thoại, tìm trong danh bạ đưa ra một dãy số đưa cho Khuynh Phong.

- "cảm ơn thím nhiều lắm." Khuynh Phong, sau khi lưu cẩn thận số điện thoại, rút trong ví vài tờ tiền đưa cho bà hàng xóm.

Vừa nhìn thấy số tiền trong tay Khuynh Phong hai mắt bà ta sáng rực, số tiền đó nhìn sơ qua đã bằng hai năm làm công của bà và chồng bà rồi.

Khuynh Phong cũng không để ý thái độ của bà hàng xóm, hấn xoay người đi ra ngoài, ngồi lên xe, hấn không vội lái đi mà bắt đầu ngồi ngáy ra.

Trong đầu chỉ có hai chữ không ngừng vang vọng.

Sáu..tháng...sáu ...tháng...

Hấn vừa cười vừa khóc gục đầu lên vô lăng. hấn và cô có con, đó là kết tinh tình yêu của cô và hấn..

Ly à, anh sẽ tìm đến em ngay thôi, đợi anh...

Hắn rút điện thoại,hỏi hộp cẩn thận nhập từng chữ số,ấn phím gọi..

Bên này,hai người vừa từ bệnh viện trở lại,tiểu Tuấn đã ổn định,cần thêm vài ngày hồi phục,dưới sự đe dọa của Hách Liên Thần Hi,Hàn Tuyết Ly miễn cưỡng theo hắn về nhà,thím Trần ở lại chăm sóc.

Phòng khách.

RRR..RRRR...RRR...RR..

Hách Liên Thần Hi nắm chiếc Ipad giải quyết công việc đưa nhìn sang chiếc điện thoại đang rung lên trên bàn của Hàn Tuyết Ly,quay đầu nhìn vào phòng tắm,có tiếng nước rào rạt.

Vẫn chưa xong?

Hắn vói tay lấy nó nhận cuộc gọi.

-"alo"

Khuynh Phong khẩn trương chờ đợi,khi điện thoại báo hiệu kết nối,hắn dường như ngừng thở,sau đó.. nghe truyền đến giọng nam chột ngảng ra.

Nam nhân?

Hắn bóp chặt điện thoại,nhấn nhin cao giọng chất vấn,nén một hơi bình tĩnh hỏi:

-"tôi tìm Hàn Tuyết Ly,xin lỗi anh là..?"

-"Ah,anh tìm tiểu Ly?Cô ấy đang tắm,anh có thể để lại lời nhắn." Hách Liên Thần Hi nhú mồm.

Nửa đêm nam nhân này là ai mà còn gọi cho Ly?

-"không cần,tôi sẽ gọi lại cho cô ấy sau,cảm ơn anh.Đã làm phiền,thật ngại quá"

Khuynh Phong nắm chặt bàn tay đến trắng bệch,lịch sự trả lời.

-"ân"

Dứt lời Hách Liên Thần Hi không thương tiếc ngắt máy.

Hắn nhìn số hiển thị trên màn hình ánh mắt sâu thẳm,lôi điện thoại từ túi quần,hắn nhanh tay sao chép số điện thoại vào điện thoại mình,sau đó tao nhã để điện thoại lại bàn.

Một lát sau,Hàn Tuyết Ly từ trong phòng tắm bước ra,hơi nước còn vương trên mái tóc,làn da ửng hồng bởi nước nóng,thậm chí có hơi nóng bốc ra từ người cô,mùi hoa oải hương ngọt ngào lan toả bốn phía.

Hách Liên Thần Hi rất tự nhiên đứng dậy tiến đến rút chiếc khăn trong phòng tắm,kéo cô ngồi vào lòng bắt đầu tỉ mỉ thay cô lau tóc.

-"vừa nãy có người gọi điện đến,anh thấy em vẫn còn trong phòng tắm kêu vài tiếng em không trả lời nên đã nghe máy" Hách Liên Thần Hi thành thật thú tội.

Nghe giọng anh trầm ấm vang lên trên đỉnh đầu,Hàn Tuyết Ly hơi kinh ngạc,sau khi hiểu được nghĩa của câu nói của hắn thì cũng không nghĩ nhiều.

-"ai vậy anh?" cô hỏi.

-"không rõ,là nam nhân" hai chữ nam nhân Hách Liên Thần Hi cắn đặc biệt nặng.

Hàn Tuyết Ly buồn cười nghe nam nhân đang vừa lau tóc cho cô vừa uống dấm,uống đến vang dội bay mùi đầy phòng.

Cô ngẩng đầu trong suốt nhìn anh,hành động đột ngột của cô làm Hách Liên Thần Hi sững sờ.

Hắn nhìn làn môi kiều diễm kia như muốn dính vào nó.

Bốn mắt nhìn nhau,Hách Liên Thần Hi đáy mắt lóe xoáy khỏi động,tròng mắt màu hổ phách dường như sâu hơn, khiến Hàn Tuyết Ly rơi vào tê dại..

Hắn tiến dần đến nơi đỏ mọng ướt át đang không ngừng dụ hoặc kia.

Chạm vào nhau!!

Xúc cảm non mềm mát lạnh thơm mùi hoa oải hương xông vào miệng.

Giây phút môi kề môi,hấp dẫn ngọt ngào của nhau cảm giác quá tuyệt vời khiến Hách Liên Thần Hi thoải mái hừ nhẹ.

Mà Hàn Tuyết Ly hơi ngẩng ra,sau đó dần thả lỏng,nhẹ nhắm mắt thử đón nhận nụ hôn của anh.

Hai người ở chung với nhau,Hách Liên Thần Hi vẫn luôn hôn cô,nhưng chỉ dừng lại ở hôn tay,hôn má,hôn trán.

Đây xem như là nụ hôn đầu tiên của hai người kể từ sau lần trước.

Hách Liên Thần Hi hơi thở thanh nhã,là bản thân của hắn toát ra hương vị.

Không phải là hương nước hoa cao cấp mà là mùi vị nam tính đầy xâm lược.

Cô biết lúc trước hắn dùng nước hoa cao cấp,nhưng kể từ khi hắn đọc được bài viết trên mạng nói bà mẹ mang thai cần tránh các loại chất hoá học hỗn hợp trong nước hoa thì đã ngưng hẳn sử dụng.

Phát hiện Hàn Tuyết Ly không chuyên tâm,Hách Liên Thần Hi nhẹ cắn vào môi dưới của cô,sau đó lại mềm nhẹ liếm láp an ủi.

Gò má cô không được tự nhiên hiện lên màu đỏ ửng.

Nụ hôn sâu sắc kéo dài đến khi thân thể cô như nhũn ra vì thiếu không khí, Hách Liên Thần Hi mới tiếc nuối rời khỏi.

Lại không cam lòng gặm cắn thêm một cái mới hoàn toàn buông ra.

Hắn nhìn chăm chú vào cô ánh mắt phiếm sương mù,hai má hây hây,làn môi sưng lên sáng bóng,hắn sờ tóc cô ôn nhu và sủng nịch đến cực hạn.

- "tuần sau anh đưa em sang Italy" hắn nhẹ giọng nói lại làm Hàn Tuyết Ly kinh ngạc.

- "anh..?" biết rồi?Cô còn đang không biết nói với anh như thế nào.

- "ân..cùng nhau" hắn lại hôn vào má cô cười rộ lên.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Dứt Khoát

Italy.

"cóc cóc"

- "vào đi" John ngẩng đầu nhìn chàng thanh niên trẻ bước vào.

- "John tiên sinh.Có báo cáo từ bên nước Z, có tin tức của vài vị sơ may mắn thoát chết trong đợt hoả hoạn năm xưa." thư kí Lý ôm một tập hồ sơ đặt xuống cạnh bàn,nghiêm chỉnh báo cáo.

- "thật sao?đã điều tra được họ ở đâu sao?"

John đứng bật dậy khỏi ghế hấp tấp hỏi,hoàn toàn mất đi bộ dáng trầm tĩnh hàng ngày.

- "có chút rắc rối ạ,theo như điều tra thì vụ hoả hoạn năm xưa chỉ có vài sơ còn sống,được đưa đi bệnh viện,nhưng sau đó không ai biết họ đi nơi nào"

John nghe đến đây nét cười vụt tắt.

Ông ngồi phịch xuống ghế đưa tay day day trán.

Đưa cháu gái khốn khổ của ông..

Thư kí Lý vội vàng rót một cốc nước lọc tiến đến.

John hóp một ngum phất phất tay, thư kí Lý biết ý lui ra ngoài.

Trong căn phòng yên tĩnh, gió từ cửa sổ tràn vào tạo nên từng tiếng "sách sách" của trang giấy, tà dương dần xuống núi.

Người đàn ông đứng lặng bên cửa sổ thờ dài.

RRR...RRR...RRR...

Hàn Tuyết Ly nghe tiếng điện thoại từ trong phòng khách vang lên, cô nêm chút hạt nêm, lại nêm một chút sau đó tắt bếp.

Đi nhanh từ nhà bếp đi ra, đưa tay chùi vào tạp dề lau khô vết nước Hàn Tuyết Ly nắm lên điện thoại cũng không nhìn màn hình là ai gọi trực tiếp nghe.

- "alo"

Đầu dây bên kia, Khuynh Phong nghe giọng nói quen thuộc chỉ cảm thấy tâm nhút nhối..

- "alo? xin hỏi ai vậy ạ?" Hàn Tuyết Ly đợi chừng mười giây vẫn không có ai trả lời, đang định tắt máy thì một giọng nam khàn khàn vang lên làm cô sững sờ.

- "Ly.."

- "xin lỗi anh nhầm số rồi" Hàn Tuyết Ly lạnh nhạt trả lời.

- "Ly, em đừng tắt máy, anh có chuyện muốn nói với em" Khuynh Phong ngay lập tức nói.

- "nhưng tôi không có gì để nói với anh" Hàn Tuyết Ly trầm mặc ba giây sau đó khô khan trả lời.

Cô chợt nhận ra.. thì ra nghe giọng anh cũng không phải là chuyện khó khăn như vậy.

Thì ra.. trái tim cô hiện tại đã không còn đau như lúc xưa nữa rồi.

Trải qua hai đời người, bây giờ cô đối với anh xem như chết tâm đi.

- "tiểu Ly.. chúng ta gặp mặt đi, anh có chuyện muốn nói với em" Khuynh Phong khổ sở trả lời, ần ần cầu xin.

- "..."

- "anh đã biết chuyện đứa con" Khuynh Phong ngữ mang khẳng định truyền đến tai Hàn Tuyết Ly tựa như sấm chớp rền vang.

Cô vẫn biết giấy không gói được lửa, lại không ngờ anh có thể nhanh như vậy biết đến.

- "được, bây giờ gặp mặt, anh nói địa chỉ đi".

Dù sao đây cũng là con của anh ta, sớm hay muộn anh ta cũng sẽ biết, hai ngày nữa cô và Hi sang Italy, như vậy dứt khoát cũng tốt.

Hàn Tuyết Ly tính một chút thời gian, bây giờ là 16h10, 17h Thần Hi đi làm về, như vậy bây giờ gặp cũng được.

- "em ở đâu anh qua đón" Khuynh Phong vui vẻ.

- "không cần, cho tôi địa chỉ tôi tự qua" Hàn Tuyết Ly không chút do dự từ chối.

- "được, vậy gặp nhau tại..."

- "ân"

Cúp máy, Hàn Tuyết Ly không tự chủ vuốt ve bụng.

Sáu tháng 5 ngày, hiện tại thai nhi vô cùng mạnh khoẻ và hiếu động.

Hình như cảm nhận được mẹ nó đang vuốt ve, tiểu tử không khách khí đập lung tung trong bụng mẹ.

Hàn Tuyết Ly không tự chủ nhớ lại ngày Hách Liên Thần Hi dẫn cô đi khám thai bốn tháng.

Lúc bác sĩ kê dụng cụ nghe tim thai vào tai hân, chỉ thấy đôi mắt mê người màu hổ phách mở ra hết cỡ, bộ dạng phi thường kích động lắng nghe nhịp tim

của sinh linh nhỏ bé vừa thành hình.

Bộ dạng kia khoa trương đến nỗi vị bác sĩ kia lắc đầu cười không ngừng.

Nhất là khi thai máy, đập vào má hắn đang áp vào bụng cô, Hách Liên Thần Hi có thể xem là kích động.

Hắn nở một nụ cười ngây ngô gần như ngu ngốc thoải mái xoa xoa bụng cô, động tác hết sức mềm nhẹ, tựa như chạm đồ sứ dễ vỡ vậy.

Hắn ngừng đầu nhìn cô, trong mắt tràn đầy ôn nhu như hồ nước mùa xuân khiến lòng cô ấm áp.

Bác sĩ nói:

-"cô thật có phúc"

Nhìn người đàn ông đang xử lý thủ tục khám toàn phần gần đó, cô mềm nhẹ nở nụ cười..

-"tôi biết.." cô nỉ non như trả lời vị bác sĩ, như đang nói cho bản thân mình.

-----kết thúc hồi ức-----

Đặt điện thoại xuống bàn, cô đi vào phòng, thay một bộ váy cho phụ nữ mang thai màu xanh rêu, dài qua đầu gối, tóc buộc sau lưng, lại khoát thêm áo khoác.

Nhìn mình trong gương, Hàn Tuyết Ly mắt đen sâu thẳm.

-"con à, chúng ta đi gặp ba ba lần cuối"

Cô nhìn người phụ nữ trong gương, nhẹ mỉm cười ..

Cô cầm chiếc túi xách lên, xoay người mở cửa bước ra ngoài.

Sau ngày hôm nay, cô-Hàn Tuyết Ly sẽ sống lại từ đầu.

Cùng lúc đó, tại thành phố C.

Âu Dương Căn dựa theo trí nhớ tìm đến ngôi nhà ở kiếp trước.

Vẫn là khu phố ọp ẹp, vẫn là tường rong rêu liêu xiêu cổ kính, một cái nháy mắt đã qua hai đời.

Hắn nhìn chằm chằm căn nhà chất chứa hấn ba tháng trong kí ức, trái tim bỗng đập không quy luật.

Bước ra khỏi xe, hấn hơi ngẩng người, dường như chưa thoát ra được bóng ma kiếp trước.

Căn nhà khoá từ bên ngoài, nói rõ chủ nhân của nó không có ở nhà.

Hắn không vội, chỉ tựa lưng vào hông xe, đút tay vào túi lẳng lặng nhìn cánh cổng.

Hắn không biết đời này mình trọng sinh thay đổi nhiều thứ không biết có làm ảnh hưởng nhân sinh của cô không, chỉ mong là không quá mức tồi tệ.

Tại một nơi khác trong thành phố C.

Trương Tam ngồi dưới gầm tàu hoả gặm nhấm bánh mì khô cứng, trong mắt một mặt tàn nhẫn loé lên.

Hắn là từ thành phố S bắt tàu hoả đi đến nơi này, nếu hỏi tiền đâu hắn có? Tất nhiên là móc túi.

Trước khi được Âu Dương Hưng cửu mang cho ăn học, hắn theo một bang giang hồ chuyên hành nghề trộm cắp móc túi, luyện được một tay thần thủ, bắt quả về sau có cơm ăn áo mặc, hắn lại cũng không lại làm trò này.

Nay sa cơ lỡ vận, cũng may không có lực nghề, hai lần xác định tấn công đều là con mồi béo bở.

Trương Tam không biết, hai con mồi béo bở của hắn là do Âu Dương Căn sắp xếp cho hắn có được số tiền đó để tránh bị chết đói tiện bề hành động đầu.

Hắn đến thành phố C vì nơi này có một ngôi nhà nhỏ thuộc sở hữu của hắn, hắn đã từng ao ước mình sẽ có một gia đình nhỏ của mình tại nơi này, mà hiện

tại..

Hahaha..Trương Tam cuồng tiếu,bắt quả đoàn tàu hỏa trên đỉnh đầu đứng lúc đi qua át đi tiếng cười gần như hận ý điên cuồng của gã.

Hắn cho tay vào túi áo,cẩn thận móc ra trong tay một cái thẻ SD nhỏ,ngón tay thô ráp vuốt ve bề mặt nhẵn bóng của nó,sau đó nắm chặt trong lòng bàn tay,trong mắt là hận ý cùng ngoan độc.

Hắn lần này trở về thành phố C chính là để lấy cái này.

- "tiện nhân,ngươi đã sẵn sàng đón nhận sự trả thù của ta chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Tôi Và Anh Duyên Nợ Đã Hết.

Quán cà phê Paradise.

Hàn Tuyết Ly mở cửa bước vào liền nhìn thấy Khuynh Phong kích động đứng lên.

Hắn tham lam nhìn chăm chăm gương mặt cô,sau đó dòi tằm mắt xuống vị trí bụng.

Hắn trực tiếp ngây người,chi cảm thấy toàn thân thư sướng,khác hoàn toàn cảm giác nặng nề khi biết tin Ngải Vi mang thai.

Hàn Tuyết Ly cũng mặc kệ ánh nhìn của hắn,cô tiến đến bên bàn,đối diện với hắn,nhẹ kéo ghế ra,chạm rãi ngồi xuống.

Hai tay đan vào nhau để trên bàn,cô ngẩng mặt nhìn thẳng vào hắn.

- "anh tìm tôi có việc gì?"

- "Tiểu Ly,chúng ta bình tĩnh nói chuyện được không" Khuynh Phong khản trương dè dặt hướng Hàn Tuyết Ly hỏi.

- "tôi vẫn đang nấu dở com tối,nếu anh không có gì để nói..."

- "anh có" Khuynh Phong ngắt lời Hàn Tuyết Ly.Ngập ngừng một chút hắn nói tiếp.

- "Tiểu Ly.. vì sao em mang thai lại giấu anh?" Khuynh Phong nhìn cô hỏi

- "vì sao tôi phải nói cho anh?anh đã có Ngải Vi,chúng ta lại có liên quan gì với nhau?"

- "đó là con anh,anh có quyền biết" Khuynh Phong hơi cao giọng.

- "sai.Đó là con tôi" Hàn Tuyết Ly lạnh lẽo nhìn Khuynh Phong.

- "..Ly à.."

- "Khuynh Phong,Khuynh tổng,hôm nay tôi đến đây là để chấm dứt hoàn toàn ám ảnh mà anh gây ra cho tôi.. "trog suốt hai kiếp người.

Hàn Tuyết Ly giữ lại câu sau không nói ra.

- "tôi còn nhớ lúc anh nói kết thúc tôi vẫn chưa đưa câu trả lời chính thức,và bây giờ tôi chính thức nói với anh.."

- "Tôi đồng ý,chúng ta kết thúc."

- "vấn đề đứa con,đây là con tôi cho nên anh không cần bận tâm,tôi sẽ nuôi nó,nếu anh muốn tranh đoạt người nuôi dưỡng,anh có thể nhờ toà án xét xử,tin tưởng phần thắng sẽ về tôi,nhưng chúng ta tuyệt đối bước vào trận tuyến đối nghịch." Hàn Tuyết Ly đưa tay nâng tách trà hóp một ngụm lạnh nhạt nói.

- "..."

- "..."

- "..."

Sau đó, hình như Hàn Tuyết Ly còn nói gì nữa nhưng hắn chỉ cảm thấy hai tai ù đi, sức lực bản thân như bị rút hết, thậm chí hắn có cảm giác mình rơi vào vực sâu vạn trượng.

Hắn không biết bằng cách nào mình rời khỏi quán cà phê đó, càng không biết bằng cách nào mình về đến nhà.

Đóng cửa phòng, hắn suy sụp khuỵ gối ngồi xuống đất, lưng tựa vào cửa, cuối cùng nước mắt trào ra.

Bên tai văng vẳng câu nói sau cùng trước khi Hàn Tuyết Ly rời khỏi.

- "tôi và anh duyên nợ đã hết"

Hết thật rồi sao?

Hắn đánh mất cô rồi sao?

Sai một ly đi một dặm, hắn sai rồi sao?

Hắn là quá ngây thơ khi nghĩ chỉ cần hắn cố gắng tìm ra xấp hồ sơ mật không chế gia gia kia, hắn liền có thể đường đường chính chính đón cô về, nhưng là hắn đã tính sai a.

Hắn thiên tính vạn toán lại không tính được Ly sẽ rời bỏ hắn.

Vùi đầu vào đầu gối, Khuynh Phong nấc từng tiếng nghẹn ngào.

Khuynh Phong không biết kiếp trước Hàn Tuyết Ly đã đợi hắn, đợi đến mòn mỏi nhục nhả ê chề, đến khi cô chết đi vẫn không đợi được hắn đến đón cô rời khỏi địa ngục bản thủ ấy.

Hắn càng không biết, đời này Âu Dương Cẩm trùng sinh, kéo theo sự trả thù cho nên mới có nhân vật hacker Vô Ảnh phá firewall của Ngải thị làm lộ ra lỗ hổng không thể ngay lập tức khắc phục.

Nhờ đó nhân viên của hắn mới có thể tìm ra vị trí cất giấu hồ sơ mật kia.

Mà đời trước cho đến ba bốn năm sau khi Hàn Tuyết Ly mất, hắn mới có thể tìm được hồ sơ mật đó.

Chỉ có thể nói tất cả đều là nhân-quả.

Tại một vùng đô thị khác, trong một ngôi biệt thự xa hoa.

Một thiếu nữ thống khổ ôm lấy bụng mình cuộn tròn thân thể trên giường.

Thiếu nữ tóc ngắn đến vai, khuôn mặt thanh tú giờ tái nhợt không chút huyết sắc.

Bác sĩ từ bên ngoài mở cửa bước vào đứng bên cạnh giường, mặt mũi căng thẳng đầy mồ hôi.

Ông là bị gọi khẩn cấp đến.

Cẩn thận đặt hòm thuốc trên tay xuống, rút ra trong đó một ống dung dịch, dùng ống tiêm rút ra, sau đó bình tĩnh châm vào mạch máu trên tay của cô gái.

Dần dần có vẻ con đau dịu đi nên thiếu nữ đã thôi giãy giụa.

Cô mở đôi môi khô khốc khó nhọc thều thào:

- "bác sĩ... con... tôi?"

- "tiểu thư an tâm, hiện tại đã qua nguy hiểm, thân thể tiểu thư quá yếu ớt, vừa rồi may mà kịp thời giải quyết, nếu không rất có thể sẽ làm thai nhi chết lưu trong bụng."

- "và lại, cơ thể tiểu thư một năm trước vừa trải qua đại phẫu thuật, hiện tại hoàn toàn không thích hợp mang thai, nhưng nếu tiểu thư kiên trì rất có thể cả đời còn lại người sẽ không thể lại có con"

- "không sao, nhờ ông chăm sóc giúp thai nhi cho ta, khổ như thế nào cũng được, đưa con này ta muốn giữ, cho dù mất mạng" thiếu nữ tầm mắt mơ hồ, một

mời thiệp đi.

Bác sĩ cũng không nói gì thêm,sắp xếp một chút đồng thuốc vào hòm ông nhẹ nhàng đi ra ngoài.

Ngay khi bác sĩ vừa ra ngoài,thiếu nữ trên giường liền mở mắt.

Cô nỉ non..

-"Khuyh ca ca"

-"Thật may đứa con của chúng ta có thể giữ lại.Phong caca"

Hai mắt lần nữa nhắm lại,cô đi vào giấc ngủ.

Nếu Âm cùng Ánh có mặt tại nơi này, hai người sẽ nhận ra thiếu nữ trên giường kia chính là "thuốc" hai người đích thân chuẩn bị cho thiếu gia của họ.

-----Hết quyển 1: trùng sinh-----

vẫn câu cũ: cầu nhận xét cầu góp ý.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Chân Trời Mới Mở Ra (1)

Sân bay thành phố S.

Tại nơi check-in.

Các nữ nhân đi qua không ngừng ngoái đầu lại nhìn một nam nhân đang xếp hàng đợi đến lượt ở căn tin sân bay.

Nam nhân mái tóc ngắn gọn gàng đến tai,vàng trắng phi dương,sống mũi cao,thẳng,tròng mắt hổ phách có thể khiến nhân không tự chủ bị hút vào.

Làn môi mỏng,nhưng không bạc mà đỏ tự nhiên.Mày kiếm vững vàng tinh anh.

Hào soái.

Khi các nữ nhân trong đầu hiện ra ý tưởng tiếp cận,sửa sang lại bản thân mình lại thấy được một màn làm họ kinh ngạc.

Nam nhân sau khi nhận lấy chai nước suối từ tay nhân viên canteen thì xoay người đi đến một vị trí đợi.

Tại nơi đó có một người phụ nữ đang ngồi nghỉ ngơi,chiếc nón rộng vành che khuất đi một nửa gương mặt người phụ nữ ấy,chỉ có thể nhìn sơ qua chiếc cằm tinh xảo,đôi môi anh đào mọng đỏ.

Người phụ nữ ấy dường như mang thai đã được năm sáu tháng, cô ấy mặc một bộ váy màu xanh lam dài đến đầu gối,làn tóc được tết cẩn thận sổ một bên vai.

Nhận chai nước từ nam nhân , nữ nhân nhẹ nờ nụ cười, không thấy toàn bộ khuôn mặt nhưng nụ cười kia thật sự rất mê người.

Nam nhân nờ nụ cười sùng nịch, đợi cho cô ấy uống xong lại cho vào thùng rác.

Sau đó, nam nhân hơi gấp thân mình dịu dàng đỡ người phụ nữ đứng dậy.

Hắn một tay kéo chiếc vali, một tay nhẹ nắm tay người phụ nữ ấy, hai người bước đi vào lối đi đặc biệt.

Không ít thiếu nữ trực tiếp cảm thấy trái tim tan vỡ, lại một cái hảo nam nhân "hoa đã có chủ" a.

Mà đầu sổ gây nên một loạt thiếu nữ giấc mơ tan vỡ kia tất nhiên chẳng biết gì cả, hiện đang vô cùng hưởng thụ bàn tay mềm mại của lão bà của hắn đâu.

Ngay khi hai người vừa đi đến cửa đặc biệt thì một dáng người đi ngược chiều cùng hai người bọn họ làm cước bộ của Hàn Tuyết Ly chậm lại.

Tựa như một bộ phim chiếu chậm, người đó từ xa chậm chậm bước lại gần cô , chậm chậm đi ngang qua cô và lướt về phía sau.

Hàn Tuyết Ly hơi ngạc nhiên xoay người quay lại nhìn bóng lưng nam nhân vừa đi ngang qua mình, ánh mắt có một tia hoài nghi.

Vừa rồi là..

Âu Dương Cẩn?

Hách Liên Thần Hi gấp lão bà dừng lại nhìn chăm chú theo một người đàn ông thì bình giấm chua trực tiếp đổ.

Hắn háng giọng với ý đồ thu hút sự chú ý của Hàn Tuyết Ly lại phát hiện cô vẫn còn đang nhìn theo, nháy mắt khuôn mặt hắn đen thui.

Sau đó cũng nhìn theo hướng cô đang nhìn, giọng chua lè hời.

-"tiểu Ly, đó là ai?"

Lúc này Hàn Tuyết Ly mới giật mình thoát ra khỏi kí ức kiếp trước.

Cô ngẩng đầu nhìn nam nhân cao lớn anh tuấn bên cạnh, bỗng cảm thấy, đời này có người này xem như cô may mắn đi.

Cô nhìn chăm chú hắn, trong đôi mắt đen và sáng như hắc thạch phản chiếu tràn đầy là ảnh ngược của hắn.

Thấy Hàn Tuyết Ly rốt cuộc cũng chỉ nhìn mình, Hách Liên Thần Hi khoé miệng khả nghi giương lên.

Bất quá nghĩ nghĩ một chút cảm thấy mình nếu cứ như vậy bỏ qua thì hơi dễ dãi, vì thế lại "hừ" một tiếng, trở tay đan mười ngón vào nhau tỏ vẻ mình thực sinh khí.

Hàn Tuyết Ly dờ khóc dờ cười nhìn nam nhân trước mặt.

Thôi, thôi, nếu cô có một cơ hội trọng sinh, vậy hết thảy không còn giống với, cái gì của kiếp trước là của kiếp trước.

Vốn dĩ kiếp này cô chỉ mong cục cưng ra đời bình an, yên ổn cố gắng nuôi con khôn lớn.

Lại ngoài ý muốn gặp được người đàn ông trước mắt.

Tuy ban đầu cô đồng ý để hắn tiếp cận là có tính toán một chút. Nhưng bây giờ cô thật sự đã đặt người đàn ông này vào trong lòng.

Đúng vậy, ngay từ đầu khi Hách Liên Thần Hi nói muốn bảo vệ cô, cô đã ngay lập tức tính toán.

Cô là cô nhi, tứ cố vô thân, để đảm bảo Ngải Vi không tìm ra cô thật sự ngay cả 1% cũng không dám chắc chắn bởi vì Ngải Vi là con gái thị trưởng.

Cho nên cô cần một hậu thuẫn vững chắc, người có khả năng chặn đứng mọi điều tra của Ngải Vi và Khuynh Phong.

Đó là cách duy nhất để bảo vệ đứa con bé nhỏ của cô.

Bởi vì mãi suy nghĩ không để tâm đến viên đá dưới đường nên cô mới trượt chân ngã xuống, sau đó được anh giúp đỡ

Lúc đó tuy là cô đau đến thần trí mơ hồ, nhưng vẫn có thể nghe được vị bác sĩ già kia thái độ vô cùng cung kính, hô Hách tổng.

Hách tổng. Hách thị, cô biết hai cái tên này.

Kiếp trước có lần khách của cô là một thương nhân, cô đi cùng với tư cách tình nhân của ông ta, hội họp cùng một vài thương nhân khác.

Mặc dù phần lớn là trao đổi tình nhân cho nhau để hưởng cái mới lạ theo kiểu "cũ ta mới người", nhưng vẫn có thể nghe được một vài nội dung liên quan đến một nam nhân vô cùng tài giỏi trên thương trường.

Nam nhân ấy tên gọi Hách Liên Thần Hi!

Cho nên khi Hách Liên Thần Hi giới thiệu tên mình, cô đã xác định người trước mắt là vị tổng tài cô nghe được trong kiếp trước.

Cho nên khi hắn có ý định tiếp cận, tuy không hiểu vì sao hắn chú ý đến mình, nhưng lại trùng hợp đúng lúc "đưa than sưởi ấm ngày tuyết rơi" , cô đã do dự trong chốc lát sau đó đồng ý.

Thế nhưng, trải qua thời gian, nhìn người đàn ông trước mắt từng li từng tí lo cho cô, cô động lòng.

Nếu trời cao tặng hẳn cho cô, cô xin cảm tạ và nhất định không buông hắn ra.

Cô đưa tay nhẹ chạm vào má hấn, mỉm cười rạng rỡ.

- "Thần Hi, cảm ơn anh"

Tác giả :

Ta nhớ có nàng nói HTL chấp nhận tình cảm của HLTH quá nhanh đâm ra nhầm chán, vậy đây là lí do cho chuyện đó nga. Hàn Tuyết Ly kiếp trước rất đơn thuần, nhưng trải qua lễ rửa tội của một kiếp người dưới đáy xã hội, HTL đã thay đổi. Biết sống cho bản thân mình.

Nữ chủ sẽ từ từ trưởng thành nga.^^

Tiếp tục cầu nhận xét góp ý a~

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Chân Trời Mới Mở Ra (2)

Hách Liên Thần Hi có chút kinh ngạc khi nghe Hàn Tuyết Ly nói cảm tạ.

- "vì sao lại nói vậy?"

Hàn Tuyết Ly ngẩng đầu nhìn Hách Liên Thần Hi, sau đó lại nhìn xa xăm, vô định mở miệng, giọng nói mang theo nhẹ nhàng cảm khái.

- "... Vì anh đã xuất hiện trong cuộc đời em, cảm ơn anh.. "

Đúng vậy, có lẽ kiếp này gặp anh là điều may mắn thứ hai của cô đi, thứ nhất là cô đã giữ được bảo bảo, hiện tại cô còn có anh...

Nếu...

Cô chợt ngẩng đầu nhìn anh thật nghiêm túc, cô nắm lấy tay anh, hít một hơi thật sâu, sau đó nói.

- "Thần Hi, nếu... nếu sau này anh gặp được người anh thương, xin anh hãy nói cho em biết, em sẽ để anh đi, nhưng xin anh đừng bao giờ lừa dối em đến phút cuối cùng anh nhé?" đừng giống Khuyết Phong...

Hách Liên Thần Hi sững sờ.

Sau đó chợt hiểu, hấn trở tay nắm lấy đôi bàn tay mềm mại mát lạnh của cô, nhẹ nở nụ cười vô cùng ấm áp.

Hắn sững sờ nhìn hơi cúi thân mình, nhìn thẳng vào mắt cô, một tay nắm chặt lấy tay cô, tay còn lại nhu nhu mũi Hàn Tuyết Ly, sau đó đưa tay vén lọn tóc rũ xuống bên má cô, mở miệng.

- "ngốc, nói cái gì vậy, anh chỉ thương em, đừng nghĩ lung tung, cảm xúc của em sẽ ảnh hưởng đến con đấy, chúng ta đi thôi."

- "ân" Hàn Tuyết Ly cúi đầu nhu thuận hoá một tiếng.

Đúng vậy, Thần Hi hấn sẽ không lừa dối cô, cô phải tin tưởng anh.

Nghĩ đến đây, Hàn Tuyết Ly ánh mắt trở nên dịu dàng, cô nắm chặt tay anh hơn, hai người mười ngón giao nhau không một kẽ hở.

Hách Liên Thần Hi bước đi ở phía trước, tươi cười đầy mặt, trên môi nụ cười như thế nào cũng che giấu không được.

Hắn chỉ cảm thấy cả người khoan khoái như một cơn xuân phong.

Xem ra trong tim cô hấn đã có một chút tình cảm nghiêng về hấn đi, đây nhưng là dấu hiệu tốt nga.

Hàn Tuyết Ly cùng Hách Liên Thần Hi sánh bước cùng nhau bước vào cửa đặc biệt.

Sau cơn mưa trời lại nắng, sau âm u là cả một bầu trời xanh, đối với cô gặp được anh là cả một chân trời mới mở ra.

Kiếp này có lẽ cô cũng có quyền được hạnh phúc!!!

Cô không biết liền khi cô cùng Hách Liên Thần Hi khuất vào bên trong thì nam nhân vốn dĩ đã đi xa chợt dừng lại.

Hắn nghi hoặc hít hít mũi.

Mùi hoa oải hương?

Hắn xoay người lại phía sau, chỉ kịp thấy một bóng lưng hơi nép vào lòng một nam nhân đi vào cửa đặc biệt.

Không lẽ...

Không đúng, cô làm sao có thể xuất hiện ở nơi này được.

Nếu là ở kiếp trước, có lẽ Âu Dương Cẩn sẽ không hề nghĩ ngợi chạy vượt lên xác nhận xem người kia có phải là cô hay không. Bởi vì kiếp trước cô là tiếp viên..

Nhưng ở kiếp này, hắn trọng sinh trở lại, dựa theo trí nhớ kiếp trước, thời điểm này, cô còn chưa bước vào con đường nhor nhóp kia.

Giờ hắn là cô phải làm nhân viên vệ sinh ở quán bar Royal, thế nhưng khi hắn tìm đến lại không thấy..

Hơn nữa cô thế nhưng còn giữ được đứa bé kia?

Aizzz, có lẽ hắn này con bướm trùng sinh đã phiến những thứ ở kiếp trước bay đi mất rồi.

Hắn có chút phiền táo xoa xoa đầu tóc màu hạt dẻ mềm mượt, trong đầu toàn bộ là cảnh tượng hai ngày trước.

-----phân cách tuyến hồi ức-----

Đã qua hai tiếng đồng hồ.

Âu Dương Cẩn vẫn như cũ dựa lưng vào khung xe trước cửa nhà Hàn Tuyết Ly yên tĩnh đợi.

Hắn có cảm giác dường như quay trở lại kiếp trước, khi cô đi làm hắn ở nhà khắc gỗ đợi cô..

Đi làm.

Nghĩ đến đi làm, gương mặt Âu Dương Cẩn chìm xuống.

Chết tiệt, hắn tại sao đến bây giờ mới nhớ ra cô cơ chứ.

Tuyết Ly...em ở đâu mới được?

Đúng rồi!

Tiểu Tuấn thời điểm này hẳn là nằm tại bệnh viện đi, nếu tìm được tiểu Tuấn có lẽ sẽ tìm được Tuyết Ly.

Hắn lấy ra điện thoại, đánh một dãy số, sau đó nhấn gọi.

-"điều tra cho tôi một người.Tên Trần Cảnh Tuấn, 17 tuổi, đang tại bệnh viện K, mẹ tên là Trần Thu Liên."

-"...Nhanh nhất có thể" Âu Dương Cẩn cắn răng.

Đúng vào lúc này, một tiếng mở cửa thu hút sự chú ý của hắn.

Cho điện thoại vào túi quần, Âu Dương Cẩn ngẩng đầu.

Lọt vào mắt hắn là một gương mặt thẹn thùng hai má hồng hồng của một cô gái.

Cô gái tiến đến gần Âu Dương Cẩn nở nụ cười mà cô cho là đẹp nhất mở miệng.

-"anh ..tìm ai a?"

-"..." Âu Dương Cẩn nhú mày, một mùi nước hoa nồng đậm lượn lờ xông vào chóp mũi hắn làm hắn khó chịu.

-" cho tôi hỏi, nơi này là nhà của Trần Thu Liên?"

-"đúng rồi a.."

- "vậy họ đã đi đâu? tôi đã đợi rất lâu nhưng không thấy ai trở lại"

- "bọn họ.." cô gái còn chưa nói gì thì một giọng đon đả khác vang lên.

- "bọn họ đã chuyển đi lâu lắm rồi" nếu Khuỳnh Phong ở nơi này, hẳn sẽ nhận ra đây là người hẳn gặp lần trước cực phẩm hàng xóm.

Bà hàng xóm nhìn nhìn Âu Dương Cần, sau đó hơi chuyển chuyển thân mình, bà tiếp tục nói

- "cậu tìm tiểu Ly à?"

Âu Dương Cần nghe đến tên cô thì lập tức đi tới.

- "thím nói tiểu Ly? là Hàn Tuyết Ly?"

- "đúng vậy, cậu tìm nó à?"

- "đúng thế, cô ấy hiện ở đâu rồi thím?"

- "nó cùng ông xã nó chuyển đi nơi khác rồi, để tiện chăm sóc đứa con trong bụng tiểu Ly"

- "ông xã? con?" Ngược lại Âu Dương Cần nghe thấy tin này có chút giật mình.

Không phải kiếp trước tiểu Ly không có khả năng mang thai hay sao?

Và nửa đường nhảy ra ông xã này lại là như thế nào?

- "cậu không biết à? mới đây còn có một chàng trai trẻ tìm đến nơi này tìm tiểu Ly như cậu đâu"

- "mẹ.." cô gái kia tiến đến một bước giật giật góc áo người đàn bà kia.

Bà ta quay lại bậm môi, ánh mắt liếc về hướng Âu Dương Cần, đứa con gái lập tức tiến lên.

Thế nhưng ngoài ý muốn là Âu Dương Cần lại có điện thoại, sau đó quay người bước lên xe đi thẳng, bỏ lại người đàn bà gương mặt ngầy ra mà cô gái thì phẫn hận.

Người đàn bà tên là Thẩm Thụy, vốn là ở trong nhà nhìn thấy Âu Dương Cần đến sân nhà bên cạnh thì âm thầm suy đoán, lại thấy hẳn xuống xe đứng đợi bên cạnh chiếc xe sang trọng thì ánh mắt loé sáng.

Nhìn từ xa không thấy rõ mặt mũi nên bà ta cứ đinh ninh Âu Dương Cần là người bữa trước đến đây, nghĩ đến mớ tiền lần trước hẳn cho, trong lòng bà ta bàn tính vang lên lách cách.

Nếu con gái mình mà câu dẫn được nam nhân kia, nửa đời còn lại lo gì giàu sang phú quý.

Cho nên bà ta mới tức tốc cho đứa con gái ra lân la dò hỏi, còn không quên dặn con gái phải cố gắng hấp dẫn hẳn từ ánh nhìn đầu tiên.

Cho đến khi thấy con gái mình đứng đó, ngoài e thẹn không biết làm gì thì nhịn không được bước ra nói chuyện một phen.

Lại phát hiện người này căn bản không phải nam nhân lúc trước, bà ta đang tính xem hai người này ai giàu hơn ai để cho con gái bà về làm dâu thì hẳn lại có điện thoại.

Nhân dịp này bà ta vội kéo đứa con gái lại gần bày một chút thủ đoạn.

Hai người bên này kể nói người nghe bưng bưng khí thế, bên kia Âu Dương Cần lại nhận được điện thoại của ba hẳn- Âu Dương Hưng.

Ông nói hẳn ghé qua Ý một chuyến có chuyện quan trọng phân phó.

Vì vậy, hẳn phải tức tốc quay về, về Hàn Tuyết Ly hẳn đã cho người điều tra, một khi có tin tức hẳn sẽ trở lại ngay lập tức.

Cứ thế hẳn lên xe đi thẳng để lại đôi mẹ con cực phẩm trở mắt nhìn theo.

Thẩm Di nhìn theo chiếc xe rời khỏi trong lòng tất cả đều là không cam tâm

Hàn Tuyết Ly, hồ ly tinh, đã có chồng là một nam nhân đẹp trai thì thôi, còn lẳng lơ lôi kéo thêm người lần trước, mà hiện tại nam nhân cô vừa mất cũng lại là tìm đến ả.

À có gì tốt? Hết lần này đến lần khác đều là nam nhân giàu có đẹp trai theo đuôi ả.

Thẩm Di ánh mắt âm u, hai tay nắm thành nắm đấm.

Cuộc đời này có đôi khi có những con người rất kỳ ba, nhân sinh người ta chẳng liên quan gì đến mình họ vẫn ghen ghét và oán hận như thường.

-----kết thúc hồi ức-----

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Bắt Đầu Trả Giá

Thời tiết tháng 6 trời trong gió nhẹ, không khí quang đăng máy bay vận hành rất tốt.

Trong khoang thương nhân.

Một loạt dây ghế phía sau trống không tỏ vẻ hôm nay không có người sử dụng chúng nó.

Mà dây ghế trước ngồi tổng cộng tám nhân.

Trong đó có một đôi nam nữ đang ngồi tựa vào nhau.

Nữ nhân đôi mi thanh tú khép lại, che đi đôi hắc thạch con ngươi lấp lánh ánh sáng, mềm nhẹ tựa vào bờ vai nam nhân ngồi bên cạnh.

Mà nam nhân cả thân hình vững trãi như núi, thả lỏng cơ bắp để nữ nhân thoải mái dựa vào.

Xung quanh bọn họ toả ra một cái gọi là không khí hài hoà ấm áp.

Hình ảnh thế này nếu đặt dưới bóng cây sẽ lãng mạn biết bao, cố tình xung quanh hai người lại bao vây sáu người-năm nam một nữ.

Tất cả đều mặc đồ đen, trên người toả ra hơi thở lãnh liệt, mơ hồ ẩn hiện sát khí.

Sáu người này là thân tín của Hách Liên Thần Hi-Ám-Ảnh-Minh-Lôi-Điện-Dạ.

Sáu người bọn họ đều là cô nhi, theo Hách Liên Thần Hi từ nhỏ, bình thường sáu người lấy một thân phận khác rải rác khắp nơi trên Z quốc phụ trách nhiệm vụ riêng của mình.

Lần này tập hợp đầy đủ cũng bởi vì Hách Liên Thần Hi lo lắng cho an toàn của Hàn Tuyết Ly.

Dù sao Italy cũng là lãnh địa của Mafia.

.

.

.

Từ Z quốc sang Italy ngồi máy bay hết 6 tiếng đồng hồ.

Đối với người mang thai hơn sáu tháng như cô, đây quả thật không dễ chịu.

Cũng may Hách Liên Thần Hi đã bao trọn gian thương nhân, nếu không người đồng xen lẫn tạp nham hơi thở phòng chừng cô chịu không nổi.

Thật ra Hách Liên Thần Hi có thể điều động phi cơ riêng, nhưng Hàn Tuyết Ly không đồng ý, động tác quá lớn sẽ khiến Khuynh Phong và Ngải Vi biết, cô hiện tại không sợ họ nhưng cũng không muốn gặp họ.

Hách Liên Thần Hi đối với việc này tỏ vẻ Hàn Tuyết Ly có thể tự quyết định.

Dù sao lão bà là nhất a.

.

.

Đối với những cong vẹo trong đầu Hách Liên Thần Hi, Hàn Tuyết Ly một chút cũng không biết.

Lúc này cô đang tựa vào vai Hách Liên Thần Hi nghỉ ngơi.

Bởi vì hết thấy mọi chuyện hầu như đã giải quyết xong nên lần này Hàn Tuyết Ly ngủ phá lệ yên ổn.

Mà một bên, Hách Liên Thần Hi ngón tay thon dài nắm một cuốn sách, chăm chú nhìn, thỉnh thoảng lại đưa mắt nhìn người bên cạnh thoả mãn híp mắt.

.

.

Ảnh ngồi đằng sau nhìn trần trời, hẳn có cảm giác nhận định về thể giới của mình có chút lung lay muốn sụp đổ.

Ai nói cho hắn biết khung cảnh ám áp trước mắt là cái chuyện gì không?

Ảnh đưa tầm mắt đảo qua một lượt sau đó dừng tại trên người Hàn Tuyết Ly, bất quá còn chưa nhìn được mười giây, một ánh mắt lạnh như băng bắt ngờ đối diện nghênh đón tầm mắt hắn khiến hắn bị dọa một thân mồ hôi lạnh.

Hách Liên Thần Hi cảm nhận được có tầm mắt đảo qua người mình, sau đó dừng lại tại người bên cạnh thì quay đầu, trong ánh mắt toàn bộ đều là cảnh cáo và chiếm hữu dục.

Ám ngồi bên cạnh thấy Ảnh mồ hôi đầy trán, lại cứng ngắc thân mình ngây ra không biết làm sao thì híp mắt, chân dài nhẹ gợn lên sau đó thật mạnh giẫm xuống.chân Ảnh.

-"Tê..". Ảnh hít một ngụm khí, đưa tay xoa xoa bàn chân đáng thương vừa bị khi dễ không thương tiếc của mình.

Một giẫm của Ám thành công khiến Ảnh thẳng hô to kêu đau, hắn dời đi tầm mắt nhìn sang Ám bên cạnh, lại thấy Ám nhàn nhã đầy thâm ý nhìn mình.

"Nam nhân ghen, ngươi còn dám dứt đầu vô? chán sống? Cẩn thận boss lột da ngươi!" Ám sâu kín mấp máy môi nói những lời này, sau đó nhắm mắt dưỡng thần, cũng không lại để ý Ảnh tròn mắt tiêu hoá những lời cô nói.

Ảnh trao trao mái tóc ngắn hoàn toàn không hiểu mình rốt cuộc chỗ nào đắc tội boss, bất quá cũng may tầm mắt lạnh lẽo của boss dời đi rồi a..hù chết hắn.

Hắn trộm liếc boss một cái, thấy hắn cũng không lại nhìn bên này mới ám ách thở phào một hơi.

Lại lén lút nhìn qua Hàn Tuyết Ly tựa vào vai boss ngủ ngon lành, Ảnh không tự chủ rung mình.

Nữ nhân kia chịu được hàn khí trên người boss quả thật không thể xem thường.

Vẫn là không nên nhìn nhìn tốt lắm.

Hiển nhiên Ảnh đã đưa Hàn Tuyết Ly vào hàng những nhân vật "nguy hiểm"

.

.

Thu hồi tầm mắt, Ảnh nhìn đồng hồ, còn hơn ba tiếng mới hạ cánh, lại nhìn sang năm người còn lại đều đang nhắm mắt dưỡng thần, chả ai để ý hắn.

Ảnh biểu môi, chợt cảm thấy mình hảo cô đơn. Có lẽ hắn nên tìm một cái lão bà hảo hảo yêu đương a~

Ảnh gáp một cái cũng nhắm mắt lại, cho nên không nhìn thấy Ám mở mắt ra nhìn hắn, trong mắt tắc tràn đầy ý cười cùng bất đắc dĩ.

Đúng là tên ngốc!

Như chợt nhớ ra điều gì Ám dời đi tầm mắt về phía trước, đặt trên người Hàn Tuyết Ly.

Ám nhìn vào gương mặt cô gái trên vai boss trong mắt loé lên một tia nghi ngờ, lại rất nhanh giấu đi khôi phục lại bộ dáng lạnh nhạt.

Tựa vào vai Hách Liên Thần Hi mơ màng thiếp đi, Hàn Tuyết Ly không biết giờ phút này Z quốc đang rung động bởi một sự kiện lẽ ra phải xảy ra sau ba tháng nữa.

Đã có kết quả điều tra từ các phòng thí nghiệm, trong một loạt mỹ phẩm làm đẹp gần đây làm mưa làm gió trên thị trường có những chất có khả năng gây ung thư.

Đã có hơn ba mươi người tử vong cho đến hiện tại.

Tổng giám đốc công ty X đã bị các cơ quan chức năng bắt giữ làm rõ vụ án.

Cổ phiếu đang trên đỉnh mặt trời ban trưa lấy tốc độ chóng mặt tuột dốc không phanh.

Bởi vì sự việc liên quan đến quá nhiều mạng người, cho nên mọi thí nghiệm đều được an bày trong bí mật, cho nên đến phút cuối cùng người dân vẫn không hề hay biết gì.

Trước một ngày ban bố kết quả người ta đua nhau mua cổ phiếu, bây giờ lại đua nhau bán đồ bán tháo vớt vát, bất quá không ăn thua.

Trong cùng ngày, lại tuôn ra một tin tức khiến dân cổ phiếu muốn chết tâm đều có:

"Công ty X phá sản."

Rất nhiều người trong một đêm tay trắng, nợ ngập đầu.

Z quốc gần như há hốc mồm trước sự kiện đột ngột này.

Biệt thự thị trường.

Trong thư phòng.

Ngài Hiếu khuôn mặt xanh mét nhìn tin tức công ty X tràn đầy trên các trang web trên màn hình máy tính, bàn tay nắm chặt đến trắng bệch.

Không có ai biết, công ty X kẻ thao túng phía sau chính là Ngài gia.

Hắn đầu tư vào công ty này một số tiền không nhỏ.

Số tiền này rất cần cho cuộc bầu cử sắp tới, cho nên hắn liều lĩnh chỉ đạo giám đốc công ty X sử dụng thuốc cấm cho vào trong sản phẩm mới tung ra thị trường.

Vốn dĩ định kiếm một bút kha khá, sau đó để công ty đó "hy sinh", không ngờ lại đứt gánh giữa đường.

Hắn đứng dậy bước đến bên cửa sổ, châm một điếu thuốc, hít mắt nhìn ra bên ngoài.

- "Hiện tại mọi chuyện vỡ lở...những kẻ biết nhiều thì không nên sống sót." Ngài Hiếu lầm bầm.

Vứt điếu thuốc xuống sàn nhà, đưa chân giẫm lên lại vịn vẹo gót giày cho đến khi điếu thuốc biến dạng hắn mới thu chân về, cho tay vào túi rút điện thoại ra ấn một dãy số.

- "hãy làm cho hắn im lặng vĩnh viễn. Nhớ làm cho sạch sẽ"

Tất máy, Ngài Hiếu tay trái xoay xoay chiếc ban chỉ nam ngọc trên ngón cái tay phải, nửa gương mặt chìm vào bóng tối, nửa bên còn lại một đôi mắt hình tam giác như rắn độc lộ lên tia dữ tợn.

Ngài Hiếu không biết, lần "lật thuyền trong mương" này của hắn là nhờ "on" của Âu Dương Cần.

Chính hắn đã liên lạc viện thí nghiệm đang bù đầu tìm kiếm nguyên nhân gây hàng loạt cái chết sau biểu hiện chung là bệnh ung thư, chuyển sang phân tích thành phần chất có trong loạt mỹ phẩm mới.

Do đó, lẽ ra sự việc bị phanh phui sau ba tháng nữa lại trước hết được công bố.

Trả thù vừa mới bắt đầu..!!!!!!

Cầu nhận xét, góp ý a~.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Đứa Con Ngoài Giá Thú

Bệnh viện X.

Tại phòng bệnh vip, một thân ảnh nam nhân hơi gầy, khuôn mặt hốc hác im lặng nằm đó, nam nhân vô cùng anh tuấn, ngũ quan phong lãng.

Môi mông khô khốc hơi mím chặt, ánh mắt nhắm nghiền. Làn da hơi xanh xao mất đi sự khoẻ mạnh

Ngoài cửa sổ từng tia nắng ban mai chen mình trên tầng lá lọt vào cửa sổ khiến da thịt nam nhân hết như trở nên trong suốt.

.

.

- "Úm."

Ánh sáng trong căn phòng màu trắng khiến cho Khuynh Phong vừa mở mắt tỉnh lại có chút không kịp thích ứng vội vàng nheo lại.

Một lát sau, Khuynh Phong mới giật giật mí mắt, chậm rãi mở ra, sau đó mờ mịt đánh giá căn phòng trước mặt.

Trần nhà màu trắng, giường màu trắng, tường nhà màu trắng, rèm cửa cũng màu trắng, mùi thuốc sát trùng thoảng trong không khí...tất cả nói lên nơi này là đầu.

Hắn như thế nào ở bệnh viện?

.

.

.

Bỗng một loạt hình ảnh tràn vào trong óc khiến gương mặt hắn tái xanh.

Phải rồi, hắn gặp tiểu Ly, sau đó tiểu Ly nói muốn cùng hắn kết thúc, hắn rời khỏi quán cà phê, đi bộ dầm mưa suốt đêm tại quảng trường lần đầu hai người gặp nhau, sau đó trở lại căn hộ hai người ở chung lúc trước, vui đùa vào chăn trong phòng tiểu Ly hết hai ngày thì bị người của gia gia tìm thấy mang về Khuynh gia.

Sau đó Ngải Hiếu đến trách cứ, hình như là về cái thai của Ngải Vi..

Sau đó, sau đó hắn vì hai ngày không ăn không uống, lại dầm mưa cho nên hôn mê..

-----ta là phân cách tuyến hai ngày trước-----

Tại biệt thự Khuynh gia.

Một bầu không khí nặng nề bao trùm.

- "Khuynh Phong, cũng may lần này đứa nhỏ trong bụng Ngải Vi không có việc gì, nếu chuyện này lần nữa xảy ra, quan hệ giữa hai gia tộc ta nghĩ cũng nên kết thúc."

Ngải thị trưởng khuôn mặt mang đầy tức giận bước ra cửa.

Chợt dừng lại, không quay đầu, nói:

- "cậu sắp xếp đến thăm Ngải Vi đi, con bé đang rất mong ngóng"

Ngải Hưng nói xong câu đó phẩy tay bỏ đi.

Trong thư phòng,

"Chát"

Một cái tát vang dội có vẻ vô cùng đột ngột vang lên trong không gian.

Trên gương mặt Khuynh Phong lập tức xuất hiện năm dấu ấn đỏ ửng.

Dù vậy hắn vẫn không có bất kỳ phản ứng, chỉ im lặng đứng đó phản phát như người vô hồn.

Khuynh lão gia từ khi đỏ sắc mặt, ông run run tay chỉ vào Khuynh Phong:

- "Cháu..có biết Ngải Vi xem chút nữa sảy thai hay không?Đó là con của cháu..!!"

- "... "

- "Nói cho ta biết, cháu đi đâu vào lúc đó? Mấy ngày nay cháu ở đâu? Bộ dạng người không ra người ngợm không ra ngợm này lại là cái gì? "

Khuynh lão gia từ tay nắm lấy cây gậy đánh vào người Khuynh Phong.

- "chỉ vì một đứa con gái không cha không mẹ, không gốc gác cháu muốn gia tộc chôn cùng. Là một người thừa kế Khuynh gia, cháu không có quyền làm như vậy."

Mà bị đánh vào người liên tục Khuynh Phong vẫn trơ ra, hắn không nhúc nhích, áo sơ mi rách thêch, râu ria xồm xoàm, mái tóc rối tung, đôi mắt ảm đạm mất đi vẻ tinh anh thường trực.

Nơi nào còn là Khuynh tông hào hoa phong nhã??

Hắn chợt nhớ lại những câu nói lạnh lẽo hôm đó của Hàn Tuyết Ly:

- "ông nội anh cùng Ngải Vi cho người tìm kiếm tôi, hạ mệnh lệnh chỉ cần thấy tôi ngay lập tức cưỡng chế mang ra nước ngoài. Nếu phản kháng, tìm cách xử lí để tôi im lặng vĩnh viễn. Sống chết mặc kệ"

- "Ngải Vi đã cho người giám sát căn hộ anh mua cho tôi, thậm chí thuê người có ý định làm nhục tôi"

- "Ngải Vi"

- "... "

- "... "

Khuynh Phong ngẩng đầu nhìn Khuynh lão gia từ.

Hắn lạnh nhạt mở miệng, nhưng nếu nhìn kỹ hai tay đang run rẩy của hắn có thể thấy tâm tình của hắn lúc này vô cùng hỗn loạn.

- "gia gia..có phải hay không .người.." đã hai ngày không mở miệng, cổ họng đau rất khiến giọng Khuynh Phong trở nên khàn khàn.

- ".người sai người truy tìm tiểu Ly, hạ lệnh trục xuất cô ấy ra nước ngoài?"

- "nếu phản kháng thì khiến cô ấy.. im lặng vĩnh viễn?" hắn nói xong câu này chỉ cảm thấy trong lòng sập sập.

Cả người căng cứng chờ đợi câu trả lời từ người trước mắt.

Khuynh Tất trong mắt thoáng hiện một tia kinh ngạc nhìn hắn.

Vì sao hắn lại biết? Chuyện này ông sai thân tín làm rất bí mật, làm sao Khuynh Phong biết?

- ".cháu ..nói gì vậy? Ta làm sao?" Khuynh Tất khuôn mặt có một chút biến đổi lại rất nhanh quay về bình tĩnh.

Nhìn biểu hiện của gia gia, Khuynh Phong trái tim lập tức chìm xuống đáy cốc.

Nếu không phải kẻ cận bên gia gia bao nhiêu năm, kèm theo hắn đang gắt gao theo dõi biểu hiện của gia gia, Khuynh Phong cũng sẽ không nhận thấy được sự thay đổi vô cùng nhỏ đó của gia gia hắn.

Xem ra tiểu Ly nói là sự thật..

Như vậy chuyện Ngải Vi cho người hãm hại tiểu Ly cũng là sự thật đi...

Như vậy,.. sau lưng hắn, rốt cuộc tiểu Ly đã phải chịu những khốn khổ gì để cô ấy trở nên lạnh lẽo thấu nhân tâm như vậy?

Vì sao lúc trước cho người điều tra, hắn luôn nhận được thông tin cô ấy bình an và sống rất thoải mái?

Khuyhnh Phong chỉ cảm thấy trước mắt tối đen, sau đó không biết gì nữa.

Mà Khuyhnh Tất nhìn cháu trai đột nhiên té xỉu, kinh hoàng bật dậy khỏi ghế tiến đến bên cạnh Khuyhnh Phong.

- "tiểu Phong, cháu làm sao vậy?" Khuyhnh Tất một bên lay lay Khuyhnh Phong, một bên hoảng hốt sờ sờ trán hắn.

Một mảnh nóng bừng.

- "Jose mau gọi bác sĩ" ông hướng ngoài cửa hét to.

Khuyhnh gia một mảnh hỗn loạn.

-----Kết thúc hồi tưởng-----

"Cạch" cửa phòng bệnh mở ra, Khuyhnh lão gia từ bước vào, bộ quân phục phẳng phiu khoát trên mình khiến người đang ông đã ngoài tứ tuần này toát ra hơi thở nghiêm trang.

Theo sau là vị quân gia già, ông cầm trên tay một cái cà mèn, đem nó đặt lên bàn sau đó kính cẩn lui ra ngoài.

Trong phòng thoáng chốc chỉ còn lại hai người yên lặng nhìn nhau.

- "tiểu Phong."

- "gia gia.."

Hai người đồng thời lên tiếng.

- "cháu nói trước đi" Khuyhnh lão gia từ đi đến bên bàn sau đó ngồi xuống, nhìn Khuyhnh Phong, mở miệng.

- "Cháu muốn từ hôn"

- "không được"

- "cháu không xin ý kiến, mà là thông báo"

- "ta nói không được"

- "gia gia, cháu sẽ trả lại vị trí người thừa kế Khuyhnh gia."

Khuyhnh Phong nhìn thẳng vào mắt Khuyhnh lão gia từ, nói ra một lời nói rất nhẹ nhàng, nhưng vào trong tai của Khuyhnh lão gia từ lại hệt như sét đánh bên tai

- "hồ nháo"

- "gia gia, tiểu Ly có thai, gia gia đã cho người tìm mọi cách trục xuất cháu nội mình ra nước ngoài, thậm chí.. nổi lên sát tâm với nó.." Khuyhnh Phong đưa đôi mắt vô cảm nhìn ra cửa sổ, băng quơ nói.

Biệt thự Ngải thị trưởng.

Phòng Ngải Vi.

- "Vi sao Phong ca ca còn chưa đến?" Ngải Vi cầm giãn nhìn đồng hồ hướng người giúp việc giãn dữ hỏi.

- "tiểu thư, tôi không biết.." người giúp việc run run trả lời.

Tiểu thư gần đây tâm tình bất định, thỉnh thoảng lại giãn dữ gào thét đập vỡ đồ trong nhà, thật đáng sợ.

- "đồ vô dụng, cút ra ngoài" Ngải Vi nắm lấy cốc nước trên bàn ném về phía người giúp việc.

"Xoảng"

Người giúp việc kinh hoàng né tránh, cốc nước rơi xuống nền nhà vỡ tan thành từng mảnh.

Đúng lúc này cửa phòng mở ra.

- "Đù, tiểu Vĩ" một giọng nam nhân mang theo tức giận vang lên.

- "baba?" Ngải Vi kinh hãi bật dậy từ trên giường.

Ả mong đợi nhìn ra phía sau Ngải Hưng lại không thấy gì thì hơi sững sờ.

- "không cần nhìn, nó không đến" Ngải Hưng chỉ tiếc "rèn sắt không thành thép" mở miệng.

Cũng mặc kệ phản ứng của Ngải Vi, Ngải Hưng bước đến cạnh bàn, kéo ghế ngồi xuống, chăm một miếng xì gà phì phèo không nói gì.

- "vì sao Phong ca ca không đến? Con xem chút sảy thai, baba không phải nói đến Khuynh gia sao?"

Ngải Vi hoàn hồn tiến đến ngồi đối diện Ngải Hưng mở miệng hỏi.

- "Ta đã đến, nhưng mặc kệ ta mắng vẫn là hăm dọa dễ ngọt nó vẫn không phản ứng" Ngải Hưng liếc mắt nhìn Ngải Vi.

Đối với đứa con gái này, hấn cũng không quá để ý, nếu có tác dụng thì hấn bố thí một chút tình thương, nếu không hấn cũng không quản đứa con ngoài giá thú này.

Đời trước bởi vì mọi chuyện đều thông thuận, cho nên Ngải Hiếu cũng không ngại tỏ vẻ vô cùng cưng chiều Ngải Vi nhờ đó đáp lên Khuynh gia quan hệ.

Đời này đi một bước khó một bước, lần đầu tiên Ngải Hiếu ngưng thần suy nghĩ về thân phận hèn kém này của Ngải Vi.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Đến Italy

Đúng vậy, không ai biết được Ngải Vi vốn không phải là con Ngô Viện-vợ của hấn, bao gồm cả người vợ đã mất Ngô Viện.

Ngải Vi là con của một ả bán hoa (tên khác của gái gọi, tiếp viên...) mà bởi vì hấn trong một đêm không cẩn thận ra đời.

Âm kém dương sai vợ hấn cùng thời điểm đó cũng mang thai.

Chẳng qua là đến khi sinh, vợ hấn còn sống nhưng con của hấn lại vì thời gian sinh lâu không thể thở được chết trong quá trình sinh.

Mà ả kĩ nữ kia lại xấu số "đi đời nhà ma" ngay sau khi sinh ra một đứa con gái.

Cố tình hai người lại sinh cùng một ngày, mà hấn lại biết được tin tức vợ hấn từ nay sẽ không lại có khả năng mang thai.

Tâm tư chuyển đổi nhanh chóng, hiện tại hấn cần thế lực nhà vợ, có một đứa con hấn là Ngô gia sẽ chia cổ phần cho đứa cháu này nhiều hơn, dù sao Ngô gia cũng chỉ có một đứa con gái yêu là Ngô Viện.

Vì vậy, hấn cho người an bày để Ngải Vi trở thành con gái của Ngô Viện.

Vì lẽ đó, Ngải Vi nghiêm nhiên trở thành Ngải tiểu thư dòng chính Ngải gia mà không phải thân phận thấp hèn tư sinh nữ.

-----kết thúc hồi ức-----

- "baba?" Ngải Vi thấy Ngải Hiếu bước vào phòng sẽ không hề thêm nửa câu, sốt ruột hỏi.

Nghe tiếng gọi, Ngải Hiếu hoàn hồn thoát ra khỏi hồi tưởng.

Hấn vút hơn một nửa miếng xì gà vào gạt tàn, hai ngón trỏ và ngón giữa gõ nhịp trên bàn híp mắt nhìn Ngải Vi.

- "tiểu Vi, bên bệnh viện tuy ta đã an bày, nhưng cũng không thể tránh được giấy không gói được lửa, hiện tại nhân lúc ta còn khống chế được Khuynh gia con mau tìm cách để Khuynh Phong chấp nhận kết hôn đi." Ngải Hiếu âm thanh ám ách nói.

- "ta biết, nhưng baba là thị trưởng, khiến đám bác sĩ đó im lặng cũng đâu có khó, .."

- "im miệng, nếu không phải ta nắm giữ bí mật của Khuynh gia, mười cái chức thị trưởng cũng không làm gì được Khuynh Tất ." Ngải Hiếu bùng bùng lửa giận.

Ngải Vi giật mình, im bặt.

Bí mật của Khuynh gia?

- "baba, bí mật đó là cái gì?" Ngải Vi hỏi.

- "con không cần biết, mau tìm cách xác lập thân phận đi. Mà cái thai trong bụng đã xác nhận giới tính chưa?" Ngải Hiếu dời tầm mắt xuống bụng Ngải Vi.

- "rồi cha, sinh đôi, hai đứa con trai" Ngải Vi vuốt ve bụng mình vui vẻ nói.

- "hảo, quá tốt, cẩn thận một chút, cũng gần năm tháng rồi phải không?"

- "vâng ạ"

- "Mau tìm cách danh chính ngôn thuận ngồi vào chiếc ghế Khuynh nữ chủ nhân đi, còn về cha của chúng.." Ngải Hiếu ngừng một chút, âm hiểm cười.

- "ta sẽ cho người xử lí gọn gàng"

Ngải Vi mừng rỡ, nhoeo miệng cười.

- "con biết rồi"

- "ân, thôi nghỉ ngơi đi" Ngải Hiếu đứng dậy, đi ra khỏi phòng.

Ngải Vi nhìn theo bóng lưng của Ngải Hiếu có chút mừng rỡ, điên cuồng.

- "Trương Tam, lần này ngươi chết chắc"

.

.

Bước ra khỏi cửa phòng, Ngải Hiếu xoa xoa ban chỉ nơi ngón tay cái, nụ cười trên mặt càng ngày càng sâu sắc..

Hừ, xem ra không tệ, sinh đôi, hai đứa con trai, haha, như vậy, Khuynh Tất, ngươi sẽ làm gì được ngoại trừ chui vào sự khổng chế của ta?

Mà Ngô gia cũng sắp lọt vào tay ta rồi ..hahahaha.

Cách một cánh cửa, hai con rắn độc trong lòng không ngừng vận vẹo tìm cách cắn người, người ta nói "Hồ phụ không sinh Khuynh tử" nay lại có thêm câu "Ác tâm cha sinh không ra nữ nhi tốt" *

*(được rồi, câu này của tác giả, kaka)

-----ta là phân cách tuyến-----

Tại ngoại ô thành phố C.

- "Trương Tam, tìm mày hảo hảo a~" một người đàn ông mặc bộ quần áo lố lố y xoay chuyển trong tay khẩu súng mở miệng, giọng mang đùa giỡn.

- "các ngươi là..?" Trương Tam phòng bị đặt tay lên túi áo sờ sờ, thẻ SD vẫn còn, hấn rút tay, đứng dậy, hơi thụt lùi về phía sau mở miệng.

- "chúng tao là ai không quan trọng a~ cái quan trọng là chúng tao đến tiền mày nga~" hấn tiếp tục ngả ngón.

Trương Tam nhìn xung quanh, sau đó chán nản nhận ra nơi này vô cùng vắng vẻ, lại hoang vu, căn bản sẽ không có người, địa hình lại trống trải không có chỗ ẩn nấp.

Không lẽ hấn phải chết tại nơi này?

Hai tay nắm thành nắm đấm, Trương Tam đẩy mắt đỏ lên những vằn máu.

Thật ra không cần đoán cũng biết được là do ả tiện nhân kia phái đến.

Hắn thoát không được.

Chỉ là..

Hắn không cam tâm.

Trương Tam nhanh như chớp cúi người xuống đất chộp một nắm cát, sau đó ném về đám người kia.

Bất thành linh bị tập kích, đám người còn chưa kịp làm ra phản ứng đã thấy Trương Tam xoay người bỏ chạy, ánh mắt muốn nứt ra.

-"Mẹ kiếp, đám âm lão tử, lão tử cho người thành tổ ong vo về"

Tên cầm đầu hận ý mở miệng, phun một ngụm nước bọt toàn những đất và cát, giờ súng đã trang bị bộ phận giảm thanh lên bắt đầu điên cuồng bóp cò.

Trương Tam chạy rất điêu luyện, mặc dù là xuyên qua làn mưa đạn, vẫn không quá chật vật, dù sao bao nhiêu năm huấn luyện trong Thanh Long bang cũng không nói chơi.

Dù sao nếu Ngải Vi không xuất hiện, Trương Tam về sau sẽ là trợ thủ đắc lực của Âu Dương Cần.

-"A" Trương Tam hít một hơi không khí lạnh, đau đớn hô, chân hắn trúng đạn, nhưng hắn không dừng lại mà càng căng cơ bấp chạy nhanh hơn.

Hắn nhất định phải sống sót trả lại thù này.

Hắn không thể chết!!

Trương Tam một bên mất máu một bên liều lĩnh chạy, không biết rằng, đám côn đồ đằng sau đang không ngừng nổ súng chọt không dám tin trọn mắt nhìn một vết đạn xuyên tim trước ngực mình.

Đằng sau bọn chúng không biết từ khi nào xuất hiện năm người, mỗi người trên tay đều là súng, lại thực hiện có tổ chức và che kín mặt mũi.

Đám côn đồ đến chết vẫn không hiểu được, rốt cuộc là chúng đã đắc tội thần thánh phương nào.

Một người chạy đến xem xét mạch đập, sau đó hướng về đám người làm một cái thủ thế OK xong sẽ lui lại vị trí trong hàng.

Một người trong số đó đứng ra, rút điện thoại ấn một dãy số.

-"Cần thiếu.."

Bên kia ầm ầm rung chuyển, bên này một mảnh bình yên.

Máy bay đã hạ cánh được mười lăm phút.

Hách Liên Thần Hi nhìn người đang say ngủ bên cạnh tâm mềm nhũn.

Hắn nhìn sang Ám đang ngồi gần đó, Ám hiểu ý lập tức rút một tấm chăn lông mềm mại được chuẩn bị trước giao cho boss.

Hách Liên Thần Hi, nhẹ nhàng thiên hạ đặt lên bề mặt mềm mại đó, sau đó ôm trọn cả người vào lòng.

Hàn Tuyết Ly mơ mơ màng màng hơi giật thân mình, tìm nơi thoải mái trong lòng Hách Liên Thần Hi tiếp tục ngủ.

Mà Hách Liên Thần Hi vững vàng đứng tại chỗ, đợi tiểu mèo trong lòng an ổn lại mới sải bước đi ra ngoài.

Ảnh nhìn bức tranh ấm áp kia thực muốn quáng gà, con mẹ nó, mù hắn mất chó.

Ám buồn cười nhìn Ảnh, nhắc chân lên liền đạp vào mông Ảnh.

-"người chắn đường" để lại một câu ngắn gọn như vậy cũng mặc kệ phản ứng của Ảnh khoé môi hơi giương lên bước ra bên ngoài.

Ảnh uỷ khuất xoa xoa mông bé nhỏ vội vàng đi theo sau, hắn cảm thấy mình hảo đáng thương, gần đây Ám luôn ăn hiếp hắn.

.

.

.

Italy, cuối cùng cũng đến!!!!

Nằm ở Nam Âu, Italy là 1 bán đảo kéo dài đến giữa biển Địa Trung Hải, phía Đông Bắc của Tuynizi

Không chỉ có khí hậu Địa Trung Hải ấm áp thích hợp để du lịch quanh năm, Italia còn là đất nước du lịch thu hút hơn 50 triệu lượt khách du lịch mỗi năm với những công trình kiến trúc và điểm tham quan độc đáo.

.
.
.

Sân bay quốc tế Leonardo da Vinci (tiếng Ý: Aeroporto Internazionale Leonardo da Vinci) (IATA: FCO, ICAO: LIRF) hay còn gọi Sân bay Roma-Fiumicino, tọa lạc ở Fiumicino, là sân bay lớn nhất của Italia, nằm cách thủ đô Roma 28 km

Tên sân bay được đặt theo tên của danh họa Leonardo da Vinci.

Giờ phút này tại cửa chính tiến ra một đoàn gồm tám người, dẫn đầu là một nam nhân thân cao tầm một thước chín, mặt mũi tuấn khí, đường nét cương nghị, ngũ quan tinh xảo đến từng chi tiết.

Trên tay nam nhân kia là một cô gái đang say ngủ, dường như là mang thai bởi vì cách một lớp chăn lông thú mềm mại, bụng cô vẫn phả lộ rõ ràng.

Cô gái so với nam nhân kia quả thật nhỏ bé lắm.

Không thấy rõ mặt bởi vì đã được nam nhân kia "gói ghém" vô cùng cẩn thận.

Tại khu vực chờ, khi cánh cổng chính mở ra hai người đàn ông một già một trung niên lập tức đứng lên, một kinh hi, một mong đợi nhìn về hướng đó.

Sau đó...

-"Cha?"

-"Paul?"

Hai âm thanh mang theo kinh ngạc đồng thời vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Lời Ngỏ

Thân gửi bạn đọc và những người ủng hộ.

Cảm ơn những tin nhắn, những cmt trog tuần vừa qua của mọi người.

Thật tình ta là không dậy nổi hứng thú viết truyện này nữa, cảm thấy không đáng.

Mình bỏ công sức ra để viết truyện cho "họ" đọc, sau đó "họ" quay lại nói khó nghe. Các nàng đặt tay lên tim mình tự hỏi, giả sử chúng ta đổi vị trí cho nhau. các nàng sẽ làm gì?

Tất nhiên mình rất cảm ơn những bạn đã ủng hộ mình, nói thật có nhiều bạn đến với truyện của ta rất nhiệt tình, ta rất vui vẻ.

Khi ta định drop, rất nhiều nàng an ủi, khuyên nhủ, ta không biết bao nhiêu phần trăm trong số đó thật lòng cảm thông cùng ta và bao nhiêu phần trăm vì tiếc một cuốn truyện chưa đến hồi kết mà lên tiếng, chung quy là cảm tạ.

Duy có vài người là dù như thế nào vẫn luôn ủng hộ quyết định của ta, thậm chí đồng ý ta drop nghỉ ngơi, các nàng vì ta suy nghĩ, ta rất cảm kích. Thật đấy.

Tuần này hộp thư của ta trên wattpad bị "khủng bố" nhiều nhất, nhận được đủ loại msg từ chia buồn, an ủi, cảm thông, cho tới hăm dọa, dọa dẫm uy hiếp nếu ta không tiếp tục viết mỗi ngày sẽ vào inbox phá nàng ..vvv..

Cảm ơn mọi người đã quan tâm

Mọi người nói đúng, ta cần gì phải vì một con sâu làm rầu nồi canh phải không?

Xung quanh ta vẫn còn rất nhiều người ủng hộ, việc gì vì một người làm những người còn lại hụt hẫng đâu?

Ta quyết định drop bởi vì cảm thấy bị chạm tự ái "truyện nàng giống những 80% Như Nguyệt trùng sinh"

Cho ta nhò, những 80% nga.

Mà ta cũng rất hiếu kỳ, đây truyện giống nhau ra đó nhưng cố tình lại không thấy ai nói gì, vì sao truyện ta lăm kè vào mọi móc vậ nhỉ?

Ta đã soi gương, ả, cảm thấy mình rất hiền dịu, ả ở cũng rất tốt, vì cái gì bị đối xử vậy đâu? *cắn khăn tay*

Bất quá, ta đọc hơn 200 lượt bình luận của mọi người từ khắp nơi và rất nhiều inbox đã suy nghĩ lại.

Xác định là cơ sở mở đầu câu chuyện giống Trùng Sinh Như Nguyệt nhưng cũng chỉ là cái mở đầu, liên bao nhiêu kịch tình của ta chả cái nào liên quan, việc gì ta phải bỏ dở đâu.

Mà ta còn khám phục những người nói ta đạo một chuyện nữa nga.

Con mắt của mí bạn có bị lệch pha không? truyện của ta trên 40 chương, truyện kia lạch bạch theo sau gần một nửa mà kêu ta đạo 80%? Thật sự là phục chất xám của mấy bạn. Ta tự nhận mình không "thông minh" bằng.

Cho nên cảm tạ mọi người đã an ủi, ta quyết định tuần sau sẽ viết lại Hàn Tuyết Ly trùng sinh.

Được rồi, cho nốt tràng pháo tay ủng hộ zyzy xinh đẹp, dễ thương ,hiền dịu trở lại nào..))) kakaka

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: z

- "cha làm gì ở đây?" (Paul)

- "con làm gì ở đây?" (John)

Hai người nhìn nhau, đồng thanh lên tiếng.

John nhìn thẳng con rể của mình tổng không thoải mái, con gái của hắn bị tên này quải đi không nói, ngay cả cháu gái của hắn cũng bị tên ngu này cho đánh mất.

Nhìn hắn (Paul) đẹp trai anh tuấn hắn (John) chỉ cảm thấy rằng ma ngứa, tay chân cũng ngứa, chỉ muốn xông lên...khụ.

Mà Paul nhìn cha vợ ánh mắt muốn nhai xương nuốt cốt hắn thì rùng mình. Ba vợ hảo đáng sợ nga.

- "ta"

- "con"

Hai người sau một hồi im lặng lại tiếp tục đồng thanh.

- "hừm. Ta đến đón đệ tử của ta"

John hình như khi một tiếng nói, trong giọng nói mang theo không giấu được vui vẻ.

Paul trong lòng kinh ngạc, ba vợ là người như thế nào hắn biết.

Đó là một vị tướng.

Mọi người ai cũng nghĩ ba vợ hắn là đầu bếp số 1. Nhưng không một ai có thể liên tưởng được trùm Mafia khét tiếng tàn khốc "Z" của thế giới ngầm Italy với vị đầu bếp người người ca tụng tài năng này lại là một.

Một là chúa tể thế giới nhằm đầy rẫy những kẻ giết người không ghê tay ác ma, một là No.1 tay nghề nấu ăn tuyệt vời, thần thánh.

Thật sự người ta không thể tưởng tượng hai cái này lại cùng một người sở hữu.

Thế nhưng ba vợ hắn chính là nhân vật như vậy.

Mọi người khi nghe đến Mafia thường là nghĩ ngay đến cái tàn bạo, ghê tởm, độc ác, máu me...

Nhưng thực tế đó chỉ là mặt trái tiêu cực cực kì nhỏ bé nổi trên mặt nước của "tảng băng trôi" Mafia.

Đừng đánh đồng mafia chính tông với những băng đảng tự phát suốt ngày tranh giành địa bàn. Rồi đi cướp bóc giết người loạn thất bát tao.

Họ có kỷ cương nghiêm ngặt, huấn luyện khắc nghiệt như quân đội, thậm chí như đặc công.

Họ có nguyên tắc nghề nghiệp, thậm chí họ là người có thể xem là "ngay thẳng" trong xã hội.

Họ quân tử, giữ chữ tín, trọng tình trọng nghĩa, không lạng lách tính kế xảo quyệt như thương nhân, với họ giao dịch chính là công bằng trao đổi.

Thuận mua vừa bán.

Đặc biệt một khi đất nước có chính biến, họ sẽ cầm cờ đi đầu. Đó là tự tôn của cường giả.

Tổ chức của ba vợ hắn chính là như vậy.

- "Còn con đến đây làm gì?" John nhìn Paul mở miệng. Ông cũng khá tò mò, với địa vị của Paul hiện tại, rốt cuộc là nhân vật lợi hại nào để nó thân chinh tiếp đón như vậy?

- "con.." Paul đang định trả lời thì chợt thấy từ trong cửa sảnh chính bước ra một đoàn người.

Paul vừa nhìn thấy người đi đầu liền hướng John nói:

- "con đến đón một đối tác tiềm năng, cậu ta đã đến rồi"

John nhìn theo tầm mắt của Paul thì thấy một nam nhân trẻ tuổi đang chậm rãi đi đến.

Trên tay hắn ôm một cô gái, chiếc chăn lông che đi hẳn cả người cô ấy.

- "Paul tiên sinh" Hách Liên Thần Hi nhìn Paul nhẹ giọng mở miệng.

- "à, cậu đã đến rồi. Đây là..?" Paul nhìn cô gái trong ngực Hách Liên Thần Hi có chút tò mò, trong tư liệu về Hách Liên Thần Hi có ghi rõ chàng trai trẻ này đặc biệt bài xích với nữ nhân, như vậy cô gái này là..?

- "là vợ tôi, cô ấy có thai, thời gian bay khá lâu làm cô ấy mệt mỏi nên đã thiếp đi" Hách Liên Thần Hi hạ thấp âm thanh.

Mà đứng làm phong nền một bên từ nãy đến giờ John lên tiếng.

- "vợ cậu mang thai sao không để cô ấy ở lại dưỡng thai, để cô ấy ngồi máy bay 6 tiếng như vậy.." giọng ông mang theo nhẹ nhàng trách cứ.

Đúng là "nhân nào hữu nấy" (người như thế nào chơi với bạn như thế ấy). John nhú mi. Có chút không thích người trước mắt.

Lúc trước tiểu Hà có thai thẳng nhóc Paul này cũng mang nó đi khắp nơi, cuối cùng đến cái nước Z chết tiệt kia mới làm ông mất đi đứa cháu ngoại chưa kịp nhìn mặt.

Hiện tại John nhìn Hách Liên Thần Hi tự nhiên nhớ ra kí ức xưa cũ đâm ra gai mắt.

.
.

Trong lòng John không biết vì sao đột nhiên nổi lên một chút phiền táo, rất giống với cảm giác năm xưa tiểu Hà mang thẳng nhóc Paul về giới thiệu với mình.

Cảm giác cái gì đó rất quan trọng của mình sắp bị "cuốn" mất.

Được rồi John, ngài chân tướng, đích xác là hần sau này sẽ quai mắt đưa cháu gái của người chạy mất nga.

.

.

Hách Liên Thần Hi lúc này mới chú ý đến John đứng bên cạnh Paul từ nãy đến giờ.

Trong lòng hơi có chút suy nghĩ.

Người này.. hần biết!

Ân Khánh Đình hay còn gọi Mr.John- Đầu bếp tay nghề nhất đẳng người Italy, tiếng nói vô cùng có trọng lượng trong giới đầu bếp thế giới.

Lần này tiểu Ly qua Italy, học tại trường MCS cũng là do người đàn ông trước mắt này chủ trì phía sau.

Tuy không biết lý do gì khiến ông ta có vẻ khá bài xích với hần, nhưng nếu không ảnh hưởng đến chính sự hần rất vui lòng không quá để bụng.

Hần bình tĩnh nhìn John sau đó rất ngắn gọn trả lời.

-"vợ tôi qua Italy để tham gia khóa học của trường MCS. Tôi đi công tác luôn tiện hộ tổng cô ấy"

John nghe vậy nhú mày.

MCS? Trường dưới tay hần?

Hiện tại không phải thời hạn tuyển sinh, chỉ có trường hợp đặc biệt..

Nhưng tất cả đều phải thông qua hần, cơ mà người ta đã đến đây vì sao hần còn chưa nhận được bất kỳ thông tin nào a? John khó hiểu.

-"vợ cậu tên gì?" ông hỏi.

-"Hàn Tuyết Ly" Hách Liên Thần Hi lạnh nhạt nói.

-"Hàn Tuyết Ly?" John trừng lớn mắt có chút cao giọng.

Hàn Tuyết Ly bị âm thanh có chút to làm cho giật mình hơi nhăn mày, cũng không có tỉnh lại, Hách Liên Thần Hi mi hơi nhú lại nhìn John.

John hơi xấu hổ xoa xoa mũi, ông tiến lên một bước, mở miệng:

-"à..cậu có thể cho tôi xem mặt vợ cậu được không?"

Nếu quả thật là..thì..

Hách Liên Thần Hi chân mày khẽ nhăn, hần tự ngẫm từ chối được không nhỉ, sau đó lại nghĩ lại người này sau này tiểu Ly còn phải nhờ chỉ giáo a..

Nghĩ vậy, Hách Liên Thần Hi liền hé một chút chiếc mũ rộng vành..

John thì hơi hộp nín thở nhón chân chân, nghênh cổ trông qua..

Paul trừng mắt nhìn cảnh trước mắt có cảm giác một đàn quạ bay ngang qua đầu..

...

Thần, Hách tổng cậu có thể hơi cúi người để ba vợ tôi không phải ngửa cổ "ngược nhìn" cậu a??

Còn ba vợ..ba có thể mở miệng yêu cầu Hách Liên Thần Hi cúi xuống nga..

Mà John sau khi nhìn thấy vẻ mặt yên tĩnh ngủ của Hàn Tuyết Ly liền giật mình.

Đúng là Lucia!

Không thể nào a!

John trừng mắt nhìn, kinh ngạc không thôi..

Ông ngạc nhiên cũng phải thôi, gần một năm trước ông tận mắt thấy tình cảm nồng đậm của Khuynh Phong và Tuyết Ly nha.

Hiện tại bỗng dưng toát ra một kẻ nói là chồng của cô còn Khuynh Phong thì mắt tích không thấy

Nói như thế nào cũng có chút không tiếp thu ngay được a~

Lời tác giả: truyện này sẽ có 1 CP là dammei nha.:))) chương sau xuất hiện. Hủ nữ đâu? Điểm danh nào.:))))))

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Lý Thần Nhượng

"cốc cốc"

-"vào đi"

-"ngài John, đã tra ra danh sách những vị sơ cũng như người giúp việc tại cô nhi viện năm đó.. có tất cả..."

Lý Thần Nhượng tao nhã đẩy chiếc kính mắt bước vào, trên tay là một tập hồ sơ, lời bên môi chưa hoàn ánh mắt đảo qua một thân ảnh cao ngất ngồi trong phòng đột ngột cắt đứt.

Hai tay nắm hồ sơ không tự giác buộc chặt.

Sau đó, nhanh chóng khôi phục lại vẻ mặt ôn hoà.

-"nếu ngài có khách, như vậy tôi xin lui ra trước"

-"không cần, chúng ta cũng không phải người xa lạ. Thư kí Lý hẳn còn nhớ đi, đây là Âu Dương Cần." Paul chỉ vào nam nhân đang ngồi bên cạnh mình mỉm cười.

Lý Thần Nhượng đưa tầm mắt đặt lên nam nhân trẻ tuổi. Trong đáy mắt, một mặt khổ sở hiện lên lại tan đi nhanh chóng.

-"còn nhớ, Âu Dương thiếu gia hảo" Lý Thần Nhượng đứng chuẩn mực nở nụ cười.

-"à, thư kí Lý sắc mặt có vẻ rất hồng hào, hẳn là có hí?" Âu Dương Cần đôi mắt có chút thâm ý nhìn nam nhân trước mặt mỉm cười.

Lý Thần Nhượng nén cảm giác bí ẩn trong lòng bình tĩnh chuyên nghiệp cười mỉm.

-"đa tạ Âu Dương thiếu gia quan tâm, hiện tại tôi rất tốt"

John không nhìn ra không khí có phần quỷ dị trong đoạn đối thoại của hai người ngược lại sáng khoái cười hỏi:

-"tiểu Nhượng a, dạo nào tiểu Tình thế nào rồi? Thai nhi có ổn định không?"

Âu Dương Cần nghe xong câu nói của John kinh ngạc ngẩng đầu nhìn Lý Thần Nhượng, bàn tay đặt trên đùi không tự chủ nắm chặt.

Lý Thần Nhượng quay lưng về phía Âu Dương Cần nên không thấy được vẻ mặt của hắn.

Hắn vui vẻ trả lời.

-"lần trước tiểu Tình bị động thai có chút nguy hiểm, nhưng cũng may không có hậu quả không tốt, hiện đang điều dưỡng cơ thể. Cô ấy khoẻ lắm"

Âu Dương Cần mỉm cười, ánh mắt đen tối không rõ nhìn bóng lưng của Lý Thần Nhượng.

Tiểu Tình? Thai nhi?

Đây là chuyện gì xảy ra?

Thần Nhượng kết hôn? sinh con?

- "như vậy, đây là phần hồ sơ kết quả điều tra, ngài xem một chút" rút hảo một tách cà phê đặt trước mặt John, Lý Thần Nhượng lấy ra tập hồ sơ, đưa cho ông.

- "ân"

- "vậy tôi xin phép cáo lui." Lý Thần nhượng ngón tay thon dài nâng mắt kính ưu nhã khom người sau đó lui ra ngoài.

- "ân, hôm nào chờ tiểu Tình qua đây dùng cơm" John gọi vói theo.

- "thưa vâng" Lý Thần Nhượng mỉm cười, xoay người khép cửa lại, do đó không thấy được Âu Dương Cẩn gương mặt thay đổi.

- "John thúc thúc, con xin phép đi ra ngoài một lát" Âu Dương Cẩn hướng John lễ phép mở miệng.

- "ân" John gật đầu, cũng không quá để ý, hiện tại hắn có cái quan trọng hơn.

John mở ra phong bì, rút ra một tập bất đầu ti mi đọc.

Đây là toàn bộ thông tin về cô nhi viện năm ấy.

Gió từ ngoài cửa sổ lướt qua.

Trên bàn xấp giấy khê run rẩy muốn lật qua trang. thấp thoáng bên dưới một hình ảnh 3x4 của một người phụ nữ trẻ tuổi.

Nếu Hàn Tuyết Ly có mặt tại nơi này, cô sẽ nhận ra đây là Trần a di, người cứu mạng cô cả hai kiếp.

Góc hành lang.

Lý Thần Nhượng có chút không thờ nổi bước đi, hắn đưa tay nhu nhu ngực, nén cảm giác chua chát trong lòng.

Rõ ràng đã từ bỏ, vì sao vừa nhìn thấy tim đã nhói đau?

Lắc lắc đầu, hắn cười khổ.

Mau quên đi thôi, người đó không thuộc về ngươi.

Nhẹ hít một hơi, Lý Thần Nhượng khôi phục vẻ mặt thản nhiên, ôn nhã.

- "sách, bình tĩnh thật là nhanh a~" một âm thanh mang theo châm chọc cùng trào phúng vang lên làm Lý Thần Nhượng thân mình cứng đờ.

- "Âu Dương thiếu gia.." Lý Thần Nhượng cố gắng để cho giọng nói mình thật bình tĩnh, bất quá hoàn toàn phản tác dụng, chỉ có thể nghe ra tia run rẩy trong đó.

- "Ân? Âu Dương thiếu gia?" Âu Dương Cẩn âm thanh nguy hiểm vang lên. Lý Thần Nhượng tâm run lên, định co chân sẽ chạy thì khí tức giống đực mạnh mẽ ủa tới bao trùm lên hắn.

Lý Thần Nhượng có cảm giác mình bị giật mạnh một cái, va vào tường, một cái tay chống bên cạnh tai hắn, tay còn lại nâng cằm hắn lên, sau đó ầm ập khí tức phun vào mặt mình.

Lý Thần Nhượng hô hấp cứng lại, vội nhắm nghiền hai mắt.

- "mở mắt ra" âm thanh lạnh lùng lại bá đạo.

- "...Âu Dương thiếu gia.." Lý Thần Nhượng khô khan nhìn dung nhan đang kề sát mặt mình nuốt khan một ngụm nước bọt.

- "ân? gọi ta là gì?"

- "Âu Dương thiếu gia.." gia..

Lời còn chưa nói hết một đôi môi đã áp lên, điên cuồng hấp dẫn gặm cắn.

- "gọi lại!" Âu Dương Cẩn ra lệnh.

- "Âu..Cẩn..Cẩn ca" Lý Thần Nhượng âm thanh mang theo run rẩy, ánh mắt mê ly, mù sương nhìn nam nhân anh tuấn trước mắt.

- "ân" trầm thấp âm thanh mang theo một tia khàn khàn vang lên.

- "...Cần ca.."

- "Ân, Thần Nhượng, ta ở.." âm thanh tràn đầy ôn nhu.

Âu Dương Cần một bên trả lời một bên đưa tay sờ một bên má Lý Thần Nhượng.

- "ngươi gầy, đũa ngọc" ầm áp khí tức phun vào tai làm Lý Thần Nhượng thân mình mềm nhũn.

- "Cần ca.." Lý Thần Nhượng ánh mắt mê mang.

Đúng vào lúc này, một vài hình ảnh lướt qua đầu hắn trực tiếp xối hắn một thân lạnh lẽo.

- "ta không thích nam nhân, ta là nam thẳng, thật có lỗi, từ mai ngươi không cần đến làm việc nữa ta sẽ điều ngươi về tổng công ty." lạnh như băng không mang theo tình cảm tiếng nói vang lên.

Nam nhân thân ảnh đơn bạc thu dọn đồ đạc tại bàn thư ký rồi đi.

Hình ảnh lại biến đổi.

Nam nhân ngồi trước cửa nhà hắn, trên đầu, trên vai đóng một tầng tuyết dày. Thấy hắn trở về hai mắt vụt sáng đứng bật dậy.

- "...Cần.. ca.." ở nhìn thấy Ngải Vi sau liền im bặt. Hai tay đan vào nhau vịn vẹo không biết nói gì đứng đó.

- "ngươi ở đây làm gì? mau trở lại, ta đã nói rất rõ lần trước rồi"

Nam nhân khuôn mặt ảm đạm không ánh sáng nhìn hai thân ảnh bước vào phòng khép lại cửa.

Hình ảnh lại chuyển.

- "Cần ca, ta sẽ đi nước ngoài." nam nhân khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn hắn nói như vậy.

- "ta biết khoảng thời gian này ta khiến ngươi thật khó xử, khả ta lại không hối hận đã yêu ngươi, Cần ca, tái kiến"

Nam nhân đứng dậy, dường như lấy hết can đảm đến trước mặt hắn cúi người in lên môi lên môi hắn.

Sau đó, nở một nụ cười tươi tắn pha thê lương quay người rồi đi.

.

.

- "vì cái gì a.. em..em đã từ bỏ anh rồi..sẽ không lại bám theo anh nữa.." những hình ảnh trong quá khứ hiện lên nhất thời khiến Lý Thần Nhượng chột tim lại được lí trí.

Hắn vịn vẹo thân mình rời khỏi vòng tay của Âu Dương Cần, nhặt nhèo mở miệng, nhưng hai tay lại nắm chặt đến trắng bệch.

Tg: lần đầu ta viết nam x nam nha. Có gì góp ý không các nàng?

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Tôi Nhớ Em!

Ánh nắng chiều đã ngả về Tây, trên hành lang, một gã thân hình cao lớn nam nhân ngược ánh sáng đè ép một nam nhân khác, khí tức bá đạo và mãnh liệt.

- "Từ bỏ??" Âu Dương Cần híp mắt nguy hiểm nhìn đối phương lặp lại.

- "đúng ..vậy, Cần ca.." Lý Thần Nhượng âm thanh lí nhí.. Cúi gằm đầu không lại lên tiếng.

"cho nên người lấy vợ rồi sinh con?" Âu Dương Cần thả chậm giọng nói, tay nắm lấy tay Lý Thần Nhượng cũng nhẹ buông lỏng.

Lý Thần Nhượng hoảng hốt, cảm giác sắp có cái gì rồi đi mình.

Không muốn!!!

Nhưng không muốn thì đã sao? Chung quy hấn (ADC) cũng không thuộc về hấn (LTN).

Còn chuyện Cần ca vừa nói..

Cưới vợ? Sinh con ?

Cần ca..

Anh chán ghét em đến nhường nào khi mà ngay cả chuyện cưới vợ sinh con anh cũng có thể mang ra làm lý do để ngăn cách cùng em?!

Hấn cười nhạt, cười đến thê lương khiến người ta đau lòng.

"haha, Cần ca, em nói buông tay anh, em sẽ cố gắng làm được, chỉ là mong anh cho em thời gian, hãy xem như em ..không tồn tại trên đời này,.. như vậy.."

Đúng vậy, nếu hấn tan biến đi đâu? Như vậy sẽ không phải lòng người trước mặt, không đau lòng đến tan nát con tim, không phiền lòng Cần ca...

"nói nhảm cái gì vậy" Âu Dương Cần nghe Lý Thần Nhượng nhắc đến cái gì mà tan biến, xanh mặt giận dữ, cao giọng cắt ngang lời hấn.

Lý Thần Nhượng giật mình lảng lảng nhìn Âu Dương Cần, sau đó hai mắt ngấn nước ứa khuất cần cần môi, cúi đầu âm thầm rơi lệ.

Nhìn nhân trong lòng tan ra khí tức buồn bã, Âu Dương Cần vừa đau lòng vừa buồn cười.

Cười vì đứa ngốc này đã lâu như vậy, vẫn còn bị hấn làm cho ảnh hưởng tâm trạng, hiện tại còn bày ra bộ dạng ứa khuất với hấn.

Âu Dương Cần dờ khóc dờ cười.

Rõ ràng người bị hại là hấn (ADC) được không?

Chính hấn (LTN) đã bài loan một cái nam thẳng là hấn (ADC), giờ ngược lại hấn (LTN) bày ra bộ dạng ứa khuất như thế hấn (ADC) lại trở thành kẻ đầu sỏ ác bá.

Mà đau lòng vì biết, có lẽ kiếp trước sau lưng hấn, đứa ngốc này cũng tổn thương không ít đi.

"đã nửa năm rồi a.." Âu Dương Cần thờ dãi.

Đúng vậy, kiếp trước vào thời điểm này, liền là lúc hấn cùng Ngải Vi dây dưa đi.

Mà đứa ngốc này là cô nhi, được ba hấn mang về từ cô nhi viện, hấn cùng hấn lớn lên, sau lại làm thư ký cho hấn.

Lúc hấn tỏ tình, hấn khiếp sợ, nhưng nhiều hơn là cảm giác phiền táo.

Hấn không biết vì lý do gì mà mình không những không có cảm giác chán ghét mà còn có chút khó tả..

Mười tám năm làm trai thẳng hiện tại cảm nhận được nguy cơ mình bị công tất cả mọi người ai cũng theo bản năng bài xích.

Hấn cũng không ngoại lệ.

Hấn nghĩ, nếu để hấn (LTN) rời đi hấn một thời gian hấn sẽ bình thường trở lại.

Không ngờ đứa ngốc kia lại quyết định rời đi, lại còn to gan lớn mật hôn hấn nơi đông người.

Nhưng là đứa ngốc này vĩnh viễn cũng sẽ không biết sau nụ hôn đó của hấn, hấn lại vô pháp chạm vào nữ nhân đi?

Có lẽ do đó tiện nhân Ngải Vi kia mới tịch mịch không chịu nổi thông đồng cùng Trương Tam đi.

Thật là cái đứa ngốc, khiến hấn không thể bỏ mặc, ngừng quan tâm được..

Cho dù là kiếp trước vẫn là kiếp này.

Âu Dương Căn cúi xuống, ôn nhu hôn vào môi của Lý Thần Nhượng. Giọng khàn khàn.

- "Tôi nhớ em, tiểu Nhượng."

Lý Thần Nhượng nghe Âu Dương Căn thốt lên, khiếp sợ ngây ngốc nhìn Âu Dương Căn, lại nganh sinh sịnh bị Âu Dương Căn kéo vào lòng, giữ lấy.

Đúng vậy, tôi nhớ em, cho dù là kiếp trước hay kiếp này, sâu trong đáy lòng tôi luôn có hình bóng em ngự trị.

Chỉ là kiếp trước tôi ngu ngốc tự lừa mình dối người chỉ vì cái tự ái tâm thường mình là nam thẳng, mà làm tổn thương em.

Hiện tại..

Âu Dương Căn xiết chặt hơn cái ôm, nhìn một đầu mao nhưng nhưng trong lòng mình, Âu Dương Căn thở dài.

Tôi nên làm gì với em bây giờ?

Tiếp nhận em để lại thấy được nụ cười của em?

Hay là ..

Để em rời xa bình an sống tốt?

Z Quốc.

Biệt thự Ngải thị.

Thư phòng.

- "Khốn kiếp" Ngải Hiếu đưa tay gạt hết tất cả mọi thứ trên bàn xuống đất.

Tại sao mọi thứ gần đây đều không thuận lợi?

Ngải Hiếu hít một hơi thật sâu mới có thể bình tĩnh lại.

Là kẻ nào đột nhập vào hòm thư mật của hắn?

Khuynh Phong?

Không thể nào, thằng nhóc đó không có đủ tài cán để làm việc này, tất cả mọi dấu vết đều bị xóa sạch.

Một chút manh mối cũng hoàn toàn không có.

Hắn khi nào đã đắc tội với nhân vật nguy hiểm như vậy?

RRRR..RRRRR...RRR

- "alo?" Ngải Hiếu trầm giọng.

- "Thị trường, toàn bộ hệ thống đã bị sập " bên kia hơi ngập ngừng mang theo một tia lo sợ.

"Choang" chiếc điện thoại va vào bức tường vỡ nát.

Rốt cuộc là ai? Nếu là hacker tống tiền như vậy thì tốt, ít nhất có thể nhờ tiền "câu" hắn ra ánh sáng, sau đó... hai mắt Ngải Hiếu hung dữ long lên sòng sọc.

Nhưng nếu không phải thì lần này có lẽ Ngải thị gặp nạn lớn rồi..!!

Số lượng thông tin mật đó đủ để Ngải gia sụp đổ.

Nhưng nếu đối phương vì chống đối Ngải gia tại sao đến bây giờ vẫn chưa hề có động tĩnh?

Hoặc là nói đối phương có mục đích khác?

Như vậy, trước mắt hắn có thể tạm thời an tâm. Trong khoản thời gian nhạy cảm trước cuộc tổng tuyển cử không thể xảy ra tai tiếng, nếu không chiếc

ghế cao tăng trong bộ máy chính phủ đối với hắn vô duyên.

Ngài Hiếu nhắc điện thoại bàn, ấn một dãy số.

"Eric, nhìn cẩn thận những toà soạn, có bất kỳ động tĩnh gì trước hết ngăn chặn lại, thông báo cho tôi."

"..."

Gác điện thoại, Ngài Hiếu cả người chìm vào bóng đêm, duy có đôi mắt loé lên như một con rắn độc

Truyện chỉ được viết, chỉnh sửa và post duy nhất tại wattpad. Nếu được hãy theo dõi và ủng hộ trực tiếp bộ truyện trên này, các nơi khác mang đi ta không cần được, nhưng đề nghị update sau ta hai chương.

Thân.

Đề cử truyện: Thế Thân, sinh đôi, 1:1, ngược tâm, HE.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Toàn Quân Bị Diệt??

Hàn Tuyết Ly tỉnh lại đã là chuyện của ba tiếng sau đó.

Đưa mắt đánh giá căn phòng, lại nhìn thấy giờ hiển thị trên đồng hồ Hàn Tuyết Ly cũng hiểu mình đã đặt chân đến Italy, mà nơi này rất có thể là khách sạn nơi Thần Hi đặt phòng.

Có lẽ nên thông báo Mr.John một tiếng.

Hàn Tuyết Ly với tay lấy chiếc túi trên đầu tủ cho tay vào lục tìm điện thoại.

Kể từ hai tháng trước Hách Liên Thần Hi đã cấm cô không được mang điện thoại bên mình, anh nói sóng điện thoại có hại cho thai nhi.

Điện thoại thì từ một tháng trước anh đã đổi cho cô một cái mới thay cho cái "chứa cháy" cô mua lúc trước.

Cùng một cặp với anh. Tất nhiên số điện thoại cũ cũng đã "tuần táng" cùng cái điện thoại.

Như vậy cũng tốt, đoạn tuyệt cùng quá khứ tổng so với dây dưa tốt hơn.

.

.

Lướt trên màn mình tìm trong danh bạ số John tiên sinh, Hàn Tuyết Ly ấn phím gọi.

"alo? ai đây?" giọng nam trung niên trầm ấm vang lên.

Thật ra John cũng có thể đoán được người gọi đến là ai, bởi vì lúc trước mặc dù là đưa Card Visit cho cô, nhưng đó cũng là Gold Card Visit.

Số điện thoại trên đó trực tiếp nối với di động của ông, bình thường đều nối với phòng thư ký, nếu không có hẹn trước hoặc là chuyện quan trọng là sẽ không nối máy cho ông.

Quả nhiên...

"John tiên sinh, tôi là Lucia" Hàn Tuyết Ly âm thanh truyền đến từ đầu dây bên kia.

"...."

"...."

Cúp điện thoại, John khuôn mặt anh tuấn khẽ nở một nụ cười.

Hàn Tuyết Ly đã nói ngày mai sẽ trực tiếp đến ghi danh. Như vậy, bắt đầu từ ngày mai cô sẽ bước đi bước đầu tiên trên con đường đầu bếp.

Đối với Hàn Tuyết Ly, John luôn có hảo cảm

Bởi vì cô có nhiều nét rất giống người vợ quá cố của ông.

Lúc trước vì từng được nếm qua tài năng nấu nướng của cô mà ngờ ý mời cô qua Italy, đáng tiếc cô từ chối.

Không ngờ hai tháng trước ông bất ngờ nhận được cuộc gọi từ cô, cô muốn qua Italy tham gia khoá đào tạo đầu bếp.

Khỏi phải nói ông vui như thế nào, ông là thực thích tính cách dịu dàng tinh lặng của cô, rất giống tính cách con gái ông- Ân Hà.

Nếu không phải kết quả điều tra là không đúng, ông thậm chí chắc chắn cô là cháu gái thất lạc của ông.

Haizzz...

Cũng không biết nó hiện tại sống như thế nào?

Có tốt không?

Đã lấy chồng? Sinh con?

Có phải lúc nào đó nó sẽ ngồi oán trách gia đình nó đã bỏ rơi nó hay không?

Càng nghĩ càng đau lòng, John đôi mắt ướt át nhìn ra ngoài cửa sổ, trầm ngâm.

Ở nơi nào đó trên thế gian này, đứa cháu gái tội nghiệp của ông có thể đang trải qua những ngày khổ cực.

Mà ông, chỉ có thể tại nơi nơi tìm trong vô vọng.

Cũng không biết tiểu Hà quay lại Anh lấy bùa thức thần sao rồi, ông mong sớm ngày tìm được cháu gái a.

Trong khi đó, tại một khu ổ chuột nước Z.

Trương Tam cả người đỏ bừng, gương mặt đau đớn vặn vẹo.

Hắn đang sốt cao, vì viên đạn trên chân nhiễm trùng.

Một đường chạy thực mạng không dám quay đầu, cũng may cuối cùng cũng vứt bỏ được đám sát thủ. Trương Tam âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Trương Tam tất nhiên không biết không phải hắn may mắn mà thực tế đã có người "dọn dẹp sạch sẽ" đám sát thủ đó rồi.

Một phần mệt lã, một phần mất máu, Trương Tam bắt buộc phải dừng lại tìm chỗ ẩn nấp, lại không dám đi ra ngoài, hết cách hắn đành co ro tại một cái hẻm nhỏ gần trung tâm xử lý rác thải của thành phố.

Trong cơn mê mẫn, hắn chợt nhớ lại ngày còn thơ bé, lúc đó, hắn là trẻ lang thang không nơi nương tựa, thành phố vẫn còn tập trung rác tại một khu vực sau đó đốt, chưa có trung tâm xử lý rác thải như bây giờ, khi đó hắn gặp được Âu Dương Hưng-người đã cứu rồi cuộc đời hắn.

Chỉ là hắn lại không bằng cả heo chó-phản bội ông, người cho hắn mệnh lần thứ hai.

Trương Tam cười nhạt, hắn nghĩ, cứ thế này chết đi cũng tốt, nếu bị bắt lại hoặc chết trong tay tiện nhân kia cũng chết thôi.

Một cơn đau nhức từ viên đạn trên đùi kéo Trương Tam từ cơn mê sáng tỉnh táo lại

Không được, thù chưa trả sao có thể cứ vậy ôm hận mà chết!!!

Hắn-tuyệt-đối-không-thể-chết.

Vì thế, Trương Tam cắn đầu lưỡi ép buộc mình thanh tỉnh, một tia máu tràn ra khóe môi hắn.

Từ trong túi quần rút ra một con dao đa năng rất nhỏ, tầm tám centimet, Trương Tam cắn răng xé phần vải trên quần, để lộ ra vết thương vì chạy không ngừng nghỉ mà bê bết máu, tại một số nơi máu đã khô kết đông từng mảng, hung ác xuống tay tự lấy mảnh đạn ra ngoài.

Hắn không thể chết, hắn phải tự tay đưa tiễn nhân kia xuống địa ngục.

Như là nỗi hận ý quá lớn ngược lại thành công đuổi đi sự viếng thăm của Thần Chết, cho nên sáng hôm sau, Trương Tam tỉnh dậy.

Phản ứng đầu tiên của hắn chính là đưa tay sờ soạng túi áo trước ngực, khi phát hiện thẻ SD vẫn còn nguyên vẹn thì thở phào nhẹ nhõm.

Ngải Vi, thù lớn thù nhỏ ta sẽ cùng lúc tính với ngươi.

Ngay khi ta đặt chân trở lại thành phố S!!!

Trong khi đó tại thành phố S.

Một biệt thự phía đông thành phố.

Trong thư phòng.

-"Cái gì? Toàn quân bị diệt? Trương Tam đó lợi hại như vậy?" một nam nhân gương mặt khó nén giận dữ đập tay lên bàn hỏi.

Một người đàn ông mặc vest đen, cung kính trả lời:

-"Bảo cáo, theo dấu vết tại hiện trường, tất cả đều bị một phát đạn xuyên tim từ phía sau. Cho nên rất có thể chúng ta bị một nhóm nhân nào đó can thiệp."

Nhóm nhân nào đó?

-"Rốt cuộc là kẻ nào dám đối đầu với Ngải Lục ta? " Nam nhân giận dữ đập tay lên bàn hung ác gằn giọng.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Vết Tím Đen Trên Ngón út

Hách Liên Thần Hi vừa bước vào phòng liền bị mùi thức ăn quyến rũ.

Hắn đưa tay nhẹ nói lỏng cả vạt trên cổ áo, sau đó đi vào phòng bếp, lưng tựa vào cửa yên lặng nhìn người trước mắt bận rộn.

Hàn Tuyết Ly quả thực đang rất bận rộn, bởi vì hôm nay John có nói sẽ đến dùng bữa, cho nên cô muốn nấu một bữa thật ngon cho ông.

Hách Liên Thần Hi sau một lúc nhìn ngây ngốc liền cau mày, tiểu Ly vì sao lại tự tay vào bếp thế kia? Đi qua đi lại nhiều lần ảnh hưởng thai nhi thì làm thế nào?

Vì vậy, mỗi nam nhân quyết định đi vào trong nhà bếp, một phen bế người đang bận rộn bên bếp kia lên ôm vào lòng.

Hàn Tuyết Ly đầu tiên là sửng sốt, có chút kinh hoàng, song sau khi ngửi được mùi vị nam tính quen thuộc trên thân người phía sau, liền không lại giãy giụa.

Cô ngẩng đầu nhìn vào đôi mắt màu hổ phách tuyệt đẹp kia nở nụ cười.

-"anh đã về ...!" chỉ là một câu đơn giản lại khiến cả cô và anh trong lòng ấm áp.

Hách Liên Thần Hi thoả mãn hôn lên trán cô.

-"Ân, anh đã về."

Hàn Tuyết Ly cười cười, vỗ vỗ tay anh, nói.

-"Mau buông em xuống, hôm nay nhà chúng ta có khách quý."

-"Ồ?" Hách Liên Thần Hi nhíu mày.

Cô là lần đầu đi đến nơi này, ở đâu ra người quen biết??

Hàn Tuyết Ly cười nhẹ.

- "Là John tiên sinh."

Hách Liên Thần Hi. - "..."

Lại là ông ta.

Từ hôm qua đến giờ hẳn nghe cô nhắc đến cái tên John này không dưới mười lần.

Ông ta tốt như vậy?

Nếu không phải Ly của hắn tài giỏi xinh đẹp lại hiền lương, lão hồ ly đó còn lâu mới dễ mất đến.

Nhất định là vậy.

Hách Liên Thần Hi nhất định không thừa nhận, hẳn là bởi vì Hàn Tuyết Ly cứ mãi nhắc đến John mà bức bối uống giấm một mình.

Nước Z.

Khuynh gia.

"Cốc...cốc"

- "vào đi" một âm thanh mệt mỏi vang lên.

- "lão gia, thiếu gia đã ba ngày không ăn không uống" quản gia bước vào, âm thanh cung kính.

- "truyền dinh dưỡng, không được để nó xảy ra chuyện gì" Khuynh Tất xoa xoa thái dương sa sút tinh thần mở miệng.

- "việc tìm kiếm Hàn Tuyết Ly như thế nào rồi?" ông ngừng đầu hỏi.

- "thưa, vẫn không có tin tức" quản gia nói.

- "ân, lui ra đi" Khuynh Tất phẩy phẩy tay ý bảo quản gia lui ra ngoài.

Căn phòng trở lại sự tĩnh lặng.

Ông thờ dãi nhìn tấm hình trên bàn lẳng lẳng có chút xuất thần.

- "Khuynh Tôn lão tổ, con nhất định sẽ tận tâm bảo vệ Khuynh gia, bằng mọi giá.." ánh mắt loé lên một tia sáng kỳ dị sau đó rất nhanh biến mất.

Nắm trên tay hồ sơ về Hàn Tuyết Ly, Khuynh Tất nhẹ nhắm mắt.

Phải tìm ra cô gái này trước, chỉ cần cô ta đồng ý rời xa Khuynh Phong, ông sẽ cho đứa bé trong bụng cô ta vào gia phả.

Nếu cô ta dám làm trái..

Vì lợi ích ngàn năm của gia tộc, hy sinh một đứa con gái tứ cô vô thân phỏng chừng cũng không có gì sóng gió đi.

Khuynh Tất gõ gõ ngón tay lên bàn ánh mắt lạnh như băng.

Trong khi đó.

Ngải gia.

- "thế nào? có tra được không? bí mật đó là gì?" Ngải Vi gương mặt có chút kích động nhìn vào webcam trên laptop hỏi.

- "Ngải tiểu thư, chúng tôi rất tiếc, nhưng không thể vào được, hệ thống đã hoàn toàn sụp đổ" đầu dây bên kia, một giọng nam nhân trẻ tuổi truyền đến.

Ngải Vi thất vọng.

Cúp máy, Ngải Vi cắn cắn ngón tay, ánh mắt có chút nóng bỏng.

Bí mật của Khuynh gia trong tay baba là gì?

Nếu mình biết được...

Như vậy, vị trí Khuynh thiếu phu nhân càng thêm chắc chắn...

"con à, mẹ sẽ tìm mọi cách moi được bí mật này, như vậy cuộc sống về sau của chúng ta càng thêm đảm bảo nga." Ngải Vi cười đến vui vẻ vuốt ve bụng mình nói.

-----phân cách tuyến không gian-----

Thành phố C.

Biệt thự Hách Liên Thần Hi.

Trần a đi nắm máy hút bụi trong tay bắt đầu dọn dẹp ngôi biệt thự.

Hai người kia đi Italy còn chưa biết khi nào về, giao biệt thự rộng thênh thang cho bà quản lí.

Nói là quản lý chỉ bằng hưởng thụ, bởi vì hầu như từng công việc đều có người theo giong đến làm việc, bà chỉ cần dụng tâm chăm sóc tiểu Tuấn là tốt.

Mà gần cửa sổ, trên ghế salong ngồi một chàng trai trẻ đang chăm chú đọc sách, ánh dương chiếu vào người cậu dát lên một tầng vàng kim giòn giã.

Trần a đi nhìn con trai đang dần dần hồi phục nhìn không được cay mắt.

Cảm tạ trời phật đã rủ lòng thương xót cho con trai bà.

Đời bày gặp được tiểu Ly cùng Hách tổng là phúc phận của hai mẹ con bà a.

Trần a đi cảm khái.

Đúng vào lúc này, trên ti vi truyền phát một đoạn phỏng vấn thu hút sự chú ý của Trần a đi.

Theo bản năng bà ném ánh nhìn về phía màn hình.

"theo tin tức vừa nhận được hai gia tộc khổng lồ Khuynh gia cùng Ngải gia đang có ý định liên hôn, tin tức này đã tạo vô số làn sóng đối lập trên thương trường, đồng thời khiến giá cổ phiếu hai tập đoàn này tăng mạnh. Câu hỏi đặt ra, phải chăng hai nhà cầm quyền đã bắt tay nhau ý đồ thôn tóm toàn bộ thị trường Châu Á?" trong phóng sự, phóng viên lời nói trôi chảy, chuyên nghiệp phát biểu ý kiến.

"Để làm rõ vấn đề này, chúng ta sẽ gặp và có một cuộc trò chuyện cùng Ngải tiểu thư, thiên kim thị trưởng. Ngải tiểu thư hảo, đối với việc bản thân là đối tượng liên hôn giữa hai gia tộc, cô có cảm tưởng như thế nào?"

"tôi không nghĩ rằng đây là một cuộc liên hôn, chúng tôi có tình cảm với nhau, nên quen nhau. Hoàn toàn không quan hệ đến vấn đề giữa hai gia tộc" Ngải Vi xinh đẹp tự tin trả lời.

"Như vậy, Ngải tiểu thư, bào thai trong bụng cô phải chăng là của người đàn ông độc thân kim cương Khuynh tổng?" phóng viên tiếp tục đặt câu hỏi.

Nghe câu hỏi phóng viên đặt ra, Trần a đi khuôn mặt trắng xanh xen kẽ.

Đây là tiểu tam đã khiến tiểu Ly đau khổ?

Đã xem Hàn Tuyết Ly là con gái mình, Trần a đi nhìn tiểu tam thượng vị còn khoe mẽ Ngải Vi, tức thẳng giậm chân.

Chợt một hành động của Ngải Vi đập vào mắt khiến Trần a đi thân người chợt cứng ngắt.

"đúng vậy, đây là kết tinh tình yêu của tôi và anh" Ngải Vi ôn nhu cười cười, đưa tay vén lọn tóc rủ xuống bên mép tai.

Bởi vì là đặc cảnh* nên Trần a đi có thể thấy rõ trên ngón út của Ngải Vi, móng tay cô ta màu tím đen.

*quay đặc tả, cận cảnh nhân vật

Rất đặc biệt, bởi vì nó chỉ chiếm một chấm lớn.

Nhìn qua thì tựa như vẽ móng, nhưng thật ra không phải.

Đó là dấu hiệu của việc móng tay bị hoại tử, (*) vĩnh viễn không có khả năng tái sinh...!!!

Ngón tay út của Ngài Vi làm Trần a đi khuôn mặt trắng bệch.

Cánh tay đang cầm máy hút bụi cũng run rẩy nhẹ nhẹ.

(*) Tức là móng tay của Ngài Vi có một vết bầm màu tím đen, vì lý do gì đó bị hoại tử, phần tế bào nơi đó bị chết đi và không có khả năng tái sinh. Cho dù móng tay có dài ra thì tại nơi đó móng vẫn màu tím đen. Không liên quan gì đến cụt tay đâu nha. :))) chỉ là cái móng tay ngón út mà thôi

Đề cử truyện: Thế Thân. song sinh. 1:1 ngược tâm ngược tàn tạ te tua, HE

Các nàng hãy ủng hộ ta tại địa chỉ wattpad "Tiểu Thư Kiều Kỳ" thanks

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Không Phải

Trần a đi sắc mặt trắng xanh nhìn chằm chằm theo di động của bàn tay Ngài Vi.

Máy hút bụi rơi từ trên tay bà xuống sàn nhà tạo thành một tiếng vang lớn, nhưng dường như Trần a đi không mấy may cảm giác được.

Bà không tự chủ tiến lại gần ti vi nhìn cho kỹ..

Đó là..

Trong não bà chợt ủa về hình ảnh một biển lửa thâu tận mây xanh. Trong biển lửa tiếng la hét, kinh hoàng kêu cứu vang trời dậy đất.

Một tiểu cô nương ăn mặc đẹp đẽ cười đến sáng lạn đặc ý nhìn về phía biển lửa.

Trên tay trái cô ta là ngón út với móng tay màu tím đen.

Quay trở lại Italy.

"Kinhkoong"

Hàn Tuyết Ly từ trong phòng bếp nghe tiếng chuông vội đi ra, theo sau là khuôn mặt đen thui của Hách Liên Thần Hi.

Trên tay hần bê một bát canh đang toả nhiệt hương thơm lừng.

Vừa đặt tô canh xuống bàn, nhìn ra ngoài cửa, John liền xuất hiện trong tầm mắt Hách Liên Thần Hi.

Theo sau còn có một người, mà người đó lại là đối tác quan trọng của hần- Paul.

Paul phải mất năm giây mới nhận ra, chàng trai trước mắt chính là người thanh niên trong cuộc họp cách đó hai ba tuần, đã khiến hần nhìn bằng ánh mắt vô cùng thương thức.

Hiện tại cư nhiên..

Đường đường là Hách tổng khiết phích lạnh lùng băng sơn, hiện tại mặc tạp dề xinh xắn màu hồng phấn mang bao tay in hình hello kitty cũng đồng dạng màu hồng nhìn như thế nào cũng có cảm giác quý dị.

Ít nhất là hai người đang đứng trước cửa thấy thế.

John bước vào nhà, ông mang theo một chai vang đỏ, còn Paul mang theo một giỏ hoa quả.

Ba người sáu mắt trừng nhau.

Paul xấu hổ sờ sờ mũi đi dời tầm mắt.

Được rồi, Paul là đến cọ com. Ai kêu ba vợ hấn quảng cáo quá hiệu quả làm hấn cũng nổi lên tính ăn hàng.

- "John tiên sinh." Hàn Tuyết Ly âm thanh nhu nhu mềm mềm thoáng cái phá vỡ không khí cứng ngắc.

Cô vừa đóng cửa quay vào liền nhìn thấy ba người thân ái nhìn nhau. Hàn Tuyết Ly vui vẻ, xem ra là mọi người đều đã quen biết nhau a.

Hàn Tuyết Ly thần kinh thô không chút nào phát hiện không khí kỳ lạ dao động giữa ba người, cười tươi bước vào mở miệng.

- "Ngài mau rửa tay, com đã chuẩn bị sẵn xong" Cô đi đến cạnh tủ, lấy ra một cái khăn mỏng mềm, đưa cho John cùng Paul mỗi người một cái.

- "Ân" John tươi cười đẩy mặt.

Mà Paul thì từ lúc xoay người nhìn thấy Hàn Tuyết Ly liền cũng không di dời tầm mắt.

Giống.

Thật giống quá..

Này mắt, này mũi, rõ ràng là bản sao của mẹ vợ.

Còn đôi môi kia rõ ràng là của Ân Hà, vợ hấn.

Lần trước tại sân bay bởi vì Hách Liên Thần Hi bao bọc quá kỹ chỉ hơi hơi lộ ra ngoài, nên Paul cũng không phát giác điều gì, hiện tại tận mắt nhìn thấy cô, Paul quả thật mừng như điên.

Hấn kích động nắm lấy tay áo John đang định xoay người bước đi, kéo lại.

- "Ba..ba à" giọng Paul nhè nhẹ run rẩy.

- "Không phải" John nhìn thấy Paul mất bình tĩnh trong lòng nhin không được cũng tràn ra cảm giác chua xót.

Phản ứng này y hệt hấn lần đầu nhìn thấy tiểu Ly a.

Đáng tiếc, không phải.

Ông lác lác đầu, vỗ vỗ vai Paul kéo hấn đi vào nhà vệ sinh.

Đề lại Hàn Tuyết Ly đẩy mặt kính ngọc, còn Hách Liên Thần Hi đôi mắt khép hờ suy nghĩ sâu xa.

Trong lúc đó.

Tại một nơi khác.

Lý Thần Nhượng từ trong hôn mê tỉnh giấc, ánh mắt mê mang nhìn trần nhà.

Sau đó chợt tròng lớn mắt.

Hấn gấp gáp ngồi dậy, lại bị cơn đau dưới hạ thân khiến cho hút một ngụm khí lạnh.

Không phải mơ!!!

Những hình ảnh điên cuồng đêm qua hiện tại Lý Thần Nhượng vẫn còn rất rõ ràng.

Hấn gấp gáp quay đầu nhìn sang bên cạnh, lại cái gì cũng không thấy tâm ngội như tro tàn.

Nước mắt từng giọt từng giọt chua xót tràn đầy gương mặt thư sinh của hấn.

Vẫn là..

Đi rồi a..

Âu Dương Cẩn từ dưới lầu nghe động tĩnh biết Lý Thần Nhượng đã tỉnh liền chậm rãi đi lên lầu.

Vừa mở cửa bước vào phòng Âu Dương Cẩn liền nhìn thấy cuộn mình thật nhỏ ngồi trên giường Lý Thần Nhượng.

Nước mắt đầy mặt mà đôi mắt vô hồn không có tiêu cự.

Âu Dương Cẩn giật mình, ba bước làm một sai chân đi đến bên giường ngồi xuống.

Đưa tay ôm lấy thân ảnh kia vào lòng, Âu Dương Cẩn trong lòng lo lắng.

Tiểu Nhượng cái dạng này lại là chuyện gì xảy ra?

Hắn chỉ xuống bếp nấu bữa ăn sáng cho cả hai thôi mà.

Chưa đầy mười lăm phút, như thế nào lại biến thành như thế này?

Âu Dương Cẩn xiết chặt cái ôm, bên tai Lý Thần Nhượng ôn nhu mở miệng.

- "tiểu Nhượng, tiểu Nhượng"

Lý Thần Nhượng vẫn như cũ không có phản ứng.

Âu Dương Cẩn cảm nhận nhân trong lòng thân thể lạnh lẽo chợt cuống quýt.

- "tiểu Nhượng, làm sao? mau trả lời anh"

Lý Thần Nhượng ngây ngốc xoay mặt nhìn Âu Dương Cẩn, vẫn không phản ứng.

- "Tiểu Nhượng??" Âu Dương Cẩn xoa xoa mặt Lý Thần Nhượng, gọi tên hắn.

Đột nhiên Lý Thần Nhượng đồng tử co lại, xoay người đè Âu Dương Cẩn xuống giường mạnh mẽ hôn lên môi hắn.

Có chút bất an, giận dữ, lo sợ, kinh hãi hoà vào nụ hôn của Lý Thần Nhượng, hay nói đúng hơn là gặm cắn, tàn phá đôi môi của Âu Dương Cẩn.

Âu Dương Cẩn thậm chí cảm nhận được làn môi mình bị xé rách, máu tươi rỉ ra, mùi ghê sét lan tràn trong khoang miệng.

Thân thể nhân trog lòng không ngừng run rẩy, nước mắt từng giọt từng giọt lăn đầy xuống mặt Âu Dương Cẩn.

Đứa ngốc này..

Thật là..

Âu Dương Cẩn tùy tiện Lý Thần Nhượng không ngừng giãy giụa trên người, liếm mút đôi môi mình, hắn đưa tay ôn nhu vỗ về lưng của Lý Thần Nhượng.

Lý Thần Nhượng thế nhưng thần kỳ bình tĩnh lại, nhìn làn môi nam nhân mình yêu hơn cả mạng sống đang rỉ máu mà thủ phạm là bản thân, Lý Thần Nhượng chỉ muốn cho mình một cái tát.

Hắn lần nữa cúi người xuống chạm nhẹ, dịu dàng liếm đi vết máu trên môi Âu Dương Cẩn, động tác rất nhẹ như chạm đồ dễ vỡ.

- "Cẩn ca.." Lý Thần Nhượng rầu rĩ thì thào.

- "Àn, ta ở" Âu Dương Cẩn sùng nịch nhìn Lý Thần Nhượng.

Đứa ngốc này hắn là tỉnh lại không thấy hắn mà hoảng loạn a.

Thật là làm cho hắn không hết lo.

- "tiểu Nhượng, nếu em đã dây dưa cùng tôi, thì từ nay không cho phép em hối hận, cho dù em hối hận khóc lóc cầu xin tôi cũng sẽ không để em đi, hiện tại rời xa tôi còn kịp, em hãy quyết định" Âu Dương Cẩn nhìn chăm chú vào mắt Lý Thần Nhượng nghiêm túc mở miệng.

- "tuyệt không hối hận" không cần nghĩ ngợi, Lý Thần Nhượng kiên định mở miệng.

Âu Dương Cẩn đột nhiên nở nụ cười.

Như vậy, tiểu Nhượng, từ nay em là của tôi.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Khảo Hạch

Hàn Tuyết Ly tựa lưng vào ngực Hách Liên Thần Hi, tùy tiện hất vuốt ve mái tóc mình.

Cô đang bận móc những mũi len cuối cùng cho chiếc khăn quăn cổ màu kem.

Hách Liên Thần Hi một bên đùa nghịch tóc cô thích thú không buông tay, một bên nắm trong tay Ipad tiến hành làm việc.

Đột nhiên nhân trong lòng chợt quấy, sau đó trên cổ nhiều thêm một thứ.

Hách Liên Thần Hi kinh ngạc nhìn xuống cổ mình sau đó nhìn qua Hàn Tuyết Ly, chợt ngốc ngốc nở nụ cười.

Hắn ôm chặt cô vào lòng, hôn nhẹ vào má cô.

- "cho anh sao?" hắn mở miệng.

- "uh, cho anh, có thích không? mặc dù hiện tại là mùa hè, nhưng cũng là cuối hè, mùa thu bên này lạnh hơn nơi chúng ta sống một chút, em đan cho anh nga."

- "ân, cảm ơn em" Hách Liên Thần Hi nắm trong tay cái khăn trong lòng nói không nên lời thoải mái.

Đột nhiên hắn nghĩ đến phản ứng của hai người John cùng Paul lúc tối, ánh mắt có chút nghi hoặc.

Tuy là mới gặp vài lần, nhưng để Paul, người đàn ông nắm trong tay quyền lực hơn nửa Anh quốc thất thố như vậy, hắn không phải chuyện đơn giản.

Mà lại có liên quan đến tiểu Ly?

Hắn chợt nhớ đến lần đầu gặp gỡ tại Z quốc.

Trước đó hắn đã nhận được yêu cầu giúp đỡ tìm nhân, cũng đã bố trí nhân lực bốn phương tám hướng, ngay trong lần gặp mặt cũng đã biết thêm đôi chút về thân phận nhân vật mà hắn đang đi tìm.

Thì phải là đứa con gái thất lạc hơn mười năm trước của Paul.

Móc nối một chút các tình tiết, rất nhanh, Hách Liên Thần Hi liền mờ mờ ảo ảo đoán ra phần lớn vấn đề.

Vì vậy, đợi Hàn Tuyết Ly ngủ say, hắn mới đi ra khỏi phòng gọi một cú điện thoại cho cấp dưới, tra một chút về con gái của Paul, đồng thời gửi lại phần tư liệu lúc trước của Hàn Tuyết Ly qua mail cho hắn.

.
.
.

Cấp dưới của Hách tổng tài mặt than còn là rất công suất nên rất nhanh 2 tuần sau Hách Liên Thần Hi liền thu được kết quả.

Bất quá, y hệt như kết quả điều tra của Lý Thần Nhượng trước đây, toàn bộ thông tin đều chỉ lệch hướng khác, tiểu Ly của hắn không liên quan gì.

Đây chắc là "không phải" lần đó John nói cho Paul đi.

Hách Liên Thần Hi híp mắt.

Có thể John là người ngoại quốc không hiểu rõ lắm tình hình nước Z, nhưng hắn là dân bản địa.

Tờ điều tra này nếu soi kỹ sẽ thấy có một hai lỗ hồng, rõ ràng có nhân sắp xếp qua.

Bấm một dây số điện thoại. Hách Liên Thần Hi đối với đầu dây bên kia phân phó một chút, sau đó cho tay vào túi quần nhìn ra bên ngoài ban công có chút nghĩ ngợi.

Ngày hôm sau, ngày đi báo danh.

Tuy nói John đặc biệt mời Hàn Tuyết Ly qua Italy tham gia khoá đào tạo, nhưng muốn bước chân vào ngôi trường đầu bếp nổi tiếng này là phải thông qua khảo hạch công khai.

Mặc kệ người đi cửa sau vẫn là cửa trước , nếu không có thực lực vậy cũng đừng mong đặt chân vào MCS.

Vì vậy, liền là bây giờ tình cảnh.

Nàng cùng sáu người khác phải hoàn thành đề mục theo yêu cầu, chỉ chọn ba người, còn lại bị loại.

Đề mục cũng không phải ghi rõ ra phải làm món gì, mà ghi vô cùng trừu tượng, đòi hỏi thí sinh phải tự suy nghĩ và kết hợp.

Chủ đề là : nấu một món ăn bao gồm lục vị kết hợp.

Thời gian cho hoàn thành món ăn là 2h đồng hồ, bao gồm công tác chuẩn bị.

Các thí sinh có thể đến kho thực phẩm của trường để lựa chọn nguyên liệu cần thiết.

Nơi này mỗi hai giờ luôn có nhân viên kiểm kê và bổ sung hơn 5000 loại nguyên liệu, kể cả thịt trâu, thịt bò , đà điểu, cá sấu...

Bởi vì học viên của trường đa số là đầu bếp chuyên nghiệp tham gia khoá huấn luyện hoặc là người có tài năng, tay nghề cao, nên các món được thực hiện sẽ có một MCS-restaurant chuyên cung cấp các món ăn của học viên trường làm ra.

Các học viên năm đầu sẽ được miễn phí nguyên liệu trong kho, nhưng bắt đầu từ năm thứ hai sẽ phải trả tiền cho nguyên liệu món ăn mình luyện tập.

Các học viên có thể mang thức ăn mình làm ra bày trên kệ hàng MCS-restaurant để bán, số thức ăn tùy theo số lượng và đơn giá bán ra sẽ được đổi thành tích phân điểm số để học viên có thể dùng để trao đổi nguyên liệu.

Còn tiền thức ăn bán được sẽ thuộc về nhà trường.

Một cách thức đào tạo rất hay.

Hàn Tuyết Ly nhìn đề mục có chút suy nghĩ, tương ứng với ngũ quan con người, sẽ có ngũ vị tương ứng.

Nhưng chủ đề yêu cầu là món ăn kết hợp lục vị.

Như vậy?

Vị còn lại là gì?

Hiển nhiên những thí sinh khác cũng lâm vào suy tư.

Lục vị... như vậy nhất định có một giác quan là trực giác, ảo giác?

Đột nhiên Hàn Tuyết Ly ánh mắt vụt sáng, phải rồi, chính là nó.

Cô nhanh chóng đi vào kho bắt đầu lựa chọn nguyên liệu.

Quả không hổ danh trường dạy nấu ăn bậc nhất, toàn bộ nguyên liệu đều tươi rói thơm ngon.

Nhanh tay lựa chọn nguyên liệu cho vào xe đẩy, Hàn Tuyết Ly xuyên qua nhà bếp, xin một cái hộp lớn, cho nguyên liệu vào ngâm nước.

Lại nhanh tay quay sang làm những công đoạn khác.

Nhìn quen thuộc nguyên liệu trên bàn, Hàn Tuyết Ly đột nhiên nở nụ cười, có chút hoài niệm kiếp trước.

Khi đó chi tiêu tăng tiện nào có dám ăn ngon cái gì, Hàn Tuyết Ly lại đau lòng Tiểu Tuấn nên đã vắt óc nghĩ ra những món ngon rẻ tiền thay đổi bữa cho cả nhà.

Liền là nghĩ ra biến đổi món này.

Cay, thơm, sắc, nóng , tê nham vị, còn có vị cuối cùng..

Chính là...

Đề cử truyện : Thế Thân (hoàn), 1:1, HE.

Ghi chú: Truyện này ba chương đầu là xây dựng trên cơ sở kịch tình truyện khác. Nhưng từ chương thứ ba về sau là sáng tạo của ta, tất cả mọi chi tiết

đều là ta nghĩ ra, cho nên đề nghị miễn so sánh tầm phào cùng truyện khác.

Ta đang dự định thay đổi mở đầu, tức là đá văng cái kịch tình của truyện mà ta bị kêu đạo kia thay đổi bằng một mở đầu khác. Chắc là sẽ publish một ngày không xa.

Thực tình truyện như thế này mà bị tác giả kia kêu đạo 80% truyện của nó, thực cảm thấy vì chữ "đạo" điềm nên nhang.

Thân, mặt dày quá thể.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Tài Năng Nở Rộ

Hai giờ rất nhanh sắp trôi qua, trên sân khấu lần lượt truyền ra từng đạo mùi thức ăn thơm phức làm nao lòng khách hành lữ.

Các giám khảo đã chậm rãi ngồi vào vị trí.

Còn 15 phút là hết thời gian.

Hàn Tuyết Ly đang thực hiện giai đoạn gia công cuối cùng.

Khi cô vừa trình xong đĩa thức ăn thì tiếng chuông cũng đã ngân vang khắp hội trường.

Thời gian kết thúc.

Các thí sinh lần lượt bê tác phẩm của mình đặt trước bàn.

Các món ăn trình bày đẹp mắt, hương sắc đầy đủ.

Các giám khảo rời khỏi vị trí trên đài cao di chuyển đến trước bàn đặt thành phẩm đạo một lượt.

Trước hết là chấm một lượt các giá trị bên ngoài như hương, sắc, trình bày, thành phần nguyên liệu, sự phối hợp các thuộc tính để tránh tương khắc. (ví dụ như thức ăn thuộc tính hỏa, ôn hoà không nên hoà chung thuộc tính hàn, sẽ gây rối loạn tiêu hoá)

Sau một lượt dạo vòng quanh, các giám khảo đều dừng trước một món ăn cho dù là màu sắc, hương khí hay trình bày đều vô cùng bắt mắt.

Cái này là..

Đậu Hũ?

.

.

.

Sau khi xong công đoạn đánh giá bên ngoài, là tiến hành nếm và cho điềm món ăn.

Mười hai giám khảo ngồi trước bàn, lần lượt trước mặt họ là các đĩa nhỏ với một lượng nhỏ thức ăn cùng nước lọc.

Các giám khảo lần lượt động đũa, nếm thử, cho điềm, súc miệng bằng nước lọc sau đó tiếp tục với các món khác.

Các món đều nếm qua hoặc nhiều hoặc ít..

Riêng món đậu hũ không ai động đến.

Bởi vì nhìn như thế nào cũng có cảm giác hảo cay.

Ngay cả mùi cũng trộn lẫn vị tiêu cay nồng.

Giám khảo có năm người là người phương Tây nên tương đối không quá hảo vị cay.

Chưa kể hiện tại còn đương mùa hè, cho dù là cuối hè ngả sang thu cũng vẫn còn khá nóng nực, ăn đồ cay thì thật là...

Tất nhiên ném là phải ném, nhưng hay là để cuối đi,... các giám khảo nghĩ.

.

.

.

John trầm ngâm nhìn món ăn trước mặt.

Màu sắc rất hấp dẫn, rất thơm.

Ông biết món này là món Hàn Tuyết Ly nấu, đơn giản vì khi tham gia các cuộc thi, người ta sẽ lựa chọn các món có độ hào nhoáng bên ngoài để gây chú ý cho thực khách ví như các món ăn Tây, nhìn bề ngoài rất hấp dẫn.

Cô gái này lại lựa chọn một món ăn trứ danh Tứ Xuyên.(Trung Quốc)

Đậu hũ Maba .

.

.

.

Ông đưa tay múc một đĩa nhỏ sau đó bắt đầu tinh tế nhấm nuốt.

Khép mắt ông bắt đầu đánh giá.

Cay-nóng-sắc-tê-thơm.

Đủ ngũ vị tiêu chuẩn của một món đậu hũ Maba..

Còn một vị lại là cái gì đâu?

Ông lại múc thêm một muỗng cho vào miệng.

Đột nhiên..

"Crack"

John trừng mắt dừng lại động tác nhai, nhìn xuống đĩa thức ăn sau đó lại động quai hàm nhai nhẹ..

"crack..crack.."

Đây là.....

John ngẩng đầu nhìn xuống phía ghế các thí sinh đang ngồi nhìn Hàn Tuyết Ly, sau đó..

Ông múc hân nửa chén bắt đầu ăn lên.

Các giám khảo khác há mồm kinh ngạc.

John?

Lần lượt có hai ba người cũng tò mò tiến lên múc một muỗng nhỏ cho vào đĩa nếm thử.

Sau đó các giám khảo còn lại há hốc mồm nhìn ba bốn người kia nhanh chóng ăn xong một muỗng về mặt phát sáng hai mắt, lại múc tiếp một đĩa nữa.

Chuyện này...???

Những người còn lại nhìn nhau cũng đi theo tiến lên chia cho bản thân một phần.

"Crack..crack"

Đây là..?

Một người lấy ra một chiếc đĩa trắng, từ trong đĩa của mình chọn ra một thứ, đặt vào đĩa trắng.

Đây là ..

Thịt bò băm nhỏ?

John ánh mắt đầy ý cười nhìn thấy đĩa đậu hũ Maba đã hết sạch.

Ông tiến lên, nắm trên tay con dao cắt beefsteak đặt lên viên thịt bò kia, sau đó nhẹ nhấn.

"crack" ...

Viên thịt bò vỡ ra làm đôi xoay vòng trong đĩa.

- "Độ giòn" tất cả các giám khảo đều đồng dạng nghĩ đến.

Không sai, vị thứ sáu chính là độ giòn.

Nhưng độ giòn này lại là làm sao có được?

Không phải gân bò, bởi vì cho dù có băm nhuyễn như thế nào thịt bò cũng sẽ có độ kết dính và dai nhất định.

Nhưng viên thịt bò này lại là giòn, phá vỡ quy luật vốn có..

.
.
.

Mrs.Susan, một trong những giám khảo người Anh trực tiếp đi đến bàn ghi tên thí sinh xem xét liền thấy được cái tên Hàn Tuyết Ly ..

- "Ai là Hàn Tuyết Ly?" bà quay xuống ghé thí sinh hỏi.

- "là tôi" Hàn Tuyết Ly đứng lên.

- "tiến lên nơi này, bà vẫy vẫy tay"

Hàn Tuyết Ly liền rời khỏi chỗ ngồi đi lên bục.

Các thí sinh bên dưới bất khả tư nghị nhìn cô bước lên bục, kèm theo là các loại phỏng đoán.

- "chào cô Hàn Tuyết Ly, tôi đã nếm qua món của cô, rất tuyệt vời, chúng tôi có vài thắc mắc mong cô giải đáp trước khi quyết định nhận cô vào trường.

- "vâng, tôi rất sẵn lòng" Hàn Tuyết Ly xinh đẹp cười đáp lại.

- "tốt" hiển nhiên Mrs.Susan khá có hảo cảm với thái độ của Hàn Tuyết ly hiện tại, mà nở nụ cười nói ra một tiếng tốt.

- "như vậy, Hàn Tuyết Ly, đề mục yêu cầu kết hợp lục vị, món của cô ngũ vị khá rõ ràng, như vậy vị cuối cùng chính là..?" Mrs.Susan hỏi.

- "vị cuối cùng chính là vị giòn"

Quả nhiên...

Các giám khảo không hện mà cùng gật đầu

- "Cô có thể giải thích một chút vị giòn lại là chuyện gì không?" Mrs.Susan hỏi tiếp.

Đây mới là điểm trọng yếu. Bà rất tò mò, làm cách nào cô gái trước mắt có thể gia công tạo nên vị giòn cho thịt bò một cách hoàn hảo như vậy?

- "thật ra thì.. nó không phải thịt bò" Hàn Tuyết Ly mỉm cười dịu dàng.

- "nó là thịt, nhưng là "thịt trong vườn rau" "

Hàn Tuyết Ly chìa tay ra, trong tay cô là một viên đậu nành.

Đậu nành?

Thịt trong vườn rau?

Đó là cái gì?

- "Chính là đậu nành sau khi gia công sẽ giống hệt và thay thế thịt bò trong món đậu hũ maba chính tông."

Các giám khảo nhìn nhau, còn có cách này?

- "Đây là món tôi cải biến từ món đậu hũ maba theo công thức của riêng tôi."

Hàn Tuyết Ly cười cười.

- "Ý cô là cách gia công này là cô nghĩ ra?" Mrs. Susan kinh ngạc, thốt lên.

- "vâng, bởi vì ngày xưa nhà tôi rất nghèo, đứa em trai lại ốm yếu, khẩu vị trở nên nhạt nhẽo, thương nó nên tôi đã nghĩ ra cách này để nó dùng được cơm chống chọi bệnh tật"

Đúng vậy, kiếp trước cô cùng trần a di và tiểu Tuấn chính là vượt qua trong khó khăn khổ ải như vậy.

Đời này cô trùng sinh, thêm vào đó có Hách Liên Thần Hi bảo bọc che chở nên đời lúc cô đã quên rằng kiếp trước mình đã từng bị dồn đến đáy xã hội tuyệt vọng ngoi ngóp hơi tàn.

- "một ngày nào đó tôi có thể hướng cô thỉnh giáo một chút cách gia công món "thịt trong vườn rau" này được không?" một vị giám khảo người Ý mở miệng.

- "tôi rất sẵn lòng" Hàn Tuyết Ly trả lời.

Đề cử truyện : "Ảnh Hậu Là Đá Lót Đường" xuyên không, xuyên thư, nữ phụ văn, điện ảnh, 1:1, cườngx cường, HE

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Êm Đềm Trước Sóng Gió

Z Quốc, Biệt thự Ngải thị trưởng.

Phòng Ngải Vi.

- "Vẫn chưa tìm được con tiện nhân kia sao?" một giọng nữ nhân chói tai vang vọng chập chờn trong không khí.

Ngải Vi cắn môi muốn rí máu rít qua kẽ răng.

Đã hơn hai tháng vẫn không có bất kỳ tung tích của ả nữ nhân chết tiệt kia, chỉ mong sao ả đã chết bờ chết bụi hoặc đi bị xe cán ở đâu đi.

Ngải Vi khuôn mặt dữ tợn nghĩ.

Nhưng không sao, một con tiện nhân không cha không mẹ mà thôi, lại có thể làm nên trò trống gì được.

Chưa kể, hiện tại, mọi chuyện đã trở thành ván đóng thuyền, cho dù ả có quay lại thì thế nào đâu?

Ngải Vi đưa bàn tay sơn màu đỏ đậm lên trước mắt lật qua lật lại nhìn, nhovn miệng cười khúc khích.

- "Khuyên phu nhân nhất định là ta...hahaha"

Cùng lúc đó.

Ngải Hiếu đang trong những ngày chạy nước rút vận động tranh cử.

Danh tiếng của hân ta khá tốt.

Bởi vì trong sự kiện chết người hàng loạt do chất ung thư trong mỹ phẩm kia, thị trưởng Ngải "kính yêu" đã đích thân đến thăm và chia buồn, đồng thời hỗ trợ kinh tế cho gia đình những nạn nhân thuốc men chăm sóc những người may mắn thoát khỏi lưỡi hái Tử Thần.

Người ta nói, nhiều không bằng đúng lúc. Khi gặp khó khăn, Ngải thị trưởng đứng ra tài trợ giúp họ vượt qua nỗi đau, tăng khả năng sống sót cho thân nhân họ bằng việc ủng hộ tiền.

Đây quả thật là đưa than sưởi ấm ngày tuyết rơi.

Chức vị trong bộ máy cao tầng, Ngải Hiếu chỉ bằng một hành động nhỏ đã xem như ngồi lên được một nửa.

Mọi chuyện gần như đã trở lại quỹ đạo của kiếp trước, sau sự kiện mỹ phẩm kia, Ngải Hiếu thành công chen một chân vào giới cao tầng, mà hiện tại cũng chỉ kém một chút nữa.

Mọi chuyện diễn ra suôn sẻ đến bất ngờ, thế nhưng ai biết sau bình yên lại là cái dạng gì sóng ngầm cuộn trào mãnh liệt??

Thư phòng Ngải gia.

Ngải Hiếu nhìn tỉ lệ đầu phiếu cho mình càng ngày càng tăng cao hiếm hoi xuất hiện một nụ cười thích thú.

Tuy nói vụ công ty X kia làm hân bị thiệt hại không nhỏ.

Nhưng trong cái rủi có cái may, ai biết được trong lúc tình cờ nảy ra ý viện trợ, thăm hỏi thân nhân gia đình người bị hại nhằm tạo chút danh tiếng tốt lại mang lại kết quả kinh hỷ như vậy.

- "Hahaha, xem ra trời cũng giúp Ngải gia ta" Ngải Hiếu cuồng tiếu.

Ngải Hiếu đã quên câu, "vui quá hoá thù lương", rất nhanh sau đó, khi "từ trên thiên đường rơi xuống địa ngục" hân sẽ thấm thía một câu, "ma cao một thước, đạo cao một trượng" là như thế nào.

Cùng lúc đó, vùng ngoại ô thành phố B.

Trương Tam nép mình vào góc chật hẹp gần cầu thang, đưa mắt thận trọng quan sát trạm tàu điện ngầm không xa gần đó.

Quả nhiên, hân thấy được có ba bốn người ăn mặc bình thường y phục, rải rác hoặc đứng hoặc ngồi tại trạm làm việc riêng, nhưng thỉnh thoảng lại ngược nhìn chung quanh như đang tìm tòi gì đó.

Trương Tam thu hồi tầm mắt, dựa lưng vào tường, khép hờ mắt suy nghĩ.

Xem ra hiện tại chưa thể rời thành phố B.

Tất cả các tuyến đường đều có nhân mai phục.

Ngải Vi a Ngải Vi, cô được lắm.

Trương Tam siết chặt nắm đấm.

Nếu không phải tại thành phố S có thân tín của hân trong toà soạn, đảm bảo cho thông tin không bị rò rỉ bị Ngải thị trưởng ra tay "dọn dẹp", Trương Tam cũng không phải cố gắng mò mẫm tìm đường về thành phố S.

Trước mắt không thể trở lại thành phố S...

Trương Tam sờ soạn trên túi áo, khi chạm đến đang nằm yên vị trong góc túi thẻ SD liền thở dài hồi phục.

Xem ra hân phải hao hao tính toán một chút kế hoạch mới được.

Trương Tam liếc nhìn lần nữa những người đang quanh quẩn tại bến kia sau đó dứt khoát xoay người rời đi trạm tàu điện ngầm.

Khuynh gia.

Khuynh Phong ngồi thẫn thờ trên giường nhìn chằm chằm điện thoại trên tay.

Hắn dịu dàng xoa xoa màn hình điện thoại, trên đó là tấm hình một cô gái vô cùng xinh đẹp hiện dịu dàng mỉm cười.

Nếu có ai nhìn thấy Khuynh Phong giờ phút này, hẳn sẽ vô cùng kinh ngạc.

Một đầu tóc bù xù, râu ria lởm chởm, môi bạc thếch, hai mắt ảm đạm, tinh thần xuống dốc.

Khuynh tổng hào hoa phong nhã như ánh dương quang ngày xưa hiện tại cư nhiên thành cái dạng này?

Khuynh Tất nhìn cháu trai của mình trong lòng giận dữ, nhiều hơn là đau lòng.

- "Hảo Hảo mà chính đồn bản thân, nửa tháng sau kết hôn có biết không?"

- "..."

- "nếu cháu tiếp tục cái dạng này, ta sẽ cho người lật tung cái Z quốc này đuổi giết người đàn bà kia." Khuynh Tất lạnh lùng để lại một câu, thành công thấy được khuôn mặt Khuynh Phong biến đổi, sau đó phát tay đi ra ngoài.

Khuynh Phong cúi đầu, ánh mắt đen tối không rõ.

Ngài già.

Ngài Hiếu.

Ngài Vi...

Tay Khuynh Phong siết chặt vào nhau, lòng bàn tay hẳn lên vết máu.

Ngẩng đầu lên, đôi mắt sâu thẳm ánh lên nguy hiểm quang mang.

Nơi nào đó của Italy.

Một nữ nhân đắm mình trong ánh nắng bên cửa sổ, đưa tay vuốt ve bụng mình, động tác hết sức dịu dàng ôn nhu.

"cốc..cốc" một tiếng gõ cửa đột ngột thu hút sự chú ý của cô gái. Cô hướng về phía cửa mở miệng.

- "mời vào"

Cửa vừa mở ra, một giọng nam nhân trầm ấm liền vang lên.

- "tiểu Tinh, hôm nay em cảm thấy trong người như thế nào?"

Lưu Vệ Tinh nhìn Lý Thần Nhượng mở cửa bước vào, theo sau là hai nam nhân, trong đó một người nàng biết, là Vương bác sĩ, nhưng người còn lại.

- "em đã ổn, vị này là..." Lưu Vệ Tinh nhìn Âu Dương Cẩn, hỏi.

Nhận được ánh mắt nghi ngờ của tiểu Tinh, Lý Thần Nhượng hai lỗ tai chậm chậm ứng đo.

Âu Dương Cẩn hít mắt, cũng không lên tiếng, đặt tầm nhìn lên thân thể Lý Thần Nhượng chờ đợi hắn giới thiệu mình.

Lý Thần Nhượng cảm nhận được tầm mắt của Âu Dương Cẩn trong lòng càng bối rối, nhưng rất nhanh sau đó ánh mắt trở nên kiên quyết, từng từ từng chữ kiên định từ trong miệng cậu thốt ra.

- "đây là người anh yêu, Âu Dương Cẩn"

Có người hỏi ta lấy bối cảnh là nước nào? Đơn vị tiền tệ không chính xác?

Câu trả lời là không nước nào nhé, đơn giản là ký hiệu chữ cái thôi. Đơn vị tiền tệ cũng vậy, đó là do ta quy ước, thỉnh một số bạn không cần tự cho là đúng rồi phân tích chỉ trích sai này sai kia.

Cảm ơn đã ủng hộ.^^

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 51: Quỷ Dữ Đội Lốt Người (1)

Âu Dương Cẩn vô cùng hài lòng trước câu trả lời của Lý Thần Nhưộng.

Hắn hít một hơi cười cười, bước lên một bước nắm lấy tay anh, sau đó trước ánh mắt kinh ngạc của Lưu Vệ Tĩnh gật đầu xác nhận.

Hắn đã hỏi rõ ràng, nữ nhân này cũng không phải như hắn suy nghĩ là vợ của tiểu Nhưộng, mà là tiểu thư Lưu gia, mang thai trốn khỏi nhà, giữa đường ngất xỉu, may mắn gặp tiểu Nhưộng được giúp đỡ.

Nếu cùng tiểu Nhưộng không có quan hệ như hắn nghĩ vậy hắn cũng không bận tâm. Khi xưa hắn cũng được Tuyệt Ly curu mang nhưng ngày tháng tăm tối.

Nghĩ đến Hàn Tuyệt Ly ,Âu Dương Cẩn có chút phiền muộn, đến giờ vẫn chưa tìm ra được tung tích của cô ấy.

Đó là ân nhân, là em gái , là người thân mà hắn đã nhận định từ kiếp trước. Hiện tại không rõ sống chết hắn quả thật vô cùng lo lắng.

.

.

Âu Dương Cẩn không biết, kiếp trước Lưu Vệ Tĩnh là kết hôn cùng Lý Thần Nhưộng, nếu không hắn cũng không thể hào phóng suy nghĩ như vậy a.

Tất nhiên hôn nhân đời trước giữa hai người là không tình yêu, chỉ là Lý Thần Nhưộng khi biết tin Âu Dương Cẩn qua đời giống như mất đi linh hồn, thậm chí tìm đến cái chết.

Sau đó bị Lưu Vệ Tĩnh vốn được hắn curu mang trước đó, tạm thời ngụ ở nhà hắn kịp thời phát hiện đưa đến bệnh viện.

Mạng giữ được nhưng cũng chỉ là cái vỏ bên ngoài mà thôi, Lý Thần Nhưộng ngày qua ngày lay lắt.

Ở khi Lưu Vệ Tĩnh cầu xin Lý Thần Nhưộng giúp đỡ, giúp cô giữ lại đứa con, Lý Thần Nhưộng liền đồng ý lấy Lưu Vệ Tĩnh làm vợ.

Hắn nghĩ , đời này mình cũng không lại yêu ai, chỉ bằng giúp đỡ Lưu Vệ Tĩnh đồng thời che mắt Mr.John, tránh để ông ấy hỏi thúc mình kết hôn sinh tử.

Cứ như vậy hai người tương kính như tân , không tình yêu nhưng có tình nghĩa chậm rãi an bình đến cuối đời.

Chỉ có Lý Thần Nhưộng biết trái tim hắn từ lâu đã khép lại rồi, đi theo Âu Dương Cẩn chôn dưới mồ sâu ba thước đất.

Trở lại nước Z.

Mấy hôm nay, truyền thông không ngừng đưa tin về hai tin tức nóng hổi

Thứ nhất là ngày kết hôn của Khuyneh tổng tài hoa cùng thiên kim thị trưởng Ngải tiểu thư đã được định xuống. Là ngày 30 tháng bảy.

Thứ hai là Ngải thị trưởng lượng phiếu bầu theo như tin tức rò rỉ ra ngoài là vô cùng lớn, rất có thể Ngải thị trưởng sẽ đắc cử thắng áp đảo các đối thủ khác.

Có thể nói Ngải gia hiện tại "song hi lâm môn"

Hàng ngày đều có truyền thông đưa tin.

Khuyneh gia.

Khuyneh Tất nắm trong tay tập tài liệu điều tra này nắm thật chặt.

Trước mặt ông là một nam nhân khuôn mặt không có bất kỳ biểu tình gì thập phần cung kính đợi lệnh.

Khuyneh Tất càng nhìn tập tài liệu tâm tình càng xuống thấp, sau cùng nén một hơi thật sâu, đặt tập điều tra xuống bàn phiền muộn thờ dài.

- "Jody, người nói xem, Phong nhi là đang định làm gì a." Khuyhnh Tất sâu kín thờ dài.

Người nam nhân kia cũng không có trả lời, chỉ một mực im lặng đứng đó.

Khuyhnh Tất dường như đã quen với tác phong người trước mắt, cũng không chấp, ngược lại có chút suy nghĩ.

Đứa cháu này là mối lo lắng duy nhất trong lòng ông. Hiện tại Khuyhnh gia ngàn năm truyền thừa phụ thuộc vào nó.

Nếu nó ngoan ngoãn kết hôn cùng Ngải Vi, sau thu nạp cô gái kia làm tình nhân, yêu thương chăm sóc gì gì trong bóng tối ông sẽ không ngăn cản. Đó là nhượng bộ cuối cùng của ông. Vì Khuyhnh gia ngàn năm, ông không thể cứng rắn.

Mặc dù có chút bất công với cô gái kia, nhưng rõ ràng làm một người thừa kế gia tộc, Khuyhnh Phong phải đặt lợi ích gia tộc lên hàng đầu.

Theo điều tra, Khuyhnh Phong hiện tại đang thần thần bí bí làm gì đó nhưng ông lại không tài nào tìm ra được kẻ hở, chỉ có thể nóng lòng đi qua đi lại.

Quan hệ của ông và Khuyhnh Phong từ cái ngày ông mở miệng nói sẽ truy sát Hàn Tuyết Ly liền triệt để đóng băng.

Tuy nó đã trở lại Khuyhnh thị tiếp tục công tác, xem như ngầm đồng ý lời đe dọa của ông nhưng.

Haiz.

Nếu không phải vì bảo vệ bí mật kinh khủng kia, ông cần gì thốt lên lời tàn nhẫn vậy cơ chứ. Đó cũng xem như chất của ông, là huyết mạch Khuyhnh gia.

Nghĩ đến bí mật kia, cả người Khuyhnh Tất không khỏi rùng mình.

Bí mật này trăm triệu đừng thụ ánh sáng mới tốt a. Khuyhnh Tất lần nữa thờ dài.

Cùng lúc đó.

Tại biệt thự Hách Liên Thần Hi.

Trần a đi ngồi trong phòng gương mặt trắng bệch.

Hồi tưởng một chút hình ảnh mình đã thấy, Trần a đi chỉ cảm thấy trước ngực nổi lên tia lạnh lẽo.

Tay bà không tự chủ nắm chặt nệm dưới thân, đem nó vò nát.

Trần a đi đứng dậy, chậm rãi đi đến trước gương, hai tay run rẩy mở từng khuy áo.

Trước gương, một người phụ nữ tuổi hơn năm mươi cắn chặt làn môi tái nhợt đến bật máu nhìn không chớp mắt thân ảnh trong gương.

Người trong gương trên bờ vai, loang lổ trước ngực, và toàn bộ sau lưng lưu lại vô số vết sẹo chẳng chịt dờ tợn chèn ép lên nhau, nhần nhúm.

Hệt như một miếng thịt mỡ cho vào lửa lớn liền co cụm vụn vụn.

Những vết sẹo kinh dị này đích thực là bị đốt cháy mà ra.

Trần a đi nhìn chăm chăm vào vết sẹo, ánh mắt bà mịt mờ, lâm vào hồi ức.

.

.

.

Bà như trở lại năm xưa, là một bà sơ trẻ tại cô nhi viện.

Trước mặt bà hiện ra rất nhiều gương mặt, hoặc nói hoặc cười, rất thân thiết.

Đó là những sơ trong cô nhi viện cùng bà.

Bà lại nhớ, có một ngày nọ, một vị khách vô cùng "quý" xuất hiện tại cô nhi viện, theo sau là rất nhiều phóng viên.

Nghe Sơ trưởng nói, đó là có một vị tổng tài hảo tâm cùng con gái đến nơi này quyên góp quỹ tài trợ cô nhi viện.

Là một trong các sơ trông coi trẻ, bà cùng bạn đương nhiên đối với tin tức này vô cùng vui mừng, bởi vì một khi có tài trợ đồng nghĩa với việc những đứa

trẻ ở đây sẽ nhận được đãi ngộ tốt hơn.

Thậm chí trong lòng hảo cảm đối với tổng tài và tiểu thư kia tăng lên đến một độ cao vô cùng lớn.

Ai biết được chuyện vui không bao lâu, tai hoạ liền ập tới.

Cô nhi viện bốc cháy!!

Mọi người đều nghĩ đây là một hồi tai nạn , ngoài ý muốn rủi ro.

Chỉ có bà cùng một người bạn bà hiểu được, đây căn bản không phải một vụ hoả hoạn tự phát do sơ suất của cô nhi viện, mà là một hồi giết người diệt khẩu.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Quỷ Dữ Đội Lót Người (2)

Chuyện này được bà cùng đồng bạn phát hiện là vô cùng tình cờ.

Lúc đó đêm đã sắp vào khuya, chừng mười giờ rưỡi ,mười một giờ.

Đám trẻ con trong cô nhi viện để tỏ lòng cảm kích vị "mạnh thường quân" kia đã cả buổi chiều cùng nhau làm bánh tặng lên.

Thế nhưng vào ngày hôm đó lò nướng cô nhi viện lại có chút trục trặc, đợi chỉnh sửa xong cũng đã vào đầu đêm, mãi tận khuya mới hoàn thành xong mẻ bánh.

Lúc đó mọi người nghĩ cũng đã khuya, phóng chừng vị kia cũng đã ngã lưng, hay là để vào ngăn giữ nhiệt sáng mai hãy đưa qua.

Bà cùng đồng bạn ở sau cùng thu dọn phòng bếp, ai biết được ngăn giữ nhiệt đột nhiên sẽ giờ chừng không hoạt động.

Nghĩ bánh để qua đêm sẽ mất đi độ mềm, hai người liền quyết định mang bánh đi đến phòng dự trữ, nơi đó có một cái ngăn giữ nhiệt khác.

Hai người trăm triệu không ngờ, khi đi ngang qua vườn rau, lại nghe được một bí mật kinh thiên động địa.

Cũng vì vậy mà dẫn đến thảm sát cho cô nhi viện

Nguyên lai, gã "mạnh thường quân" đáng đáp vô cùng đạo mạo mà mọi người tung hô kia lại chính là một kẻ trùm buôn lậu.

Hắn nương danh tiếng đến đây quyên góp cho cô nhi viện, trong bóng tối lại âm thầm tiến hành giao dịch một số lượng lớn ma túy cùng vũ khí.

Bạn của bà vì quá sợ hãi đã đánh rơi khay bánh trên tay, cả hai biến sắc nhanh chóng chạy đi.

Tiếng động làm kinh động đám người đang tiến hành giao dịch, gã tổng tài kia khuôn mặt âm lãnh nhìn theo hai bóng dáng đang chạy phía trước.

Hắn không biết hai người bọn họ là ai, cũng không biết bà và bạn bà nghe được bao nhiêu, nhưng thù giết lẫn còn hơn bỏ sót.

Nếu đã như vậy,...

Người đàn ông trong bóng tối hé ra khuôn mặt tàn nhẫn.

Hắn tất nhiên hiểu, chuyện này một khi vỡ lở ra, mọi thứ hắn có sẽ tan thành khói bụi, đồng thời đổi thành lao tù.

Để tránh đêm dài lắm mộng, hắn quyết định diệt sạch trong đêm.

Nhẹ ngoắc tay một hắc y nam nhân đang đứng gần đó, nhẹ giọng phân phó một chút, sau đó quay người rời đi.

Ngay khi hắn xoay người đi thì từ trong góc nhỏ tắm tối, đi ra một thân ảnh.

Một thiếu nữ mặc bộ váy công chúa màu hồng, có vẻ thanh nhã tĩnh diễm, nhưng gương mặt hưng phấn đến vặn vẹo lại khiến người khác rùng mình.

Thiếu nữ hai mắt mào quang như nghe được chuyện vô cùng vui sướng, một đạo cười nhẹ vang vọng trong bóng tối phá lệ nhượng nhân rét buốt linh hồn.

Bà cùng bạn bà chia nhau chạy đi thông báo hiệu trưởng, lại bất ngờ nhìn thấy một đám nhân mặc áo đen rười xung quanh cô nhi viện chất lỏng gì đó.

Gió xông đến một mùi gay mũi làm bà biến sắc.

Xăng!!!!

Một mồi lửa bùng lên dữ dội, sau đó, bà thấy, trước biển lửa, một cô gái nhỏ bước ra, bởi vì ánh lửa quá mãnh liệt, bởi vì khoảng cách gần trong gang tấc, bà nhìn thấy trên ngón tay út vết màu tím đen vô cùng rõ ràng.

Cô gái nụ cười có chút vụn vẹo, xoay người rời đi.

Bà gắt gao che miệng không cho mình hé ra tiếng, đợi cho tất cả mọi người đi khỏi, bà mới thất thần nhìn biển lửa đỏ bùng ánh mắt.

Hiện tại, bên này động tĩnh quá lớn sẽ bị phát hiện, bà thận trọng di chuyển tìm cách cứu bọn trẻ, một bên thăm cầu nguyện cho bạn mình tìm được hiệu trưởng

Cùng lúc đó, trong một căn phòng tràn ngập mùi xăng, hai cổ thi thể dần lạnh băng nằm vật dưới đất.

Nhìn hé ra hai gương mặt dĩ nhiên là Hiệu trưởng cô nhi viện cùng người phụ nữ chạy ra cùng Trần a đi.

Hai người ánh mắt mở to, một là vì kinh ngạc, một vì sợ hãi.

Nam nhân hừ lạnh, mở quạt diêm nhẹ thả xuống đất, xoay người bước đi, để lại sau lưng một ngọn lửa phừng phực lan tràn, không ngừng cắn nuốt từng gốc cây ngọn cỏ trong cô nhi viện.

.

.

Bên này, Trần a đi đang nỗ lực di chuyển đám trẻ con, đưa chúng đến cô nhi viện thành phố bên cạnh.

Bà liên lạc hiệu trưởng bên kia xong liền trở lại cô nhi viện ý định tiếp tục di chuyển mấy đứa nhỏ.

Đột nhiên cổ đau xót, trước mắt tối đen như mực liền mất đi tri giác.

.

.

Khi Trần a đi lần nữa mở mắt ra, bà phát hiện, mình nằm trong khoảng trống giữa chiếc tủ và chiếc giường, trên lưng bỏng rát, nhựa bị tan chảy ăn sâu vào da thịt trước ngực bà.

Hô hấp trở nên khó khăn.

Dường như đêm qua bà bị đánh vào sau gáy khi đang chuyển vài đứa bé đi ra ngoài.

Không ngờ mạng lớn bà còn sống.

Chỉ là...

Nhìn cô nhi viện một mảnh hoang tàn, tâm bà lạnh lẽo đến tận cùng.

Trần a đi mũi chua xót, bà không biết mình hôn mê bao lâu, nhưng dường như mọi chuyện đã bị dàn xếp ổn thỏa.

Cô nhi viện một đông đồ nát không một bóng người.

Trần a đi hốt hoảng loạng choạng đi ra khỏi cô nhi viện, ngã đi giữa đường.

Một nam nhân đi qua vội vã bỏ xuống đứa con trai trên tay chạy đến xem xét, phát hiện thương thế vô cùng nặng liền mang đi bệnh viện.

Đó cũng là chồng bà sau này.

Mà đồng dạng đồ bùng hốc mắt nhìn đồng tro tàn cô nhi viện còn có một tiểu cô nương chừng mười hai mười ba tuổi.

Cô bé gạt lệ nhìn cô nhi viện, đếm đồ Trần sơ mang cô cùng các bạn đi ra, gửi tại cô nhi viện thành phố bên rồi cũng không lại trở lại.

Sau lưng cô là một cậu trai trẻ gương mặt tuấn tú rạng rỡ ánh dương.

Cậu nắm lấy tay cô ôm cô vào lòng.

- "tiểu Ly, đợi anh một năm, khi anh trở thành người thừa kế chính thức anh liền mang em đặt bên cạnh"

Tiểu cô nương đỏ hoe mắt gạt đầu, theo cậu bé rời đi.

Cô mỗi ngày đều đến nơi này thương tâm, cũng đã nỗ lực tìm kiếm, nhưng đã ba bốn ngày không có tìm thấy người nào sống sót.

Cô quay lại nhìn lần nữa cô nhi viện, đây là gia của cô, hiện tại không còn gì nữa cả.

Phát giác tiểu cô nương muốn khóc cậu bé nắm chặt tay cô hơn.

Cô bé nhìn tay hai người giao nhau, nở một nụ cười xinh đẹp.

- "Phong ca, từ nay anh là tất cả của tiểu Ly" cô bé nhủ thầm trong lòng.

-----kết thúc hồi ức-----

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Thực Đơn Mới

Italy.

Hàn Tuyết Ly nhìn trong tay thẻ sử dụng kho thực phẩm ánh mắt vui vẻ.

Cô hiện tại nảy ra khá nhiều ý tưởng kết hợp các món ăn, cô muốn toàn tâm toàn ý phát triển yêu thích cũng như sở trường của mình.

Cô muốn tạo ra một chỗ đứng vững chắc để con cô sinh ra trong sự chuẩn bị chu đáo.

Hàn Tuyết Ly nắm chặt chiếc thẻ, xếp hàng chờ đến lượt mình.

Kho thực phẩm là chia ra làm ba khu, khu tươi sống, khu gia vị và khu dành cho nguyên liệu bánh, kẹo.

Bước vào kho, Hàn Tuyết Ly không vội đi bất kỳ kho nào lấy nguyên liệu mà chậm rãi ngồi xuống bàn gần đó bắt đầu suy nghĩ lựa chọn món mình sẽ nấu.

Hiện tại là mùa hè, các món canh nhẹ của người phương Đông bởi vì có tác dụng giải nhiệt sẽ được ưa chuộng hơn cả, thêm vào đó, các món điểm tâm ngọt như kem và bánh ngọt đặc biệt được các nữ sinh và các quý bà yêu thích.

Trà chiều tán gẫu, bánh ngọt là không thể thiếu.

Phòng bếp chia ra làm ba trăm ba mươi bảy phòng, với đầy đủ dụng cụ.

Mỗi một thành viên mới có thể sử dụng ba giờ miễn phí. Sau đó tương ứng một giờ hai mươi tích phân.

Đối với học viên năm thứ hai, một giờ ứng với 60 tích phân, miễn đủ số tích phân, ở lì trong đó cả tuần cũng được.

Các học viên mới gia nhập có trong thẻ 200 tích phân để trả tiền thuê trung bày một món 10 tích phân tại nhà hàng học viện.

Thời gian trung bày một món ăn là 30 phút, nếu không có nhân lựa chọn sẽ được thay thế bởi món khác, tất nhiên số tích phân là sẽ không hoàn trả.

Hàn Tuyết Ly sau khi quyết định xong thực đơn liền nhanh nhẹn đẩy xe vào khu thực phẩm tươi sống lựa chọn nguyên liệu nấu canh.

Lại sang khu nguyên liệu làm bánh chọn những thứ cần thiết sau đó bước ra ngoài.

Chia ra thẻ học viên, Hàn Tuyết Ly đi vào một gian phòng bếp.

Nhìn gian phòng bếp hiện đại với đầy đủ thiết bị lại vô cùng sạch sẽ Hàn Tuyết Ly yêu thích không thôi.

Nghe nói, định kỳ sáu tháng sẽ thay tất cả các thiết bị một lần đổi thành tân thiết bị, cho nên phòng bếp hiện tại như mới.

Chỉ có ba tiếng.

Hàn Tuyết Ly xắn tay áo lên bắt đầu sơ chế nguyên liệu.

Cô muốn nấu cá quả kho chuối xanh cùng canh chua cá.

Bánh ngọt sẽ làm món Gnocchi Khoai Tây.

Đầu tiên là nấu món cá quả kho chuối.

Nguyên liệu chính cần có cá quả (cá chuối, cá lóc), chuối xanh, thịt ba chỉ.

Nước màu.

Gia vị gồm có: muối, mì chính, nước mắm, hạt tiêu, ớt.

Đầu tiên làm sạch cá, bóp với muối hạt, rửa sạch nhót rồi chặt làm 4 khúc.

Ướp cá với khoảng 1 muỗng cà phê muối tinh trong 30 phút để thịt cá được chắc và thấm mặn.

Chuối xanh tước bỏ lớp vỏ xanh ngoài cùng, ngâm vào nước có pha chút dấm gạo để chuối không bị thâm, cắt làm khoảng 4-5 khúc.

Thịt ba chỉ thái miếng vừa ăn ướp với muối, mì chính, bột canh, nước màu và chút nước mắm.

Khi cá đã ướp thấm mặn, đem chiên sơ cá rồi vớt ra đĩa, để riêng.

Trong 1 nồi nhỏ, cho lượng mỡ vừa dùng để chiên cá vào rồi xếp chuối xanh xuống đáy nồi. Tiếp đến là thịt ba chỉ. Và cuối cùng là cá đã chiên sơ.

Thêm chút nước, nước mắm, và nước màu lên cá rồi đun lửa to đến khi sôi, rưới tiếp phần mỡ rán cá còn lại lên cho cá được bóng đẹp.

Đun nhỏ lửa đến khi thịt, cá, chuối chín mềm và thấm gia vị là được.

Hàn Tuyết Ly gấp cá, thịt, chuối lên đĩa, rắc chút hạt tiêu và ớt thái lát mỏng lên mặt trên.

Món thứ nhất hoàn thành.

Cô để đĩa thức ăn vào mặt dây chuyền, rút thẻ học viên vào khe thẻ, một tiếng "tít" vang lên, Hàn Tuyết Ly gõ giá tiền định bán lên màn hình, sau đó số tích phân trong thẻ của cô bị khấu trừ 10 điểm.

Đồng thời dây chuyền chuyển động, đĩa thức ăn được tự động bao màng bảo vệ di chuyển lên kệ quầy hàng MCS-Restaurant.

Hàn Tuyết Ly mỉm cười bắt tay vào nấu món thứ hai.

Cá Nấu Canh Chua.

Nguyên liệu tất nhiên sẽ có cá, cà chua, dưa, 1 ít me hoặc chanh, giá đỗ, hành khô xắt lát mỏng.

Ngoài ra cần có thêm 1 ít bạc hà, rau răm, ngò om, húng quế.

Đầu tiên, rau rửa sạch. Cà chua bỏ múi cau, dưa cắt miếng vừa ăn, cần tây cắt khúc khoảng 3cm, giá đỗ rửa sạch.

Cá cắt khúc khoảng 3-4cm, rửa sạch, để ráo nước.

Làm nóng nồi trên bếp với chút dầu ăn, cho hành khô vào phi thơm sau đó thêm cà chua vào xào đến khi cà chua hơi mềm thì trút dưa vào xào cùng, nêm muối, đường, hạt nêm.

Khi dưa mềm, cho nước vào, lúc này thêm ít me hoặc vắt ít nước cốt chanh, đun đến khi nước sôi, nêm nêm vừa miệng và thả cá vào đun khoảng 10 - 15 phút.

Cá chín vớt ra để riêng, thêm cần tây vào nấu chừng 5 phút cho mềm rồi cho giá đỗ.

Canh sôi, gấp cá vào lại nồi, tắt bếp, thêm chút hành phi hoặc tỏi phi vào nồi cho thơm rồi múc ra bát.

Món thứ hai hoàn thành.

Vẫn một loạt thao tác cũ, Hàn Tuyết Ly nãy nhìn món ăn di chuyển khuất tầm mắt.

Thời gian còn lại bốn mươi phút, Hàn Tuyết Ly nhanh chóng bắt tay làm món tráng miệng.

Gnocchi từ khoai tây là món ăn có nguồn gốc cổ xưa nhất từ thế kỷ 17 và đến ngày nay nó vẫn luôn là lựa chọn hấp dẫn cho các bà nội trợ ở Ý.

Hàn Tuyết Ly trong thời gian dưỡng thai ở Z quốc từng ném thử vài lần, Hách Liên Thần Hi mua rất nhiều đồ ăn vặt cho cô.

Bởi vì món bánh này rất hợp khẩu vị của cô nên cô quyết định học cách nấu.

Hiện tại cô sẽ làm món bánh này.

Đầu tiên cô rửa sạch khoai tây sau đó cho lên bếp, đổ nước vào đun sôi, giảm nhỏ lửa đến khi xiên đũa vào được là ok.

Trong khi khoai còn nóng, Hàn Tuyết Ly thuần thực gọt vỏ khoai sau đó cho vào máy xay sinh tố xay mịn. Sau đó để nguội bớt rồi thêm bột mì và một chút muối vào trộn đều, thêm trứng.

Nhào kỹ hỗn hợp bột, để bột lên một mặt phẳng có rắc chút bột mì khô để đỡ dính tay, nhào cho đến khi hỗn hợp trở thành một khối thống nhất, bề mặt mịn màng.

Chia bột ra thành từng phần nhỏ, nặn bột thành những dải dài có độ rộng khoảng 1,5cm. Sau đó cắt thành từng miếng có chiều dài khoảng 2cm.

Nặn qua để miếng bột có hình bầu dục.

Dùng đũa ấn nhẹ vào từng miếng bột để tạo ra các vân trên từng miếng bột.

Để bột nghỉ 30 phút trước khi chế biến. Nhưng nếu có ngăn làm mát thì chỉ cần mười đến mười lăm phút là ok.

Hàn Tuyết Ly lựa chọn luộc chín Gnocchi, sau đó làm sốt cà chua thịt bò băm rưới lên trên.

Hoàn thành.

Vừa vặn còn ba phút thao tác, mang tâm trạng vui vẻ, cô đi ra khỏi phòng bếp.

Dù sao lần đầu nấu cho người ngoài ăn, hơn nữa còn là những tính anh trong giới đầu bếp cô cũng không quá mong đợi món ăn của mình sẽ được đánh giá cao, chỉ mong một trong ba món có người chọn là tốt rồi, dù sao mất ba mươi tích phân cô vẫn rất luyện tiếc nha.

Cái học viện trong truyện, cũng như cách học viện hoạt động bao gồm cả những cái như thẻ học viên quầy hàng bày bán gì đó mà ta miêu tả là sản phẩm trí tưởng tượng của ta, không có thật bên Ý nên các bạn không cần đặt câu hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Oanh Động.

Trời tháng 6 gió nhẹ, trời trong xanh.

Khách thập phương đến viếng thăm Italy bước chân bị níu giữ bởi mùi thơm từ khắp các nẻo đường, các con phố ăn vặt nổi tiếng trên thế giới.

Tại trung tâm thành phố, tọa lạc tại trục đường chính, hai bên là hai hàng hàng cây xanh xanh rì rào đón gió. MCS tắm mình trong ánh sáng. Từng đường nét kiến trúc cổ kính nhu hòa trong ánh nắng ấm áp trưa hè.

Nằm trong khuôn viên của học viện MCS, MCS -Restaurant- nơi các món ăn của các học viên được bày bán.

Giờ phút này, MCS-Restaurant cửa chính tụ tập rất nhiều người, cũng có không ít người đứng tại quầy lời to tiếng nhỏ.

Lý do?

Bởi vì vừa có người lựa chọn chế độ "gold meal." cho ba món ăn của cùng một đầu bếp.

Thứ ăn bày tại quầy có chế độ đánh giá, tích phân ngoài dựa theo giá định sẵn của món ăn, còn có phần tích phân extra dựa theo đánh giá của người dùng.

Mà cấp bậc đánh giá chia làm bốn cấp bậc :White- Blue- Silver- Gold.

Tất nhiên Gold Meal không phải không có người đạt được, nhưng đây là lần đầu tiên có học viên đạt được Gold Meal cả ba món ăn từ cùng một vị khách.

Tạm bỏ qua vấn đề giá tiền bán được của ba món ăn này, chỉ riêng phần extra của ba phiếu Gold Meal, chủ đầu bếp kia đã có thể ở trong kho thực phẩm và nhà bếp nửa tháng, thậm chí nhận được thẻ đọc các món ăn trừ danh mà các đầu bếp từ lúc thành lập MSC nấu cho đến ngày hôm nay được ghi chép lại của học viện.

Đó là kho báu!!!

Mọi người đổ mắt hâm mộ ghen tỵ các loại.

Lại không hẹn mà cùng đưa mắt về phía một vị trí, nơi gần cửa sổ, một nam nhân đang ngồi tại đó.

- "Đó chính là người đã lựa chọn Gold Meal cho cả ba món kia." Mọi người không tự chủ nhìn nhiều thêm hai mắt.

Đó là một nam nhân vô cùng anh tuấn, cả người tản ra thượng vị khí tức, gương mặt góc cạnh được năm tháng mài giũa tràn ngập ý vị thành thực.

Dường như nam nhân đã dùng xong bữa, đứng dậy rời khỏi vị trí chỗ ngồi thông thả di chuyển về phía cửa ra vào.

Mọi người như nhận được hiệu lệnh tự động tách biển mờ đường, chừa ra một con đường cho nam nhân chậm rãi bước đi.

Một chiếc Rolls-Royce xa hoa dừng trước cửa chính.

- "Paul tiên sinh"

Thư ký khom thân mình 45 độ, một thân comple chỉnh chu, găng tay trắng nhanh chóng mở cửa ghế sau, động tác lịch sự, có huấn luyện.

Đội cho nam nhân bước lên xe ngồi vững, thư ký liền nhẹ tay đóng cửa, ngồi vào ghế lái, xe chậm chậm lăn bánh, xinh đẹp rồi đi trước vô số ánh nhìn của những người trong đại sảnh.

Trong xe.

- "Paul tiên sinh, vừa rồi Mrs.Renap gọi điện thoại cho ngài. Lúc đó ngài đang trong nhà hàng." thư ký cẩn thận đưa mắt nhìn vào gương chiếu hậu trong xe lên tiếng.

- "à" Paul khẽ ừ một tiếng, trong đầu suy nghĩ lại bay đến tận đâu.

Paul nhắm lại mi mắt, hồi tưởng lại một chút dư vị lúc này.

Hôm nay, lẽ ra hẳn phải đi gặp đối tác Mrs.Renap, không biết vì sao khi đi ngang qua học viện MCS hẳn lại chợt nhớ đến cô gái tên Tuyết Ly kia. Hình như cô gái đó học khoá đào tạo đầu bếp tại nơi này.

Chần chừ một chút, hẳn liền quyết định ghé vào. Đi lững thững một vòng, càng đi càng phiền muộn.

Tại sao lại có sự trùng hợp đến như vậy? Tại sao cô gái đó lại giống mẹ vợ hẳn đến như vậy?

Nhưng lại không có bất kỳ liên hệ nào..?!

Paul đột nhiên dừng bước, sững sờ nhìn theo một cô gái đang bước vào khu vực đăng ký sử dụng kho thực phẩm.

Hắn có cảm giác nhìn thấy mẹ vợ hẳn, cùng vợ hẳn hai người hoà trong một thân thể bé nhỏ đang bước đi kia.

Trông mắt ướt át.

Nữ nhi..

Con rốt cuộc đang lưu lạc nơi nào?

Có sống tốt không?

Có hay không chịu uỷ khuất?

Paul khỏ sở nhìn theo thân ảnh của Hàn Tuyết Ly, mãi đến khi người trước mặt đã khuất hẳn, Paul mới nâng bước chân theo vào.

Người phụ trách phần đăng ký của học viên nhìn thấy có người tự tiện bước vào ngăn đầu lên chuẩn bị nhấn nhó, ở khi nhìn thấy người bước vào là ai liền nhanh chóng ngậm miệng.

Đùa, người này hẳn không dám động đến nha.

Paul, con rể của Mr.John, dòng dõi Hoàng tộc Anh quốc cao quý. Nhà mẹ đẻ là Hoàng tộc Pháp quốc. Trên người mang huyết thống vương giả.

Vẫn là trang cái gì cũng không biết hay tiến lên nịnh nọt? Quản lý rồi rắm. Nhưng nhìn thấy khí tức cự nhân ngàn dặm trên người Paul, quản lý lựa chọn cái gì cũng không thấy.

Đôi khi thông minh quá sẽ bị thông minh hại. Trộm gà không được còn mất nắm gạo.

Và vì vậy, Paul đứng ngoài cửa kính nhìn thân ảnh nho nhỏ bận rộn loay hoay trong phòng bếp cả buổi. Quản lý thấp thỏm nhìn cả buổi.

.

.

Mười phút cuối cùng, Paul xoay người rời đi, di chuyển đến khu vực MCS-Restaurant.

Lần trước ném qua một lần com của cô gái nhỏ ấy nấu, không thể phủ nhận, rất ngon.

.

.

Bước chân vào nhà hàng. Paul tìm một vị trí gần cửa sổ ngồi. Trên bàn đặt một chiếc Ipad, trên màn hình liệt kê các món ăn được trưng bày trên kệ.

Paul nhìn đồng hồ, vừa vặn xuất hiện một loạt thức ăn mới.

Nhẹ lướt ngón tay trên màn ảnh, Paul nhìn thấy tên của cô gái nhỏ đó trên màn ảnh.

Ba món ăn.

Paul nhẹ tay điểm vào, cả ba món.

Ngay lập tức, băng chuyền chuyển động, món ăn được chuyển đến trước mặt Paul.

Lại điểm thêm com trắng. Paul ưu nhã nâng tay, chậm rãi dùng bữa.

Mở bao bảo vệ thực phẩm, một mùi thơm phức đậm đà lan toả bốn phía làm nức lòng người .

Không ít nhân ngừng đùa ngẩng đầu nhìn về phía bàn Paul đang ngồi.

Hào thơm.

Lại nhìn món ăn trước mặt Paul, vài người ánh mắt loé sáng.

Màu xanh của chuối, màu trắng của hành tây, màu đỏ của ớt, sự béo mập của cá, mùi thơm ngập tràn.

Đã quen với các món ăn nhanh Tây, phần lớn là chiên giòn, không có nhiều mùi vị, rất nhiều người nhìn không được nhìn về phía Paul, ý đồ nhìn xem tên món ăn là gì.

Paul ném qua cả ba món, trong mắt hiện lên một mạt tán thưởng.

Rất ngon.

Vì vậy, Paul rất hào phóng điểm nút Gold Meal trên màn ảnh.

Ngay lập tức màn hình LCD lớn treo giữa sảnh trên cao hiện ra thông tin học viên kèm theo đánh giá Gold Meal.

Mọi người , nhất là các học viên há hốc mồm nhìn màn hình.

Nhà hàng thoáng chốc liền tràn ngập các lời bàn tán.

_____ kết thúc hồi ức _____

Trong khi đó, bên này Hàn Tuyết Ly thu thập một chút vật dụng cá nhân, mỳ măn ra về.

Cô không biết mình đã tạo nên oanh động gì tại MCS-Restaurant.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Âm Thầm Tiến Hành

[Sau đây, chúng tôi xin tiếp tục đưa tin về tình hình bầu cử, hiện tại nắm giữ trong tay số phiếu lớn nhất vẫn là Ngải thị trưởng.]

[Theo chúng tôi được biết, rất nhiều số phiếu bầu đến từ gia đình, người nhà và những bệnh nhân nằm trong vụ án mỹ phẩm chứa chất độc vừa rồi. Đối với việc này ngài có cảm tưởng gì không?"] một giọng nữ trong trẻo lại không kém phần chuyên nghiệp đề ra câu hỏi.

-["Đầu tiên tôi rất cảm kích mọi người đã ủng hộ cho tôi, sau là vô tận vui mừng vì mọi người đã nén đau thương, vượt qua nỗi đau gia đình.."] một người đàn ông với đôi mắt hơi xé hình tam giác nở nụ cười chân thành từ tốn trả lời.

"Cạch". Màn hình LCD không dự triệu bị tắt đi.

Âu Dương Căn hai tay đan vào nhau đặt trên đầu gối, ngón trỏ nhịp nhịp trên mu bàn tay.

Gương mặt treo một nụ cười đầy thâm ý.

Tam hỷ lâm môn sao??

Âu Dương Căn rũ xuống mi mắt, nồng đậm lông mi vừa vẫy che đi một tia hàn ý lạnh thấu xương trong đáy mắt, hơi nhếch môi.

Hắn buông hai tay chậm rãi đứng dậy đi đến bên cửa sổ, khẽ khàng kéo cánh cửa kính ra.

Dương quang từ bên ngoài trực tiếp ôm lấy hắn, xua đi không ít băng giá trong trái tim hắn.

Âu Dương Căn hít mắt.

Đã đến lúc thu lưới.

Z Quốc.

- "Hahaha, trời giúp ta." một giọng cuồng tiếu đầy đắc ý vang vọng trong không gian.

Ngải Hiếu nhìn trên máy tính các đầu mục đưa tin về tình hình bỏ phiếu hai mắt mị thành một đường thẳng.

Sắp rồi.

Quyền lực, địa vị, tiền tài...

Tất cả sắp là của hắn.

Hai ngày nữa là đến lượt kiểm phiếu, mọi chuyện đã trở thành ván đóng thuyền.

Khuyên gia đã chấp nhận hôn sự, mọi dấu vết đã xử lý gọn gàng.

Quả thật trời cũng giúp hắn.

RRRRR.....RRRR....RRR...

Một tiếng chuông điện thoại vang lên khiến Ngải Hiếu tạm lui ra khỏi ảo tưởng.

Nắm lấy điện thoại, Ngải Hiếu tâm tình rất tốt nghe máy.

- "Báo cáo, đã giải quyết êm đẹp tổng giám đốc công ty X, tự tử vì sợ tội." một giọng đàn ông từ đầu dây bên kia.

- "Hào, hào, thưởng" Ngải Hiếu trên mặt nụ cười càng mở rộng hơn.

- "... "

- "... "

....

Cúp điện thoại, Ngải Hiếu cả người thư thái ngã ra phía sau dựa vào lớp ghế mềm mại, mặt mày giãn ra.

Hắn nắm điện thoại ấn một dãy số, đầu bên kia vang lên chuông 5 giây sẽ có nhân trả lời.

- "Đại ca" một âm thanh hơi khàn khàn nói chuyện.

- " Lão Lục, cho người truy tung Trương Tam thế nào rồi?" Ngải Hiếu mở miệng.

- "Hiện tại hắn vẫn đang lẩn trốn, nhưng đã lần ra được một ít dấu vết, rất nhanh sẽ tóm được hắn, đại ca yên tâm "

- "Hào, một khi tìm ra nhanh chóng...Người hiểu?" Ngải Hiếu kéo dài âm thanh, trong mắt loé lên một tia độc ác.

- "Tất nhiên, đại ca"

- "... "

- "... "

....

Trong thư phòng, Ngải Hiếu khoé môi treo một nụ cười nguy hiểm.

Tất cả mọi vật cản, tận gốc nhổ bỏ.

Thư phòng tràn ngập ánh sáng, lại vô pháp xoá đi cái âm u trong lòng con người.

Tại một nơi khác Z quốc.

Tầng cao nhất của Khuynh thị, phòng tổng giám đốc.

Một thân ảnh thon dài kẻ bên cửa sổ, trên tay nắm chặt một xấp văn kiện, ánh mắt sâu xa nhìn xuống lòng đường bên dưới.

Khuynh Phong chậm rãi xoay người, đặt tài liệu trên bàn, gọi thư ký pha một tách cà phê, sau đó ngồi xuống.

Ngón tay thon dài xinh đẹp nhanh chóng lướt trên bàn phím gõ vào một địa chỉ website, một loạt thông tin nhảy vào mắt hắn.

Trong đó, tối (nhất) chói mắt là một hàng thông tin .

Khuynh Phong liếc mắt nhìn về văn kiện bên cạnh, đưa tay, lấy ra một USB cho vào máy tính.

Một đoạn clip hiện ra.

Hoàn cảnh tại một kho hàng cũ kỹ, một đôi tình nhân đang tiến hành giao hoan, lại bất ngờ bị một hai nam nhân mặc vest đen xông vào chế trụ.

Chỉ thấy một trong hai giương lên súng giảm thanh nhắm vào hai người trực tiếp hai phát, máu tươi văng tung toé trên màn hình.

Hai thi thể được dời vào một góc. Vị trí hơi chênh so với cửa kho hàng. Nam thi được đặt bên trên nữ thi.

Hai hắc y nhân tiến hành rà soát một lượt kho hàng đảm bảo không có dụng cụ ghi âm quay lén, sau đó mới đưa máy bộ đàm báo cáo.

Ngay sau đó, lại tiến vào thêm một đám nhân khác đồng dạng mặc vest đen.

Không ai chú ý trên vành tai nam thi (thi thể nam nhân) khuyên tai màu đen đột nhiên loé lên một chấm màu đỏ, nhanh chóng biến mất.

Hai bên bắt tay, tiến hành giao dịch.

Mười vali đồ la mở ra, được hai người kiểm tra tỉ mỉ hướng một người báo cáo.

Người đó gật gật đầu, phát tay, lập tức một vali được nhân cẩn thận mang vào.

Bên trong xếp đầy những gói thuốc bột màu trắng.

Heroin!!

Hiển nhiên đây là hiện trường một vụ buôn bán ma túy.

Nhưng cái này cũng không làm Khuynh Phong có hứng thú, thậm chí quan tâm.

Mà điểm đáng chú ý ở đây, một trong những đối tượng giao dịch lại chính là người đang nắm giữ số phiếu lớn nhất hiện nay Ngải thị trường.

Khuynh Phong môi ghé một cái.

Thật sự là một bất ngờ kinh hỷ đầu.

.

.

Giao dịch kết thúc, hai bên lần lượt rời đi, chỉ để lại hai người đàn ông ở lại dọn dẹp hiện trường.

Thi thể hai người được cho vào bao tải, mang đi.

Hình ảnh đột nhiên đảo lộn, sau đó chuyển biến như là camera bị rơi xuống đất, an tĩnh.

Hình ảnh đến đây là kết thúc.

Khuynh Phong bàn tay gõ gõ trên mặt bàn suy tư.

Hắn là nam thi trên người có camera dự định ghi lại cuộc hoan ái, lại không hay ho mất mạng, sau lại có người nhặt được, phát hiện bí mật, sau đó gửi cho hắn.

Nhưng người gửi lại là ai đâu? Hòm thư chỉ đề gửi cho hắn, địa chỉ gửi lại là nặc danh.

Mặc kệ là ai, hắn rất cảm tạ và chắc chắn sẽ hảo hảo lợi dụng.

Khuynh Phong không biết bút tích này là của Âu Dương Cẩn.

Có ký ức kiếp trước, Âu Dương Cẩn tất nhiên biết được nơi Ngải thị trường giao dịch, đây cũng là nhờ tiện nhân Ngải Vi trong lúc say lơ đãng tiết lộ đầu.

Tất nhiên ở kiếp trước mọi thứ vắn đã đóng thuyền, giao dịch thành công trót lọt.

Mà kiếp này, Âu Dương Cẩn cho người mai phục chôn máy ghi âm tại nơi giao dịch. Tuy hắn rất muốn dùng camera, nhưng đối phương lại có thiết bị dò tìm camera cho nên kế hoạch chỉ có thể ngâm nước nóng.

Âu Dương Cẩn phát hiện ra camera giấu trong khuyên tai của nam thi cũng rất tình cờ.

Hắn là đến để lấy máy ghi âm đặt tại nơi gần đó, lại vô tình nhìn thấy ánh sáng màu đỏ chọt loé rồi tắt báo tình trạng camera hết pin trên nền đất.

Do đó mới rơi vào tay Khuynh Phong hôm nay.

Thật sự là không trông liễu liễu vẫn xanh tươi nga.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Kiếp Này Cô Còn Có Anh.

Italy.

Biệt thự, phòng khách.

Nắng mai nhẹ nhàng len lỏi theo từng phiến lá lấp ló trên ô cửa sổ kính, ghé mắt nhìn một người con gái đang an tĩnh ngồi trong phòng.

Tiếng nhạc dịu êm vang vọng trong không gian.

Hàn Tuyết Ly ngồi cạnh ghế salon, dưới thềm nhà lót một lớp thảm dày mềm mại, chăm chú nhìn vào màn hình Ipad trước mắt.

Bàn tay không tự chủ nhẹ vuốt ve một chút phần bụng đã lộ rõ ra của mình.

Cảm nhận từng cử động của thai nhi, Hàn Tuyết Ly chỉ cảm thấy trái tim mình giờ phút này đang đầy một thứ cảm xúc kỳ diệu.

Có chờ mong, có suy đoán, có lo lắng... có nhiều lắm cảm xúc trộn lẫn vào nhau.

Nhưng trên hết là mong đợi, mong đợi ngày bảo bối chào đời.

Kiếp trước là cô ngu ngốc đánh mất bảo bối, đánh mất cả thiên chức của người phụ nữ.

Trời cao thương xót cho cô một cơ hội làm lại, kiếp này cô sẽ toàn tâm toàn ý nuôi bảo bối nên người.

.

.

Tình thương của mẹ tràn ra khiến không khí xung quanh của cô thực ấm áp.

Ipad trên tay Hàn Tuyết Ly phát một bản nhạc Baroque êm dịu.

Điểm một chút tin tức về ẩm thực, Hàn Tuyết Ly một bên quan sát, một bên nhanh chóng ghi lại vài điểm.

Đúng lúc này, trên màn hình đột nhiên nhảy ra một cái , nội dung trên đó làm gương mặt của cô hơi biến đổi.

À...

Hàn Tuyết Ly nhìn không chớp mắt , một cảm giác sập sập trời lên làm cô có chút khó chịu.

Phải rồi, đã hơn bảy tháng.. đi?

Thời điểm này ở kiếp trước, cô cũng biết được tin này.

Không, phải nói là cô có thể là người cuối cùng biết được tin này, bởi vì khi đó toàn bộ Z quốc đều sôi trào việc này.

...Tin anh kết hôn.

Còn nhớ, khi đó, cô cùng Trần a di vi chạy chữa cho tiểu Tuấn gần như bị dón vào đường cùng.

Khi đó nhận được tin tức này, cảm giác cô là gì đâu?

Đau đớn đến mức tuyệt vọng, mộng đẹp vỡ tan, cùng cảm giác tận cùng chán chường đối với cuộc sống.

Đây cũng là giọt nước làm tràn ly thúc đẩy cô rơi vào vũng bùn nhơ nhớp kia đi.

Lúc đó, cô thật sự nghĩ, dù sao cô cũng chẳng còn gì, đã rách làm chi còn sợ lại rách thêm một chút?

Mà bây giờ, nhìn tin anh kết hôn, đồng dạng tin tức, nhưng trái tim cô lại không chút nào dao động, có chăng là cảm giác khổ sập cho bản thân về một đời u ám đã qua mà thôi.

Cô nghĩ, có lẽ khi người ta không còn chiếm giữ địa vị trong tâm mình nữa, thì tự nhiên hình ảnh của họ cũng dần nhạt nhoà theo năm tháng.

Huống chi, một đời tối tăm đối với cô đã quá đủ, cô không muốn lại lần nữa thể nghiệm cảm giác nhục nhã kia.

Hay là đường ai nấy đi là tốt nhất.

.

.

Một đôi tay hữu lực từ phía sau mềm nhẹ vòng lên bụng cô, ôm cô vào lòng, động tác hết sức dịu dàng như ôm một vật quý giá.

Hơi ẩm cơ thể từ phía sau bao bọc, nhưng Hàn Tuyết Ly giật mình rời khỏi hơi ức tối tăm, quay đầu ngậy ngốc nhìn, liến lợt vào một đôi mắt màu hổ phách tuyệt đẹp.

Hách Liên Thần Hi ánh mắt đầy ôn nhu sùng nịch nhìn cô , sự quan tâm gần như hoá nòng nặc khiến tâm trạng cô dần tĩnh lại.

Phải rồi, hiện tại hết thảy đều không giống với, cô còn có con, có anh..

Cô không còn cô độc ,gắng gượng chống đỡ nữa..

Rất tự nhiên tựa vào lòng Hách Liên Thần Hi, Hàn Tuyết Ly đưa tay điểm tắt đi cái trước mặt.

Tất cả đã qua, đúng không? Hàn Tuyết Ly tự nhủ trong lòng.

- "Thần Hi, vì sao anh còn ở đây? " Không phải nói sang đây ký một chút hợp đồng gì đó thôi sao? Hàn Tuyết Ly hỏi.

Hách Liên Thần Hi ánh mắt nhu hoà, ôm chặt cô hơn một chút, phóng nhẹ âm thanh trả lời.

- "Anh muốn cùng em" một câu rất đơn giản, không thể đơn giản hơn lại làm Hàn Tuyết Ly cảm động vô cùng.

- "Công việc không cần làm sao?" Hàn Tuyết Ly ngẩng đầu hỏi.

- "Hiện tại thì không, anh sẽ cùng em" Hách Liên Thần Hi ung dung trả lời.

'Dù sao đám nhân viên kia hẳn cũng không phải nuôi không, hiện tại đến lúc phát huy tác dụng không phải sao? '

Người nào đó rất tự nhiên nghĩ.

Cùng lúc đó, một đám nhân viên đang bận tới mắt tới mũi chột đồng loạt rung mình.

Quái, trời tháng 7, nơi nào có gió lạnh a?

.

.

Hàn Tuyết Ly nghe vậy cũng không nói gì thêm, chỉ là khoé miệng giương lên tỏ rõ tâm tình lúc này của cô thật vui sướng.

Hai con người ôm chặt lấy nhau, liến giống như giữa họ không có bất kỳ kẻ hở nào, giản đơn mà hạnh phúc.

Z quốc.

Biệt thự Hách Liên Thần Hi.

Trần a đi hai mắt gắt gao nhìn trên màn hình ti vi, móng tay khấu chặt vào da thịt hằn sâu những vết hình bán nguyệt .

Chỉ thấy trên màn hình, một người đàn ông đang phát biểu gì đó, nụ cười rất chân thành.

Trần a đi gương mặt trắng bệch.

Người đàn ông kia đúng là kẻ mặt người dạ quỷ năm đó, cho dù có đốt ra tro bà cũng không làm được.

.

.

.

Hiện tại đã bước vào những giây phút cuối cùng của công tác kiểm phiếu, chỉ ít phút nữa thôi sẽ công bố kết quả.

Hai bên trái phải hội đồng kiểm phiếu ngồi một loạt ứng cử viên của nhiều chức vị khác nhau.

Bên phải lấy một người đàn ông trung niên dẫn đầu, mà bên trái lấy Ngài Hiếu đứng đầu.

Phía sau bọn họ là một màn hình LCD lớn đang truyền trực tiếp công tác kiểm phiếu.

Không khí vô cùng căng thẳng, dù sao chưa đến cuối cùng ai là người cười trong chiến thắng còn chưa biết được.

_____ ta là phân cách tuyến kiểm phiếu _____

Cuối cùng cũng có kết quả.

Người chủ trì nắm trên tay kết quả, trên màn hình LCD đặc tả (cận cảnh) phiếu kết quả được đặt trong phong bì có dấu niêm phong cho toàn công chúng.

Mọi người hồi hộp ,nín thở chờ đợi.

Ngay cả người nam nhân trung niên kia cũng không khỏi hai tay siết chặt vào nhau một chút.

Duy chỉ có Ngài Hiếu ung dung ngồi tại vị trí, trên mặt ánh lên vẻ tự tin, tựa như hết thảy mọi chuyện đều nằm trong lòng bàn tay của hắn.

Người chủ trì cũng không để mọi người đợi lâu, sau khi hoàn thành mọi công tác kiểm tra, giám định đảm bảo tính công bằng và trung thực liền trực tiếp mở miệng thông báo.

-"Kết quả cuộc bầu cử lần này, người trúng cử nhiệm kỳ tiếp theo là..."

Trên màn hình LCD lập tức hiện ra kết quả bầu cử.

Ngài Hiếu giờ phút này nụ cười không thể nào che giấu nữa, hai bàn tay dùng sức nắm chặt vào nhau, trong lòng vạn phần kích động.

Quền lực, địa vị, tiền tài... hắn đã có tất cả.

Giờ thì cho dù trực tiếp đối đầu cùng Khuyên gia hắn cũng không cần phải cúi đầu nữa.

Ngài Hiếu trong tràng pháo tay của mọi người ,lãng lãng rời khỏi vị trí đi lên trên bục.

Có nỗi vui nào bằng nỗi vui này a?

Hắn đã quên cuộc đời này có câu "vui quá hoá buồn."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Thiên Đường Địa Ngục

Truyền hình trực tiếp đưa tin về buổi kiểm phiếu.

Toàn nước Z, khắp mọi nơi tập trung ánh mắt vào màn hình đợi chờ kết quả.

Tại trung tâm thành phố S, nhân dân tràn ra đường ngắm trông màn hình lớn tại quảng trường thành phố.

Kết quả kiểm phiếu được công bố trên màn hình, bao gồm số phiếu bầu của hai phía, rất rõ ràng.

.

.

.

Cùng lúc đó.

Tại hiện trường buổi kiểm phiếu.

Ngài Hiếu bước từng bước nhẹ nhàng đi đến vị trí mà hấn nằm mộng bao đêm.

Ngài Hiếu đứng trên bục, hưởng thụ tràng pháo tay chúc mừng từ bốn phương tám hướng trong hội trường.

Nhìn một lượt hội trường, Ngài Hiếu nở nụ cười hết sức chân thành, cúi gập người 35 độ, nhân dân giây phút ấy như phản phát thấy được bóng dáng của một nhà lãnh đạo thân thiện, dễ gần.

Nắm microphone trong tay, Ngài Hiếu bắt đầu bài diễn thuyết đã chuẩn bị sẵn trước đó.

Màn hình LCD phía sau Ngài Hiếu đặc tả gương mặt hấn.

-"Cảm tạ mọi người đã tin nhiệm và bầu cử cho tôi, ..."

Ngài Hiếu tận lực để giọng mình run một chút, vừa đủ để mọi người cảm nhận được niềm vui của hấn, mà không quá khích cho thân phận của hấn hiện giờ.

Bài diễn thuyết được chuẩn bị hết sức tỉ mỉ, nhìn những gương mặt hài lòng của các quan cấp cao, Ngài Hiếu đắc thắng đưa ánh mắt không dấu vết nhìn phía phái đối thủ không cam lòng gương mặt.

Cảm giác dẫm lên đôi thủ đứng trên đỉnh vinh quang tư vị quả thật tuyệt vời.

Chính là..

Quá chú tâm vào chiến thắng trước mắt, Ngài Hiếu cũng không phát hiện ánh mắt của những người đang có mặt tại hiện trường đã thay đổi.

Mà bên ngoài hội trường, hay nói đúng hơn là toàn nước Z, những ai đang theo dõi màn ảnh, đồng hành cùng cuộc bầu cử ánh mắt cũng đồng loạt biến đổi.

Công chúng há hốc mồm nhìn chằm chằm màn hình, đầu tiên là ngây ra không thể hiểu nổi chuyện gì đang xảy ra, sau đó là không thể tin nổi cuối cùng là hừng hực phấn nộ.

Ánh mắt tất cả mọi người đều biến đổi, nhìn chằm chằm vào màn hình LCD phía sau Ngài Hiếu, hay nói chính xác hơn là nhìn đoạn clip không tiếng đang trình chiếu trên màn ảnh.

Trong đó, người đàn ông trung niên đối thủ của Ngài Hiếu là người có phản ứng kích động nhất, gương mặt của ông ta đông lạnh, trên trán hấn rõ từng đường gân xanh, hai tay nắm chặt mặt bàn cổ găng trán tĩnh.

Người đàn ông này tên là Phàm Long, một nhân vật danh tiếng không nhỏ tại Z quốc, cuộc đời của ông gắn liền với từ thiện và những quyết định sáng suốt chí công vô tư trong công việc.

Tiệc nuôi duy nhất của ông là đưa con trai chỉ biết chơi bởi lêu lổng, lê lét bụi hoa không chịu trưởng thành.

Thời trẻ, bởi vì theo đuổi lý tưởng, ông vội vàng quen, vội vã yêu, cũng vội vàng kết hôn.

Vợ của ông là một người phụ nữ hiền thực, đúng mực, đó cũng xem như là may mắn của ông.

Sau bà mất sớm, để lại cho ông một đứa con trai.

Khi đó ông quá mải mê công việc bỏ qua giai đoạn hình thành nhân cách của con trẻ, mãi đến sau này khi sự nghiệp ổn định, quay đầu lại, đứa con trai duy nhất của ông cũng đã trở thành một kẻ có thể gọi là "phá gia chi tử", hư hỏng đủ điều.

Phân thương con, phần cảm thấy có lỗi cùng người vợ đã mất, ông dành toàn bộ tình thương yêu, chiều chuộng cho con.

Kết quả, con ông lại càng ngày càng sa đoạ. Cũng may, là con ông chưa từng phạm phải những tệ nạn xã hội, cho nên về mặt nào đó, trong phạm vi cho phép, ông đều dung túng cho con.

Nhưng dù sao cũng là máu thịt tương liên, ông chỉ mong con ông một ngày thay tâm đổi tính hoà lòng mong đợi.

Con ông tên Phàm Kiệt.

Gần đây Phàm Kiệt lại mất tích.

Cũng vì dĩ vãng không thiếu xảy ra trường hợp Phàm Kiệt cùng đám bạn đi chơi cả tháng mới ló mặt về, lại bận tranh cử, nên ông chỉ cho trợ lý đi thu thập tin tức..

Ông vạn vạn không ngờ, từ nay có chăng cũng chỉ là âm dương cách biệt.

Gương mặt ông khi nhìn thấy con mình xuất hiện trên màn ảnh không còn chút máu, thậm chí cơ thể hơi lung lay.

Một cảm giác bất an lan tràn từ chân lên đến đầu.

Nhìn Phàm Kiệt hoảng sợ gương mặt trên màn ảnh, Phàm Long lo lắng cùng bất an tay nắm thành nắm đấm phát ra tiếng răng rắc.

Nhất là khi nhìn người đàn ông mặc vest đen mặt không cảm xúc giương nòng súng đen ngòm hướng về chàng trai trẻ trong clip, đồng thời màn hình văng lên vô số giọt nước màu đỏ, gương mặt Phàm Long tái mét, hai tay bắt đầu không tự chủ run rẩy, vài vị ứng viên đứng bên cạnh ông ta cũng thay đổi sắc mặt.

Cho đến khi gương mặt một người đàn ông hết sức quen thuộc xuất hiện trên màn ảnh, Phàm Long trực tiếp mất đi bình tĩnh.

Hai mắt đỏ ửng, vằn lên những tia máu, ông lật bàn xông lên phía trước, nhào vào Ngải Hiếu, lại bị bảo vệ ngay lập tức ngăn lại.

Ông rít gào, gần như khan cả giọng.

-"A Kiệt"

Ngải Hiếu giật nảy mình lùi lại hai bước.

Nhìn từng ánh mắt bất thiện nhìn bản thân, nếu Ngải Hiếu còn không phát hiện được xảy ra chuyện thì quả thật uống bao nhiêu năm lẫn lộn.

Cảm giác bất an chạy khắp toàn thân, Ngải Hiếu cứng ngắc thân hình xoay người lại đằng sau.

Ở khi thấy được vali đựng những gói thuốc bột màu trắng Ngải Hiếu trong đầu một mảnh kinh hoàng.

Gương mặt thân dân dễ gần lúc này cũng đã mất tầm mắt tích thay vào đó con mắt như muốn nứt ra, vằn những tơ máu, gương mặt vằn vẹo đến tột cùng.

Giống như mất đi lý trí, Ngải Hiếu như phát điên nhào đến màn hình quơ cả hai tay che chắn màn hình, như muốn che đi vết nhơ tội ác đằng sau gương mặt hiền hoà của hắn.

Ngải Hiếu không ngừng che chắn màn ảnh, gào lên.

-"Không được nhìn, có kẻ hãm hại ta, đúng vậy, có kẻ ganh ghét ta đặc cử bày mưu bới nhọ thanh danh của ta,.. Trợ lý đâu, mau, mau tắt đi đoạn video vu khống chết tiệt này.."

Mọi người mở to mắt nhìn Ngải Hiếu như không thể tin được vì sao lại có sự khác biệt to lớn như vậy?

Lúc này còn là một người đàn ông nhã nhặn, phóng khoáng, gần gũi, hiện tại lại hành động như một người có vấn đề về tâm lý.

Bất quá, Ngải Hiếu cũng không biết, để cho hắn lâm vào tuyệt vọng còn có một phần ở phía sau đang đợi hắn.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Tầng Tầng Tội Ác

Màn hình LCD đã được tắt, nhưng những ánh mắt bất thiện hoặc trào phúng, hoặc chán ghét, hoặc khinh bỉ của mọi người có mặt tại hội trường đều nói cho Ngải Hiếu biết, tất cả không phải là mơ.

Phàm Long ánh mắt như hồ rình mồi căm hận nhìn chằm chằm Ngải Hiếu hận không thể ngay lập tức nhào lên moi xương, uống máu hắn ta, nê hà bị mọi người giữ chặt, chỉ có thể không ngừng giãy giụa gào thét.

-"Ngải Hiếu, tên khốn kiếp, mau trả mạng con ta"

.

.

Tại Khuynh thị, tầng cao nhất.

Khuynh Phong ánh mắt lạnh như băng nhìn màn hình laptop trực tuyến buổi kiểm phiếu bầu cử.

Clip là chính hấn cho hacker tung ra.

Bí mật Khuynh gia đã được tìm thấy, cũng đã xoá sạch mọi dấu vết.

Hiện tại, là lúc để Ngải Hiếu ném mùi đau khổ.

Khuynh Phong rời khỏi bàn làm việc, chậm rãi đi đến cạnh cửa sổ, đưa mắt nhìn xuống bao quát toàn thành phố.

Nơi đô thị phồn hoa là thế, nhưng lại chẳng có nơi cho hấn tìm về.

À, thì có, nhưng chính hấn đã tự tay đánh mất rồi.

Giờ phút này người đàn ông hào hoa phong nhã Khuynh Phong trút bỏ hết thủy vô bề ngoài, trở nên yếu ớt và đau khổ.

Xung quanh hấn tản ra khí tức cô đơn tịch mịch đến tận cùng.

.

.

Cùng lúc đó.

Italy.

Đồng dạng đang theo dõi buổi thông báo kết quả bầu cử còn có thêm một người khác.

Âu Dương Cẩn tay bẻ một tách cà phê nhìn vào màn hình laptop, khoé môi khinh giương một nụ cười trào phúng cùng châm chọc.

Ngải Hiếu, Ngải Vi, Ngải gia.. chuẩn bị tốt sao?

Tất cả, chỉ vừa mới bắt đầu!

Hội trường buổi kiểm phiếu.

- "Ngải thị trưởng, phải chăng ông nợ chúng tôi một lời giải thích?" một người đàn ông gương mặt tròn vo, ngũ quan vì quá mập mà gần như biến mất đằng sau lớp mỡ dày, hai mắt nhỏ xúm híp lại, đầu hỏi một nửa bóng loáng mở miệng phá tan sự trầm mặc.

Một câu nói trong không gian tĩnh lặng, như một viên đá rơi vào hồ nước mùa thu, tạo thành tầng tầng gợn sóng.

Câu nói của người đàn ông mập mập tựa như mộ cái chốt mở bị bật lên công tắc, cả hội trường bùng lên tiếng chất vấn.

- "Đúng vậy, rốt cuộc chuyện này là thế nào?"

- "Thứ Ngải thị trưởng giao dịch trong clip đó là ma túy đi?"

- "Không thể tha thứ."

- "Mau xuống đài"

- "..."

- "..."

Ngải Hiếu nghe từ bốn phương tám hướng truyền đến từng lời chất vấn chỉ cảm thấy đầu đau dữ dội.

Ánh mắt hấn vằn đỏ, long lên đầy ác độc.

Rốt cuộc là kẻ nào tính kế hấn?

Nếu để hấn biết được... Ngải Hiếu ngũ quan vận vẹo.

Cấn nát đầu lưỡi nhường chính mình giữ lại tỉnh táo, Ngải Hiếu đưa tay vỗ lên bàn tạo nên tiếng động thật to, nghiêm nghị quát lớn.

"Mọi người bình tĩnh"

Tất cả mọi người dừng lại nghị luận hướng ánh nhìn lên vị trí Ngải Hiếu.

"Mau cút xuống"

Một người đột nhiên hô to lên, kéo theo đó càng nhiều hơn nữa nhân không ngừng yêu cầu Ngải Hiếu xuống đài.

"Àm".

Lại một tiếng vỗ bàn cực lớn. Mọi người thoáng im lặng.

"Mọi người hãy bình tĩnh, đừng bị thủ đoạn xảo quyết mờ mắt. " Ngải Hiếu thanh âm hữu lực truyền khắp hội trường.

"Đây chỉ là một đoạn clip vô căn cứ, có thể xử lý bằng công nghệ tinh vi, mọi người không cần rối loạn tâm trí, tôi, Ngải Hiếu, quyết tra rõ việc này." Ngải Hiếu tiếp tục, giọng nói chưa từng có nghiêm nghị khiến không ít nhân bắt đầu do dự.

Mọi người im phăng phắc.

Sau đó bùng lên những lời nghị luận trái chiều khác nhau.

Có kẻ nghi ngờ tính thật giả lời của Ngải Hiếu, có kẻ bán tính bán nghi đoạn clip trên.

Nhưng càng nhiều hơn là số người ủng hộ Ngải Hiếu.

"Tôi nghĩ đoạn clip trên là giả, Ngải thị trưởng là người tốt, là ân nhân của gia đình tôi, Ngải thị trưởng không thể nào làm những việc tệ nạn như vậy" một người phụ nữ đứng ra mở miệng nói chuyện.

"Con gái tôi là một trong những nạn nhân trong vụ mỹ phẩm chứa chất độc vừa rồi, giữa lúc gia đình khốn khổ tột cùng vì bệnh tật của nữ nhi, Ngải thị trưởng đã xuất hiện động viên và giúp đỡ gia đình tôi, một người như vậy sao có thể là kẻ buôn bán ma túy được." bà tiếp tục nói, khoe mắt ngấn lệ.

"Đúng vậy, Ngải thị trưởng là người tốt" lục tục có người lên tiếng, phần lớn là gia đình nạn nhân từng được Ngải Hiếu giúp đỡ.

Ngải Hiếu nhìn mọi người từ hoài nghi dần dần bắt đầu chuyển sang do dự ảm ảm chuyển thành ủng hộ khoe môi không dấu vết gương lên.

Chờ thu thập xong cục diện trước mắt, hần nhất định tra rõ kẻ nào tính kế hần ngày hôm nay.

Hần sẽ cho hần biết như thế nào gọi là hận mình chưa từng được sinh ra trên đời.

Ngải Hiếu giữ nụ cười chân thành trên gương mặt, nội tâm lại âm u đến cực điểm.

Cả hội trường gió đã đổi chiều.

Nhiều người còn mang theo hoài nghi nhưng cũng đã không còn bài xích gay gắt như lúc trước.

Công chúng toàn quốc cũng bán tính bán nghi, bất quá họ cũng chỉ là dân thường, có bất mãn cũng chỉ có thể nhỏ giọng bàn tán với nhau.

Dân không đấu lại quan, đòi đòi muôn thuở nó thế.

.

.

Ngải Hiếu thật sâu thờ phào một hơi, tiếp theo chỉ cần hần ứng phó với phóng viên khá một chút, lại tuần tiền vào dư dã một chút cho toà soạn xem như qua được ải.

Ngải Hiếu bước xuống đài, đi về hướng các nhà lãnh đạo ý định bắt tay, trong lòng tính toán một chút nên dùng thứ gì bịt miệng đám cán bộ cao tầng cáo già này.

Đúng vào lúc này, màn hình LCD vốn tắt ngóm đột nhiên phát ra âm thanh rè rè, sau đó màn hình chọt loé ,chọt loé.

Một âm thanh nam nhân khô khan, lại có chút bén nhọn nhường nhân khó chịu vang lên.

"Chào mọi người, tôi là La Việt, giám đốc công ty X"

Ngải Hiếu thân mình đột nhiên cứng đờ, một cảm giác lạnh lẽo lan tràn toàn thân.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Tư Cách Đàm Phán

Phía Đông thành phố S tồn tại một nơi chuyên dành cho “quan trên”.

Mảnh “đất lành quan đậu” này được gọi là “đầu não” của thành phố, bởi vì nơi này tập trung hầu hết cán bộ cao tầng.

“Ông này bà nọ”, “tai to mặt lớn” từ cao đến thấp đều có một vị trí nghỉ ngơi tại nơi này.

Có thể ví đây là một khu “thế ngoại đào viên” giữa đô thị sầm uất.

Lý do?

Giữa sự phát triển đến chóng mặt của đô thị hoá, một nơi thâm thực vật phủ xanh trên diện tích rộng phơi mình dưới ánh nắng như thế này quả thật xinh đẹp vô cùng.

Chưa nói đến tại thành phố xa hoa tấc đất tấc vàng, chỉ riêng kiến trúc tường vây bao bọc đã cho thấy sự xa xỉ của mảnh đất này.

Nơi này là khu cao cấp bao gồm nhiều dãy biệt thự trị giá đủ để người nghe trợn mắt há mồm.

Tất nhiên, số tiền này đổi với vài vị “quan trên” cũng không có gì to tát lắm.

Số tiền bỏ ra đồng thời cũng tượng trưng cho thân phận hoà địa vị của chủ sở hữu từng ngôi biệt thự.

Bất quá nơi càng xa hoa che giấu bên dưới sự ung nhọt bản thiêu của xã hội trái lại càng nhiều, cần bả càng không thiếu.

Đại loại cái gì cũng có mặt trái của nó đi.

.

..

...

Trời vào cuối hạ nắng trở nên gay gắt, từng luồng không khí khô nóng thổi nhượng nhân ở trong nhà cũng có cảm giác khó chịu vô cùng.

Tại một góc nhỏ hẹp che bởi vô số thân cây cao to, một thân ảnh nhếch nhác cằn cằn dục dục thận trọng né đi góc độ của camera an ninh, đưa mắt quan sát tình huống xung quanh.

Trương Tam kéo chiếc mũ lưỡi trai sụp xuống trán, che đi gần một nửa gương mặt, hẩn cả người bản thiêu rách rưới, dựa thân vào một góc tường vây quanh, hơi ngẩng đầu nhìn căn biệt thự xa hoa gần đó, ánh mắt toàn bộ là lốc xoáy tàn bạo.

Một tiếng xe hơi từ phía sau vọng lại khiến Trương Tam hoảng thần, vội vàng nép chặt hơn vào chỗ hẹp, không để lộ ra bản thân.

Hắn đưa mắt nhìn chiếc xe đang đến gần mình, khi thấy được bề ngoài cũng như biển số xe, Trương Tam gương mặt thoáng vắn vẹo.

Như một thước phim chiếu chậm, chiếc xe chậm rãi đến gần vị trí của hắn, đi ngang qua, sau đó dần dần xa nơi hắn đang đứng.

Mà theo từng giây từng phút chiếc xe đi xa, hận ý trong lòng Trương Tam càng hướng về phía trên dâng trào.

Nhất là khi nhìn thấy người từ trong xe bước ra là ai Trương Tam trên trán trực tiếp nổi gân xanh, bàn tay khấu chặt vào nhau trắng bệch.

Tầm mắt dòm xuống vị trí bụng đã lộ hẳn ra của nữ nhân, Trương Tam từ trong kẽ răng nhẹ rít gào hai chữ.

–“Ngài. Vĩ”

Tiện nhân.

Nhìn nụ cười tươi tắn của Ngài Vĩ, Trương Tam mạnh cắn lưỡi, mùi máu tươi xông ra nhượng hắn có chút thanh tỉnh đầu óc, ngăn mình xông ra bóp gãy cổ ả.

Tầm mắt tựa như dao cạo sắc lẹm nhìn Ngài Vi bước vào nhà, cho đến khi khuất hẳn mới xoay người cẩn trọng rời đi.

Italy.

RRR..RR..RRR

Hàn Tuyết Ly nghe tiếng chuông điện thoại vội đặt bình nước lên kệ, đi ra phòng khách.

-“Alo?” là một dây số lạ, cô chưa thấy bao giờ.

-“...Là tôi. Cô Lucia. Paul” một giọng trung niên nam nhân trả lời.

-“Paul tiên sinh?” Hàn Tuyết Ly có chút giật mình khi biết đối phương là ai.

-” Phải, cô có phiền không nếu tôi mời cô một bữa cơm?” giọng Paul hơi khàn từ đầu dây bên kia vang lên.

Nhà hàng.

Tiếng đàn violin da diết, không gian trang nhã, phản phát hơi thở cổ xưa.

Paul ngồi bên bàn cạnh cửa sổ, bộ vest màu cà phê ôm lấy thân hình mạnh mẽ đầy sức bật của hắn. Cả người tản ra khí tức thượng vị giả nghiêm nghị (kể cả địa vị cao.)

Hàn Tuyết Ly bước vào cửa liền nhìn thấy vị trí Paul ngồi, cô chậm rãi đi đến gần.

Bây giờ thai nhi đã được hơn bảy tháng, người ta nói, mang thai chín tháng mười ngày, ba tháng đầu và ba tháng cuối là ba tháng nguy hiểm, cho nên cô nhất định phải cẩn thận trong thời gian sắp tới.

Paul nhìn cô gái đang đi đến gần mình, ánh mắt đăm đăm.

Hắn đứng lên gạt đầu với Hàn Tuyết Ly, rất thân sĩ kéo ghế cho phụ nữ có thai, sau đó ngồi xuống.

-“Cảm tạ, ngài tìm tôi có việc gì sao?” Hàn Tuyết Ly nhẹ mỉm cười.

-“Hôm nay, tôi mời cô để trò chuyện một chút, cũng không có gì quan trọng cả”

Paul nhìn cô cười, càng nhìn ánh mắt càng ê ẩm.

Thật giống mẹ vợ, này mắt, này mũi, nhất là chân mày.. hảo giống. Lúm đồng tiền ngược lại rất giống vợ hắn.

Vì sao lại không phải là con gái của hắn đâu? Nếu cô là con gái của hắn thì tốt rồi.

-“Ngài Paul?” Hàn Tuyết Ly nhận thấy người trước mắt đưa thần, nghi hoặc hỏi.

-“Hả? À, xin lỗi, tôi vừa nhớ ra vài chuyện, năm nay cô Lucia bao nhiêu tuổi rồi?” Paul hoàn hồn mở miệng hỏi, che giấu đi sự thất thố của bản thân.

-“Năm nay tôi tròn mười tám, ngài Paul” Hàn Tuyết Ly vui vẻ trả lời.

Mười tám sao? Con gái hắn năm nay cũng mười tám. Paul trong lòng buồn bã.

-“Sắc mặt ngài thật kém, ngài không có vấn đề gì chứ?” Hàn Tuyết Ly nhìn Paul hơi lo lắng hỏi.

Đối với người trước mắt, lần này là lần thứ hai gặp mặt, nhưng không biết tại sao Hàn Tuyết Ly có cảm giác rất thân thiết, cô giống như không tự chủ được bản thân thân cận với Paul.

-“Không cần gọi Ngài, ..có thể gọi Paul ..thúc thúc” Paul mở miệng.

Ân Hà vợ hắn, bởi vì lúc bé từng bị tai nạn, thân thể yếu ớt nên không có khả năng lại mang thai thêm lần nữa, hắn và vợ chỉ có một đứa con gái duy nhất, lại bất hạnh thất lạc.

Nếu không phải bùa thức thần còn tại, vợ hắn có lẽ đã không gắng gượng nổi.

-“Paul thúc thúc.. như vậy thúc cũng gọi Tuyết Ly là tiểu Ly là được” Hàn Tuyết Ly cũng không câu nệ, cười nhẹ mở miệng.

Trải qua một đời lăn lết dưới đáy xã hội, hon ai hết Hàn Tuyết Ly biết, có vài thứ chỉ có ở địa vị thật cao mới có thể nắm lợi thế trong tay và có tư bản đàm phán.

Tuy nói cô không nghĩ mình sẽ thua trước toà trong quyền nuôi con, nhưng dù sao không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất.

Trừ khi cô mãi dừng chân tại Italy, nếu không, một khi trở về nước Z, với thế lực của Khuynh gia cô thật sự có chút lo lắng.

Mà cô nhất định phải về nước, ba mẹ cô không có tung tích, nhưng cô luôn ảo tưởng ngày nào đó họ sẽ quay lại đón cô.

Cô cũng không muốn con mình cả đời đều sinh hoạt nơi đất khách quê người.

Vì vậy, cô phải nỗ lực gây dựng một địa vị đủ tư cách để giành lấy con cô, mà quan hệ xã hội sẽ cho cô hậu phương không nhỏ để cô làm điều đó.

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Nghi Hoặc

Trở lại Z quốc.

Hội trường buổi kiểm phiếu.

Không khí tràn ngập ngưng trọng. Mọi người hai mắt kinh ngạc nhìn người đàn ông đang nhẹ nhàng kẻ ra bí mật động trời trên màn hình LCD.

Ngài Hiếu gương mặt giờ phút này giống như tro tàn.

Tội ác từng chút, từng chút một bị bóc ra, dơ bẩn mục nát không chịu nổi.

Nhìn từng ánh mắt hoặc không tin được, hoặc vui sướng khi người gặp họa nhìn mình, Ngài Hiếu biết bản thân không còn đường để chối cãi.

Hắn-xong!

Chỉ là, hắn không cam lòng.

Ngài Hiếu gương mặt dữ tợn nhìn màn hình.

Người đàn ông vẫn đang tự thú hết thấy tội lỗi, không, phải nói là đang để lại di ngôn.

-"Nếu tôi có bất kỳ bất trắc, thỉnh mang đoạn clip này truyền bá.." một câu cuối cùng trước khi màn hình tắt ngóm trở lại một màu đen kịt của người đàn ông như một viên đá rơi vào mặt hồ tĩnh lặng.

Cả hội trường bùng tĩnh.

Nhân dân cả nước Z đang theo dõi truyền hình trực tiếp bùng tĩnh.

Mọi người phấn nộ.

Hội trường thoáng chốc hỗn loạn, rất nhiều người có mặt tại buổi kiểm phiếu là gia đình nạn nhân của vụ mỹ phẩm có độc gây chết người hàng loạt kia trực tiếp xông lên chất vấn.

Những người này đỏ mắt, căm hận nhào về phía Ngài Hiếu.

Thì ra bao lâu nay người họ tận đáy lòng kính trọng và biết ơn lại chính là kẻ thao túng trực tiếp phía sau.

Đem kẻ hại chết người thân mình làm ân nhân.

Cờ nào châm chọc a?

Nhất là người phụ nữ vừa ra mặt vì Ngải Hiếu giải vây càng sắc mặt khó coi.

Ngũ quan thoáng vắn vẹo, người phụ nữ này cảm giác gương mặt hoá lạt lạt như bị người khác trực tiếp đánh lên sưng đỏ.

Bị sự thật đã kích còn có rất nhiều người khác.

Nhân tổng sẽ có xu hướng “cuốn theo chiều gió”.

Khi cùng lúc có nhiều nhân nói tốt về ai, họ sẽ đồng dạng vì người đó nói tốt, một khi gió đổi chiều, có người đứng ra nói xấu, phản ứng đầu tiên của họ sẽ là thoáng do dự, ngóng trông hướng dư luận.

Mà hiện tại sự thật rành rành ra đó khiến phần do dự đó trực tiếp biến thành nhận định.

Nhiều người bắt đầu mất bình tĩnh công kích Ngải Hiếu.

Các vệ sĩ nhanh chóng vây quanh Ngải Hiếu ngăn cản những người quá khích, đồng thời yểm hộ hần lụi về hậu trường.

Cảnh sát có mặt kịp thời dàn xếp, tránh trường hợp ngộ thương.

Cùng lúc đó, tại các thành phố lớn trong nước bắt đầu tụ tập nhóm nhỏ biểu tình, và đang có xu hướng dần mở rộng.

Họ yêu cầu tái điều tra vụ án chết người hàng loạt vừa rồi, đồng thời yêu cầu toà án bắt giữ Ngải thị trưởng.

Nước Z loạn thành một núi hỗn độn.

Italy.

Hoàn toàn đối lập với tình hình khẩn trương tại Z quốc, bán đảo Italy vẫn ầm ập rạng ngời trong ánh dương quang những ngày cuối hạ thấm vào lòng người.

Kính Vạn Hoa.

Một góc nhỏ có đàn hoa hồng dây vuron ra ngoài, một người đàn ông nhân nhật cười, thỉnh thoảng sẽ mở miệng đáp vài câu.

Đối diện hẳn là một cô gái trẻ đang chậm rãi trò chuyện cùng.

Không khí xung quanh hai người có một loại cảm giác ầm ập khó nói thành lời, tựa như thân nhân vậy.

Paul nhìn cô gái trước mặt vui vẻ kể lại quá trình làm mẹ trong lòng không khỏi sinh ra một cảm giác kỳ lạ. Tựa như bậc trưởng bối nghe con mình tâm sự vậy.

Paul là một người lạnh lùng từ trong xương, về mặt nào đó, ngoài vợ hẳn cùng thân nhân ra ,đối với người khác là lạnh như băng, hoặc là nói tàn nhẫn vô tâm tính.

Dù sao nắm trong tay hẳn cũng là hơn một nửa thế lực ngầm tại Italy, hiển nhiên sẽ không là một “thúc thúc nhà bên hoà ái.”

Chính là đối diện cô gái trước mắt, hẳn lại không muốn dùng thái độ lãnh ngạnh của mình đối với cô. Bản năng tận lực bày ra mặt ôn hoà của mình.

Có lẽ vì cô quá giống mẹ vợ hẳn, cũng có lẽ vì tính tình cô dịu dàng hết như vợ hẳn... cũng có lẽ ..hắn nhìn cô sẽ có cảm giác đang nhìn đến bóng dáng đứa con gái thất lạc của mình.

Cho nên hẳn không tự giác thu liễm khí thế vui vẻ trò chuyện cùng cô.

Chính là..

Mùi hoa oải hương truyền vào chóp mũi khiến Paul trái tim hơi run lên.

Bàn tay đặt dưới gầm bàn đã siết chặt vào nhau trở nên trắng bệch.

Bất giác hồi tưởng lại lời John, Paul áp chế kích động trong lòng.

Hồi ức

-"Bố, cô gái đó gương mặt hết như mẹ vợ, lại có mùi hoa oải hương thoang thoang, có phải hay không .."

Trong nhà vệ sinh nhà Hách Liên Thần Hi, Paul nắm lấy tay John bóp chặt, trong ánh mắt là vô pháp che giấu mừng như điên.

John nhìn Paul thờ dài, có chút xót xa mở miệng.

-“Paul, con bình tĩnh một chút. Đó là mùi nước hoa, không phải do “thức thần.” Ta đã điều tra rồi. Không phải.”

Hắn đúng là đã hỏi Khuynh Phong về điều này.

Nhìn Paul ánh mắt nháy mắt ảm đạm xuống, tay không tự chủ buông lỏng cánh tay mình ra, khuôn mặt thần thờ, John có cảm giác không nói nên lời.

Đã từng hắn cũng hết như Paul, tràn đầy hy vọng tìm đến Khuynh Phong hỏi điều này, sau đó thất vọng tột cùng khi biết kết quả.

John khẽ vỗ nhẹ lên vai Paul không tiếng động an ủi.

Làm cha mẹ, mất đi con cái, trong lòng Paul hắn là còn đau đớn hơn mình đi.

John âm âm thờ dài, quay lưng đi vào phòng khách, để lại Paul chưa hoàn hồn thần thờ đứng đó.

_____ kết thúc hồi tưởng _____

Paul nhấp mím môi, hơi mở ra rồi lại khép lại, muốn nói lại thôi.

Cuối cùng nhịn không được, Paul cắn răng lên tiếng.

-“Tiểu Ly, thức ngủi thấy được mùi hoa oải hương, là nước hoa của hãng nào vậy?” Paul tận lực khắc chế âm thanh tựa như lơ đãng hỏi, chỉ có bàn tay nắm chặt thành năm nắm tiết lộ tâm tình của hắn vào lúc này.

Hàn Tuyết Ly có chút kinh ngạc về chuyện chủ đề đột nhiên chuyển đến nước hoa, bất quá cũng không nghĩ nhiều, mở miệng sẽ nói.

-“À, đây là..”

Đúng vào lúc này, một tiếng chuông điện thoại cắt đứt lời cô vừa thốt ra.

Paul giật mình nhìn về phía Hàn Tuyết Ly, bởi vì khăn trương mà tay hơi run lên, hắn lấy ra điện thoại, vừa nhìn khuôn mặt liền thay đổi.

Là cuộc gọi từ thám tử phái đi điều tra tại Z quốc.

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Lăn Theo Dấu Vết

Đưa Hàn Tuyết Ly trở lại biệt thự, Paul liền lập tức lái xe trở về nhà.

Giờ phút này, ngoại trừ tin tức vừa nhận được từ cuộc điện thoại của thám tử, trong đầu Paul không còn suy nghĩ được bất cứ điều gì khác.

Hắn vội vã một đường lái xe phóng thẳng về nhà, lao vào thư phòng.

Quản gia từ lúc nhận được hệ thống giám sát ngoài cổng thông báo Paul trở lại đã kính cẩn đứng đợi tại cửa chính.

Quản gia tên gọi Lâm Hồ. Là một người đàn ông chừng 60,70 tuổi.

Bề ngoài cũng như khuôn mặt của Lâm Hồ tạo cho người ta một cảm giác đây là một lão nhân từ ái, bao dung.

Thế nhưng bạn sẽ trả giá đắt nếu ngây thơ cho rằng vị “gia gia nhà bên” này yếu đuối dễ ra tay.

Lâm Hồ ngay từ 10 tuổi đã tham gia khoá huấn luyện đào tạo của hoàng tộc, năm 12 tuổi hoàn thành khoá học đi theo lão gia chủ lúc đó còn là một tên nhóc chơi chơi lẩn lộn.

Lâm Hồ năm 50 tuổi vì ám thương lúc trẻ tuổi xông pha cùng chủ nhân liền lui về sau làm quản gia tiếp tục phục vụ người thừa kế tiếp theo cũng chính là

Paul.

Nhìn thấy Paul sai bước đi vào liền đứng mực bước lên một bước đưa hai tay ý đồ nhận được áo khoát từ chủ nhân lại phát hiện chủ nhân ngay cả một ánh mắt cũng không cấp cho hắn mà như gió phóng đi rồi.

Lão quản gia quay đầu nhìn Paul tiên sinh luôn trầm ổn lãnh tĩnh thậm chí cửa xe ô tô cũng chưa kịp đóng lại một đường vội vàng xông lên tầng hai, kinh ngạc không nói nên lời.

Ông đi theo phục vụ gia tộc đã hơn 60 năm, trải qua đủ thăng trầm biến động của đại gia tộc này, nhưng đây là lần thứ hai nhìn thấy vẻ thất thổ của chủ nhân.

Một lần là vào 15 năm trước, lúc đó chủ nhân nhận được điện thoại của thám tử báo cáo cô nhi viện Z quốc bốc cháy, không thể tìm thấy tiểu thư.

Bây giờ là lần thứ hai a..

Quản gia nhìn lâu hai hơi thở dài, xoay người đi vào khách phòng. Nhìn thần tình hoảng hốt của chủ nhân không biết lần này lại là chuyện gì đây? Ông có chút lo lắng a.

Một mực chạy về thư phòng, Paul cũng không biết dưới nhà Lão quản gia đang lo xuân thương thu, hắn mở cửa thư phòng, bình phục hô hấp bước vào.

Ánh mắt gắt gao định trụ vị trí bàn làm việc.

Nơi đó đã đặt sẵn một tập hồ sơ.

Paul hít một hơi thật sâu nhanh chóng đi đến, ngồi xuống bàn nhẹ nắm lên tay tập tư liệu nâng lên trước mắt nhìn.

Đây là kết quả điều tra về tình hình cô nhi viện năm đó.

Sau khi thử mọi cách cũng không thể nắm giữ được bất kỳ đầu mối nào, đột nhiên Paul có một tia nghi hoặc.

Quyết tâm thà nhầm lẫn cũng không bỏ sót, Paul cho người điều tra theo hướng bản thân nghi ngờ.

Dựa theo dấu vết còn lại Paul phái người truy tung ròng rã hai năm trời cuối cùng cũng có kết quả.

Hào kích động.

Nhanh chóng lại không kém cẩn thận đọc tư liệu, Paul chăm chú nhìn tư liệu trên tay sau đó mày rất nhanh nhú lên, ánh mắt theo loé lên hy vọng cũng chậm rãi âm ỉ xuống.

Về lý mà nói, hồ sơ lần này so với hàng chục hồ sơ do các đội thám tử khác gửi về từ trước đến nay cũng không có gì khác biệt.

Điểm khác biệt duy nhất là đội thám tử lần này khoanh vùng một đối tượng.

Hạ Thu Thủy.

Báo cáo lần trước cũng có nhắc đến người này, nhưng lại không điều tra được bất cứ thông tin nào.

Không có báo cáo chứng từ tại thành phố, cũng không có bất cứ ghi chép hoạt động nào của người này.

Người phụ nữ này cứ như đột nhiên bốc hơi sau trận hoả hoạn kia vậy.

Thế nhưng có vẻ lần này đội thám tử có chút chuyên nghiệp, thế nhưng tóm được một chút vết tích sót lại.

Trong báo cáo có ghi rõ, trong quá trình tìm kiếm theo hình người phụ nữ này, phần lớn đều không biết, tuy nhiên tại một khu tạm bợ nghèo khó lại có người nhận diện được.

Bất quá không phải tên Hạ Thu Thủy mà là Trần Thu Liên.

Đổi tên?

Lý do người này thay tên đổi họ đồng thời né đi thành phố S, di chuyển đến thành phố C lại là gì?

Paul gõ gõ ngón tay trên bàn, lại cúi đầu nhìn hồ sơ trong tay, hắn chậm rãi lật từng trang nhìn.

Ngay khi hắn thất vọng định đóng lại đặt xuống bàn thì một đoạn thông tin tại trang cuối đập vào mắt hắn làm hắn ngừng động tác trên tay, lại đưa hồ sơ ra trước mặt.

Đó là một phần ảnh chụp tại thành phố C, khu dân nghèo, một người đàn ông cao lớn bê một thùng ra khỏi ô tô, theo sau là hai người phụ nữ, một trong

hai tất nhiên là người phụ nữ tên Hạ Thu Thủy.

Bắt quá hai người còn lại..

Paul kinh ngạc nhìn bức hình thật lâu.

Hai người này là.. Hách Liên Thần Hi cùng Hàn Tuyết Ly..đi?

Hai người này lại có liên quan gì đến người phụ nữ này?

Biệt thự Hách Liên Thần Hi.

RRR..RRR...R..

-“alo?” Hàn Tuyết Ly nhìn một dãy số xa lạ hơi thắc mắc, nghe máy.

-” Cô Hàn, chúng tôi là thành viên Hiệp Hội Đầu Bếp Quốc Tế” giọng một người đàn ông trung niên vang lên từ đầu dây bên kia.

Hiệp Hội Đầu Bếp Quốc Tế?

Tác giả tâm sự:

Tên của Trần a đi làm ta tốn công không ít nga.

Ta quên mất tiêu lúc trc đặt tên nhân vật này là gì, cũng quên mất tiêu đặt nó ở chương nào, kết quả ta phải kiểm tra lại từng chương một.

Hi hục cả một lúc lâu mới moi ra ở gần cuối cuốn một cái tên này, *lau mồ hôi*.

Cảm ơn đã ủng hộ nha.

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Đầu Bếp Tiềm Năng

Hàn Tuyết Ly nghe đến cái tên Hiệp Hội Đầu Bếp Quốc Tế thì vạn phần kinh ngạc.

Loáng thoáng trong ký ức cũng có một đoạn hồi tưởng về sáu chữ này.

Hàn Tuyết Ly tinh tế tìm tòi trong đầu một chút liền nhớ được sáu chữ này là nghe ở nơi nào.

Cuộc thi ‘Đầu Bếp Tiềm Năng.’

Sáu chữ này đột nhiên xuất hiện trong suy nghĩ Hàn Tuyết Ly.

Đúng vậy, chính là nó.

Đời trước chẳng phải mr.John trong khoảng thời gian này cũng có liên lạc với mình, ý đồ mang mình tham gia với tư cách thí sinh được đề cử, nhưng bị Ngải Vi biết được, cho người đánh hôn mê ,nhốt trong nhà kho, vượt mặt cơ hội hay sao?

-“Alo, cô Hàn, cô còn giữ máy chứ?”

Có lẽ nhận ra cô thất thần, đầu dây bên kia vang lên giọng nghi hoặc cắt đứt luồng suy nghĩ của Hàn Tuyết Ly.

-“À,..vâng, tôi vẫn đang nghe máy.. Xin hỏi các ngài tìm tôi có việc gì?” Hàn Tuyết Ly giật mình, cuống quýt trả lời.

Đầu dây bên kia hơi ngừng lại hai giây, sau đó tiếp tục nói lên mục đích.

-“Là như thế này cô Hàn, chúng tôi đang tìm kiếm đầu bếp tiềm năng tham gia cuộc thi đầu bếp vào nửa năm sau. . .”

Quả nhiên a. . .

Hàn Tuyết Ly trầm nghĩ.

-“...”

-“...”

-“...”

Cúp điện thoại, Hàn Tuyết Ly bị vây trong trạng thái ngây ngốc.

Ngay cả âm thanh đóng cửa do Hách Liên Thần Hi trở lại cô cũng không phát hiện.

Hách Liên Thần Hi vừa bước vào liền nhìn thấy Hàn Tuyết Ly đang nắm điện thoại ngồi thẫn thờ trên sàn nhà.

-“Tiểu Ly, anh về rồi” Hách Liên Thần Hi một bên mở miệng, một bên đưa tay cởi bỏ nút tay áo.

Đợi hồi lâu cũng không được đáp lại như mọi khi, Hách Liên Thần Hi dừng lại động tác đưa mắt nhìn qua người đang ngây ngốc ngồi cách đó không xa.

-“Tiểu Ly?” Hách gọi lại lần nữa, vẫn không được đáp lại.

Hách nhanh chóng cởi bỏ áo khoác đặt lên ghế, lại gần ngồi xổm xuống nhìn cô.

-“Làm sao vậy?” Hách Liên Thần Hi đưa tay xoa xoa hai má cô, mở miệng, giọng nói không che giấu sự lo lắng.

Nghe âm thanh, cùng với cảm giác lạnh lạnh nơi đầu ngón tay tiếp xúc da mặt mình, Hàn Tuyết Ly hồi thần, ngẩng đầu nhìn lên, khi nhìn thấy là ai thì nhẹ nở nụ cười.

-“Thần Hi” cô nhẹ giọng hoán tên anh.

-“Àn, anh ở, làm sao lại ngồi dưới sàn nhà lạnh lẽo như thế này?” Hách Liên Thần Hi cau mày, đưa tay bế cô đứng dậy đặt lên ghế salon, động tác mềm nhẹ cực kỳ.

Hàn Tuyết Ly đỏ mặt vui vào ngực Hách Liên Thần Hi, đây không phải lần đầu tiên được anh bế lên nhưng cô vẫn có chút ngại ngùng a.

Đặt cô lên giường, Hách Liên Thần Hi đưa tay vén lọn tóc trên trán cô, nhẹ giọng hỏi.

-“Lúc này làm sao vậy? Có chuyện gì à?”

-“Vừa nãy Hiệp Hội Đầu Bếp Quốc Tế gọi điện.” Hàn Tuyết Ly cúi đầu nhìn màn hình điện thoại, trên màn hình là một dãy số cố định, cũng chính là số vừa gọi điện cho cô, nói. Trong giọng mang theo chút không xác định.

-“Hiệp Hội Đầu Bếp Quốc Tế?” Hách Liên Thần Hi ngạc nhiên lặp lại.

-“Họ gọi em làm gì?” anh nói tiếp.

-“Họ đang tìm thí sinh cho cuộc thi đầu bếp tiềm năng.” Cô đáp lời, chần chừ một chút lại nói tiếp.

-” Là John đề cử”

Thì ra chuyện bắt nguồn từ ba tuần trước, món ăn cô nấu đạt được ba Gold meal gây nên không nhỏ oanh động.

Dù sao thứ dễ lan truyền nhất chính là tin đồn, nhất là thứ tin đồn mới lạ chưa từng xảy ra.

Cho nên tin tức về món ăn của cô nhanh chóng lan rộng.

Cô chỉ biết mọi chuyện khi cô quay lại lần nữa vào ba ngày sau.

Khi đó nhìn số tích phân trong tài khoản học viên cô đã ngạc nhiên rất nhiều, sau đó cô tìm thấy trong hộp thư có một thông báo của MCS-Restaurant về việc thưởng tích phân.

Sau đó John cũng phát đến một tin nhắn, nói là ông cần cô toàn tâm hết ý nấu cho ông ba món ăn mà cô sở trường nhất, đóng chân không và mang đến cho ông.

Khi đó cô còn thắc mắc, hiện tại cũng đã rõ ràng một hai.

Thì ra John hướng cô muốn ba đạo thức ăn để gửi đi tham gia vòng sơ tuyển, mà hiện tại vòng sơ tuyển kết thúc, món của cô lọt vào vòng trong, cho nên Hiệp Hội Đầu Bếp Quốc Tế mới gọi điện lại đây thông báo về cuộc thi chính thức.

Hàn Tuyết Ly chậm rãi tóm tắt cho Hách Liên Thần Hi đồng thời trong tâm cảm kích John không thôi, cả hai đời, vị tiền sinh này đều lo nghĩ cho cô.

Hách Liên Thần Hi nghe đến John, ánh mắt hơi khép lại.

Nghĩ đến suy đoán về thân phận của tiểu Ly có chút suy nghĩ.

Suy nghĩ thì suy nghĩ, trên mặt lại không hiện, Hách Liên Thần Hi ôn nhu vuốt tóc cô, lên tiếng.

-“Hôm nay mời họ đến nhà dùng cơm đi.” Đối với John mọi nơi thay vợ mình suy nghĩ, Hách Liên Thần Hi tâm tồn cảm kích, lần đầu cảm thấy đối phương không đến nỗi churóng mất lên tiếng mời cơm.

Hàn Tuyết Ly nghe xong cũng vui vẻ chạy đi gọi điện, lưu lại Hách Liên Thần Hi nhìn theo bóng lưng cô hơi mím môi.

Chỉ nghe hán cho mời cơm người kia, cô đã vui vẻ như vậy? Hách Liên Thần Hi đen mặt, lần nữa suy tính về việc cảm kích đối với John.

HAPPY NEW YEAR.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Manh Mối

Trong khi đó, tại thư phòng của mình, Paul đang lâm vào thật sâu trầm tư.

Hắn có cảm giác mình ly sự thật rất gần, giống như chỉ còn một tầng giấy mỏng manh, mọi chuyện liền rõ ràng lại có tình mơ mơ hồ hồ chạy lòng vòng trong đó, không tìm được điểm đột phá đánh vỡ tầng ngăn cách này.

Hồ sơ về cô nhi viện năm đó tuy sơ sài, nhưng tất cả đều hợp lý, không có bất kỳ điểm khả nghi nào.

Thế nhưng trong lòng tổng có cảm giác mình bỏ sót chi tiết nào đó, mà bức mình thay điểm đó rất có thể là điểm mấu chốt tìm ra nữ nhi của hắn.

Paul thờ dài, có lẽ là hắn nghĩ nhiều chăng? Hồ sơ thông tin đầy đủ, mọi chi tiết đều rõ ràng, hợp lý,... ngay cả số lượng hài tử tại cô nhi viện cũng được liệt kê chi tiết..

Số lượng hài tử...

Số lượng...

Khoan đã!

Paul căng thẳng thân thể, sau đó ngay lập tức đứng bật dậy khỏi ghế, hai tay lật nhanh tập tư liệu, bàn tay có chút run rẩy.

Đây rồi.

Paul có chút kích động, hai mắt gắt gao khoanh vùng một đoạn số liệu nhìn thật kỹ.

Hắn đặt tài liệu xuống bàn, bàn tay bóp chặt mặt giấy, phát run.

Chính là điểm này.

Như chợt nhớ ra điều gì, Paul xoay người ngồi xuống ghế thật nhanh khởi động laptop.

Nhìn màn hình chậm rãi khởi động, Paul chỉ có cảm giác thời gian bị kéo dài vô tận, hận không thể lập tức sử dụng được ngay.

Laptop tỏ vẻ nó thật vô tội, nó là phiên bản mới nhất có được không? Khởi động chưa tới 30 giây còn bị ghét bỏ, hãy nhìn mấy loại laptop khác xem, nào có cái khởi động nhanh bằng nó. Hanh!!!

Tất nhiên Paul sẽ không nghe được tiếng oán thán của laptop, hắn có cảm giác kiên nhẫn cả cuộc đời của hắn sắp bị ma hết trong ngắn ngủi mấy chục giây này a.

Cũng may laptop một phen gây sức ép cũng đã sẵn sàng hoạt động, Paul ngay lập tức gõ trên màn hình một loạt code cả chữ lẫn số lẫn ký hiệu vào màn hình.

Một phen tìm kiếm, Paul nín thở click vào một thư mục trên màn hình.

Sau đó chăm chú nhìn từng chữ của chữ trong tư liệu trên màn hình.

Lại đối chiếu với tập hồ sơ trên tay.

Rất nhanh ánh mắt hắn sáng lên.

Quả nhiên!

Nhìn sơ qua một hai lượt vẫn không cảm nhận được có bất kỳ điểm nào không đúng, nhưng khi so sánh một chút Paul liền nhạy bén nhận ra điểm khác biệt.

Một vài chi tiết trong các báo cáo hai năm gần đây rõ ràng đã bị động tay động chân.

Ví như số lượng hài tử được cô nhi viện nhận nuôi trước và sau.

Còn nhớ năm đó khi hắn trở lại Z quốc đón nữ nhi lại hay tin cô nhi viện bốc cháy, hắn liền lập tức cho người đi điều tra.

Trên màn hình máy tính, hồ sơ là do thám tử năm đó điều tra, số lượng hài tử được cứu mạng là 212.

Trải qua một hồi hoả hoạn, bởi vì cứu trợ kịp thời không hề có thương vong, cũng không có trường hợp chuyển viện mồ côi.

Hắn chắc chắn được điều này bởi vì thám tử có điều tra rõ năm đó đội cứu hoả bởi vì hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ sơ tán cứu được toàn bộ 212 hài tử được xã hội hết lời khen ngợi, cũng được chính phủ trao tặng danh hiệu.

Số lượng hài tử nhận nuôi của từng cô nhi viện đều được nhập vào kho dữ liệu quản lý của chính phủ, cho nên hacker khi xâm nhập vào hệ thống mới có thể tra ra được số lượng chính xác 212.

Cũng có nghĩa sau biến động lễ ra cô nhi viện nên là hoàn hảo 212 hài tử.

Chính là bây giờ..

Nhìn trong tay hồ sơ, Paul nhíu mày, trầm ngâm, trong đáy mắt bắt đầu gợn sóng.

Hắn mở ra toàn bộ dữ liệu điều tra mà thám tử tại Z quốc định kỳ gửi cho hắn.

Nhìn hoàn hồ sơ, Paul rung mình phát hiện bắt đầu từ hồ sơ thứ tư, cũng chính là hơn một năm sau kể từ trận hoả hoạn kia số liệu đã thay đổi.

Chỉ còn 211 cô nhi.

Hồ sơ thứ năm, thứ sáu, thứ bảy...

Toàn bộ đều là 211 hài tử.

Lại nhìn tập hồ sơ mới nhất, năm số liệu biến đổi cũng là năm người sơ kia biến mất.

Tuy báo chí đưa tin toàn bộ tư liệu bị đốt rụi, hầu như toàn bộ sơ đều tán thân nơi biển lửa nhưng thám tử của hắn lại điều tra được chắc chắn có một người sống sót.

Mà hiện tại, lại là mất tích.

Nói hai chuyện này không liên quan đánh chết hắn cũng không tin.

Paul cố nén kích động trừng lớn mắt ngừng hô hấp nhìn chằm chằm vào màn hình.

Hắn, rút cuộc, tìm được đầu mối quan trọng để tìm được nữ nhi mình.

Mùng như điên trôi qua chính là vô tận ảo não.

Rõ ràng là hần sơ suất, bởi vì tất cả các báo cáo nhận được phần đầu đều giống nhau nên hần chủ quan không xem lại, chỉ chăm chú mặt sau báo cáo.

Hải tử biến mất kia rất có thể là nữ nhi bảo bối của hần.

Nghĩ đến khả năng trường hợp này có thể xảy ra, mà do sự sơ suất của bản thân lại ngạnh sinh sinh khiến hần không tài nào tìm được nữ nhi Paul lại hối hận vô cùng.

Điều quan trọng nhất hiện giờ là nhanh chóng tìm ra người phụ nữ được coi là nhân chứng cuối cùng Trần Thu Liên kia.

Nếu không phải bản thân đang gặp vài rắc rối, lão bà cũng chưa trở lại, Paul hận không thể mọc ngay đôi cánh phóng về Z quốc tự mình hảo hảo điều tra.

Chuyện này không thể chậm trễ, hần đã mơ tưởng đến viễn cảnh ngày cùng nữ nhi đoàn tụ.

Nhanh chóng gọi điện cho thám tử ra lệnh đẩy nhanh việc tìm kiếm Trần Thu Liên, cảm thấy chưa đủ, Paul tiếp tục gọi cho thư ký cho một đội trinh sát từ đế quốc ngấm, trở lại Z quốc lùng sục.

Cúp điện thoại, Paul ngẩng người nhìn ra cửa sổ, ánh nắng nhu hoà len lỏi từng kẽ lá, vài chú chim chuyền cành ríu rít khẽ gọi, gió lao xao, trời ngày hạ cao và xanh thăm, tầng tầng thiên không trong vắt.

Hần, chưa bao giờ cảm thấy , ngoài trời đẹp như hôm nay.

Lời tác giả: Thương thay tấm lòng cha mẹ trong thiên hạ!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyệt Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Bài Tẩy

Z quốc.

Ngài Hiếu gương mặt banh chặt chẽ nhìn không chớp mắt vào màn hình laptop, trán nổi gân xanh đi kèm với một đôi mắt tam giác trông có vẻ dữ tợn, bàn tay nắm chặt chuột điều khiển vì dùng sức trở nên trắng bệch, ần ần run rẩy.

Trước mắt hần, trên màn hình, là một tiêu đề vô cùng bắt mắt.

"Lật tẩy sự thật, ác quỷ lộ diện"

File đính kèm là một bức ảnh một người đàn ông tóc tai hỗn loạn gương mặt có chút vụn vỡ, đang ra sức dang tay che đi màn hình LCD phía sau.

Bên dưới là một loạt các buộc tội với bằng chứng xác đáng khiến nhân không thể mở miệng phủ nhận.

Các lượt bình luận về bài viết không ngừng tăng cao, Ngài Hiếu ánh mắt đầy tơ máu nhìn vô số lời chửi mắng mình.

Cửa phòng đột nhiên vang lên dồn dập tiếng gõ cửa.

Không đợi Ngài Hiếu phản ứng, cửa bị lực mạnh mở toan, ngay sau đó Ngài Vi xông vào.

Gương mặt ả trắng bệch, trang dung hơi lộn xộn mang một đôi giày cao gót màu đỏ gấp gáp đi tới trước bàn Ngài Hiếu.

-"baba, chuyện gì đã xảy ra?" Á cao giọng chất vấn.

Nhìn những thông tin trên mạng, Ngài Vi mở to mắt tràn đầy không thể tin tưởng cùng điên cuồng.

Ngài Hiếu nghe âm thanh chói tai của Ngài Vi đột nhiên tỉnh táo, hấn ngẩng đầu nhìn ả, sau đó đột nhiên nghĩ đến điều gì đôi mắt hung phấn cười to.

"Đúng vậy, chúng ta còn con bài chưa lật, mọi chuyện chưa phải là kết thúc. Ta Ngài Hiếu sao có thể quy ngã tại nơi này. Hahaha"

Ngài Hiếu kích động nhìn Ngài Vi, tiến lên giữ chặt bả vai cô ta, mở miệng.

"Con nhất định phải đáp thượng lên Khuynh gia. Núi xanh còn đó, lo gì không có củi đốt. Khuynh gia có công cùng đất nước, nếu Khuynh gia đứng ra che chắn cho chúng ta vượt qua lúc này, ngày sau đông sơn tái khởi" Ngài Hiếu cười to.

Ngài Vi cắn môi.

"Chính là, hiện nay Ngài gia lâm vào chuyện này, bát nước bẩn Khuynh gia sẽ không ngu ngốc lâm vào..đi" Nghĩ đến việc vị trí Khuynh gia nữ chủ nhân sắp vào tay lại bay mất, Ngài Vi ánh mắt tràn đầy không cam lòng cùng oán hận.

Những việc Ngài Hiếu làm, ả tất nhiên biết rõ, chính là ả cũng là được lợi không nhỏ từ công ty X, cho nên ả xem như là ngầm chấp nhận hành vi của Ngài Hiếu.

Nhưng là bây giờ, chuyện đổ vỡ, Ngài Vi vẫn nhìn không được oán hận Ngài Hiếu vô dụng, chỉ có chút bí mật cũng không bảo vệ được, hại ả mất mũi mất hết không nói.

Lúc chuyện phát sinh, ả đang lựa chọn nhẫn cưới tại cửa hàng, mặc dù hoàn hồn nhanh chóng rời đi, Ngài Vi vẫn nhận không thiếu mắng nhiếc từ khắp nơi, thậm chí có người quăng đá cùng giày dép vào xe ả.

Bây giờ ngay cả kế hoạch gả nhập Khuynh gia của ả cũng sắp tiêu tan, Ngài Vi nhìn không được hận ý cùng Ngài Hiếu.

Ngài Hiếu nhếch miệng cười to, đầy đắc ý.

"Yên tâm, Khuynh gia chắc chắn sẽ ra mặt gánh vác chuyện này, con cứ an tâm dưỡng thai thật tốt là được. Đây nhưng là vũ khí bí mật của chúng ta nha." Ngài Hiếu âm lãnh cười cười.

Ngài Vi kinh ngạc nhìn Ngài Hiếu, trong lòng kích động không thôi.

"Vi sao?" ả hỏi.

"Bởi vì..." Ngài Hiếu nhếch miệng, cười như không cười nói.

....

Không ai biết hai con rắn độc nói với nhau điều gì, chỉ là khi cánh cửa lần nữa mở ra, Ngài Vi thần thái phi dương tự tin sai bước, khác hoàn toàn về chất vật lúc này.

Sâu trong đáy mắt là tia mừng như điên đồng thời âm thầm tính toán.

Chỉ có thể nói, không cùng một loại không vào chung một nhà.

Hoặc là cha nào con nấy.

Trở lại Italy, 19h đêm.

Bỏ lại sau lưng con đường cao tốc đầy ắp ánh đèn xa hoa rực rỡ, một chiếc xe màu bạc với kiểu dáng vô cùng giản dị không mấy bắt mắt xé màn đêm đi vào khu biệt thự cao cấp của thành phố, chậm chậm giảm tốc độ sau đó dừng lại trước cổng chờ camera giám sát scan.

Xác nhận thân phận của chiếc xe, cánh cổng khu biệt thự nhanh chóng khai mở nhường đường cho chiếc xe tiến vào.

Men theo con đường đi vào sâu bên trong, xe dừng lại trước một ngôi biệt thự có dàn xích đu màu trắng.

Cửa trước xe mở ra, một chàng trai ngũ quan anh tuấn mở cửa bước xuống.

Một nhân viên mặc đồng phục cảnh an lập tức tiến tới nhận lấy chìa khoá xe từ tay hắn đồng thời đưa cho hắn một chiếc thẻ được mã hoá.

Hắn tiếp nhận trong tay bảo vệ thẻ xuất nhập khu biệt thự sau đó xoay người đưa tay mở cửa sau xe, nhẹ giọng.

"Đã đến, John tiên sinh, ngài Paul." Lý Thần Nhượng vừa dứt lời, một người đàn ông nhanh chóng bước ra khỏi xe, cánh cửa bên kia đồng thời bước xuống một người đàn ông khác.

Một mặt mày hoà ái, mái tóc hoa râm đã điểm sương, thần thái sáng láng, đôi mắt sáng ngời khôn khéo.

Một ngǹ quan góc cạnh, đôi mắt sắt bén lạnh lùng.

Cảnh an nhanh nhẹn ngồi vào vị trí điều khiển, lái chiếc xe đi đến bãi đậu.

Lý Thần Nhượng đi phía trước, quẹt thẻ xuất nhập vào máy quét sau đó đứng qua một bên.

Đây là khu biệt thự cao cấp của thành phố, nằm trong hệ thống khu biệt thự Dream Garden.

Ở Italy, nó gồm mười căn biệt thự được xây dựng với giá trị xa xỉ.

Dream Garden là hệ thống biệt thự trải dài trên toàn thế giới, thiết kế tinh xảo, nội thất xa hoa, phong thủy hài hoà.

Ngay khi tung ra bảng giá khu biệt thự, liền nhận được vô số nhân sĩ có tiền tài danh vọng trên thế giới điên cuồng tranh đoạt.

Ít ai biết được, chủ sở hữu hệ thống biệt thự này là một người phụ nữ Á Đông họ Liên, mà hiện tại Hách Liên Thần Hi chính là người thừa kế.

2 giây sau, một tiếng "tít" xác nhận thành công, cửa tự động mở ra.

John cùng Paul đi vào, Lý Thần Nhượng nâng bước theo sau hai người.

Happy New Year.

Năm mới vui vẻ nha.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Sinh Non (1)

Khuynh thị tầng cao nhất.

Phòng tổng giám đốc.

Thư ký ôm trước ngực một tập hồ sơ, đứng bên ngoài phòng gỗ cửa hồi lâu lại không nhận được hồi đáp từ tổng tài chỉ có thể bất đắc dĩ nhẹ giọng hướng trong phòng mở miệng.

- "Tổng tài, Ngải tiểu thư tìm ngài" dứt lời, thư ký bản năng ngừng thờ chò đợi phản ứng của cấp trên.

Kết quả hần đứng đó gần năm phút cũng không nghe bất kỳ động tĩnh nào trong phòng, hết cách Tề Đông đành há miệng nói lại lần nữa, âm thanh hơi to một chút.

Tề Đông vừa dứt lời liền nghe được một âm thanh khàn khàn, mang theo lương ý truyền đến.

- "Không gặp, khiến cô ta trở về đi."

Tề Đông kinh ngạc nhìn cánh cửa thật lâu sau mới chợt hoàn hồn. Còn không đợi hần kịp phản ứng, phía sau chợt nổi lên ồn ào xen lẫn tiếng phụ nữ cao giọng chỉ trích cùng tiếng giày cao gót bước đến gần khiến hần giật mình xoay người lại.

Chỉ thấy Ngải Vi mang một đôi giày cao gót màu đỏ mặc kệ sự ngăn cản của nhân viên tiếp tân một đường xông về phía mình.

- "Cút, ta là ai các ngươi biết không? Dám cản đường? Ta muốn gặp Phong ca, còn không mau né ra?" hai nữ nhân viên tiếp tân gương mặt đau khổ ngăn cản lại ngại cho bụng bầu đã nhô ra khá cao của Ngải Vi chỉ có thể không ngừng mở miệng ngăn cản.

- "Ngải tiểu thư, thỉnh đợi chỉ thị của tổng tài, không thể loạn xông"

Tề Đông hít một hơi thật sâu há há miệng định nói chuyện, lại thấy Ngải Vi đột nhiên tăng nhanh cước bộ, hai bước làm một xông thẳng đến trước mặt hần, một phen thật mạnh đẩy hần ra.

Hoàn hồn, Tề Đông lập tức khẩn trương quay người ý định ngăn cản không cho Ngải Vi đi vào.

Ngay khi hấn gấp gáp suy nghĩ nên làm như thế nào nếu Ngải Vi có chấp xông vào, Ngải Vi đột nhiên dừng lại trước cửa, lên tiếng.

- "Phong, vì sao không gấp em?" âm thanh mang một chút nhu nhược cùng u buồn tựa như mang nặng trăm ngàn tâm sự nhượng một đám nhân viên không hện mà xoa xoa tay gạt đi mớ gai ốc vừa nổi lên lớp lớp.

Tề Đông khóc không ra nước mắt ở trong lòng đền cuồng cong tường, ngoài mặt lại tao nhã nâng nâng gọng kính, chuyên nghiệp nở nụ cười.

- "tiểu thư.."

Ngải Vi đột nhiên quay sang nhìn chằm chằm Tề Đông, bộ dạng như muốn ăn tươi nuốt sống hấn khiến Tề Đông tóc gáy dựng thẳng.

Mẹ ta nha, tổng tài khẩu vị cũng quá nặng đi. Bị đôi mắt kia nhìn chằm chằm cứ có cảm giác bị độc xà ngấm trúng vậy.

Tề Đông trong lòng thổ tào một phen, nhưng cũng không dám để Ngải Vi tiến vào. Vì vậy hấn kiên trì tiến lên đưa tay ngăn cản.

- "Ngải tiểu thư, tổng tài đang có việc bận,..."

- "Tề Đông, cho cô ta vào" giọng nam thanh lãnh truyền từ trong phòng cắt đứt nửa câu nói của Tề Đông.

Âm thanh không lạnh không nhạt, nghe không ra cảm tình, nhưng làm hơn năm năm thư ký cho Khuynh Phong, hơn ai hết Tề Đông hiểu rõ tâm tình tổng tài hiện tại thấp vô cùng.

Ngày thường, nghe âm điệu này sẽ khiến Tề Đông sợ hãi rụng cổ, lo lắng tổng tài phát ra hàn khí, giờ phút này đảo tựa như âm thanh của trời cứu rồi đời thư ký Tề.

Nhẹ nhàng thở ra một hơi, Tề Đông tránh ra một bên cho Ngải Vi bước vào.

Trong phòng, vị trí bên cửa sổ, một nam nhân ngược ánh sáng ngồi trước bàn làm việc.

Thân hình thon dài của hấn dường như bị bao phủ bởi một phần bóng ma, có vẻ phá lệ âm trầm lại nói không nên lời cô độc.

Ngải Vi trước khi bước vào phòng đã thu hồi xong biểu tình dữ tợn, con mắt âm lãnh, dịu dàng mỉm cười bước đến bàn làm việc của Khuynh Phong.

Nhưng nụ cười của ả lại cũng không thể tiếp tục duy trì khi nhìn đến trên bàn, là vô số ảnh chụp của một người.

Người đó rất đẹp, nụ cười rất hạnh phúc trong khung cảnh ấm áp dương quang, đập vào mắt Ngải Vi lại trở nên chói mắt vô cùng, từng bức hình tựa như vô số gai nhọn không ngừng đâm sâu vào lòng ả khiến ả suýt mất kiểm chế.

Lại là con khốn Hàn Tuyết Ly.

Khuynh Phong nắm trên tay một xấp ảnh cũng không vội phản ứng Ngải Vi mà cẩn thận xếp tất cả lại, cho vào ngăn kéo, sau đó mới bình tĩnh ngẩng đầu nhìn về phía nữ nhân trước mắt.

Tầm mắt hồ hững lạnh như băng khi lướt qua phần bụng hở ra cao cao thì dừng lại trong giây lát, sau đó thu hồi.

Khuynh Phong hai tay bối vào nhau đặt lên bàn, tầm mắt lãnh liệt.

- "Em tìm tôi có chuyện gì?" Nếu đã giải quyết xong phần văn kiện mật, cũng không tất phải tiếp tục thực hiện hôn ước kia nữa.

Khuynh Phong cũng không định làm quá ác liệt, chung quy Ngải Vi là vô tội. Mặc dù là con gái của lão già chết tiệt kia nhưng từ đầu đến cuối cũng không làm gì có lỗi.

Hết thấy là nghiệt do hấn gây ra.

Nếu vậy, chờ Ngải Vi sinh xong, bản thân sẽ cho cô ấy một khoản tiền đủ để cô ấy sinh hoạt, hài tử sinh ra tất nhiên sẽ từ Khuynh gia nuôi dưỡng.

Nếu hấn không quá chén...

Hình như hồi sáng có publish truyện này phải không? Nếu có thì ta xin lỗi nha, đó là bản thảo thôi, cháu ta nghịch điện thoại nên ấn nhầm đó, bản này mới là bản chính nhé.

{0

Chương 66: Sinh Non (2)

Nghe xong lời nói không mặn không nhạt của Khuynh Phong, tâm Ngải Vi thoáng hiện lên một tia bất mãn.

Ả nhìn chăm chăm Khuynh Phong, ý đồ dò xét vài tia cảm xúc, lại thất vọng không tra xét được gì.

Trên gương mặt Khuynh Phong không có bất kỳ biểu cảm nào, chính đang đồng dạng nhìn mình.

Sợ hãi Khuynh Phong nhìn ra sơ hở, Ngải Vi chột dạ cúi đầu, nghĩ nghĩ một chút lại ngẩng đầu lên.

Ả đang nắm giữ huyết mạch Khuynh gia, mặc dù là chưa vào cửa nhưng cũng xem như là nửa con dâu Khuynh gia đi.

Đối với đại gia tộc, thứ quan trọng nhất chính là mặt mũi, huống chi, chuyện này còn liên quan đến thanh danh của Khuynh Phong.

Thêm vào đó, bí mật của Khuynh gia còn nằm trong tay baba, cô là nắm chắc phần thắng, không thể tỏ vẻ yếu thế.

Vì vậy, Ngải Vi âm thầm hít một hơi điều chỉnh tâm tình, suy nghĩ một chút tình huống hiện tại, ánh mắt lập tức bịt kín một tầng sương mù, âm thầm nhìn Khuynh Phong, mở miệng.

"Phong, hôm qua là ngày chúng ta đi khám thai, sau đó đi chọn nhẫn cưới, vì sao anh lại không xuất hiện?" Ngải Vi đưa tay xoa vị trí bụng mình, mắt hàm lệ.

"Em biết anh không mong muốn hai đứa con này, em cũng vậy, nhưng chúng ta đã khiến chúng đi đến cuộc đời này nếu bắt em vứt bỏ chúng, em không đủ nhân tâm..." Ngải Vi ánh mắt đỏ lên, giọng nghẹn ngào.

"Đúng vậy, là chúng ta có lỗi với tiểu Ly.." nói đến đây từng hạt đậu nước mắt liên tục rơi xuống trên gương mặt trang điểm tinh xảo.

"Em không muốn làm chuyện có lỗi với tiểu Ly, nhưng em càng không muốn con em sinh ra khuyết thiếu đi tình yêu thương của ba nó, cho nên, nợ em thiếu của tiểu Ly, kiếp sau em sẽ làm trâu làm ngựa trả nợ cho cô ấy" Ngải Vi hít một hơi, nhìn thẳng Khuynh Phong, kiên cường nói.

Ngụ ý, mặc dù lương tâm cảm thấy vô cùng có lỗi với Hàn Tuyết Ly, nhưng vì con, Ngải Vi sẽ đổi mặt tất cả.

Ngải Vi ánh mắt kiên quyết nhìn Khuynh Phong, bên trong là một mảnh kiên định.

Có một loại phụ nữ, bình thường yếu ớt, đột nhiên trở nên mạnh mẽ là vô cùng hấp dẫn nam nhân chú ý.

Ngải Vi chính đánh chủ ý này, bởi vì lập kế hoạch câu dẫn Khuynh Phong, cho nên Ngải Vi biết rõ loại nữ nhân nào Khuynh Phong thích nhất.

Những người ngậm thìa vàng sinh ra như Khuynh Phong, thích nhất là cảm giác có người để bản thân bảo vệ, để tỏ rõ tầm quan trọng của mình.

Thế nhưng chỉ vậy không thôi chưa đủ, mặc cho bất cứ ai, nếu cứ phải chạy theo lo này lo kia cho một người cũng sẽ cảm thấy chán nản, không phải sao?

Mọi người đều nói lòng dạ đàn bà như kim nơi biển sâu, thế nhưng nam nhân chẳng phải cũng y hệt như vậy sao?

Kiểu phụ nữ họ thích là người tình tình mềm mại, phụ thuộc, dựa dẫm vào họ.

Kiểu phụ nữ họ cần là một người mạnh mẽ, khi cần sẽ đủ kiên quyết, có thể sánh vai cùng họ.

Người họ thích và người họ cần là hai mẫu người hoàn toàn trái ngược nhau. Cổ tình họ luôn tìm kiếm người có bóng dáng của hai loại phụ nữ này làm vợ.

Quả nhiên, nghe xong chữ cuối cùng, mặc dù ánh mắt vẫn lãnh liệt nhưng sắc mặt Khuynh Phong đã dịu đi một chút.

Dù sao đây là cốt nhục của hắn, Ngải Vi bảo vệ nó, Khuynh Phong sẽ không nói gì, ngược lại càng phát ra áy náy.

Hắn đương nhiên hiểu ý của Ngải Vi, cũng hiểu lý do cố chấp của cô, vì bây giờ cô ấy là mẹ.

Là hắn phá hủy cuộc đời cô. Khuynh Phong nhìn Ngải Vi, cổ phóng mềm giọng.

"Ngải Vi, anh và em không có tình cảm với nhau, hà tất buộc cùng một chỗ? Em xứng đáng được hạnh phúc, cho nên đừng phí thời gian với anh"

Khuynh Phong ánh mắt hoà hoãn nhìn Ngải Vi.

Hắn là người ân oán rõ ràng, mặc dù bất mãn với Ngải gia, hắn cũng không khó xử Ngải Vi.

Chưa kể lúc này Ngải Vi còn đang mang thai, nghĩ đến đứa con chưa chào đời, Khuynh Phong rũ xuống mi mắt.

- "Về phần hài tử, sẽ do Khuynh gia dưỡng, ngay sau khi em hồi phục sức khoẻ sau khi sinh, em có thể tự do đi tìm một nửa kia của mình." Khuynh Phong nói tiếp.

Ngải Vi gương mặt thoáng chốc trắng bệch. Ắ lẳng lẳng nhìn Khuynh Phong, không nói nên lời.

Đây là nhượng bản thân sinh con xong rồi đi?

Như vậy kế hoạch của ả làm sao bây giờ?

Không được, ả không cho phép điều này xảy ra. Ắ còn phải làm Khuynh phu nhân, con của ả tương lai là kẻ thừa kế duy nhất.

Tuy nói hai đứa này là...

Thế nhưng cô và Phong còn trẻ, rồi sẽ có nhiều đứa con khác.

Việc quan trọng trước mắt là phải trở thành con dâu Khuynh gia.

Ngải Vi trong lòng phiền gang hải đảo, hai tay vô ý thức bóp chặt.

Bởi vì cảm xúc dao động mãnh liệt, Ngải Vi đột nhiên cảm nhận được bụng dưới truyền đến một cơn đau nhói.

Ắ đưa tay sờ soạng bụng của mình, trong đầu đột nhiên hồi tưởng lại cuộc hẹn với bác sĩ lúc sáng.

- "Ngải tiểu thư, bởi vì trong lúc mang thai dinh dưỡng không đầy đủ nên hai hài tử sẽ yếu ớt một chút, do đó trong khoảng thời gian sắp tới, tiểu thư cần cố gắng tĩnh dưỡng nhiều hơn. Thêm vào đó..." Bác sĩ hơi chần chừ, nhưng cũng không giấu giếm.

Ông ta nắm một tấm phim bỏ lên lồng kính, bật ánh sáng, chỉ vào hai chấm nhỏ cho Ngải Vi.

- "Đây là vị trí của song bào thai. Tuy nói lần trước kết quả là hai nam hài. Thế nhưng lần này kiểm tra lại cho thấy.. là song bào thai nữ hài." Bác sĩ ngập ngừng.

Thật ra ông cũng không chắc chắn.

Thiết bị tại bệnh viện có thể xem là thiết bị tiên tiến nhất thế giới, đây cũng là lần đầu tiên xuất hiện chuyện nhầm lẫn như thế này.

Nhưng mà cho dù tra đi tra lại bao nhiêu lần cũng cho ra kết quả là nữ.

Nhìn một chút về mặt dần vận vẹo của Ngải Vi, bác sĩ kiên trì nói tiếp.

- "Hon nữa.. Gần đây hình như tiểu thư thường bị áp lực, hoặc giận dữ? Nếu được, mong tiểu thư hạn chế cảm xúc thất khống, bởi vì thể chất của tiểu thư quá yếu trong quá trình mang thai, điều này dễ dẫn đến nguy cơ sinh non rất cao."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Biến Cố Phát Sinh

Bệnh viện F, buổi sáng 9h.

Ánh nắng men theo lùm cây bao trùm mặt đất, vài giọt sương cuối cùng của đêm dưới ánh dương ngày mới cũng đã bốc hơi không sai biệt lắm, cá biệt vài giọt kiên trì bám lấy không buông bỏ bề mặt vài phiến lá tạo nên những vệt nước óng ánh như pha lê.

Trên hành lang rộng rãi của bệnh viện F- bệnh viện xếp hạng nhất nhì Z quốc, sàn đá trắng tinh, sạch sẽ phản xạ ánh sáng ngày mới bắt đầu.

Vài vị bác sĩ, y tá trực ca đêm "rải rác" di chuyển về vị trí.

Theo thời gian, những bóng dáng mặc áo blouse xuất hiện ngày càng nhiều.

Tốp năm tốp ba những người khoác bạch y không ngừng đi lại, mùi thuốc sát trùng như có như không bốn phía lan toả.

Trong một phòng khám, cánh cửa được khoá từ bên trong để đảm bảo rằng thông tin sẽ được giữ bảo mật tuyệt đối.

Một vị bác sĩ cùng một nữ nhân ngồi đối diện nói chuyện với nhau.

- "Với tình trạng hiện tại, một khi sinh trước dự định, cả hai sinh ra sẽ vô cùng yếu ớt, dễ sinh bệnh. " Bác sĩ nhú mày nêu ra kết luận của bản thân. Nhìn Ngải Vi đã nhô cao lên bụng, thân hình lại ốm yếu, trong tâm lắc đầu.

Mang thai là một người cung, hai người sử dụng, nữ nhân trước mắt rõ ràng ăn theo chế độ ăn kiêng giữ dáng.

Thật sự không hiểu nổi những người có tiền nghĩ gì, đã mang thai còn ăn uống không có dinh dưỡng...

- "Đù! Lão già khốn kiếp, nói hươu nói vượn, chuyên môn không đủ thì về quê làm ruộng đi!" Ngải Vi đứng bật dậy, chỉ vào mặt vị bác sĩ, hét chói tai.

Một phen mắng nhiếc xong, phòng chừng còn chưa đủ nguôi cơn giận dữ, Ngải Vi một phen gạt hết tất cả hồ sơ trên bàn xuống đất, mới nhặt lên túi xách xoay người đạp bước đi ra ngoài.

Ngồi vào ô tô, Ngải Vi hai tay nắm chặt lấy chiếc túi xách hàng hiệu, cắn chặt môi.

Thẳng đến khi cảm nhận được vị tinh ngọt trên đầu lưỡi mới khiến ả hoàn hồn.

Bàn tay một vỗ mạnh vào bụng đã hờ lớn vì thai sinh đôi, cắn răng oán hận.

- "Vô dụng, vì sao chúng mày lại là nữ hài? Tại sao không phải là nam? Kế hoạch của tao phải làm sao bây giờ?" Ngải Vi một bên không ngừng đánh bụng mình, một bên mắng nhiếc.

Như cảm nhận được sự chán ghét từ mẹ, bào thai trong bụng Ngải Vi động động, một con đau buốt thành linh xuất hiện nhượng Ngải Vi sắc mặt xanh mét, không ngừng toát mồ hôi, gục lên vô lăng thở hổn hển.

Ánh mắt ả đỏ lên, sau đó như chợt nhớ đến chuyện gì, ánh mắt chuyển chuyển, trong lòng bay nhanh tính toán.

.

.

.

.

- "Ngải Vi?" Một tiếng gọi của Khuynh Phong kéo Ngải Vi trở lại hiện thực. Bởi vì hồi tưởng việc không vui, sắc mặt của Ngải Vi trở nên vẩn vơ, ánh mắt tràn đầy oán độc.

Cũng may là ả đang cúi đầu cho nên Khuynh Phong cũng không thấy được sắc mặt thập phần "phân khích" của ả.

Ngải Vi bình ổn một chút tâm tình, ngẩng đầu nhìn Khuynh Phong, khoé mắt đã doanh đầy lệ.

- "Phong em." Ngải Vi mở miệng.

RRRRR...RRRRRR..RRRRR..

Một tiếng điện thoại vang lên cắt đứt lời "tâm tình" của Ngải Vi, khiến ả đang trong tình trạng "diễn sâu" có chút lúng túng, không biết nên ngừng còn là nói tiếp.

Chính là ngay sau đó, Khuynh Phong đã thay ả làm ra quyết định, bởi vì sau khi nhìn màn hình điện thoại, hấn cũng không tắt máy mà trực tiếp trả lời.

Ngải Vi chỉ có thể ngậm miệng, cúi đầu, trong lòng thâm hận.

- "Thật sao? Hào, chuyển cho tôi vị trí của cô ấy. Ngay lập tức." Khuynh Phong ánh mắt loé ra ánh sáng vui mừng, gấp gấp phân phó đối phương.

Ngắt cuộc gọi, Khuynh Phong ấn phím gọi Tề thư ký.

- "Book một vé đi Italy. Đứng. Hiện tại." Sau đó, lưu loát ngắt cuộc gọi, đứng lên, rút chiếc áo khoác trên ghế ý định sắp bước đi ra ngoài.

Đúng lúc này, Ngải Vi đột nhiên xoay người chạy theo Khuynh Phong, nắm chặt tay hấn, không buông.

- "Phong, anh đi đâu? Chúng ta vẫn chưa nói xong mà?" Ngải Vi nóng nảy, ôm tay Khuynh Phong, hỏi.

Khuynh Phong bước đi, bị Ngải Vi đột ngột hành động ngăn sinh sinh dừng một chút, lúc này hấn mới sững sờ nhìn đang kéo bản thân Ngải Vi.

Hắn đã quên trong phòng còn một người...!!!

- "Ngải Vi, bây giờ anh có việc gấp, đợi anh trở lại chúng ta sẽ bàn tiếp" Khuynh Phong cũng không ngừng lại lâu lắm, lập tức động thân rời đi, để lại một câu nói như vậy, sau đó hơi dùng lực rút tay về.

Hiện tại cho dù là bất cứ chuyện gì cũng phải gác lại, hấn vừa nhận được thông tin từ thám tử, có tin tức của tiểu Ly!

Khuynh Phong nôn nóng giật tay ra, không ngờ Ngải Vi nắm chặt hơn. Hấn một bên đi về phía cánh cửa, một bên nhả mảy gỡ tay Ngải Vi.

- "Ngải Vi, anh có việc gấp, em buông ra."

Khuynh Phong mạnh rút tay về, định xoay người quay đi.

Không ngờ Khuynh Phong lại nhất định rời đi như vậy, Ngải Vi trong lòng hận ý dâng lên.

Đột nhiên một ý định loé qua trong đầu Ngải Vi.

Cẩn cẩn mỗi, ngay vào lúc Khuynh Phong mạnh rút tay ra, Ngải Vi ánh mắt vi ám, nương theo lực của Khuynh Phong lao đảo ngã ra sau.

Ý định của Ngải Vi là ngã xuống đất, lại giả vờ đau đớn một chút để Khuynh Phong đưa mình đi bệnh viện, không ngờ biến cố lúc này đột nhiên phát sinh.

Đôi giày cao gót một tắc của Ngải Vi bởi vì lực tác động không đồng đều- gãy gót.

Việc này dẫn đến Ngải Vi mất cân bằng trầm trọng. Ả chới với muốn níu lấy Khuynh Phong lại không được.

Thật mạnh ngã xuống, bụng va vào cạnh chiếc ghế salong, Ngải Vi hét thảm một tiếng.

Lần này là thật sự đau đớn.

Ngải Vi gương mặt trắng bệch nhìn hạ thân dần bị nhuộm đầm huyết, trong đầu loạn một đoàn.

Khuynh Phong cũng bị chuyện đột ngột phát sinh làm cho trở tay không kịp, đợi phản ứng kịp sau đó ngay lập tức nhanh chóng chạy lại chỗ Ngải Vi, bế ả lên chạy ra ngoài.

Dù sao đây cũng là con hấn. Nó vô tội.

Khuynh Phong mở cửa, một bên đi về hướng thang máy, một bên la to.

- "Tề Đông, gọi xe cấp cứu, à không, gọi đội ngũ trợ sản nhanh nhất tập hợp tại bệnh viện F." Nói xong xoay người đi vào thang máy.

Tề Đông vội vã đánh cuộc gọi.

Phu nhân xảy ra chuyện? Mọi người thắc mắc nhìn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Gặp Âu Dương Cẩn

Z quốc, một khu ổ chuột phía Nam thành phố.

Bóng đêm đã phủ xuống từng ngôi nhà xập xệ, vách tường liêu xiêu, càng nhiều là nhà hoang không có nhân khí.

Chuột trong hang, quen thuộc men theo bờ tường lấp ló chạy ra ngoài tìm kiếm thức ăn. Gió đêm nhẹ nhàng phiêu qua mảng tường nứt vỡ, hắc ám khiến cho nơi này thoát nhìn trở nên âm trầm, lạnh lẽo.

Tại một góc bức tường loang lổ, ánh trăng len lỏi chiếu vào, một bóng đen ngồi bó gối trong bóng tối.

Trương Tam cắn trong tay một nửa chiếc bánh mì khô khốc, uống cạn nửa chai nước, xoa xoa môi dựa lưng vào tường.

Hắn đưa tay sờ soạng chiếc túi trước ngực, cười lạnh.

Đề giết hắn, tiện nhân kia đúng là cấp lực a. Cự nhiên thuê sát thủ?

Nhìn từng đạo vết sẹo dữ tợn trên cánh tay, Trương Tam ánh mắt vẫn lên tơ máu.

Hắn dữ dội muốn nhanh chóng báo thù, lại không thể không kềm chế lại một chút bản thân.

Hắn đã thử mò vào thành phố, ý đồ tiếp nối mạng Internet, lại phát hiện vô số sát thủ nằm vùng đang mục kích khắp ngõ ngách. Thật là trận thế đồ sộ a.

Cũng may hắn đủ cẩn thận cho nên mới không bị tóm.

Chính là kế hoạch muốn dùng internet công cộng có vẻ không khả thi.

Trương Tam cho vào miệng mẩu bánh cuối cùng, một hơi nốc sạch bình nước, ánh mắt lâm vào trầm tư.

Xem ra cần tìm chính chủ đầu.

Tỷ như..

Khuynh Phong.

Quay trở lại Italy.

Đi ra khỏi phòng, điều đầu tiên Paul muốn làm là thông báo cho John về tin vui này. Nghĩ liền làm, Paul trực tiếp lái xe đến văn phòng của John, lại nhận được tin John đã rời khỏi được hơn hai mươi phút.

Paul nhìn đồng hồ, hơi gật đầu cùng thư ký, xoay người rời khỏi.

Rút ra điện thoại, Paul vừa bước vào thang máy vừa gọi điện thoại cho John.

Vừa vận nhìn thấy trong thang máy đứng một người. Người nọ thấy người bước vào hơi sững sốt một chút, rất nhanh phản ứng, hơi cúi đầu chào.

Không đợi John mở miệng, điện thoại truyền đến tín hiệu kết nối.

- "ba vợ" Paul đơn giản gật đầu cùng người nọ, sau đó lên tiếng trả lời John.

- "....."

- "Dùng cơm? tại nhà Hàn Tuyết Ly?" Paul nhướn mi, hỏi lại. Bởi vì trong lòng vội, Paul cũng không chú ý đến người đứng bên cạnh mình trong thang máy ở khi nghe đến danh tự Hàn Tuyết Ly gương mặt hiện lên một tia sững sốt.

Hàn Tuyết Ly?

- "vâng, con biết rồi ạ" bởi vì trong thang máy có người, Paul cũng không tiện nói nhiều trong điện thoại, trả lời vài câu liền ngắt máy.

- "Paul thúc thúc" Âu Dương Cẩn lễ phép lần nữa lên tiếng chào hỏi.

- "Ân, là tiểu Cẩn đấy à? Lâu quá không gặp, nay trông khác hẳn nhỉ? Xem ra trưởng thành không ít, ngược lại có nét giống Hoàng Diệu năm đó.

Hoàng Diệu là mẹ Âu Dương Cẩn.

Một phen hỏi han, không khí giữa hai người ngược lại hòa hợp không ít.

- "Nói vậy nay cháu đã tiến hành tiếp nhận Âu thị? Không tệ, Trường Giang sáng sau đề sóng trước a." Paul cảm khái.

- "thúc thúc quá khen, cháu vẫn còn kém lắm." Âu Dương Cẩn từ tốn đối đáp.

Hai người trò chuyện không sai biệt lắm đã xuống đến tầng hầm để xe, mắt thấy Paul sắp rời khỏi, Âu Dương Cẩn do dự một chút liền mở miệng hỏi.

- "Phải rồi thúc thúc, vừa rồi cháu có nghe thúc nhắc đến Hàn Tuyết Ly, đó là ai vậy ạ?" Âu Dương Cẩn trong lòng nổi lên một chút hy vọng.

Paul bước chân chợt dừng lại, nhìn Âu Dương Cẩn như không thể hiểu được vì sao Âu Dương Cẩn lại hỏi như vậy.

Hiểu ý tứ của Paul, Âu Dương Cẩn liền tránh nặng tìm nhẹ trả lời.

"cháu đang tìm một người quen cũ, khá quan trọng, cũng tên Hàn Tuyết Ly, nhưng tìm không ra, hiện tại nghe thúc nhắc đến trong lòng không khỏi có chút hy vọng." Âu Dương Cẩn chân thành lược sơ ý chính trả lời.

Paul suy nghĩ một chút liền gật đầu, có một đạo, Âu Dương Hưng có hỏi hần về chuyện này, nói con trai của hần đang tìm một người, hỏi hần có biết người này không, lúc đó hần không để ý, mà thực tế cũng chưa hề quen biết Hàn Tuyết Ly, hiện tại mới nhớ, người tiểu Cẩn tìm cũng cùng Hàn Tuyết Ly cùng tên cùng họ.

"Hàn Tuyết Ly là đồ đệ của ba vợ ta." Paul nói.

"Ngài John?" Paul kinh ngạc, trong lòng hy vọng chợt nhỏ xuống, nhìn không được nghi ngờ phán đoán của bản thân. Tiểu Ly làm sao có thể quen biết được ngài John đâu. Hơn nữa nơi này là Italy, cũng không phải Z quốc.

"thúc hiện tại là đi gặp cô ấy sao? Nếu được, mong thúc dẫn cháu thấy mặt một lần có được hay không?" Âu Dương Cẩn nhìn Paul, ánh mắt toàn bộ đều là chân thành, cùng hy vọng, nhưng Paul đem lời từ chối tràn đến trên môi nuốt về, do dự một chút liền đồng ý.

Xe chậm rãi dừng lại trước công biệt thự.

Xuống xe, Paul cùng Âu Dương Cẩn đi vào trong.

Người mở cửa là Hách Liên Thần Hi.

Âu Dương Cẩn nhìn nhìn gương mặt Hách Liên Thần Hi có chút kinh ngạc hòa thất vọng.

Kinh ngạc là vì, vị này cho dù là kiếp trước vẫn là kiếp này đều là Z quốc nổi danh thiên tài trên thương trường hiện tại lại xuất hiện tại Italy.

Mà thất vọng là vì, hiện tại hần đã không trông mong người bên trong là người hần tìm. Thượng nhất thế, người tiểu Ly yêu hần là biết, bởi vì không ít lần hần thấy cô ôm một bức ảnh âm thầm rơi lệ..

Chính là nhân vật chính bên trong bức ảnh cũng không phải là người này.

Âu Dương Cẩn cúi đầu rầu rĩ.

Đúng vào lúc này, một giọng nữ trong trẻo, vừa quen thuộc lại có chút xa lạ vang lên bên tai hần.

Âu Dương Cẩn sững sốt ngẩng đầu, nương theo âm thanh nhìn qua, sau đó kinh ngạc không thốt nên lời.

Hàn Tuyết Ly?...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Là Nữ Nhi

Z quốc, bệnh viện F.

Đèn phòng phẫu thuật từ mười hai tiếng trước vẫn luôn sáng.

Bên ngoài hành lang, đứng bốn người.

Khuynh Phong khuôn mặt bình tĩnh nhìn vào phòng mổ, tâm tình phức tạp.

Nói thật ra, hần đối với bào thai trong bụng Ngài Vi không có mấy tình cảm. Hoặc là nói vài phần chán ghét.

Dù sao bởi vì sự xuất hiện của chúng mới khiến anh cùng tiểu Ly tan vỡ.

Nhưng lương tâm cùng sự liên hệ máu mủ khiến Khuynh Phong nói không rõ sự ràng buộc của bản thân cùng con mình.

Suy cho cùng, là hấn đưa chúng đến thế giới này, hấn phải có trách nhiệm.

Bên cạnh cửa sổ, Khuynh Tất trầm ngâm, cúi đầu không biết suy nghĩ gì, một thân quân phục trắng thớm không một nếp nhăn, mái tóc điểm sương lộ ra vàng trán thông minh, khoé mắt điểm lại dấu vết năm tháng, trông mất tang thương lại cơ trí.

Bên cạnh hấn là vị quân gia già tại nhà chính.

Khuynh Tất đưa mắt nhìn môn phòng phẫu thuật ánh mắt đen tối không rõ.

Là quân nhân, Khuynh Tất cần giữ bản thân luôn tỉnh táo phân tích mọi thứ thay vì nóng nảy.

Bên kia cánh cửa là tôn tử của hấn, thế nhưng, nói thật hấn không có chút vui sướng nào của việc có cháu chất bẻ bông, bởi vì, bào thai này tồn tại chính là bằng chứng chối lợi cho việc, hấn- Khuynh Tất-Khuynh gia bị Ngải gia uy hiếp, hơn nữa còn uy hiếp thành công.

Chưa kể, hiện tại trong lòng ông đã có suy tính khác.

Hàn Tuyết Ly, đứa con của cô ta cũng là huyết nhục của Khuynh gia!

So với đứa cháu dán mác "uy hiếp" to lớn thời thời khắc khắc nhắc nhở nỗi nhục của Khuynh gia, Khuynh Tất lòng tất nhiên nghiêng về đứa con của Hàn Tuyết Ly.

Tất nhiên chỉ là đứa con, còn về người phụ nữ không gốc gác kia mơ tưởng muốn vào cửa Khuynh gia quả thật suy nghĩ cũng đừng suy nghĩ.

Chính là..

Khuynh Tất nhíu mày, thám tử ông phải đi điều tra bao gồm vài bộ đội đặc chủng bí mật truy tìm Hàn Tuyết Ly, một khi phát hiện tung tích liền bí mật trở về tổng cục mất liên lạc.

Đó nhưng là bộ đội đặc chủng, được huấn luyện bài bản, chuyên nhiệm vụ truy tung, chưa hề thất bại lần nào.

Trong lòng thoáng hiện lên một tia bất an, lại nói không rõ đó là gì, Khuynh Tất nắm chặt cây gậy gỗ trong tay.

Khuynh Phong cùng Khuynh Tất có khả năng "văn đàm phong khinh" không có nghĩa là Ngải Hiếu sẽ.

Ngải Hiếu ăn mặc một thân điều thấp trang phục, chỉ ăn một vài hôm, Ngải Hiếu "xuống sắc " hấn.

Gương mặt có vài phần hốc hác, hắc vành mắt, đôi mắt vương đầy tơ máu, cùng vành tóc mai điểm bạc đã nói lên tình cảnh Ngải Hiếu hiện tại thực không tốt.

Hấn nôn nóng đi qua đi lại trên hành lang, trong lòng không ngừng cầu nguyện

Nhìn qua đúng là một bức tranh người cha lo lắng không yên cho con gái mình.

Chính là sự thật như thế nào cũng chỉ có mình Ngải Hiếu biết.

- "tư sinh nữ đúng là tư sinh nữ, thượng không nổi mặt bàn. Chỉ có đứa con không thôi cũng không bảo vệ nổi. Vô dụng." Ngải Hiếu dữ tợn nghĩ.

Ngải Hiếu còn không biết việc Ngải Vi che giấu kết quả xét nghiệm bào thai mới nhất. Hấn vẫn đinh ninh trong bụng Ngải Vi có một đứa chính là tương lai người thừa kế Khuynh thị.

Đó nhưng là con bài chưa lật của hấn giúp hấn chuyển bại thành thắng lần này.

Dường như cảm thấy đã tra tấn đủ Ngải Hiếu, đèn phòng phẫu thuật tắt, theo sau đó cánh cửa mở ra.

Mọi người đồng loạt nhìn về cửa phòng, hay nói đúng hơn là nhìn về vị bác sĩ già đang ôm hồ sơ mỗi một bước ra.

Ngải Hiếu dẫn đầu đi nhanh đến trước mặt bác sĩ, giọng lo lắng hỏi.

- "Bác sĩ, cháu tôi thế nào?" Một câu nói đôi lại nụ cười lạnh của Khuynh Phong cùng Khuynh Tất.

Mẹ và con cùng gặp nguy hiểm, nhưng Ngải Hiếu rõ ràng quan tâm vẫn là "công cụ" giúp hấn đạt mục đích thay vì con gái mình.

Vị bác sĩ cũng không nhiều lời, ý chính mở miệng.

- "Mẹ và bé an toàn" ông ta thở dài, ngừng lại một chút. Không đợi mọi người thở phào nhẹ nhõm liền thông báo một tin xấu.

- "là long phượng thai, thế nhưng bởi vì chấn động mạnh dẫn đến vị trí thai bị lệch, cho nên đứa trẻ thứ hai vì thời gian trong bụng quá dài đã không thể hô

hấp mất đi sinh mệnh. Chia buồn cùng gia đình" ông vỗ vỗ vai Ngải Hiếu, nhìn về phía Khuynh Phong, nói.

Ngải Hiếu đồng tử co rụt lại.

Long Phụng thai?

Vì cái gì lại là Long Phụng thai? không phải nói là song bào thai nam hài sao?

Như vậy...?

-"Như vậy, đứa trẻ đầu tiên là..." Ngải Hiếu đột nhiên mở miệng, trong giọng nói cất giấu run rẩy.

-"Là một tiểu công chúa. Chúng tôi xin phép." vị bác sĩ trả lời xong, mệt mỏi rời đi, để lại trên hành lang Ngải Hiếu gương mặt lâm vào kinh hãi mà vận vẹo.

Khuynh Phong tâm tình nói không rõ, lại có chút nhẹ nhõm.

Hoan hảo là nữ nhi, như vậy hẳn có thể đảm bảo nuôi con bé cả đời vô ưu, về phần Khuynh thị, ngoài kết tinh của hần và Ly, ai cũng đừng mong chạm được.

Khuynh Tất nghe được giới tính của đứa bé trong lòng suy tính thiệt hơn, trong lòng nảy sinh một quyết định, sau đó hướng về vị quản gia già bên cạnh thì thầm vài câu.

Vị quản gia già nua ánh mắt hiện lên kinh ngạc, gương mặt lại không thay đổi cung kính gật đầu tỏ vẻ đã hiểu.

Mỗi người mang một tâm trạng đứng trên hành lang, trong lòng ngập tràn tính toán.

Cùng lúc đó, tại Italy, Âu Dương Cần nhận được điện thoại từ thám tử.

-"Con gái? Tốt lắm, tôi sẽ thưởng cho cậu hậu hĩnh" Âu Dương Cần nhướn mày, trong giọng vô cùng cao hứng.

Ngải Vi không thể nào ngờ được rằng ngay từ đầu kết quả khám thai của ả đã bị người động tay động chân đi.

Thu hồi điện thoại, Âu Dương Cần nhìn về phía Hàn Tuyết Ly đang loay hoay trong bếp, bên cạnh là Hách Liên Thần Hi ánh mắt phức tạp.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Mỗi Người Một Suy Nghĩ

Hàn Tuyết Ly cảm nhận được một tầm mắt vẫn luôn đặt tại trên người mình, bản năng xoay người nhìn lại, liền nhìn thấy Âu Dương Cần đang nhìn chăm chăm nàng.

Tâm bỗng nhiên chậm một nhịp.

Sẽ không phải là phát hiện điều gì đi? Hàn Tuyết Ly khần trương rà soát lại hành động của bản thân. Cần thận nhớ lại một vòng, không có nha, phải là hoàn hảo không có để lộ ra điểm nào thất thố khiến người khác hoài nghi mới đúng.

Trùng sinh là một bí mật kinh thiên, nàng không muốn bất cứ ai biết. Bao gồm kiếp trước nương tựa vào nhau mà sống một đoạn thời gian Âu Dương Cần.

Dù sao đó là chuyện của kiếp trước, đời này, cô và anh ta cũng không có bất kỳ va chạm nào.

Thế thì vì có gì..?

Từ lúc người này bước vào nhà vẫn luôn nhìn bản thân như vậy. Hàn Tuyết Ly không giải.

-"Đang nhìn gì?" Một âm thanh u u từ trên đỉnh đầu truyền đến nương Hàn Tuyết Ly giật nảy mình, cũng đồng thời dời tầm mắt từ Âu Dương Cần đặt lên nơi âm thanh xuất phát điểm, phát hiện là Hách Liên Thần Hi đang chăm chú nhìn cô.

Ách,.... Hàn Tuyết Ly nhìn vào đôi mắt màu hổ phách tràn đầy ánh ngược của bản thân đột nhiên có chút chột dạ, như người vợ lén lút đưa tình nhìn trai

lạ bị ông xã bắt quả tang.

Cô xấu hổ cúi đầu, lí nhí mở miệng.

"Không có gì, chỉ là cảm thấy hình như người kia có điểm quen thuộc" Hàn Tuyết Ly tránh nặng tìm nhẹ trả lời.

Quen thuộc không?

Tất nhiên là vô cùng quen thuộc, cô và Âu Dương Cần ở cạnh nhau cũng không phải một đoạn thời gian ngắn.

Chính là...

Vì cái gì người này hiện tại lại ở đây?

Nhận ra Hàn Tuyết Ly lại đi thần, mà suy nghĩ rất có thể là về nam nhân ngồi ngoài phòng khách kia, Hách Liên Thần Hi trong lòng đột nhiên khó chịu.

Phản ứng của cô khi nhìn thấy nam nhân kia... Kinh ngạc, bối rối, hoang mang... Đều không tránh được mắt hắn.

Rốt cuộc hai người này... là ở nơi nào có tiếp xúc với nhau? Hách Liên Thần Hi đảo mắt nhìn về phía Âu Dương Cần, đôi mắt lạnh lùng không có bất kỳ cảm xúc.

Âu Dương Cần đang nhìn Hàn Tuyết Ly ngẩn người, đột nhiên tóc gáy dựng ngược, cả người đều không thoải mái, hắn nương theo cảm giác nhìn đến liền chạm vào đôi mắt đậm đặc lại lạnh lẽo của Hách Liên Thần Hi.

Ách... Hình như hắn không có làm gì để vị tôn đại phật này ghi hận đi, làm gì nhìn hắn như thể hắn (ADC) cướp lão bà của hắn (HLTH) vậy?

Hài tử, nguoi chân tướng!!

Âu Dương Cần vẫn là có chút nể phục Hách Liên Thần Hi, kiếp trước cho dù là Khuynh Phong, Khuynh thị cũng chỉ có thể làm ngàn năm lão nhị trên thương trường.

Lão đại ghé giống như là vật sở hữu của Hách gia. Bất cứ ai cũng không cướp được.

Nghe nói, Hách Liên Thần Hi còn ngầm giao dịch súng ống đạn dược.

Chính là Âu Dương Cần cũng vô cùng nghi hoặc. Theo thái độ của Hách Liên Thần Hi cùng Hàn Tuyết Ly, hai người hắn là một đôi?

Thế nhưng kiếp trước mọi chuyện cũng không phải như vậy.

Không lẽ bởi vì bản thân trùng sinh dẫn đến hiệu ứng cánh bướm, thay đổi quỹ tích vận mệnh của hai người này?

Âu Dương Cần tự tìm một lý do cho bản thân. Hắn cũng không nghĩ đến đối phương là trùng sinh như mình, dù sao trùng sinh việc này hệt như số số kiến thiết, giải đặc biệt thì chỉ có một, cũng không phải rau cải trắng bày đầy ngoài chợ mà đi đâu cũng gặp.

Mặc dù vận mệnh đổi thay nhưng Âu Dương Cần vui mừng phát hiện cuộc sống hiện tại của Hàn Tuyết Ly so với kiếp trước tốt hơn rất nhiều.

Cũng may không phải là ảnh hưởng xấu.

.

.

"Con nói là thật?" Ngoài ban công, John kích động nhìn Paul, hô hấp trở nên nặng nhọc hỏi.

Ông đã hy vọng nhiều lắm, hiện tại trải qua bao nhiêu năm tìm kiếm vô vọng đã trở nên có chút chết lặng, nhưng mỗi khi nghe có chút tin tức đều nhịn không được dấy lên ngọn lửa mong đợi.

"Đúng vậy, bao lâu nay, chúng ta đã quá vội vàng những thứ trước mắt mà bỏ qua vài chi tiết nhỏ. Cũng may ông trời có mắt, hôm nay con lại nhìn được một chút sai lệch trong đây." Paul là người theo chủ nghĩa hiện thực, là người của thế giới ngầm, cái Paul tin chỉ có duy nhất là bản thân.

Nhưng vì tìm được con gái, cho dù buộc bản thân đi tin vào trời đất, thánh thần, vốn là thứ gì đó không hiện thực của người phương Đông, hắn vẫn làm được.

"Như vậy, ngày mai ta sẽ đích thân trở lại Z quốc điều tra việc này." John mở miệng.

"con đi cùng ba" Paul nói.

Hai người nhìn nhau, cùng thấy sự kiên định trong mắt đối phương.

Trong một ngôi nhà, tất cả mọi người mang tâm tư khác nhau chờ đợi bữa tối.

Z quốc.

Bệnh viện F.

Ngải Vi làm một cái mộng, trong mộng ả đang ngồi trên ghế chủ tịch Khuynh thị, danh tiếng, địa vị, chồng đẹp, con xinh, ả đều có.

Ả ngồi trên cao, tay ôm đứa con trai kháu khỉnh, đặc ý nhìn vô số kẻ ước ao luồng cúi với mình, ả, rất hài lòng về cuộc sống của bản thân.

Nhưng đột nhiên không biết từ đâu tuôn ra vô số máu tươi ập xuống đầu ả, cướp đi tiền tài, địa vị, cướp đi cả hy vọng danh phận của ả.

Càng làm cho Ngải Vi hồng mắt là, không biết từ bao giờ nam hài trên tay ả đã biến thành nữ hài, đang cười khanh khách nhìn ả.

Ả lại thấy, Khuynh Phong nắm tay một người đi đến trước mặt ả, nói rằng đây là người hán yêu.

Không!

Chuyện này sao có thể xảy ra?

Ngải Vi cắn phần thét lên, từ trong hôn mê tỉnh lại.

Phản ứng đầu tiên của ả là kích động, ả nắm lấy tay nữ y tá đang nắm túi truyền nước thật chặt, cơ hồ hằn sâu dấu móng tay vào vị y tá nọ khiến cô ta một phen đau đớn, hấp tấp hỏi.

- "Hài tử của tôi sao rồi?" Ngải Vi gấp gáp lên tiếng.

- "Tiểu thư, xin đừng lo lắng, tiểu công chúa hiện đang được chăm sóc tại phòng đặc biệt." Nữ y tá trả lời.

Tiểu công chúa...

Quả nhiên là nữ sao?

Ngải Vi cắn răng.

Vị y tá nhìn tâm trạng suy sụp Ngải Vi có chút thương hại.

Chính là tố chất chuyên nghiệp rất nhanh phát huy tác dụng, cô ta một bên ấn chuông gọi bác sĩ điều trị, một bên không ngừng trấn an Ngải Vi.

- "tiểu thư đừng buồn, tuy nam hài không còn nhưng nữ hài an toàn sinh ra.." Y tá một bên treo bình dịch mới một bên trò chuyện cùng Ngải Vi.

- "Nam hài?" Ngải Vi nghe y tá nói hơi ngẩn ra, vội nắm lấy tay y tá, lặp lại câu nói của cô ta.

- "Cái này..." Biết mình lỡ lời, y tá vội vàng ngậm miệng.

- "Mau nói a?" Ngải Vi đột nhiên cao giọng.

Nhìn y tá ấp úng, trong lòng ả đột nhiên nảy sinh dự cảm xấu.

Kết quả quà tặng: Trong 8cmt đầu, có ba cmt là Hàn Tuyết Ly trùng sinh, nên ta sẽ update ba chương của truyện này nhé.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Chúng Ta Kết Hôn Đi

Hàn Tuyết Ly thay một bộ váy màu nâu, viền ren màu đen dài đến đầu gối đi ra khỏi phòng.

Hôm nay Hách Liên Thần Hi về nước. Tuy là sáng ngày mai anh sẽ trở lại nơi này, nhưng Hàn Tuyết Ly trong lòng vẫn có chút không tha.

Chung quy thói quen là một thứ gì đó thật đáng sợ.

Cô đã quen mỗi ngày có anh kề bên.

Hàn Tuyết Ly lưng tựa cửa, lặng yên nhìn nam nhân thân hình kiên định đang đưa lưng về phía mình, loay hoay với mớ đồ chơi trẻ con trên tay tâm đột nhiên mềm mại.

Hai ngày trước, Hách Liên Thần Hi đột nhiên tâm huyết dâng trào, dùng thời gian một ngày càn quét các shop trẻ em, sau đó cùng thư ký "tha" một đồng linh kinh đồ chơi, quần áo cho trẻ sơ sinh về để đây nhà, khiến Hàn Tuyết Ly một phen dờ khóc dờ cười.

Thật là...

Cô đưa tay vuốt ve bụng mình..

-"Con à, chúng ta thật may mắn..." Cô thì thào..

Sân bay.

Hàn Tuyết Ly ngồi tại khu vực đợi nhìn Hách Liên Thần Hi đi làm thủ tục.

Việc này vốn dĩ không đến lượt Hách Liên Thần Hi làm, bất quá bởi vì chút vấn đề tại thể lực ngấm bên Anh, thư ký đã bay sang đó trước.

Hiện tại, Hách Liên Thần Hi đành phải tự thân vận động.

Tất nhiên lý do chính ở đây chính là Hách Liên Thần Hi muốn ở bên lão bà của mình càng lâu càng tốt, cho nên cũng không có phân một người khác đương thư ký chạy vặt cho bản thân.

Chính là nhìn sơ qua giữa muôn màu muôn vẻ người, một thân tây trang giày da tinh anh xã hội, thân hình hoàn mỹ Hách Liên Thần Hi quả thực hết như hạc giữa bầy gà, vô cùng dẫn nhãn chú mục.

Hàn Tuyết Ly nhìn một màn này nhin không được cúi người cười khê.

Chiếc mũ rộng vành bởi vì động tác của cô theo làn váy trượt xuống đất.

Hàn Tuyết Ly cúi người nhặt lấy, bởi vì là cúi người nên Hàn Tuyết Ly đã bỏ lỡ một thân ảnh vừa xuất hiện trong tầm mắt.

Ngay khi Hàn Tuyết Ly hơi cúi người nhặt lên chiếc mũ, cửa thương nhân và khách vip chuyển bay từ Anh sang Italy bên hông sân bay đột nhiên mở ra.

Một người phụ nữ ăn mặc vô cùng điệu thấp lại nói không nên lời tao nhã sang trọng bước ra ngoài.

Tóc vấn cao trên đỉnh đầu, hai bên má rũ hai lọn tóc mai ôm lấy gương mặt. Làn môi hơi tái nhợt.

Chiếc kính râm tuy che hơn 1/3 gương mặt lại không khó để nhận ra vị phu nhân này dung mạo cỡ nào xinh đẹp.

Phía sau bà ta là một đoàn nam nhân mặc thuần màu đen tây trang, hẳn là vệ sĩ.

Đoàn người hướng về phía Hàn Tuyết Ly đi đến, hay nói chính xác hơn là hướng về phía cửa chính sân bay phía sau Hàn Tuyết Ly.

Ân Hà một bên nghe thư ký báo cáo, một bên di chuyển.

Đi ngang qua chỗ ngồi ủa Hàn Tuyết Ly, đột nhiên một mùi hương quen thuộc thoảng qua khiến Ân Hà dừng lại bước chân.

Mùi này là...?

Ân Hà kích động đưa mắt nhìn xung quanh, sau đó, như chợt nhớ ra điều gì, bà kích động nắm lấy chiếc hộp bằng gỗ đào, thật cẩn thận mở nắp hộp.

Một lá bùa cổ xưa được vây bằng tám sợi chỉ đỏ đặt cẩn thận ở trung tâm hộp gỗ.

Nếu để ý nhìn kỹ sẽ thấy được tại trung tâm lá bùa, có một chấm nhỏ màu đỏ chu sa vây lấy một sinh vật to chừng hạt gạo đang nhộn nhạo thân mình.

Đó là cỏ trùng, hay còn gọi "Thức thần."

Cổ trùng hơi vặn vẹo thân mình, sau đó, trong sự mừng rỡ của Ân Hà đột nhiên không có động tĩnh nữa.

Ân Hà niềm vui chưa kịp dâng đầy đã tan thành bọt nước khiến bà thất vọng vô cùng.

Nếu con gái bà có tại nơi này, hẳn là cổ mẫu có thể hô ứng từ cổ, khiến tử cổ kích phát nùng liệt mùi hoa oải hương của ký chủ, đồng thời hướng về phía tử cổ di chuyển.

Hiện tại cổ mẫu không động đây, cũng đồng nghĩa với việc con gái bà không nơi này...

Mùi oải hương lúc này có lẽ là ảo giác của bà đi...

Hai tay nắm chặt chiếc hộp, Ân Hà trong lòng có chút bi thương.

Không biết đến bao giờ bà mới tìm lại được con gái của mình...

- "Đi thôi" đóng nắp hộp, Ân Hà nhìn một lượt sân bay rộng lớn như cũ mờ mịt, âm đạm bước đi.

Cùng lúc đó, Hàn Tuyết Ly đột nhiên có cảm giác có gì đó trong cơ thể bị triệu hồi, nhưng còn chưa kịp để cô nghĩ ngợi, cảm giác đó đã rất nhanh biến mất không dấu vết.

Cô nghi hoặc sờ soạng ngực mình.

Cái gì vậy?

- "tiểu Ly" một tiếng gọi cắt đứt suy nghĩ của cô, Hàn Tuyết Ly ngẩng đầu nhìn về phía âm thanh.

Hách Liên Thần Hi rào bước trở lại nên cạnh Hàn Tuyết Ly, đỡ lấy cô ngồi bên mình, đưa cho cô một chai nước lọc.

- "Có mệt không? anh vừa liên hệ Anna, bà ấy sẽ đến nhà và chăm sóc cho em" Hách Liên Thần Hi nói.

- "Em không sao, vừa rồi có cảm giác kỳ quái một chút, có lẽ do phản ứng khi mang thai" Hàn Tuyết Ly trả lời, trong lòng suy nghĩ, vì sao có cảm giác ai đó đang gọi mình nhỉ?

Hách Liên Thần Hi há miệng, định nói gì đó, đột nhiên một âm thanh vang vọng khắp sân bay.

【Chuyến bay đi từ Italy đến Z quốc khởi hành vào lúc.....】

- "..."

Hách Liên Thần Hi nhìn Hàn Tuyết Ly đứng sau vạch đợi, trong lòng phiền táo.

Hắn vốn không có ý định trở lại, hắn muốn thời thời khắc khắc kề bên cô, chính là....

Thế lực bên kia tựa hồ xảy ra chút chuyện, hắn buộc phải trở về làm chủ.

Khuyên già.....

Lão già Khuyên Tất nếu đã dám dãi tay, vậy cũng đừng trách hắn không kính già yêu trẻ, Hách Liên Thần Hi lạnh lùng híp mắt.

- "Nhớ ăn uống, nghỉ ngơi đầy đủ, đi lại cẩn thận, anh sẽ để người đi theo em 24 giờ..." Hách Liên Thần Hi lái nhai không ngừng.

Nghe cứ như tách biệt cả đời cũng khó gặp lại nhau, nhưng thực tế cũng chỉ tầm một ngày hắn sẽ trở lại Italy,

Hàn Tuyết Ly kiên nhẫn nghe anh dặn dò, trên mặt thủy chung mỉm cười dịu dàng.

Người đàn ông này khắp mọi nơi vì cô suy nghĩ. cô có tài đức gì để anh tốt với cô như vậy?

- "Thần Hi.." Hàn Tuyết Ly cắt đứt lời nói của Hách Liên Thần Hi, nhìn anh.

- "..Ừ?" Hách Liên Thần Hi đưa tay vuốt lọn tóc mai vương trên má của Hàn Tuyết Ly nhẹ giọng trả lời.

- "Đợi con sinh ra.. Chúng ta kết hôn đi"

Một chương nữa hẹn ngày mai nhé.

Hiện tại tác giả đi tìm chu công đánh cờ đây. Bái bai.

Cà nhà ngủ ngon.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Kịch Động

- "Cútttt aaaaaa..." Một tiếng khàn khàn gào thét kèm theo âm thanh đồ vật bị vỡ nát khiến người xung quanh giật nảy mình nhìn lại.

Một vị y tá đầu tóc rối loạn, trên trán lưu vài đạo vết thương rướm máu tông cửa chạy vội ra ngoài. Nhìn thấy bác sĩ đã đến liền mừng rỡ chạy qua.

- "Bác sĩ, bệnh nhân tâm trạng bất ổn, hiện đang kích động." Y tá chặt vật bộ dáng kèm vết thương lưu huyết không ngừng trên trán khiến mọi người không cần nghe tiếp cũng hiểu tình hình bên trong.

Khuynh Phong nhíu mày nhìn về hướng cửa phòng, tiếng đập phá vẫn còn đang tiếp tục.

- "Được rồi, cô đi chỉnh lý bản thân đi" bác sĩ trưởng nhìn y tá, phát phát tay.

Y tá cảm kích nhìn ông ta một cái sau đó chạy đi.

Vừa vào ngã rẽ cuối hành lang, y tá liền thu hồi biểu tình sợ hãi hoà luống cuống, bình tĩnh mở cửa phòng vệ sinh, khép lại.

Nhìn bản thân trong gương, y tá đột nhiên nở nụ cười dữ tợn. Đưa tay gạt đi vết máu trên trán, cô nở nụ cười thoải mái.

Ngải Vi, mày cũng có ngày hôm nay a.

Nguyên lai cô y tá này cùng Ngải Vi là có chút quan hệ sâu sa..

Y tá tên Hồng Lan.

Muốn biết quan hệ này như thế nào hẳn là phải nhắc lại chuyện cô nhi viện bốc cháy năm xưa.

Một trong hai bà sơ phát hiện ra cuộc giao dịch ngầm của Ngải Hiếu đã chết chính là mẹ của Hồng Lan, Hứa Thực.

Năm đó, Hứa Thực cùng Trần a di mỗi người chạy về một hướng sau, Hứa Thực liền chạy về phòng con gái, cũng chính là Hồng Lan ý đồ rời đi, không ngờ lại chậm một bước, trong phòng không có một bóng người, ngay khi Hứa Thực muốn đi tìm Hồng Lan thì chết dưới tay thù hạp của Ngải Hiếu.

Cũng may Hồng Lan bởi vì chạy đi vệ sinh mới thoát được một kiếp, trở lại cũng liền nhìn thấy mẹ mình ngã xuống.

Hồng Lan nhận ra người đàn ông đã giết mẹ cô, mà Hứa Thực ngay lúc ngã xuống liền nhìn thấy con gái mình trọn to mắt hoảng loạn nhìn mình.

Hồng Lan nhìn mẹ nằm trog vũng máu khoé mắt doanh đầy lệ, muốn nhào ra ngăn cản, chính là dưới ánh mắt đầy kiên quyết của Hứa Thực, không dám đi vào phòng.

Người đàn ông đó cô biết, chính là tùy tùng đi theo đuôi Ngải Vi, bản thân lúc sáng còn làm bánh tặng cho hắn ta.

Đúng lúc này, cửa phòng đột nhiên mở ra hù Hồng Lan giật nảy mình.

- "A, kết thúc rồi sao? Thật nhàm chán" một giọng trẻ con đầy kiêu ngạo vang lên. Ngải Vi một thân vấy công chúa màu hồng hơi chu môi đi vào.

- "Cô chủ" người đàn ông kia cung kính hoán.

- "Ừ, đốt sạch nơi này đi." Ngải Vi không thèm để ý nói, sau đó quay lưng rời đi..

Đốt...sạch..?

Hồng Lan trọn to mắt, không thể tin được vào tai mình..

Cô bé kia có gương mặt xinh đẹp, ăn vận như thiên thần, nhưng trái tim lại toàn rắn rết.

Sau đó, Hồng Lan nhiều lần tìm cách tiếp cận Ngải Vi báo thù nhưng tâm tràn đầy mà cơ hội lại không có đủ.

Sau, biết được bệnh viện F là nơi Ngải Vi thường ra vào, liền nộp đơn xin làm y tá nghiệp vụ, có thể tự do di chuyển giữa các khoa trong bệnh viện.

Sau cùng, trời không phụ lòng người, cuối cùng cô cũng thành công tiếp cận Ngải Vi, việc này cũng là nhờ nam nhân thần bí sắp xếp.

- "alo, tôi đã làm theo lời dặn, kích động cô ta cùng thêm "một số thứ" trong dung dịch truyền nước." Hồng Lan nhìn bản thân trong gương cười cười, hướng điện thoại mở miệng. Ánh mắt khi nhắc đến Ngải Vi băng lãnh thấu xương.

- "Tốt, tìm cơ hội, cho cô ta biết, Khuynh Phong còn có một vị hôn thê." Đầu dây bên kia, một giọng nam nhân âm trầm vang lên.

- "Hào" Hồng Lan không chút do dự đồng ý.

- "Xong việc tôi sẽ giúp cô làm thủ tục chuyển ra nước ngoài, ở nơi đó hãy bắt đầu lại từ đầu" nam nhân đầu dây bên kia bình thản nói tiếp.

- "Đa tạ"

- "Sẵn tiện, tìm thời cơ thích hợp nhả ra tin tức cho phóng viên đi."

"Tốt"

"..."

Bên này, Khuynh Phong cùng Bác sĩ đứng bên cạnh nhau nhìn chăm chú vào ô kính trên cửa.

Trong phòng, Ngải Vi vẫn đang không ngừng đập đồ đạc, bộ dáng vô cùng kích động.

Kế hoạch của ả tan thành mây khói, không kích động mới là lạ.

- "Khuynh tổng, nếu phu nhân cứ tiếp tục tình trạng này sẽ rất nguy hiểm. Bởi vì mất máu khá nhiều, lại sinh non, phu nhân khí huyết tổn hại, hiện tại lại kích động như vậy, nếu không ngăn lại hậu quả khó lường." Bác sĩ nhăn mày, nhắc nhở.

Khuynh Phong trầm ngâm không trả lời.

Bác sĩ nhìn nhìn Khuynh Phong, âm thầm cảm khái hào môn sâu như biển một phen.

Bác sĩ đi vào phòng, còn chưa kịp há miệng nói gì, Ngải Vi ánh mắt đầy tơ máu liền xông lại đây.

- "Là ông, chính ông, cái gì mà song bào thai nữ hài, là Long Phượng thai, Long Phượng thai, đồ ngu, đi chết đi..Aaaaaaa" Ngải Vi một phen nắm lấy tóc Bác sĩ, một phen đánh túi bụi.

Nếu không phải tại tên khốn kiếp này nói bừa, ả sẽ không nóng nảy tìm đến Khuynh Phong, như vậy, sự cố sẽ không xảy ra, ả sẽ có tất cả.

Hiện tại cư nhiên lại là Long Phượng thai.

Nhưng Long thai lại chết trong bụng..

Tất cả là tại tên ngu kia.

- "Tôi giết ông" Ngải Vi lần nữa gào thét nhào qua, nắm lấy cổ áo của bác sĩ giật mạnh.

Nghĩ cũng lạ, Ngải Vi nhìn mảnh mai là thế, nhưng khi kích động lên sức lực lại vô cùng lớn.

Vị bác sĩ già giãy dụa như thế nào cũng không thoát ra được.

Sau cùng chặt vật dùng kẻ "ve sầu thoát xác" cởi đi lớp áo ngoài mới thoát được "ma tráo" của Ngải Vi.

Chính là gương mặt ngang dọc đầy những vết móng tay, nhìn vô cùng thâm trầm.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Bổng Dung Nổi Danh

Trời hạ bước vào những ngày cuối cùng. Ánh nắng dần dịu đi cái oi nồng, vàng rượi trải dài khắp nẻo đường.

Trung tâm thành phố.

MCS-sân học viện. Một chiếc xe điều thấp một cách xa hoa dừng lại, tài xế nhanh nhẹn bước xuống mở ra cửa sau.

Hàn Tuyết Ly từ trên xe, bước xuống, nhìn thư ký gật gật đầu, xoay người hướng sảnh chính đi đến.

Hiện tại cô đã bước vào hai tháng cuối cùng trước khi lâm bồn.

Bác sĩ có khuyên khoảng thời gian này phải thật cẩn trọng, thỉnh thoảng đi lại nhẹ nhàng để sau này dễ sinh.

Từ chối đề nghị hộ tống của thư ký, Hàn Tuyết Ly chậm rãi bước vào khuôn viên trường.

Hôm nay không biết là cô ảo giác vẫn là có gì đó là lạ. Hầu như những ai đi ngang qua cô đều ngoái đầu nhìn lại.

Hàn Tuyết Ly khó hiểu trong lòng nhưng cũng không quá để tâm vào việc này, vẫn chậm rãi bước đi.

- "Nhìn xem, chính là cô gái đó.."

- "Nơi nào? Kia sao? Có làm không? Trẻ như vậy? Cô ta đủ tư cách sao?" Có tiếng bắt mẫn trả lời.

- "Nhìn kia, cô ta đang mang thai đi? Mang thai thì cút về nhà làm mẹ, lảng vảng tại nơi này làm gì a? " một giọng khác ác ý hơi giương cao.

- "Đúng vậy, báo hại Eri mất đi tư cách tham gia, cô ta có tài cán gì chứ?" Một giọng bực bội hậm hực cất lời.

- "Suyt, nói nhỏ thôi" hẳn là bạn của người vừa lên tiếng.

- "..."

- "..."

Dọc đường đi của cô, Hàn Tuyết Ly nghe không ít lời ra tiếng vào như vậy, vô số là nhằm vào chính mình.

Bất quá, bản thân hình như không có làm gì sai trái đi, dù sao cô kiếp trước sống nơi tầng chót xã hội, hình thành nên tính cách không tò mò, không thối nát, không nói nhiều. Chung quy người cô phục vụ đã số là "quan lớn", hạng tôm tép tong rêu như cô biết càng nhiều mất mạng càng nhanh.

Cho nên, cô hẳn là không có đắc tội ai đi.

Chính là rất nhanh, Hàn Tuyết Ly biết được chuyện là sao thế này.

Bước vào nơi xác nhận, đăng ký phòng, Hàn Tuyết Ly liền nhìn thấy một đám người vây quanh, ngẩng đầu nhìn cái gì đó, thỉnh thoảng còn phát ra tiếng cảm thán, bình luận.

- "Món này là món gì a? Kia lại là cây gì? Tôi chưa thấy bao giờ" một vị đầu bếp người Anh ánh mắt tràn đầy nghi hoặc nhìn trên màn hình nữ đầu bếp đang sơ chế nguyên liệu nấu món canh chua.

Cô theo lời của vị đầu bếp này ngẩng đầu nhìn màn hình LCD cực đại, đang chiếu hình ảnh trên cao.

Ở khi nhìn thấy nhân vật chính trong clip chính là bản thân đang chế biến thức ăn trong phòng bếp, Hàn Tuyết Ly quả thật kinh ngạc không nói nên lời.

Nói háo phòng bếp là riêng tư đâu? Vì cái gì quá trình nấu nướng của cô lại bị công khai như thế này a?

Nhìn bên cạnh dòng chữ "SBD 08 -Hàn Tuyết Ly" cùng với logo màu vàng kim hình lưỡi dao lồng vào chiếc vĩa trên nền ngọn lửa màu đỏ "chối mù mắt" của Hiệp Hội Đầu Bếp Quốc Tế, cô liền hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

Hẳn là hiệu quả cho việc PR cuộc thi sắp tới..đi? Có cần phô trương vậy không a?

- "Ah, là Hàn Tuyết Ly." không biết là ai trong đám đông đột nhiên thốt lên một câu như vậy.

Đám đông ngay lập tức dường như "tách biển mở đường" lộ ra đứng ngoài cửa đại sảnh Hàn Tuyết Ly.

Nhìn mọi người chột phát ra tiếng kinh hô khi nhìn thấy mình, vô số ánh mắt hoặc háo kỳ hoặc bắt mẫn hoặc ghen tỵ đầu nhập vào bản thân, Hàn Tuyết

Ly có cảm giác muốn trùm kín đầu chạy nhanh thoát khỏi nơi này.

Cảm tạ Hiệp Hội Đầu Bếp Quốc Tế, sau hôm nay, cô hẳn sẽ nổi danh khắp học viện. Hàn Tuyết Ly bủi môi thăm nghĩ.

Hàn Tuyết Ly dường như đánh giá quá thấp địa vị của Hiệp Hội Đầu Bếp Quốc Tế đối với Thế Giới cũng như đánh giá sai tầm cỡ của cuộc thi Đầu Bếp Tiềm Năng, cho nên cô cũng không biết, việc bản thân chính là đại diện duy nhất của Z quốc có được "vé" tham gia cuộc thi này hiện đang lấy tốc độ nhanh nhất phát tán trong Z quốc.

Z quốc. Bệnh viện F.

"Choang" một tiếng đồ vỡ thanh thủy vang lên trong phòng.

Ngài Vi hưng hăng nện chiếc ly sứ màu trắng phủ men bạch ngọc xuống đất, bàn tay trắng run rẩy.

Trên nền nhà lập tức xuất hiện vô số mảnh vỡ nằm la liệt khắp nơi trên mặt đất.

Ngài Vi trừng lớn mắt, trên mặt hiện lên vẻ khiếp sợ cùng không thể tin được nhìn e-noti trên màn hình laptop, khuôn mặt này có hoá ra tro cô cũng nhận ra.

Hàn Tuyết Ly.

Tiện nhân. Dĩ nhiên còn sống! Bàn tay Ngài Vi khấn chặt vào nệm, trắng bệch.

Thâm độc trong mắt Ngài Vi dường như đậm đặc đến quán quại nhìn chăm chú vào phần bụng đã hở ra của cô gái đang chăm chú nấu nướng trên video.

Cô ta mang thai??

Không lẽ là con của Khuynh Phong?

Không lý nào. Nếu là con của Khuynh Phong, Hàn Tuyết Ly vì sao lại im hơi lặng tiếng không nói một lời.

Nhưng mà..

Nói là con của người khác? Tiện nhân kia phóng chừng cả đời đều lụy tình Khuynh Phong, có thể quên được mới lạ huống chi cùng người khác phát sinh quan hệ?

Vẫn là nói...

Người Lục thúc phái đi thành công? Cô ta đã bị làm bản? Ngài Vi ác độc nhếch môi nghĩ.

Nếu là Lục thúc thành công quả thật không thể tốt hơn. Thế nhưng, nếu kia lại là nghiệt chủng của Khuynh Phong..

Ngài Vi âm trầm nhìn bụng của Hàn tuyết Ly, kia ánh mắt ước chừng như hoá thành vạn vạn mũi dao lạnh lẽo xuyên qua màn ảnh laptop tận tay bóp chết sinh mệnh kia vậy.

-"Con tao không có, mày cũng đừng hòng thành công sinh ra. " Ngài Vi hưng hăng gấp lại màn hình laptop, âm hiểm cười cười.

-"Italy sao?" Ả ni non.

Một âm mưu độc ác dần sinh ra trong đầu người phụ nữ đang vặn vẹo tươi cười.

Trần nhà màu trắng, giường màu trắng, sàn nhà màu trắng, tường màu trắng.. không gian bệnh viện khắp nơi đều tinh khiết một màu càng nổi bật tâm địa đen đúa bẩn thỉu của cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Chạm Mặt Trên Đường

Trần a đi mấy ngày nay tâm trạng có chút ám trầm.

Từ ngày nhìn thấy vết tím đen trên ngón út của Ngải Vi, Trần a di đầy người hoảng hốt.

Tiểu Tuấn nhìn mẹ mình ngồi trước gương đầy mặt tâm sự trong lòng nổi lo lắng.

"Mẹ, có chuyện gì không vui sao?" cậu nhìn mẹ lên tiếng.

Trần a di không có phản ứng, vẫn ngồi đó, hai mắt vô tiêu cự, đầu óc chạy xe không, hiển nhiên không nghe được câu hỏi của tiểu Tuấn.

Tiểu Tuấn gặp mẹ không có phản ứng trong lòng càng lo lắng, cậu kéo chân trên chân đặt sang một bên, chậm rãi bước xuống giường, giẫm lên sàn nhà, một bên đi về phía Trần a di, một bên cẩn thận dò hỏi.

"Mẹ?" Mãi đi đến khi tiểu Tuấn ngồi xổm trước mặt bà, đưa đôi tay gầy yếu nắm lấy hai bàn tay lạnh lẽo của Trần a di, cảm nhận độ ấm trên tay bà mới hoảng hốt hồi phục.

"Sao con lại đi chân trần thế kia, mau mang dép vào, con hiện còn yếu lắm, biết không?" Trần a di hoàn hồn liền nhìn thấy con trai đi chân trần trên sàn nhà lạnh lẽo nhất thời hơi trách cứ.

"Mẹ không sao chứ? Con gọi nãy giờ mẹ không lên tiếng, có chuyện gì xảy ra sao?" tiểu Tuấn siết lấy tay mẹ mình bất an mở miệng hỏi.

"Không có chuyện gì đâu, mau đi mang dép vào, một lát lại cảm lạnh thì khổn." bà vuốt ve mái tóc con trai mình, nhẹ giọng.

"Mẹ, hôm nay anh Hi sẽ trở lại, chúng ta hiện tại chuẩn bị bữa tối đi? Không biết chị Ly có trở lại không nữa?" tiểu Tuấn nghe mẹ nói là không vấn đề, lại nhìn kỹ một chút biểu tình trên gương mặt mẹ, xác định không có gì nghiêm trọng mới đẩy mặt vui vẻ, hưng phấn nói.

"Cái này..?" Trần a di trong lòng giật mình, bà ngồi suy nghĩ nhập thần thế nhưng đã quên mất việc đêm qua Hàn Tuyết Ly gọi điện báo tối nay Hách tổng sẽ trở lại.

Bà nghĩ một chút, nhìn con trai mình, cười nhẹ.

"tiểu Tuấn có muốn đi siêu thị cùng mẹ không?" dù sao bà là nhìn ra khoảng thời gian này bị vây trong nhà tiểu Tuấn đã sớm bức bối.

Quả nhiên tiểu Tuấn vừa nghe, hai mắt liền hưng phấn loé sáng.

"Con đi" cậu nhóc hô to sau đó ôm lấy tay mẹ mỉm cười. "Mẹ tốt nhất", cậu nói.

Trần a di từ ái nhìn con trai.

Hai người nhanh chóng thay đồ, sau đó rời khỏi nhà.

Siêu thị thực ra cách nơi này gần không gần mà xa cũng không xa, đi bộ chừng mười lăm phút.

Trần a di một bên dắt tay a Tuấn, một bên nghĩ xem thực đơn hôm nay là gì, hai mẹ con thực khoái đã đến siêu thị.

Đang là mùa hè, hẳn nên nấu chút canh giải nhiệt cùng đồ mát, Trần a di nhìn một lượt rau củ cùng thực phẩm nhanh chóng quyết định món cho bữa cơm tối.

Thanh toán xong, hai mẹ con tay xách nách mang ra khỏi siêu thị, bà nhìn nhìn mở đồ kèn cang trên tay mình cùng con trai, quyết định gọi một chiếc taxi. Đặt túi lớn túi nhỏ xuống đất, bà vẫy tay một chiếc taxi đang từ xa chạy lại.

Chiếc xe dừng lại ven đường, Trần a di nắm tay con trai dắt lên xe, tài xế xuống xe phụ giúp mang đồ linh kinh lên xe.

Mà cùng lúc đó, một chiếc xe màu đen đi ngược chiều bên kia đường lướt qua, vừa lúc Trần a di ngẩng đầu lên.

Ở gương mặt bà hiện lên trong giây lát trước khi cúi đầu ngồi vào vị trí sau xe, bên trong chiếc xe màu đen ngược chiều kia ngồi một người vừa vặn nhìn thấy.

Đồng tử hần cấp tốc co lại, trái tim chấn động, hần gấp gáp hét to.

"Dừng xe, mau dừng xe" một bên không ngừng hét to một bên ngoái đầu nhìn lại vị trí chiếc taxi.

Là hần nhìn lầm sao?

Không thể nào, Ngải Hiếu lập tức phủ nhận, liền tính gương mặt kia hoá ra tro hần cũng nhận ra.

Kia chắc chắn là à đàn bà năm đó chứng kiến vụ giao dịch kia, nhưng chẳng phải đã chết rồi sao?

Hiện tại vì sao lại xuất hiện ở nơi này.

Tài xế vội vàng thắng gấp, bánh xe ma sát trên đường tạo nên một trảng âm thanh chói tai, vừa quay đầu nghi hoặc nhìn ra phía sau đã bị một giọng phần nộ làm hoảng sợ.

"Mau, mau đuổi theo chiếc xe kia, khoái!" người đàn ông gấp gấp ra lệnh, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm chiếc xe kia như sợ nó mất tích.

Chiếc xe đang dừng đèn đỏ.

Tài xế không dám hỏi nhiều, nhanh chóng quay đầu xe, bất quá bởi vì đang trong khu vực cấm rẽ trái nên tài xế bất đắc dĩ phải đi xuống thêm một đoạn nữa mới qua đường được.

Mà lúc này, đèn xanh đã chuyển, chiếc taxi nhanh chóng lẩn bánh.

"Mau đuổi theo." Mắt thấy chiếc xe càng ngày càng mờ hồ xuất ra khỏi tầm mắt, người đàn ông nóng nảy, cơ hồ trán nổi gân xanh.

"vâng" tài xế theo gương chiếu hậu nhìn thấy gương mặt dữ tợn của Ngải Hiếu vội vã đáp lời.

Chính là lúc này, khi chiếc xe di chuyển đến khu vực cho phép rẽ trái, sắp vượt lên thì đèn đỏ lại lần nữa chuyển.

Phía trước kéo dài bốn năm chiếc ô tô, ngay cả muốn vượt đèn đỏ cũng là dừng nghĩ, xe chỉ có thể thành thành thật thật tại chỗ chờ đợi.

Nam nhân ánh mắt đỏ lên muốn nứt ra, đầy tơ máu, bàn tay siết chặt nhịn không được run rẩy.

Kẹt xe, Ngải Hiếu chỉ có thể trợn mắt nhìn chiếc xe mất hút trong dòng người.

Hắn bước xuống xe, đổi ánh mắt về phương hướng chiếc taxi rời đi, một tay bụng lấy trái tim vẫn còn kinh hoàng đập trong lồng ngực, một tay vội vàng rút ra điện thoại ấn một dãy số.

Vụ thảm sát cô nhi viện năm đó nhất định phải được giữ bí mật, nếu không đổi lại cho hắn sẽ là vạn kiếp bất phục.

"Lão Lục, tra..tra cho ta tung tích một người" Ngải Hiếu thở dốc, giọng run rẩy.

"Một à đàn bà tên Hạ Thu Thủy"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Âm Mưu Lộ Diện

Z quốc, bệnh viện F.

"Không, là của ta, tất cả đều là của ta.." Trong phòng tối, một giọng nữ gấp gấp thều thảo, mang theo một tia cổ chấp vang lên phá lệ đột ngột.

Trên giường bệnh, một cô gái đang nằm ngủ, chính là hai tay bấu chặt drap giường đến trắng bệch tựa như đang gầy giữa vùng vẫy hồng thoát khỏi cái gì.

Toàn bộ ngũ quan trên gương mặt một hồi điên cuồng một hồi vẩn vơ, ánh mắt nhắm nghiền cùng vài vệt mồ hôi không ngừng xuất trên trán tỏ rõ cô đang không mấy dễ chịu, phỏng chừng là gặp ác mộng.

"Không" Ngải Vi hét to một tiếng, mở choàng mắt, mồ hôi lạnh không ngừng ứa ra ướt đầm lưng áo.

Ngải Vi ngồi bật dậy, từng ngum thở dốc, hai tay bấu chặt nệm giường.

Ả làm một giấc mộng, mộng bản thân chỉ còn kém một chút nữa liền trở thành Khuyên gia chủ mẫu, nắm toàn bộ Khuyên thị trong tay thì tiện nhân Hàn Tuyết Ly ôm một nam hài xuất hiện, nói đây là con của Khuyên Phong, là người thừa kế Khuyên thị.

Tiện nhân, tiện nhân. Ngải Vi ánh mắt đỏ ừng.

Tất cả chỉ là mộng, Ngải Vi tự nhủ với bản thân trái tim đang đập loạn xạ trong lồng ngực, nhưng ngay sau đó ả đột nhiên trừng lớn mắt, trong đầu không tự giác nhớ lại hình ảnh Hàn Tuyết Ly mang bầu.

Đứa bé kia rất có thể...

Không thể được, nhất định phải làm cho nó biến mất. Ngải Vi ánh mắt độc ác nghĩ.

Vấn đề là làm thế nào để làm con tiện nhân khôn kiếp kia vĩnh viễn biến mất mà không bị phát hiện đâu?

Hiện tại à đang trong thời kỳ hậu sinh sản, khó tìm được lý do xuất ngoại ngay lập tức, nhưng cái thai kia lại không chờ được.

Và lại..

Nhìn độ lớn của bụng, phỏng chừng cô ta cũng sắp sinh, một khi xảy ra chuyện... Như vậy một thì hai mạng cũng là điều dễ hiểu phải không? Trong bóng tối lờ mờ của đèn ngủ, Ngải Vi nở một nụ cười hưng phấn vụn vụn.

Sáng hôm sau.

- "Nghe nói em muốn xuất viện?" Khuynh Phong từ bên ngoài bước vào phòng mở miệng nhìn Ngải Vi hỏi.

- "Đúng vậy, em đã khoẻ hơn nhiều, không khí trong bệnh viện em không thích." Ngải Vi mặc một chiếc váy ôm gọn cơ thể màu đỏ ngồi trên giường bệnh mềm nhẹ nhìn Khuynh Phong trả lời.

- "Cơ thể em còn yếu nên ở lại theo dõi thêm một chút" Khuynh Phong nhún mày mở miệng, lại tiến vào trong vài bước, đưa tay nhận lấy nữ hài được bảo mẫu bế đang đứng cạnh giường, ánh mắt khó được toát ra một chút ôn nhu.

Trong quá trình mang thai, vì giữ dáng, Ngải Vi vẫn ăn theo chế độ giảm cân khiến hài tử trong bụng dinh dưỡng không đủ, nay lại sinh non khiến đứa bé vừa chào đời này thoát nhìn vô cùng nhu nhược ốm yếu.

Dù cho sự xuất hiện của nữ nhi hần không hề mong muốn chút nào nhưng Khuynh Phong đáy lòng vẫn là mềm mại, đây là con của hần.

Cho dù không thương, hần cũng sẽ đảm bảo nàng một đời bình an.

Đứa bé ngủ ngoan có ba phần giống mẹ, bốn phần giống ông ngoại nhất là trán cùng mũi, lại không có bất kỳ nét nào giống Khuynh Phong, có lẽ là con gái giống mẹ cùng ông ngoại đi.

Nếu như đây là kết tinh của hần cùng Ly thì tốt biết bao, Khuynh Phong nhìn hài tử trên tay nhịn không được nghĩ ngợi.

- "Em không sao, vẫn là xuất viện thì hơn, nằm một chỗ gần nửa tháng em sắp buồn chết rồi" Ngải Vi nhu tình nhìn Khuynh Phong nũng nịu nói đùa, tầm mắt nhìn đến hài tử trên tay Khuynh Phong ánh mắt đổi đổi, đáy mắt hiện lên một mặt chán ghét, sau đó liền tự nhiên dời đi, hiển nhiên không hề có ý định bế nó.

Khuynh Phong ngẩng đầu nhìn Ngải Vi, thấy sắc mặt cô ta cũng không có vấn đề gì liền không lại nói chuyện xem như cam chịu thuyết pháp của cô ta.

- "Cũng được, đợi một lát anh đi làm thủ tục xuất viện, sau đó anh đưa em về." Khuynh Phong đưa đứa bé lại cho bảo mẫu, nhìn Ngải Vi gật đầu nói.

- "Không cần, một lát ba em sẽ đến đón, dù sao cũng sắp chuyển đi, em muốn ở cùng ba lâu thêm một chút" Ngải Vi cười cười trả lời.

Con cũng đã sinh, đám cưới xem như hoàn toàn xác định xuống dưới, không ai có thể từ trong tay mình đoạt đi vị trí Khuynh phu nhân.

Sau khi kết hôn, bản thân sẽ chuyển đến Khuynh gia chủ trách, hiện tại cũng nên thể hiện một chút tình cảm gia đình cùng thân sinh ba ba nha.

Và lại, sáng nay à có việc khác quan trọng cần giải quyết. Cái thai trong bụng tiện nhân kia là mối đe dọa to lớn, cần nhanh chóng nhổ bỏ tránh đem dài lắm mồm.

Nghe Ngải Vi nói như vậy, Khuynh Phong cũng không lại nói gì, hần nhìn Ngải Vi thật sâu sau đó rũ xuống mi mắt.

Hần, là tuyệt đối không kết hôn ai ngoài Hàn Tuyết Ly.

Khuynh gia chủ trách.

Trong phòng không gian tĩnh lặng, áp suất thấp đến nghẹt thở, ba nam nhân mặc vest đen đứng thẳng lưng không dám hé lời.

- "Toàn bộ bị giết?" Một giọng trung niên lạnh lẽo vang lên.

- "vâng." Một tên thủ hạ do dự lên tiếng.

- "Như thế nào?" trung niên nam nhân giọng nói ảm đạm phần nộ cực điểm, hỏi.

- "Là bịmột kẻ không rõ lai lịch tập kích" tên kia thủ hạ cắn răng trả lời.

Ầm

Một tiếng vỗ bàn vang dội phát ra từ trong phòng khiến bầy chim đang đậu trên nhánh cây ngoài cửa sổ giật mình tan tác bay đi.

- "Ba mươi người, ý cậu là một mình hấn diệt sạch ba mươi người? Cậu đùa tôi sao? Đó cũng không phải ba người, là ba mươi người, hơn nữa toàn bộ còn là bộ đội đặc chủng." Người đàn ông giận dữ đập đổ chiếc bàn, ánh mắt đầy tơ máu.

Ba tên thủ hạ mồ hôi rơi như mưa sợ hãi co rúm một chút.

- "Vây... Kia phê hàng hoá.." Khuynh Tất tâm tồn một tia may mắn mở miệng hỏi.

- "Đã bị đối phương cướp" tên thủ hạ hận không thể chạy trốn ngay lập tức sợ hãi trả lời.

Rầmmmmm.

- "Cút, lũ vô dụng, cho ta cút ra ngoài.." Khuynh Tất lần đầu tiên thất khống, ánh mắt như xuất huyết xông tới đập một gã thủ hạ té lăn ra đất, lại quay sang đâm một đâm vào bụng tên thứ hai, hét to.

- "Lão gia, bình tĩnh một chút" quân gia đi tới giữ chặt lấy Khuynh Tất đồng thời hướng ba tên thủ hạ một ánh mắt ý bảo lui ra ngoài.

Ba người như được đại xá giúp đỡ nhau khập khiễng đi ra ngoài, căn phòng trở lại im lặng ngoại trừ vài tiếng hô hấp dồn dập của Khuynh Tất.

- "lão gia?" Lão quân gia chân chừ, gọi.

- "đi ra ngoài, ta muốn yên tĩnh một lát" Khuynh Tất suy sút mở miệng, cúi đầu không biết nghĩ gì.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Ăn Miếng Trả Miếng.

Z quốc, thành phố B.

Địa hạ, tầng ngầm.

Thang máy "ding" một tiếng thanh thúy, mở ra. Từ bên trong bước ra ba thân ảnh.

Dẫn đầu nhân thân ảnh thon dài, bước đi dứt khoát.

Trong ánh sáng màu trắng xanh của dạ lân tinh, diện mạo nam nhân dần dần hiển hiện, kia trương anh tuấn góc cạnh phản minh gương mặt đều khiến cho vô số nữ nhân "háo động tâm xuân" trở nên rõ ràng.

Một đôi mắt màu hổ phách vốn dĩ nên là màu nhu tình, ấm áp, thế nhưng lúc này đây lại đầy sắc bén lạnh lùng, mũi cao thẳng, môi mỏng hơi mím, kiên nghị này kiếm xung thẳng về mi tâm bùng bùng anh khí.

Khí chất trong trẻo, cao lãnh nhượng nam nhân như bậc đế vương đang sai bước tuần tra lãnh địa của mình.

Nam nhân phía sau đi theo hai hắc y nhân, một nam một nữ gương mặt bình phàm, không cảm xúc yên lặng tả hữu chậm một bước so với chủ nhân, đứng chuẩn mực cấp dưới.

Ba người di chuyển hồi lâu, bước qua tầng tầng lớp lớp giám sát bằng tia hồng ngoại cũng như cảm ứng nhiệt đi đến đích điểm.

Người đi đầu, cũng chính là Hách Liên Thần Hi vừa về nước trong ngày dừng lại trước cửa một căn phòng, Âm- cũng chính là một trong hai hắc y nhân phía sau tiến lên một bước, nhanh chóng nhập vào vân tay mở ra cánh cửa, sau đó cung kính lùi qua bên trái lối vào.

Hách Liên Thần Hi không có nhiều động tác dư thừa sai bước đi vào trong, cửa lập tức tự động khép lại.

Đèn cảm ứng bùng sáng, lộ ra bộ mặt thật bên trong căn phòng thần bí.

Xếp thành từng chồng cao chừng hai, ba mét quân hỏa, chiếm cứ trọn bộ căn phòng hơn mười mét vuông cứ như thế bại lộ trong ánh sáng.

Súng ống đạn dược vô số đủ để bất kỳ kẻ đứng đầu quốc gia nào điên cuồng hiện tại yên lặng nằm đó.

Nam nhân nhặt nhẻo đưa mắt đánh giá một chút, vì không thể nhận ra gât gât đầu.

- "Làm không sai. Có tổn thất nhân lực không?" âm thanh trầm tĩnh vang vọng.

- "Bảo cáo, chúng ta tổn hại tổng cộng ba người, đối phương toàn quân bị diệt.. Có điều, đáng tiếc lại để thoát ba tên ẩn hình binh sĩ." Ảnh lập tức lên tiếng.

Nếu ba tên ẩn hình binh sĩ của Khuynh gia giờ phút này có mặt tại đây, sẽ lập tức nhận ra người trước mắt là kẻ đã gạt sạch đầu tiểu đội của họ- Ảnh.

Số quân hòa lẫn này vốn là bút giao dịch của thế lực địa hạ Hách thị, trước đó bị Khuynh Tất sử dụng vài thủ đoạn cướp đi.

Thương trường là nơi đo nã, người thắng làm vua, nhất là thương trường thế giới ngầm, đặc tính này càng rõ ràng sâu sắc.

Mặc dù thủ đoạn đạt được phê hàng hoá này của Khuynh Tất không mấy "xinh đẹp" nhưng Hách Liên Thần Hi cũng không tính toán để bụng, bởi vì thế lực bên kia thực tế là lão bản hữu của hắn- Jack De Lara.

Khuynh Tất cũng không biết rằng, khi đối phương bắt đầu có hành động Jack De Lara đã thông báo cho Hách Liên Thần Hi.

Chính hắn đã đồng ý để Jack De Lara lấy giá gấp ba bán đi số quân hoà này.

Một là bởi vì, theo điều tra, hắn biết được Khuynh Tất đối với số quân hoà lẫn này tình thế bắt buộc.

Thứ hai, Jack có thể thu được gấp ba lợi nhuận.

Một công đôi việc. Còn về "hàng", bất cứ lúc nào Hách Liên Thần Hi muốn, Jack tùy thời có thể giao cho.

Vốn dĩ nước sông không phạm nước giếng, Hách Liên Thần Hi không muốn tính toán, bất quá đối phương cậy già lên mặt chơi chiêu trò với hắn vậy cũng đừng trách lật thuyền trong mương.

Còn về việc vì sao đường đường là tướng quân lại đi chợ đen giao dịch ngầm hàng cấm, hơn nữa số lượng còn không ít hắn cũng sơ sơ hiểu rõ.

Còn chẳng phải là do bên Chính phủ liên tiếp chèn ép?

Trong thời chiến, Tướng quân là sự tồn tại cao nhất không thể nghi ngờ, thế nhưng hiện tại là thời bình, Chính phủ như thế nào sẽ cam lòng để Quân đội cổ lộng quyền hư quá nhiều.

Có phê quân hòa này, bên Chính phủ muốn rục rịch cũng phải cân nhắc bản thân cân lượng bao nhiêu, hiện tại có hắn sắp một cước, tin tưởng không bao lâu phái Chính phủ sẽ nhận được tin tức.

Không đến nỗi xé rách mặt nhưng bỏ đá xuống giếng cũng là nhất định.

Khuynh Tất giờ này phỏng chừng không có nội thương cũng sẽ nhin không được phun một ngụm máu.

Hách thị tại thị trường thế giới địa vị vững vàng, bình thường mặc dù đôi khi có thể độc chiếm thị trường nhưng làm thương nhân trừ khi không có điều kiện, nếu có ai không muốn công ty mình bá chủ thị trường?

Chính là có vài nhân buồn cười như vậy, bản thân độc chiếm thì không sao, nhưng nhìn người khác lại thấy ngứa mắt, tổng cảm thấy đối phương tham lam, nên chia sẻ cùng họ mới đúng.

Khuynh gia lòng tham không đúng chỗ, nghĩ bằng chút chiêu trò gián điệp đã nghĩ cuỗm đi đơn hàng trên tay Hách thị, còn sử dụng thủ đoạn để tiện khiến Hách thị tuyệt chút bị hắt nước bẩn, thủ hạ cũng bị tổn thất, khẩu khí này hắn-Hách Liên Thần Hi nhưng là ăn không vô, hoàn trả lại đối phương gấp mười lần.

Bất quá chuyện này nhưng làm cho công ty biến động không nhỏ liên lụy vô số bộ phận đơn vị trong công ty, cho nên mới cần hắn đích thân đứng ra chủ trì bố cục lại cục diện.

Hắn vốn dĩ cũng không để tâm mấy cái đình nằm vùng của những đối thủ khác trên thương trường, dưới mí mắt của hắn, quản ai là thủ hạ của ai, chỉ cần lời đuôi chuột đồng dạng bị hắn bóp nát.

Ngược lại, đối phương vì muốn len lỏi trà trộn vào hệ thống cao tầng của Hách thị cho nên gián điệp phải đi ra hầu hết là tinh anh, người ta có tâm đưa nhân tài tới cống hiến sức lực cho Hách thị, hắn cũng vui vẻ nhận không là?

Khuynh Tất nếu biết bản thân tung ra gián điệp được bồi dưỡng tỉ mỉ ý đồ chui chỗ trống Hách thị trong mắt đối phương lại là đưa lên môn lao động tình anh miễn phí, chủ ý ẩn nấp gà không thành còn mất nắm gạo phỏng chừng liên chết tâm đều có.

Nam nhân cũng không đặt tầm mắt lên số lượng quân hòa kia lâu lắm, hắn cúi đầu nhìn xuống đồng hồ trên tay, hơi nhíu mi.

Đã 10h đêm, không biết tiểu Ly đã ăn chưa, ngủ không có?

Nam nhân xoay người, mặt không biểu tình mở miệng :

- "Đưa số quân hòa này lên sàn giao dịch, lộ ra tiếng gió, nâng giá gấp mười." Khuynh Tất không phải muốn dùng giá cao cướp đi đơn hàng của hần sao? Vậy hần sẽ cho hần trả đủ. Hách Liên Thần Hi nghiêng ngấm cười cười xoay người rồi đi địa hạ.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Hỗn Loạn (1)

A thị, một con hẻm vắng vẻ.

Một chiếc xe màu đỏ sang trọng hào nhoáng dừng lại bên đường, tắt máy.

"Cạch", một tiếng động nhỏ, cửa xe mở ra.

Từ trên xe bước xuống một đôi chân trắng gầy, nhỏ nhắn. Đầu tiên, một đôi giày cao gót màu đỏ cùng màu với chiếc xe chạm đất, sau đó là cả thân người cùng xuất hiện.

Tiếng giày cao gót thanh thúy gõ trên nền đường tạo ra một âm thanh "cộp, cộp" quy luật.

Người đến sở hữu một mái tóc được nhuộm màu nâu đỏ, làn môi cũng màu đỏ tươi, chiếc kính màu đen che đi một nửa gương mặt nhỏ nhắn chỉ để lộ ra một cái tiem gầy cằm trắng nõn.

Bộ váy body màu đen ôm gọn lấy thân hình nóng bỏng của cô gái.

Cô gái có vẻ nười phần không kiên nhẫn rút điện thoại trong túi xách ấn một dãy số, lại tiểu tâm tránh đi một vài thứ dơ bẩn dưới lòng đường, tận lực né đi những thứ bẩn thỉu đó.

- "Bà ở đâu? Tôi đã đến nơi, khi nào bà đến? Cô gái ngữ mang gất gong cùng bắt măn lên tiếng, ánh mắt lại không ngừng đánh giá xung quanh, mầy liễu nhủu chặt.

- "Cô Ngải, để cô đợi lâu, thật ngại quá" một giọng đàn bà khàn khàn mang theo tia gấp gáp vang lên từ phía sau Ngải Vi khiến ả giật nảy mình.

Ngải Vi xoay người, cẩn thận đánh giá người trước mặt, ở nhìn kỹ dung mạo người vừa xuất hiện, trong mắt ả hầu như không che giấu trần trụi chán ghét.

- "Bà là...?" Ngải Vi chần chờ mở miệng.

Người đàn bà kia một đầu tóc xoắn, làn da đen nhem, đôi môi tái nhợt, vận một thân trang phục kỳ lạ, dường như không hề phát hiện vẻ khinh thường nơi đáy mắt Ngải Vi, nở nụ cười đơn đả tiến lên.

- "Cô Ngải, là tôi, Tư Tiên, chúng ta đã liên lạc qua điện thoại." Người đàn bà tên Tư Tiên niềm nở đi nhanh đến trước mặt Ngải Vi, thờ hỏn hỏn, mở miệng.

Ngải Vi ánh mắt nhất ngưng, đưa tay che mũi, vội lùi về một bước, người đàn bà kia có chút sừng sốt, sau hiểu ra liền không lại tiến lên phía trước, nụ cười không đổi nhìn cô ta.

Ngải Vi chán ghét nhăn mày, đưa tay rút ví lấy ra một xấp không rõ số lượng tờ một trăm đô chìa ra trước mắt Tư Tiên, người đàn bà kia thấy tiền ánh mắt vụt sáng. Nét tham lam gần như hoá thành thực chất triền lên cổ tay của Ngải Vi khiến ả một phen ghê tởm.

Chính là cô ả cũng không vội đưa tiền cho người đàn bà nọ, mà là nắm lấy xấp tiền phe phẩy trước mặt bà ta, hài lòng nhìn thấy trông mắt bà ta loạn chuyển theo tay mình, khẽ mở miệng.

- "Thứ kia... quả thật có tác dụng?" Ngải Vi chăm chú nhìn vào khuôn mặt bà ta, hỏi.

Người đàn bà tên Tư Tiên kia nghe câu hỏi, dịch chuyển ánh mắt lên khuôn mặt tinh xảo trang dung của Ngải Vi nở nụ cười, lộ ra một ngụm răng vàng.

- "Phu nhân yên tâm, đảm bảo hiệu quả, cô cũng không phải là người đầu tiên tìm đến thứ này." Tư Tiên nở một nụ cười kỳ quái nhìn Ngải Vi.

Nghe được lời chắc chắn của bà ta, lúc này Ngải Vi mới nhếch khoé môi hài lòng cười nhẹ, đặt số tiền vào tay bà ta, hất cằm lên tiếng.

- "Dẫn đường, nếu chuyện thành, tự nhiên phần tốt sẽ không thiếu bà"

Nhận được tiền, Tư Tiền ánh mắt mỉm thành một đường, nhìn Ngải Vi ánh mắt nóng rực, phỏng chừng còn hơn nhìn người yêu, bà ta làm thủ thế mời Ngải Vi đi về một hướng rẽ bên cạnh, dẫn đầu đi trước.

Cuối cùng là bản thân cần nhờ vả người khác, Ngải Vi thu hồi biểu hiện khinh thường trên mặt, như cũ cố gắng tránh né rác rưởi dưới chân đi theo người đàn bà kia.

Hai người len lỏi qua vô số con hẻm chằng chịt cuối cùng dừng chân trước một ngôi nhà thấp bé.

Ngải Vi mày nhăn càng sâu hơn, nhìn cánh cửa màu đen không rõ là sơn còn là vật gì khác trước mặt, chân chừ không muốn nhấc chân.

Tư Tiền như không phát hiện, hơi khom người, đưa tay gõ gõ cánh cửa.

-"vào đi" một giọng già nua đáp lại tiếng gõ cửa.

Tư Tiền quay lại hướng Ngải Vi nhẹ giọng "vào thôi" liền quay đầu cúi người đi vào.

Ngải Vi cắn cắn môi, sau đó nghĩ đến điều gì giật chân một cái sau đó cũng đẩy cửa vào theo.

Bên này, Hách gia biệt thự.

Thím Trần đưa tay lau lau vào tạp dề trước ngực, chạy vội ra mở cửa.

-"Cậu Hi/ Hi ca" hai giọng đồng thời vang lên. Một lớn một nhỏ.

Tiểu Tuấn đang phụ bày thức ăn, nghe tiếng chuông cửa, vội đặt bát canh xuống bàn, theo phía sau Trần a đi chạy ra ngoài. Ở nhìn thấy thân ảnh của Hách Liên Thần Hi, kinh hi hô to.

Điểm khác biệt là Trần a đi ngoài vui sướng còn ngậm mang theo một tia kính ý, còn tiểu Tuấn mang theo thân thiết vô tư.

Trần a đi bởi vì ân huệ thay thân cho con trai mà kính trọng biết ân, còn tiểu Tuấn đơn giản là sùng bái mà thân mật.

-"Ừ, tiểu Tuấn gần đây có ngoan không?" Hách Liên Thần Hi gương mặt không có nhiều lắm cảm xúc, chỉ là ánh mắt hơi nhu hoà, hán gật đầu với Trần a đi, sau đó đặt một hộp quà lên tay tiểu Tuấn.

-"Có ạ" tiểu Tuấn hí mắt sung sướng cười, lộ ra hàm răng trắng nõn, ôm lấy hộp quà yêu thích không buông.

-"Cậu Hi, com đã có, cậu dùng trước hay tắm trước?" Trần a đi ánh mắt nhu hoà nhìn con trai, sau đó tiếp nhận hồ sơ trên tay Hách Liên Thần Hi, mở miệng hỏi.

Ba người đi vào phòng trong, Hách Liên Thần Hi, một bên cởi nút tay áo sơ mi, một bên nói :

-"Dùng com, tại công ty đã tắm qua, sáng mai 5h bay sớm." Trừ Hàn Tuyết Ly, Hách Liên Thần Hi đối với ai cũng không thân cận, ít nói.

Trần a đi gật gù, nhanh nhẹn cất đi hồ sơ của Hách Liên Thần Hi, ba người ngồi vào bàn dùng com.

Ba người không hay biết, đêm nay sẽ là một đêm không yên tĩnh.

Trong khi đó, tại một nơi khác thành phố S.

Paul nắm trong tay kết quả điều tra nhứ mảy.

Hách Liên Thần Hi?

Sao người này lại có liên hệ cùng Hách Liên Thần Hi?

Trong đầu Paul không tự giác hiện lên hình ảnh một cô gái, lác lác đầu, Paul quay sang nhìn John.

-"Ba, Hách Liên Thần Hi hiện tại đang ở Z quốc, chúng ta có nên liên hệ anh ta không?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Tuyết Ly Trùng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

